

U POZADINI VIJESTI ZDRAVLJE ZNANOST BUDUĆNOSTI MISTERIJE

Br. 66 | Travanj/Svibanj 2012. | 5,5 € | CIJENA 24 KN

HRVATSKO IZDANJE

magazin

nexus

**DODJELA NAGRADE GRAMMY
OKULTNA POZADINA ESTRADE**

**ZDRAVLJE
PETROLEJ I TERPENTIN
- UNIVERZALNI LIJEKOVI**

**MEDICINA
JOD - SAVRŠENA PANACEJA**

**ZNANOST I DUHOVNOST
PSIHODELICI I UZAŠAŠĆE**

**RELIGIJE
VATIKAN I TAJNOVITE LAŽI
O FATIMSKOJ TAJNI**

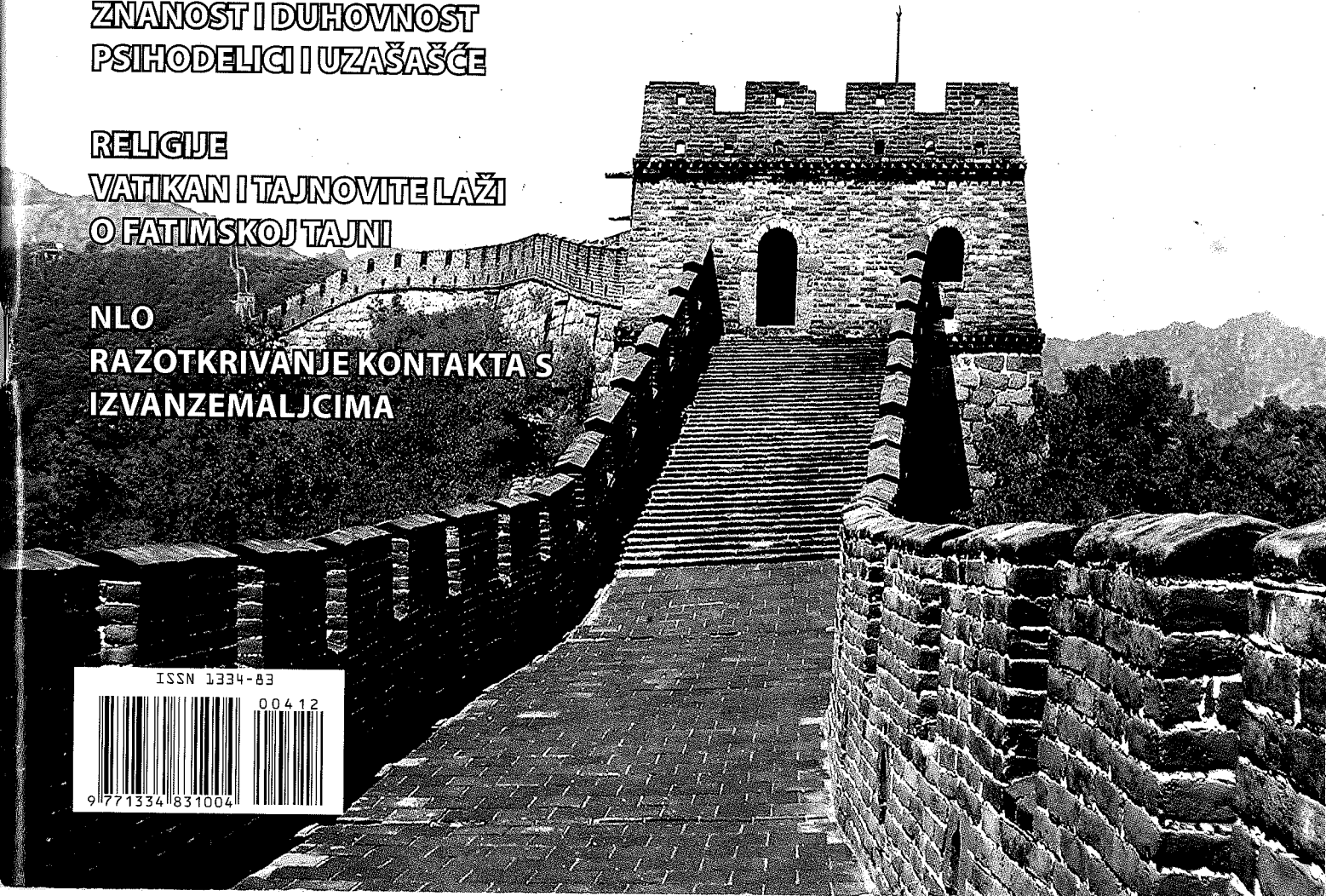
**NLO
RAZOTKRIVANJE KONTAKTA S
IZVANZEMALJCIMA**

ISSN 1334-83

00412

9 771334 831004

nexus

nakladnik hrvatskog izdanja

TELEDISK d.o.o., Potočnjakova 4
10020 Zagreb, tel.: 01 668 36 30
e-mail: teledisk@zg.t-com.hr
web stranica: www.teledisk.hr

hrvatska redakcija

Urednik: Darko Imenjak
Tekstove u ovom broju preveli:
Goran Bosnić, Goran Čačić i Krešimir Jukić

izdavač svjetskog izdanja

Nexus Magazine PTY Ltd

glavni urednik

Duncan M. Roads

suradnici u ovom broju

David Icke, Mado Martínez, Elaine Vieira, Elaine Hollingsworth, Goran Čačić, David Briddock, Chris Cole, Walter Last, C. B. Jones, Philip Coppens, Frank Joseph, Georgi Stankov

karikature

Phil Somerville

naslovna stranica

Jeff Edis, jeff_edis@hotmail.com

glavni ured

PO Box 30, Mapleton, Qld 4560
Australia; tel.: (07) 5442 9280
fax: (07) 5442 9381
e-mail: editor@nexusmagazine.com
website: http://www.nexusmagazine.com

priprema za tisak

VladartDesign (vladartdesign@gmail.com)

tisak

Denona d.o.o. - Zagreb

izjava o namjeri

NEXUS uviđa da čovječanstvo prolazi kroz veliku preobrazbu. Imajući to na umu, NEXUS nastoji pružiti "teško dostupne" informacije kako bi time ljudima pomogao da lakše podnesu ove promjene. NEXUS nije povezan s bilo kakvom vjerskom, filozofskom ili političkom ideologijom ili organizacijom. NEXUS izlazi u 9 zemalja svijeta - Australiji, SAD, Japanu, Grčkoj, Italiji, Francuskoj, Njemačkoj, Rusiji i Hrvatskoj. Hrvatska redakcija koristi tekstove izvornika koji se objavljuju na engleskom jeziku, ali zadržava pravo da samostalno kreira sadržaj i izgled magazina.

iz sadržaja nexus

4 kolumna - i istina će vas osloboditi
(NE)MOĆ PORICANJA

13 izabrana vijest
AEROSOLNI ZLOČINI

15 politika
RATOVANJE BESPILOTNIM LETJELICA-
MA - POZIV NA RASPRAVU

21 okultna pozadina estrade
DODJELA NAGRADA GRAMMY
- OKULTNI MEGA-RITUAL

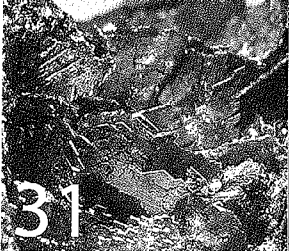
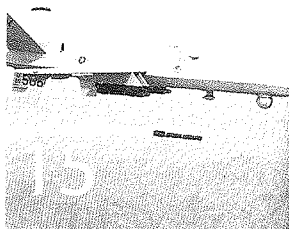
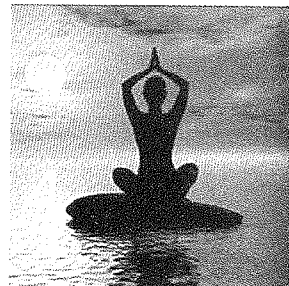
25 zdravlje
PETROLEJ I TERPENTIN
- UNIVERZALNI LIJEKOVI

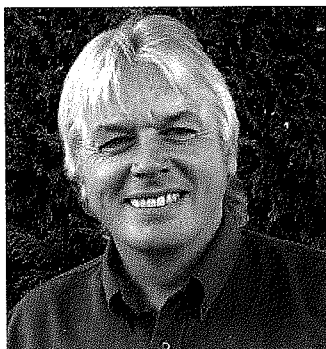
31 zdravlje
JOD - SAVRŠENA PANACEJA

45 znanost i duhovnost
PSIHODELICI I UZAŠAŠĆE

58 religije
VATIKAN I TAJNOVITE LAŽI O FÁTIMI

63 NLO
RAZOTKRIVANJE KONTAKTA
S IZVANZEMALJCIMA

(NE)MOĆ PORICANJA

PORICANJE JE JEDAN OD NAJVEĆIH PSIHOLOŠKIH ZATVORA. ČINI LJUDE POTPUNO NESPOSOBNIMA DA SE NOSE S ONIM ŠTO UPORNO ODBIJAJU VIDJETI I PRIHVATITI. ČINI IH BESPOMOĆNIM PIJUNIMA STRUKTURE KOJA DRŽI NADZOR, A KOJU ONI PORIČU DA UOPĆE POSTOJI

Piše: David Icke

Javljam vam se iz 'raja' ili nečeg što raju silno nalikuje svima koji žive u bilo kojem drugom dijelu svijeta. Nalazim se na Havajima, koji - jednom kad se odmaknete od glavnih centara poput Honolulua i krenete u prašume i zapanjujuće zelene krajolike koji se protežu do blještavih bijelih plaža i prekrasnog plavog mora - izgledaju kao pozapadnjačena verzija filma *Avatar*.

Ali, u raju postoji problem. Većina ljudi se ne želi suočiti s time iako problem neće zbog toga nestati. Neki drugi pak vide sve više dokaza da je raj izgubljen i pokušavaju alarmirati ove u ekstremnoj fazi poricanja da je problem realnost s kojom se treba suočiti.

Poricanje je jedan od najvećih psiholoških zatvora. Čini ljude potpuno nesposobnima da se nose s onim što uporno odbijaju vidjeti i prihvatiti. Čini ih bespomoćnim pijunima strukture koja drži nadzor, a koju oni poriču da uopće postoji.

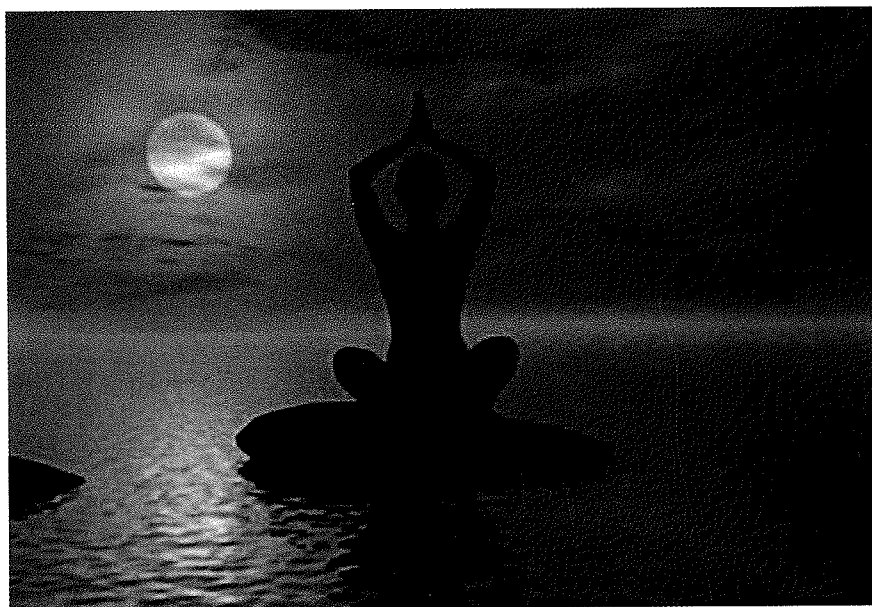
To je paralizirajuća vibracija koja inficira sve sustave vjerovanja i sve životne puteve. To je Veliki Prevarant koji se zove samozavaravanje.

LAŽ O IZNENADNOM NAPADU

Havaji su živi primjer koji ukazuje na razne vrste poricanja.

Prije svega, tu je programirano poricanje militarističkog mentaliteta. Na otoku Oahu pored Honolulua gdje sam održao predavanje prošlog vikenda, nalazi se Pearl Harbor, svima poznat po napadu Japanaca 1941. godine.

To je bila verzija iz Drugog svjetskog rata suvremenog 11. rujna. Danas je jasno potkrijepljeno dokazima da su predsjednik Roosevelt i američka vojna uprava imali više nego dovoljno dokaza o tome da Japanci planiraju napasti Pe-

arl Harbor u vrijeme kada su ga uistinu i napali.

No, umjesto da se pripreme na obranu otoka oni su mirno čekali da se napad dogodi. U tom je napadu poginulo 2.388 Amerikanaca, 1.178 bilo ih je ranjeno, 21 američki brod bio je potopljen ili oštećen i 323 zrakoplova uništena ili oštećena.

Bio je to strašan gubitak života, ali utjecaj na američke pomorske snage bio je mnogo manji nego što se činilo u prvom trenutku. Ratni brodovi koji su bili uključeni u ovu tragediju bili su stari, a krucijalno važni nosači aviona bili su preraspoređeni na druge lokacije prije napada tako da su ostali neoštećeni.

Slijedećeg dana, 8. prosinca, SAD su objavile rat Japancima, a do 11. prosinca objavljen je rat i Njemačkoj i Italiji. Zahvaljujući Pearl Harboru, Roosevelt i njegovi gazde dobili su ono što su željeli. Roosevelt je dobio izbore 1940. zato što je govorio da sinovi i kćeri Amerike

neće biti poslani u rat u Europu. On je to morao reći, jer većina Amerikanaca nije željela sudjelovati u ratu u Europi tako brzo nakon posljednjeg rata. No on je zapravo cijelo vrijeme znao da će sinovi i kćeri Amerike ići u europski rat, da ubijaju i bivaju ubijeni, pa je trebao izgovor za kršenje danog obećanja, a da pritom sačuva obraz.

Pearl Harbor je bio taj izgovor. Zbog napada antiratni sentimentali su nepovratno izbljedjeli, a ostalo je povijest.

Pearl Harbor danas je još uvijek dom pacifičke flote SAD-a, i smatra se najprometnijom američkom pomorskom bazom. Djeluje u sprezi sa zračnom bazom Hickam, kraj koje je i smještena. Havaji su premreženi vojnim postrojenjima, a njihova lokacija čini ih prvom linijom u slučaju bilo kakvog sukoba s Kinom ili Dalekim istokom.

Brojni pripadnici vojske koji žive na otocima uglavnom si ne žele priznati koja

je njihova primarna uloga, iako u Pearl Harboru imaju živi dokaz o tome kako su ljudi u uniformama namjerno žrtvovani prema želji 'njihovih', ne bi li poslužili cilju ljudskog porobljavanja.

Oni koji danas žive u Pearl Harboru vjerovat će u laž o 'iznenadnom napadu' Japanaca zato što im to ponavljaju službeni autoriteti i medijska propaganda tih istih službenih autoriteta, pa će tek malobrojni tu istinu preispitati.

PORICANJE KAO UZROK ZLOČINA

Stoga oni vjeruju da služe svojoj domovini, dok zapravo služe sili koja sustavno uništava njihovu zemlju. Vojne snage SAD-a nisu tu da brane Amerikance. Vlada služi globalnoj zavjeri, a Amerikanci su tu da plaćaju bilijune dolara godišnje za vojsku zavjere koja provodi zla zavjere.

Američka vojska koristi se za osvajanja diljem svijeta dok Amerikanci kod kuće bivaju ekonomski uništeni, posebno zato što moraju plaćati neobično visoke račune za ubijanje i pokoravanje ljudi crne ili smeđe boje kože.

No, bez obzira koliko očigledno bilo da je vojska SAD-a zapravo oruđe u rukama nekolicine na štetu mnogih, militaristički um neće priznati svoje poricanje stvarnosti. Kad bi to učinili to bi značilo prevrednovati cijeli vijek programiranja

se ne želi s time suočiti. Tako nastupa poricanje kako bi se izbjeglo suočavanje. Neki ljudi u uniformama počinju uviđati

SAD-a kao Johna Waynea: dobrog momka koji se bori za slobodu i pravdu, kao i cijelu priču Zemlje slobodnih i Domovine hrabrih. To bi također zahtijevalo ponovnu prosudbu toga što su doista činili sve te godine u uniformama. 'Moj Bože, bio sam prevaren!' - nitko

obmanu i konfrontirati se s istinom, ali većina i dalje samo smišlja izgovore za zločine u kojima su plaćeni da sudjeluju. Ovo poricanje uzrok je masovnih pokolja diljem svijeta.

'Ne, uistinu, mi to činimo samo da zaštitimo nedužne civile, ne, stvarno', rekao je predsjednik.

PORICANJE KAO UZROK ROPSTVA

Na Havajima postoje i oni koji poriču sve što ne uključuje plažu ili shopping, tj. dobri mali

potrošači. U tom smislu, ne razlikuju se nimalo od bilo kojeg drugog mjesta na svijetu koje ima kupovnu moć da nahrani svoje navike.

No, muholovka je ovdje još primamljivija. Mjesto je prekrasno, a plaže fenomenalne. Toplo je i sunčano većinu vremena, a sva ratna zbivanja događaju se negdje drugdje, daleko odatde. Nije moj problem. Sunce, pijesak, more, surfanje, shopping i TV. Ovo je zasigurno raj.

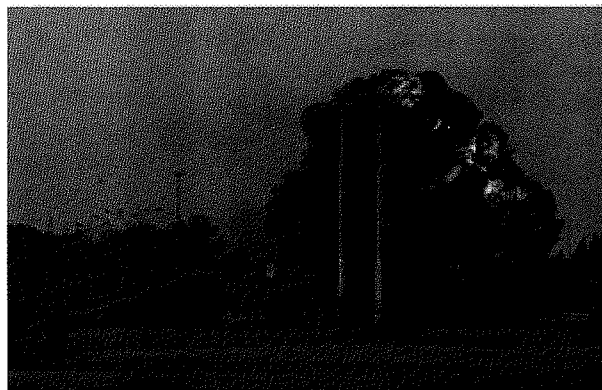
Zašto bih si kvario zabavu suočavanjem sa stvarnošću? Pa što ako je *Monsato* genetski modificirajući raj, a zemlju koja je nekad pripadala Havajcima danas cijede globalne korporacije? Otvaraju se nova radna mjesta, zar ne? To će pomoći ekonomiji, pa što ako se 'veliki dečki' doseljavaju i sve preuzimaju?

To je paralizirajuća vibracija koja inficira sve sustave vjerovanja i sve životne puteve. To je Veliki Prevarant koji se zove samozavaravanje

Još uvijek imamo sunce, pijesak, more, surfanje, shopping i TV, zar ne? Što više želite? Jedini *Occupy* pokret koji ove ljude interesira je okupirati plažu.

Problem s poricanjem jest da ono ne zahtjeva nikakvo racionalno ili prihvatljivo objašnjenje za bilo što prije no što se donese odluka o poricanju. Sve može proći, toliko dugo dok se stvarnost može izbjeći. Ubijamo ljude da bismo ih zaštitili? Da, mogu pronaći logiku u tome. Samo naprijed, SAD!

Poricanje stvarnosti uzrokuje masovno ropstvo u svijetu.

PORICANJE U NEW AGE POKRETU

Većina ljudi koji nisu tu rođeni dolaze na Havaje da bi pobjegli od sustava i mrtve trke u Americi i drugdje. Ponovljam, to je razumljivo: tu još uvijek možete živjeti drugačiji život, zahvaljujući klimi i plodnoj zemlji.

Ovdje postoji velika zajednica alternativaca, naročito na Mauiju, ali i na drugim otocima, koji žive svoje živote, mogli bi-

Mjesta su bila odabirana od kontrolnog sustava, jedno po jedno, stoljećima, i sada su Havaji ozbiljno na nišanu. Krasno je vidjeti tolike ljude kako tu žive zdravim stilom života i jedu organsku 'pravu' hranu, ali u svijetu u kojem živimo upravo to su mete za one koji nas žele porobiti

smo reći, *New age* stilom. Nigdje nisam vidio toliko oglasa i lokacija za jogu, organsku hranu, masaže itd..

I sam sam odsjeo u odmaralištu gdje ljudi dolaze očistiti svoje umove, meditirati i prakticirati puno joge i detoksikacije. Zove se Lumeria i uistinu je čarobno i za preporučiti. Iskreno sam zahvalan što su me pozvali.

Dao sam priliku jogi jer nisam mogao zauzeti pozu lotosa još od kako sam napustio majčinu utrobu, a čak mi niti klečeća poza nije uspijevala većinu života. Sjedeći položaj je najbolje što mogu ovih dana, ali mislim da te poze nema u priručnicima joge. No, pogled je prekrasan i jasno mi je zašto su ovi otoci toliko opojni za ljude.

Ali, kao što sam rekao, postoji problem u raju i treba se s njim suočiti, a ne ga poricati. Posljednjih je godina mnogo alternativaca prihvatilo stvarnost global-

ne zavjere, ali mnogi još nisu, tako da je *New age* mentalitet od poricanja učinio umjetnost.

Kada sam prvi put došao u Ameriku običavao sam govoriti na događanjima Wholelife Expo (sajam alternative, op.prev.), da izložim zavjeru u '90ima, ali uvijek su me smještali u najmanju dvoranu, kasno uvečer, kada bi većina ljudi već odavno otišla kući.

Bio sam čudan lik koji priča o urotama, što se smatralo 'negativnim' prema

standardima tadašnjih alternativaca. Trebao si samo govoriti o 'pozitivnim' stvarima, kao ljubav i slično. Urota je bila 'loša vibra'.

Bilo je to klasično poricanje.

Znanje nikada nije 'negativno' jer, čega god da se tiče, znanje ti daje veći, bolji uvid, razumijevanje i stoga

veću osobnu i kolektivnu moć. To može biti 'negativno' jedino ako tako odlučiš.

Ovo je ključna točka u poricanju koje sve preplavljuje u svojim brojnim i različitim oblicima. Poricanje je želja da se ne događa ono što se stvarno događa i tako ljudi poriču. Ne žele da svijet bude takav, pa zavaravaju sami sebe.

Newagerski izraz 'To je negativno' zapravo je šifra za 'Molim te, ušuti, ne želim to čuti, jer bi mogla biti istina'. Čujem taj mentalitet kako govori da moramo otpustiti strah i onda oni osuđuju ljude poput mene kao 'strašne ljude' s istinom. Što se dogodilo s otpuštanjem straha?

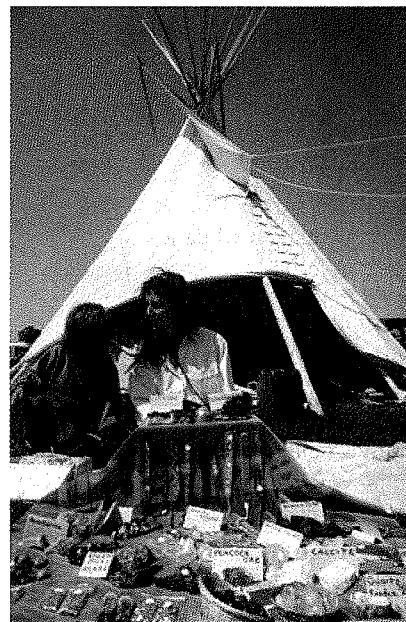
Knjiga koju sam jednom pročitao opisivala je alternativce kao ljude koji kruže iznad aerodroma i odbijaju sletjeti. To za mnoge od njih više nije istina, ali za neke ekstremne ovo i dalje vrijedi, a odbijati sletjeti zapravo znači odbijati prihvatiti stvarnost. *Poricanje*.

HAVAJI NA NIŠANU KONTROLNOG SUSTAVA

Havaji su raj za one koji dolaze ovamo pobjeći od svijeta u kojem ne žele živjeti i nema ništa loše u tome osim jednog; ako se ne suočimo s onime što pokreće taj 'svijet', uskoro će nas sustići. Ljudi mogu 'bježati' samo određeno vrijeme i postoji ograničen broj mjesta na koje se može pobjeći.

Mjesta su bila odabirana od kontrolnog sustava, jedno po jedno, stoljećima, i sada su Havaji ozbiljno na nišanu. Krasno je vidjeti tolike ljude kako tu žive zdravim stilom života i jedu organsku 'pravu' hranu, ali u svijetu u kojem živimo upravo to su mete za one koji nas žele porobiti.

Danas, dok ljudi pripremaju svoje organske obroke, meditiraju, detoksiciraju se i čiste crijeva, njihova 'organska' hrana biva zagađena aluminijem i drugim metalima koji padaju s neba poslije raznih zaprašivanja i biva kuhana u otrovima koji iz kemijskih proizvodnji ulaze u vodene tokove;

kiša, more i zrak zagađeni su do još nepoznatih razmjera radijacijom iz Fukushima. A korporacije preuzimaju zemlju s *Monsatom*, donoseći genetski modificirano sjeme na otoke koji su toliko plodni da bi i sama ideja o tome trebala biti smiješna.

Ne radi se tu o zdravom razumu ili zdravoj logici, radi se o novcu, i što je još važnije, o kontroli. *Monsato* polja inficiraju organska polja, a to je nepovratan pro-

ces. Ovo je, naravno, ideja i realnost koja zahtijeva hitnu provjeru.

Dobra vijest je da su mnogi danas pogledali. Vidio sam tu promjenu kod onih koji su jednom bili klasični alternativci – poricatelji u mjestima poput Kalifornije, što im je omogućilo da stvarnost urote utječe na njihove duhovne i životne vrijednosti. Ovo dvoje zajedno može biti moćna sila.

Isto to se događa na Havajima danas, više nego ikad prije, ali još je dug put za prijeći. Nadam se da će informacije koje iznosim ovdje dati tom procesu zamah, jer to se mora hitno dogoditi.

POGLEDAJTE KINU

Stara pjesma govori da je ljubav vrlo blistava stvar. Ljubav je također i 'stvar' s mnogo aspekata i beskonačnim potencijalom izričaja, a jedan od njih je i ono što bismo mogli nazvati 'ljubav u akciji', nasuprot 'ljubavi u teoriji', ili 'ljubavi u umu'.

Čujem ljude u ovoj areni kako govore da moramo voljeti sebe, voljeti Zemlju, voljeti univerzum itd. Da, slažem se, ali što to zapravo znači u praksi? Da li to samo znači misliti da sve to volimo? Ili meditirati i odašiljati uokolo ljubav iz vlastitog srca?

Ili to znači uključiti se u izražavanje ljubavi kao poduzimanja akcije koju najradije ne bismo poduzeli jer bismo željeli da uopće nije niti potrebna? Sve to, rekao bih, s potonjim kao trenutno najpotrebnijim.

Što više 'ljubavi' emitiramo u 'more' energije oko nas, i unutar nas, bolje će

biti. Ali sjediti u stavu lotosa u tihoj kontemplaciji nije jedini način. Niti je najučinkovitiji.

Ako dijete upadne u rijeku, da li ćemo ostati sjediti na obali govoreći mu koliko ga volimo? Ne, uskačemo u rijeku i, zbog ljubavi i suosjećanja, mi poduzimamo akciju da spasimo dijete od utapanja.

Na isti način, da li ćemo samo slati ljubav Zemlji i ljudima zahvaćenim nepravdom? Ili ćemo teoretsku ljubav pretvoriti u aktivnu ljubav? Ljubav kao bijeg od akcije i stvarnosti nije ljubav uopće. To je bijeg od akcije i stvarnosti.

Oni koji žive životnim stilom *newagera* trebaju samo pogledati Kinu da uvide kuda sve to vodi ako ne prestanemo bježati, ne prestanemo poricati i ne pogledamo u lice stvarnosti. Već godinama govorim da je Kina predložak društva

koje kontrolni sustav nastoji globalno nametnuti.

Pogledajte što se dogodilo zagovarateljima životnog stila *Falun Gong*, koji prilično dobro odgovara onom što na zapadu poznajemo kao *New Age*. Oni zagovaraju zdrav život i prehranu, s duhovnom filozofijom koja uključuje budizam i druge istočnjačke utjecaje.

Ali opasnost koju su počeli predstavljati za kinesku vladu, s desetinama milijuna zagovaratelja, šireći svoju svjesnost i okupljajući se, izazvala je nasilan slom koji je doveo do užasnih progona i ta je praksa postala zabranjena.

Zato onima koji koriste duhovnost za bijeg radije nego da se uključe u svijet ponavljam: 'Ne možete pobjeći, bolje da se angažiramo dok još možemo.'

NISMO USPAVANI ROBOVI

Alternativna iscjeljenja svake vrste, organska hrana, čista voda, joga, svaka forma meditacije i slično na popisu su da budu suzbijeni i zabranjeni u nekom trenutku dozvolimo li da se domino nastavi rušiti. Učinili su to s *Falun Gongom* jer žele uspavane robotske robove koji niti na koji način neće imati svijest o svom iskonskom bezgraničnom sebstvu.

Vidimo udružene napore da se zabrani hrana i dodaci prehrani kroz nacistički kreiran *Codex Alimentarius*, prijevru koja nameće globalne regulative da oduzme ljudima mogućnost izbora što će unositi u vlastito tijelo.

Vidimo udružene kampanje da se malim organskim uzgajivačima hrane život učini nemogućim, napade na proizvođače zdravog mlijeka u SAD-u i korporacije koje prisvajaju hranidbeni lanac svojim genetski modificiranim, kemijski zatrovanim sranjem.

Neznanje je blaženstvo, ali samo nakratko. Zatim u tihoj noći stvarnost pokuca na vrata. Ne mora, ali ako ostanemo u poricanju sigurno hoće

Kontrolni sustav ne želi da alternativni stilovi života opstanu, želi jedinstvenu robotsku, 'volim-tvoje-porobljavanje' rasu automata.

Prelazim pogledom po prekrasnom krajoliku Mauija: dolinama, planinama, moru. Kako bi bilo lijepo vjerovati da će ljudi ovdje kao i svugdje drugdje moći živjeti u miru, slobodi i blagostanju bez da ih se truje i tjera u ropstvo.

Ali jesu, otrovani i porobljeni, tu u raju, kao i bilo gdje drugdje. I moramo se s time suočiti, iskorijeniti poricanje i učiniti što je potrebno. Neznanje je blaženstvo, ali samo nakratko. Zatim u tihoj noći stvarnost pokuca na vrata. Ne

mora, ali ako ostanemo u poricanju sigurno hoće.

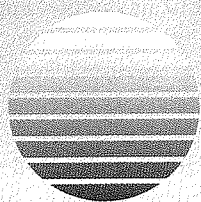
Organska hrana, meditacije, detoksikacija, čišćenje crijeva i pričanje o ljubavi neće vas, samo po sebi, učiniti svjesnima dalje od svijesti o vlastitom tijelu i umu. Sreo sam mnoge ljude koji čine sve te stvari a još uvijek su duboko uspavani za mnogo toga. Također sam sreo i mnoge njujorške repere koji piju, puše i psuju, ali 'kuže'.

Svjesnost je daleko više od toga što jedemo ili pijemo, daleko više od kruga meditacije. To je šira svijest s kojom se možemo povezati i dozvoliti da nas otvori prema uvidima izvan programiranog uma. Jedan reper može učiniti isto koliko i zdravi alternativac.

Zdraviji način života može biti bolji, razumije se, i tako nastojim živjeti koliko god mogu, ali to me ne čini svjesnijim, čini me zdravijim.

Mnogo bolja definicija svjesnosti jest razina poricanja stvari s kojima se ne želimo suočiti, jer poricanje nije izraz svjesnosti. To je izraz uma.

ŽIVOT

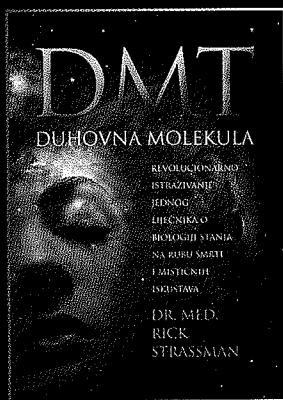
www.zivot-ili-cijepljenje.hr

ILI CIJEPLJENJE

KAO PRVA HRVATSKA UDRUGA U OVOJ DOMENI PREUZELI SMO NA SEBE ODGOVORNOST INFORMIRANJA JAVNOSTI O ŠTETNOSTI CJEPIVA, ODNOSNO CIJEPLJENJA.

SVOJU MISIJU PROŠIRUJEMO ZALAGANJEM ZA PROMJENU ZAKONSKE REGULATIVE KOJA UVJETUJE OBAVEZNO CIJEPLJENJE.

POZIVAMO VAS DA POSJETITE NAŠE WEB-STRANICE I PRIDRUŽITE NAM SE U OSTVARENJU NAŠIH CILJEVA.

Cijena 150 kuna + poštarina
380 stranica, B5 format,
meki uvez

DMT DUHOVNA MOLEKULA REVOLUCIONARNO ISTRAŽIVANJE JEDNOG LIJEČNIKA O BIOLOGIJI STANJA NA RUBU SMRTI I MISTIČ- NIH ISKUSTAVA DR. MED. RICK STRASSMAN

Dr. Rick Strassman je od 1990. do 1995. na Sveučilištu New Mexico vodio kliničko istraživanje odobreno od američke Državne uprave za suzbijanje droga, u kojem je dao injekcije DMT-a, jedne od najmoćnijih droga među psihodelicima, šezdesetorici dobrovoljaca. Njegov detaljan

izvještaj o tim seansama iznimno je zanimljiva i obuhvatna istraga o prirodi ljudskog uma i o terapijskim mogućnostima psihodelika. DMT, kemijski spoj izdvojen iz biljaka koji se stvara i u ljudskom mozgu, redovito je dovodio do mističnih iskustava i onih na rubu smrti. Mnogi su dobrovoljci izvijestili o uvjerljivim susretima s inteligentnim bićima, posebno s „vanzemalcima“. Gotovo svi su izjavili da su ta iskustva među najsnažnijim doživljajima u njihovom životu i da su potpuno stvarna. Strassmanovo istraživanje povezuje DMT s epifizom, žlijezdom koja se u glavi nalazi na mjestu koje se

u indijskoj tradiciji smatra pozicijom sedme čakre, a René Descartes ju je smatrao sjedištem duše. DMT: duhovna molekula iznosi uvjerljivu pretpostavku da DMT, koji se prirodno stvara u epifizi, omogućuje kretanje duše unutar i van tijela, kao i da je integralan činitelj iskustva rođenja odnosno smrti, jednako kao i najdubljih stanja meditacije, pa čak i seksualne transcedencije. Ako se koristi mudro, DMT može potaknuti razdoblje značajnog napretka u znanstvenom istraživanju većine mističnih područja ljudskog uma i duše.

ZA ČITATELJE NEXUSA

NARUDŽBE NA TELEFON 01 6683 630 www.teledisk.hr

**POPUST
20%**

APLIKACIJA ZA PRIJAVLJIVANJE SUMNJIVIH AKTIVNOSTI

OGRANAK MINISTARSTVA DOMOVINSKE SIGURNOSTI IZ ZAPADNE VIRGINIJE U SURADNJI S UREDOM GUVERNERA ZAPADNE VIRGINIJE NEDAVNO JE PREDSTAVIO NOVU APLIKACIJU ZA MOBILNE UREĐAJE ZVANU *SUSPICIOUS ACTIVITY REPORTING APPLICATION* (APLIKACIJA ZA PRIJAVLJIVANJE SUMNJIVIH AKTIVNOSTI).

Sučelje je jednostavno. Nakon što vas obavijesti da biste trebali nazvati 911 ako se zaista radi o hitnoj situaciji i upita želite li poslati svoje informacije, aplikacija u osnovi funkcionira kao kamera. Uz sliku koju snimate možete upisati bilješke s datumom i lokacijom (ako niste uključili funkciju autogeolokacije) i dodatnim detaljima kao što su ime 'subjekta', njegov spol, boja očiju, frizura i drugo, te eventualne informacije o vozilu.

Možete poslati i informacije o sebi kako biste vlastima omogućili da vas kontaktiraju, ili možete ostati anonimni.

Ne morate imati dokaze o zločinu, čak ni o *sumnji* na zločin da biste poslali informacije u Centar za prikupljanje obavještajnih informacija Zapadne Virginije. Također nije jasno koliko dugo Centar za prikupljanje može čuvati informacije o američkim građanima ili osobama koje je primio putem ove aplikacije.

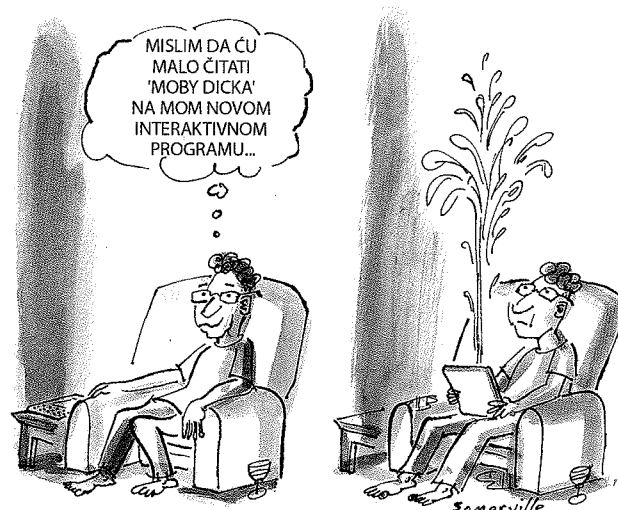
Drugim riječima, u aplikaciji nema ničega što bi vas spriječilo da fotografirate svog dosadnog susjeda i na njega upozorite federalne i državne protuterorističke agente iz Zapadne Virginije koji mogu čuvati informacije o licu, tijelu, a možda i vozilu vašeg susjeda na neodređeno vrijeme.

(Izvor: *Wired.com*, 2. ožujka 2012.,
<http://tinyurl.com/6uv6t7l>)

MIKROČIPOVI KOJI SE GUTAJU

NIJE JASNO KOLIKO DUGO MIKROČIP RADI UNUTAR TIJELA I ŠTO SE DOGODI S NJIM NAKON ŠTO PRESTANE FUNKCIONIRATI

Lanac ljekarni *Lloydspharmacy* udružio se s američkom tehnološkom tvrtkom *Proteus Biomedical* kako bi javnosti ponudili proizvod zvan *Helius*, sićušan mikročip u obliku pilule koji se proguta i čija je svrha da pomaže podsjećati pacijente da uzimaju svoje lijekove na vrijeme i da nudi povratne informacije kao što su tjelesna temperatura, srčani ritam, pa čak i obrasci spavanja. Mikročip, koji se aktivira u dodiru s vodom, može se izravno ugraditi u obične pilule s lijekom ili se može staviti u placebo. U

oba slučaja mikročip, ili «marker događaja koji se guta» (*ingestible event marker*, IEM) kako ga zove Proteus, dobiva energiju od netoksične baterije od tankog filma.

Nakon što se aktivira IEM šalje vrlo slab, jedinstveno modularan, visokofrekvencijski električni signal kroz cijelo tijelo, koristeći tijelo kao vodič, tako da se ne koriste nikakve radijske frekvencije. Umjesto toga na kožu s vanjske strane tijela nalijepi se flaster koji prati interakcije tijela s električnim signalom, što omogućava mjerenje srčanog ritma, unutarnje temperature tijela, ritma disanja, položaja tijela i obrazaca spavanja. Sve se te informacije putem aplikacije za pametne telefone šalju *web-lokaciji* koja prikazuje statistike u obliku dijagrama.

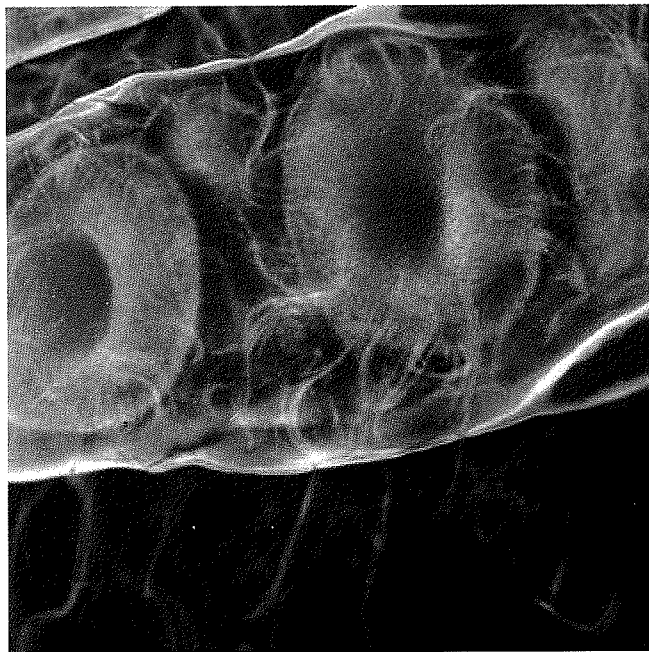
Nije jasno koliko dugo mikročip radi unutar tijela i što se dogodi s njim nakon što prestane funkcionirati. Da li ga tijelo probavi ili ga izbaci u kanalizaciju potpuno neditnutog? I ako ga izbaci, što se događa sa svim onim milijunima čipova koji će se nagomilati u sustavima za pročišćavanje kanalizacijskih voda?

(Izvor: *MedicalXpress.com*, 18. siječnja 2012.,
<http://tinyurl.com/7eopk6z>)

FDA TVRDI – MATIČNE STANICE SU „LIJEK“

U JOŠ JEDNOM SKANDALOZNOM PRISVAJANJU OVLASTI, FDA KAŽE DA SU VAŠE VLASTITE MATIČNE STANICE LIJEKOVI I DA JE TERAPIJA MATIČNIM STANICAMA MEĐUDRŽAVNA TRGOVINA JER UTJEČE NA PRODAJU LIJEKOVA KOJE JE ODOBRILO FDA U DRUGIM DRŽAVAMA!

To je najnovija tvrdnja američke Državne uprave za hranu i lijekove u borbi protiv klinike iz Colorada oko njihove procedure *Regenexx-SD™*, neoperativnog tretmana odraslim matičnim stanicama za ljude koji boluju od umjerenih do teških bolova u zglobovima i kostima.

Klinika Centeno-Schultz uzme vašu krv, stavi je u uređaj za centrifugiranje koji odvoji matične stanice i liječnik ih vrati natrag u vaše tijelo tamo gdje je tkivo oštećeno. Klinika je mnogo puta objasnila da matične stanice nisu lijekovi jer su sastavni dio krvi pacijenta uzete iz njegovog tijela.

FDA u sudskom dokumentu tvrdi da ima pravo regulirati Kliniku Centeno-Schultz iz dva razloga:

- (1) matične stanice su lijekovi i zato spadaju pod nadležnost FDA;
- (2) Klinika se bavi međudržavnom trgovinom i zato je obuhvaćena regulacijom FDA jer bilo koji dio stroja ili procedure koji potječe izvan Colorada postaje međudržavna trgovina nakon što uđe u državu. Osim toga, procedura Regenexx jako utječe na međudržavnu trgovinu jer osobe koje putuju u Colorado na proceduru «smanjuju tržište za izvandržavne lijekove koje je odobrila FDA».

FDA napada tu kliniku već četiri godine. Pokušala je sa sudskim zabranama i zahtijevala inspekcije u nastojanju da kompaniju pokori. Sudska bitka tek je najnovija ofenziva.

Ovaj put FDA u sudskim dokumentima otvoreno kaže da Agencija želi zaštititi tržište lijekova koje je odobrila FDA. Nema više okolišanja: plan je iznesen na vidjelo! Glavna uloga odraslih matičnih stanica u živom organizmu je održavanje i obnavljanje tkiva u kojem se nalaze. Problem je bio u izoliranju dovoljne količine tih stanica. Međutim, nova tehnologija liječnicima daje mogućnost da od pacijenta dobiju više matičnih stanica nego što se prije smatralo mogućim.

Iz pacijenta se uzimaju krv, mast ili tkivo, matične stanice izoliraju se pomoću jednog od novih procesa i stanice se ubrizgavaju natrag u pacijenta tamo gdje mogu popraviti tkivo.

(Izvor: Alliance for Natural Health, SAD, 1. veljače 2012., <http://tinyurl.com/7lq9tfy>)

WIKILEAKS RAZOTKRIVA STRATFOR

WIKILEAKS OBJAVLJUJE SVJETSKE OBAVJEŠTAJNE PODATKE

U ponedjeljak 27. veljače WikiLeaks je počeo objavljivati svjetske obavještajne podatke – preko pet milijuna elektronskih poruka kompanije za 'svjetske obavještajne podatke' Stratfor sa sjedištem u Teksasu. Elektronske poruke datirane su između srpnja 2004. i kraja prosinca 2011.

One razotkrivaju unutarnji rad kompanije koja se predstavlja kao izdavač obavještajnih podataka, ali pruža povjerljive obavještajne usluge velikim korporacijama kao što su bhopski *Dow Chemical Company*, *Lockheed Martin*, *Northrop Grumman* i *Raytheon* te vladinim agencijama uključujući američko Ministarstvo domovinske sigurnosti, američke marince i američku obavještajnu agenciju Ministarstva obrane.

Poruke razotkrivaju *Stratforovu* mrežu doušnika, strukturu podmićivanja, tehnike pranja novca za isplate i psihološke metode.

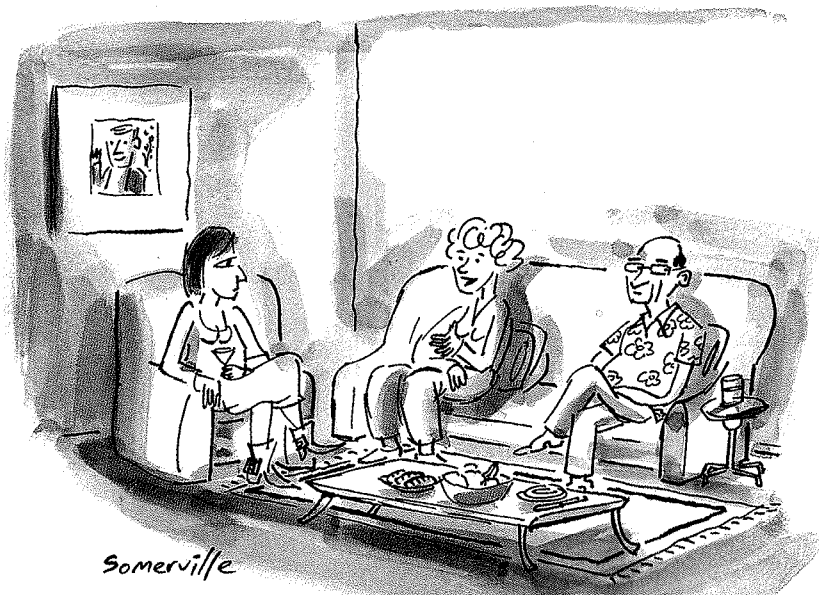
Materijali pokazuju kako radi jedna privatna obavještajna agencija i kako istražuje pojedince za svoje korporacijske i vladine klijente.

Usprkos vezama s vladom, *Stratfor* i slične kompanije djeluju u potpunosti bez ikakvog političkog nadzora ili odgovornosti.

Stratfor tvrdi da radi «bez ideologije, plana ili nacionalne pristranosti», pa ipak poruke otkrivaju da se privatno obavještajno osoblje snažno priklanja politikama američke vlade i kanalizira dojave izraelskom Mossadu.

Izvansudska blokada koju su nametnuli *Visa*, *MasterCard*, *PayPal*, *Bank of America* i *Western Union* s ciljem uništenja *WikiLeaksa* traje od prosinca 2010. godine.

(Izvor: [WikiLeaks.org](http://wikileaks.org), 27. veljače 2012., <http://wikileaks.org/the-gifiles.html>)

NA TV-U JE NOVA SERIJA: RUPERT MURDOCH JE KAPETAN MEĐUGALAKTIČKOG SVEMIRSKOG BRODA ČIJA JE MISIJA POTRAGA ZA PLANETOM NA KOJEM SE NOVINE JOŠ UVIJEK ODLIČNO PRODAJU.

NOVI TRANZISTORI OD KRVI I SLUZI

TIM SA IZRAELSKOG SVEUČILIŠTA U TEL AVIVU
ISTRAŽUJE MOGUĆNOST IZRADE ELEKTRONI-
KE OD MOLEKULA KOJE CIRKULIRAJU U KRVI I
DRUGIM TJELESNIM TEKUĆINAMA

Istraživači su uvijek u potrazi za novim materijalima od kojih bi se mogla izrađivati manja, fleksibilnija elektronika umjesto od silicija. Tim sa izraelskog sveučilišta u Tel Avivu istražuje mogućnost izrade elektronike od molekula koje cirkuliraju u krvi i drugim tjelesnim tekućinama. Istraživači, na čelu sa stručnjakom za nanotehnologiju dr. Shacharom Richterom, izrađuju tranzistor od bjelančevina koje se nalaze u mlijeku, krvi i sluzi. Tranzistori pojačavaju električne signale i osnova su sve moderne elektronike.

Richterov tranzistor koristi bjelančevine mlijeka za stvaranje vlaknaste konstrukcije jer materijali iz mlijeka ostaju čvrsti i stabilni u različitim sredinama. Bjelančevine krvi, koje mogu apsorbirati kisik, istraživačima omogućavaju dodavanje različitih kemikalija kojima se prilagođavaju svojstva poluvodiča. Bjelančevine sluzi tranzistoru daju sofisticirana optička svojstva. Iako biološka elektronika može zvučati čudno, mnogi istraživači zainteresirani su za korištenje molekula iz živih bića u električkim sklopovima.

(Izvor: *InnovationNewsDaily.com*, 7. ožujka 2012.,

USKRSLA BILJKA

BILJKA PROCVJETALA NAKON 30.000 GODINA
U LEDU

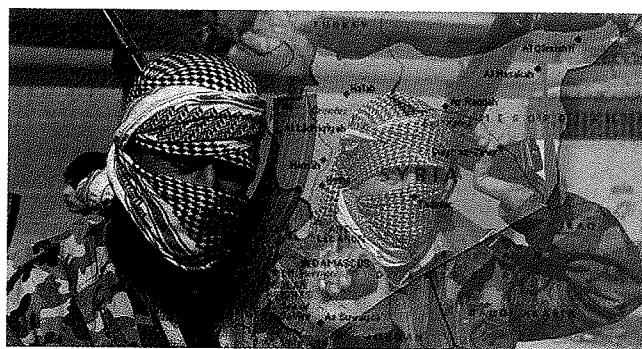
Biolozi su uskrsnuli 30.000 godina staru biljku, uzgojivši je iz tkiva ploda izvađenog iz smrznutih naslaga tla u Sibiru. To je daleko najstarija biljka koja je do danas vraćena iz mrtvih. Prije nje rekord je držao sveti lotos koji je bio star 1.200 godina.

Pokojni David Giličinski iz Laboratorija za kriologiju tla u Moskvi i njegovi kolege prikupili su plodove biljke cvjetnice iz le-

denog doba, *Silene stenophylla*, iz fosilizirane jazbine vjeverice u smrznutim sedimentima blizu rijeke Kolime u sjeveroistočnom Sibiru. Radiokarbonsko datiranje ploda pokazuje da ga je vjeverica spremila prije otprilike 31.800 godina. Primjenom hormona rasta na tkivo biljke Giličinski i njegovi kolege uspjeli su pokrenuti diobu stanica i na kraju uzgojiti vitalnu biljku koja je procvjetala. Slične fosilizirane jazbine pronađene su na Aljaski i u Kanadi.

(Izvor: *NewScientist.com*, 22. veljače 2012.,

<http://tinyurl.com/77uoupn>)

STARO SAVEZNIŠTVO U NOVOJ AKCIJI

AMERIKA I AL QAEDA NA ISTOJ STRANI U DE-
STABILIZACIJI SIRIJE

Američka državna tajnica Hillary Clinton priznala je da al Qaeda i druge organizacije s američkog 'popisa terorista' podržavaju sirijsku oporbu.

Ipak, istovremeno, u intervjuu za BBC, američka državna tajnica ponovila je otrcanu tvrdnju Zapada da se u Siriji goloruko stanovništvo nalazi pod «nemilosrdnim napadom» sirijskih vladinih snaga.

Kako je prof. Michel Chossudovsky istaknuo u «Sirija: NATO-ov sljedeći 'humanitarni' rat» (*Global Research*, 11. ožujka 2012.): «Od sredine ožujka 2011. naoružane islamističke skupine – uz tajnu podršku zapadnih i izraelskih obavještajnih službi – provode terorističke napade na zgrade sirijske vlade, uključujući podmetanja požara. Temeljito je dokumentirano da su obučeni razbojnici i snajperisti, uključujući plaćenike, napadali policiju, oružane snage i nevine civile. Postoje brojni dokazi, kao što je izloženo u izvještaju Misije promatrača Arapske lige, da su te naoružane skupine plaćenika odgovorne za ubijanje civila.»

Velika je ironija da neizabrani fundamentalistički sunitski režimi Perzijskog zaljeva podržavaju grupe povezane s al Qaedom unutar Sirije, koje bi navodno trebale «dovesti do demokratskih reformi». To je ista dinamika koja je vladala u Libiji, gdje je, nakon što su zapadne i arapske sile svrgnule vladu te zemlje, došlo do sloma ljudskih prava i socijalnih uvjeta.

Još jednom, Sirija otkriva isto savezništvo: Washington, London i druge NATO-ove sile dijele postelju sa sunitskim/salafitskim tiranima i teroristima, tvrdeći da podržavaju demokratske slobode i ljudska prava.

(Izvor: *GlobalResearch.ca*, Montreal, 27. veljače 2012.,

<http://tinyurl.com/6u3z9p7>)

IGRE OKO MORGELLONSA

CDC TVRDI DA SU 'NANOCRVI' IZ BOLESTI MORGELLONS HALUCINACIJE

Usprkos tome što su istraživali četiri godine i potrošili 600.000 američkih dolara, uz korištenje najveće svjetske forenzičke baze podataka, američki Centri za kontrolu bolesti (CDC) izvijestili su da nisu uspjeli identificirati izvor vlakana koja izbijaju iz osoba oboljelih od *Morgellonsa*. Umjesto toga, CDC smatra da četiri osobe na 100.000 stanovnika – što je stopa zaraženosti u sjevernoj Kaliforniji – haluciniraju da ta vlakna postoje. Bolest *Morgellons*, koja obuhvaća spektar fizičkih i mentalnih simptoma, ističe se po neobičnim vlaknima koja izbijaju iz kože, uzrokujući čireve i rane koje ne zarastaju ili zarastaju vrlo sporo. «Proveli smo istragu o toj neobjašnjenom dermatopatiji kako bismo utvrdili klinička i epidemiološka obilježja i istražili potencijalnu etiologiju» - objašnjava CDC. Jedina potencijalna «etiologija» koju su predložili bila je da pacijenti haluciniraju. «Ljudi koji boluju od *Morgellonsa* ne haluciniraju, koliko god da vas CDC ili popularni tisak žele u to uvjeriti», kaže Jan Smith iz *MorgellonsExposed.com*, koja i sama boluje od *Morgellonsa*. CDC-ova studija izvještava: «Većina materijala prikupljenih iz kože sudionika sastojala se od celuloze, vjerojatno poteklom iz pamuka.»

Utvrđeno je da se jedan od uzoraka izvučenih iz tijela Jan Smith sastoji od celuloze i glikolne nukleinske kiseline (GNK), sintetičkog oblika DNK. GNK se ne javlja u prirodi; koristi se za stvaranje sintetičkih životnih oblika.

Ali zašto CDC ne bi točno znao podrijetlo celuloze, umjesto da kaže da vjerojatno potječe iz pamuka? I što je s ostatkom koji nije celuloza? Studija ne donosi pojedinosti.

CDC je poslao celulozu i neprirodna vlakna Institutu Oružanih snaga za patologiju (AFIP), javlja *Associated Press*. AFIP prikuplja uzorke vlakana i druge forenzičke materijale već 150 godi-

na. Njegov budžet za 2011. bio je 65 milijuna američkih dolara. AFIP bi svakako morao znati jesu li ta neobična vlakna prirodna ili stvorena u laboratoriju. Navodno ne zna.

Centar za istraživanje bolesti *Morgellons*, na čelu s dr. Randyem Wymoreom s Državnog sveučilišta u Oklahomi, također nije bio u stanju identificirati vlakna. Istraživački centar dao je uzorke forenzičkom timu iz Policijske uprave Tulsa da ih uspoređi s njihovom bazom podataka od 800 vlakana i 90.000 organskih spojeva, također bez uspjeha.

Ono što CDC u izvještaju za javnost ne spominje je da su ta vlakna živa i pokretna. Rastu i razmnožavaju se; dokazano je da to rade u Petrijevoj zdjelici uz pomoć određenih frekvencija vidljive svjetlosti.

Istraživanja koja je proveo Cliff Carnicom (*CarnicomInstitute.org*) upućuju na zaključak da ti 'nanocrvi' koji su prisutni kod oboljelih od *Morgellonsa* predstavljaju potpuno novi oblik života, stvoren korištenjem svojstava svih triju domena života (bakterija,

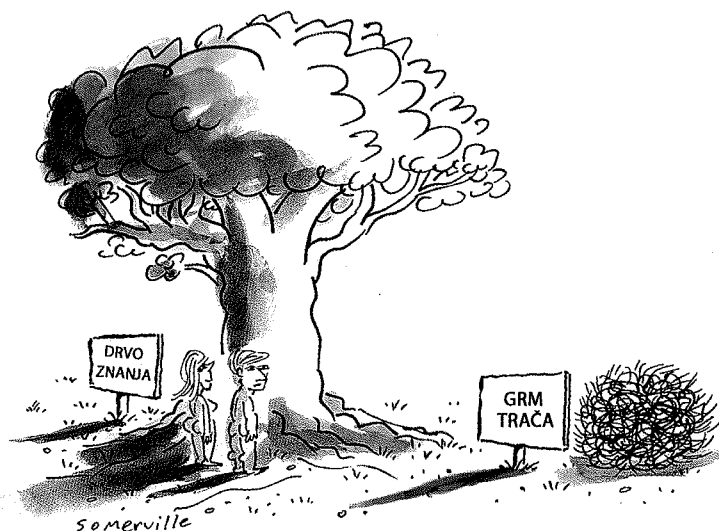
arheja i eukariota). Kako bi potkrijepio svoju tvrdnju, spominje priznanje Agencije za napredne istraživačke vojne projekte (DARPA) iz veljače 2010. da će «razviti besmrtni 'sintetički organizme'», citirajući *Wired.com*:

«...DARPA je uložila 6 milijuna dolara u projekt zvan BioDesign, s ciljem eliminiranja 'nasumičnosti prirodnog evolucijskog napredovanja'...»

«Projekt dolazi u trenutku kada DARPA također planira potrošiti 20 milijuna dolara na novi program sintetičke biologije...»

Ako su ta neidentificirana vlakna neka vrsta supertajnog nanotehnološkog vojnog oružja, to objašnjava zašto od CDC-a i od vojske ne dolaze nikakvi odgovori ni pomoć. Je li moguće da su osobe koje boluju od *Morgellonsa* oni čija tijela genetski odbacuju te životne oblike stvorene nanoinženjeringom, dok ih naša tijela integriraju?

(Izvor: *Rady Ananda, ActivistPost.com*, 30. siječnja 2012., <http://tinyurl.com/7o6tgo2>)

AEROSOLNI ZLOČINI

JEDAN OD ZVIŽDAČA, CLIFFORD CARNECOM, ZNA ČEMU *CHEMTRAILI* SLUŽE. PRIKUPIO JE UZORKE *CHEMTRAILA*, ANALIZIRAO NJIHOV SADRŽAJ I PRONIKNUO U NAČIN NJIHOVA DJELOVANJA. ON TO NAZIVA GEO-INŽENJERINGOM I BIO-INŽENJERINGOM

Pripremio: Goran Čačić

DJECA U LONDONU JEDVA DIŠU

Necakinja jedne gospođe dovedena je u bolnicu zbog jako otežanog disanja. Liječnik joj je rekao da je ona peto dijete koje je toga jutra primljeno zbog istog problema. „To je zbog ovoga čime nas zaprašuju“, rekla je njena sestra, na što je on odgovorio da je primijetio vezu između pojave tegoba disanja kod djece s danima intenzivnog zaprašivanja s neba pomoću *chemtraila*.

Spomenuta gospođa moli zviždače da o tome javno progovore: liječnike, pilote koji vrše zaprašivanje i sve ostale koji bi mogli pomoći da javnost sazna o čemu se zapravo radi.

Jedan od zviždača, Clifford Carnecom, zna čemu *chemtrails* služe.

Prikupio je uzorke *chemtraila*, analizirao njihov sadržaj i proniknuo u način njihovog djelovanja. On to naziva geo-inženjeringom i bio-inženjeringom. Elite tvrde da time hlade planet, ali, kažu, nema potrebe da obični ljudi razumiju ili saznaju što se doista događa. Neke od tvari u aerosolima kojima nas zaprašuju su biološke i ne-metalne (uključujući DNK).

On kaže kako nije točno da se pomoću tih aerosola Planet hladi. Prije će biti da se Zemlja time zagrijava.

Jedan od ciljeva takvog zaprašivanja mogao bi biti vojne prirode.

Drugi bi mogao imati veze s elektricitetom, kako bi se olakšalo djelovanje drugih tehnologija, poput HAARP-a.

Treća moguća svrha povezana je s biološkim operacijama.

Zatim, tu su i geo-fizičke operacije.

Nadzorni sustavi.

Otkrivanje NLO-a.

CILJ JE KONTROLA LJUDI I OKOLIŠA

Američko zrakoplovstvo (USAF) laže o onome što se događa, što Clifforda po-

Sliku *chemtrails* snimio Otter Walks

prilično zabrinjava. Stanovništvu ovog planeta čini se velika nepravda.

To je svjetska tajna operacija. Ako se partikulati zaprašuju (u suspenziji), oni će naposljetku dosegnuti globalnu ravnotežu. Time se ne mijenjaju tek pojedina mjesta već cijela zemaljska atmosfera. Zaprašivanje je sada došlo do faze održavanja postignutog stanja, kada se samo održavaju razine koncentracije izbačenih čestica na našem nebu. Putem zaprašivanja partikulati su se dosad proširili diljem svijeta.

Naša atmosfera je vrlo krhka. Tri četvrtine naše atmosfere sadržano je u donjih jedanaest kilometara. On smatra da je time promijenjen cijeli naš planet.

Kako je ustvrdio, glavni cilj svih takvih postupaka je kontrola. *Chemtrails* su jedan od načina kontrole stanovništva. Ona krajnja kontrola je kontrola svega oko nas i našeg okoliša. To je pokretačka sila iza tog programa... želi se promijeniti planetarna energija, genetski razvoj i svi drugi aspekti života.

Dubljom analizom dolazimo do teme zločina protiv čovječanstva, zločina protiv prirodnog okoliša. Cliffordova web stranica zove se *aerosol crimes* (aerosolni zločini). Dosad nigdje u svijetu nije pokrenut bilo kakav pravni postupak zbog aerosolnih zločina. Tom prevažnom problemu nitko ne pridaje osobit značaj. Nevjerojatno!

Tamo gdje službeni organi nisu ništa poduzeli u ovom slučaju 'ratnih' zločina građani mogu uspostaviti sudove savjesti. To se događalo tijekom Vijetnamskog rata, tijekom Iračkog rata. Je li u ovom slučaju oformljen sud savjesti? Nije.

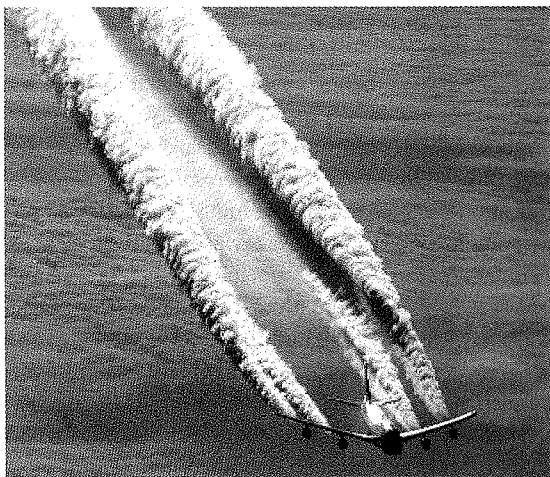
Bi li se takav pokret mogao razviti? On je iznimno bitan, iako već poprilično kasni. Ali, nasušno nam je potreban. Imamo li u ovom trenutku bilo kakvih epidemioloških podataka? Nemamo, barem nema nikakvih sustavnih istraživanja, niti se u mjerodavnim tijelima išta poduzima. Dokaze prikupljaju samo nadobudni entuzijasti i 'obični' ljudi koji su zabrinuti za sudbinu našeg planeta.

U KINI CHEMTRAILA NEMA

(Slijedi tekst Clifforda Carnecoma sa njegove web stranice)

Sjedio sam na lijevoj strani golemog mlažnjaka i putovao prema određitu udaljenom nešto manje od trinaest sati leta od Amsterdama. Chemtraili su bili vidljivi cijelim putem od Birminghama – gdje sam presjeo na drugi let do Amsterdama i potom letio preko Nizozemske, Njemačke, Poljske i baltičkih država; naročito zaprašena bila je Riga. Na putu prema Moskvi neko vrijeme chemtraila nije bilo, ali opet su se pojavili na večernjem nebu iznad Moskve. Nakon Moskve, bistre zvijezde i svjetlost na tlu oštro su sjali sljedećih nekoliko sati, što ukazuje na to da istočno od Moskve nije bilo daljnjih 'kemtrejskih' operacija.

To je pokretačka sila iza tog programa... želi se promijeniti planetarna energija, genetski razvoj i svi drugi aspekti života. Dubljom analizom dolazimo do teme zločina protiv čovječanstva, zločina protiv prirodnog okoliša

Gledajući s visine od oko 10.700 metara, ono što upada u oči nisu samo chemtraili, od kojih mnogi leže na toj razini, a neki na nešto većoj ili manjoj visini. Upadljiv je i posvemašnji manjak normalnih oblaka iznad cijele Europe. „Zaštitni znak“ chemtraila su razvučeni 'mliječni' oblaci, a jedino takve na nebu i vidite. Oni nisu gusti i neprozirni poput normalnih oblaka već gotovo prozirni, zbog čega se, gledano iz aviona, čini da

je tlo prekriveno samo prljavom izmaglicom, a nebo, tisućama kilometra u nizu, izgleda posve isto.

Prekrivene gustim chemtrailima bile su i Danska i Švedska. Dok smo, leteći prema Stockholmu i Kopenhagenu, prolazili iznad Baltika vidio sam brojne avione koji su za sobom ostavljali chemtraile.

Toga jutra stvari su bile drukčije. Noć je bila kratka, samo četiri sata, a poslije izlaska Sunca čitava panorama izvan aviona bila je prekrivena oblacima kakvi su nekoć prekrivali tlo iznad cijele Europe: lijepi paperjasti bijeli oblaci „od pamučne vune“, oko 6000 metara ispod zrakoplova. To bijelo more oblaka bilo je suviše svijetlo da biste ga mogli gledati duže od nekoliko sekundi, pa sam preko prozora morao navući zavjese. Sunce je sjalo svom snagom, zasljepljujući sve koji bi gledali van bez jakih sunčanih naočala. Na europskom

nebu prekrivenom chemtrailima oblaci ne reflektiraju svjetlost na isti takav način te filtriraju sunčane zrake, tako da sam cijelo vrijeme nesmetano mogao promatrati nebo.

Putovali smo preko istočnih Himalaja, Kine, sjevernog Vijetnama i Južnog kineskog mora prema Filipinima. Poslije Moskve nisam primijetio nijedan chemtrail. Provjeravao sam svaki avion koji sam vidio – i doista – prije nego što su njihovi contraili (normalan

ispušni trag aviona) nestali, trajali su samo minutu ili dvije.

Od zapadnih zemalja pa sve do Moskve mnogobrojni zrakoplovi koji ispuštaju chemtraile neprestano zaprašuju Europu otpadnim produktima nuklearne industrije, upravo onim tvarima koje sačinjavaju čuvene „prljave bombe“, između ostalih i stroncij, uran, barij i aluminij. Vidio sam desetine njih koji obavljaju taj posao, a jedan je sličio putničkom

mlažnjaku koji je letio iznad nas poprečno našoj ruti, od sjevera prema jugu iz pravca Švedske ili Finske.

NATO nema nadzor nad istočnije smještenim kopnom, zbog čega stanovništvo Azije dosad još nije postalo meta eliminacije putem trovanja s neba. Sve zemlje potpisnice NATO saveza truje se na način da ljudi udišu toksični zrak jer obični ljudi su, kao i uvijek, stvarni neprijatelj elita koje strahuju od gubitka svoje neograničene moći.

Opreka između ta dva kontinenta (Europe i Azije) bila je doista upadljiva. Usprkos svemu, možda tek 1% Europljana uviđa da praktički žive u ogromnoj plinskoj komori, čija je svrha usmrćivanje barem polovice stanovništva u roku od nekoliko godina. Eto kakav rat vodi NATO: rat protiv ljudi koji su mislili da je NATO tu da ih štiti. Izgleda da su se malo prevarili. A u glavnim medijima o tome nema ni spomena. Malo je onih koji mogu pojmiti strahovite razmjere zločina koji se čine protiv čovječanstva, i to svakoga dana na nebu iznad njihovih glava.

U nekoliko medijskih izvještaja obično se prodaje priča kako su ti napadi na sve nas zapravo 'geoinženjering' s ciljem hlađenja našeg planeta. Pilotima je pripočena ista priča. Da, a jednoj ranijoj generaciji žrtava plinskih komora bilo je obećano 'tuširanje'.

U Donjem domu britanskog parlamenta raspravljalo se o regulaciji geoinženjeringa. Zastupnici priznaju da s time u vezi trenutno ne postoji nikakva zakonska regulativa. Ujedinjeno Kraljevstvo dogovorilo se sa SAD-om da će uredno provoditi program geoinženjeringa. I dok se raspravlja o implikacijama transnacionalnih granica, vlasti su svjesne da takav program ne mogu zabraniti niti zakonski regulirati jer takva tehnologija nije dovoljno predvidiva.

Kod chemtraila kemikalije se miješaju s mlaznim gorivom prema preciznim, specifičnim formulama. Dok nas zaprašuju aluminijem i barijem Zemlja postaje sve mračnija. Povećana količina toksičnih metala u okolišu vodi do veće učestalosti neuroloških poremećaja. Djeca dobivaju Parkinsonovu bolest već u dobi od tri godine.

Elita će uništiti sav život kakav smo dosad poznavali, a zatim će ga zamijeniti 'patentom' za nove oblike života s ugrađenom otpornošću na otrove kojima su pobili ranije životne oblike.

RATOVANJE BESPILOTNIM LETJELICAMA - POZIV NA RASPRAVU

UPOTREBA BESPILOTNIH LETJELICA, TAKOZVANIH TRUTOVA, U ZONAMA SUKOBA RASTE ALARMANTNOM BRZINOM, A RAZVOJEM TEHNOLOGIJE STVARAJU SE SUSTAVI KOJI SU NE SAMO AUTONOMNI VEĆ I POSJEDUJU MOGUĆNOST SAMOSVJESNOG ODLUČIVANJA. VRIJE ME JE ZA OZBILJNU JAVNU RASPRAVU.

Piše: Chris Cole, siječanj 2012.

Email: info@dronewars.net

Website: <http://www.dronewars.net>

Prije deset godina američke su vojne snage po prvi put u bazi za vojne pokuse u pustinji Nevada uspješno ispalile projektil iz bespilotne letjelice tipa Predator. I dok su se bespilotne letjelice ili „trutovi“ (engl. „drones“), kako ih se obično naziva, prije toga u vojnim operacijama koristile u svrhu izviđanja, nadzora i snimanja ciljeva ovaj je događaj označio važan korak u razvoju vojnih trutova.

Tek nekoliko mjeseci poslije toga, nakon događaja 11. rujna, u Afganistanu je izvršen prvi oružani napad uz pomoć daljinski upravljane bespilotne letjelice, kada je CIA-in trut Predator napao al-Qaedinog vođu Mohammeda Atefa. Prema medijskim izvješćima, upotreba oružanih trutova bilježi porast, isprva spor, a potom od 2009. godine znatno dramatičniji, dok se danas napadi bespilotnim letjelicama ponekad izvode gotovo svakodnevno.

Godine 2011. upotreba trutova nastavila je rasti, s napadima zabilježenim u najmanje šest zemalja: Afganistanu, Pakistanu, Jemenu, Somaliji, Libiji i Gazi. Veliku većinu ovih napada izvele su Sjedinjene Američke Države. Ujedinjeno Kraljevstvo također koristi oružane bespilotne letjelice, istaknuvši pritom u rujnu 2011. da je dosegla brojku od „izuzetnih“ 200 napada trutovima u Afganistanu. Izrael je nastavio s korištenjem oružanih trutova na okupiranim teritorijima, a talijanske zračne snage tijekom sukoba u Libiji koristile su trutove tipa Reaper (engl. *Žetelac*). Budući da i Sjedinjene Američke Države i Ujedinjeno Kraljevstvo izjavljuju da će udvostručiti svoje flote bespilotnih letjelica, a 50 zemalja ih navodno razvija

General Atomics MQ-9 Reaper – koriste ga Američke zračne snage, Britanska carinska i granična policija, Kraljevske zračne snage Ujedinjenog Kraljevstva i Aeronautica Militare (Talijanske zračne snage)

ili kupuje, broj napada ovim oružjem može samo rasti.

Međutim, kako se upotreba trutova povećava sve su veće i kontroverzije o njoj. Zagovaratelji oružanih trutova ističu da mogućnost kruženja nad određenim područjem s iznimno preciznim senzorima i kamerama omogućuje veću kontrolu nad odlukama kada i gdje napasti, što osigurava veću preciznost i manju „kolateralnu štetu“. Protivnici navode da uklanjanjem jednog od glavnih motiva za suzdržavanje od ratnih operacija – dovođenja u opasnost vlastitih snaga – bespilotni sustavi čine izvršavanje oru-

žanih napada prejednostavnim i povećavaju izgled za rat.

Smatra se da „stalna prisutnost“ trutova nad određenim područjem koji tragaju za sumnjivim ponašanjem i „drugim potencijalnim metama“ dovodi i do velikog broja civilnih žrtava, dok pravni stručnjaci i organizacije za zaštitu ljudskih prava osuđuju sve veći broj primjera ciljanog ubijanja bez ikakve mogućnosti suđenja i sankcioniranja koje omogućuje upotreba oružanih bespilotnih letjelica.

Usprkos povećanoj upotrebi oružanih trutova i kontroverzijama koje je okru-

žuju, i dalje je teško pronaći lako dostupne, točne i pouzdane podatke o trutovima, načinima na koji se upotrebljavaju i na koji će se upotrebljavati u budućnosti. Velom tajne najviše ostaju obavijene pojedinosti o načinima na koje se oružane bespilotne letjelice ustvari koriste u ratnim sukobima. Drone Wars UK je stoga kao reakciju protiv ovakve prakse objavio „Poziv na raspravu o ratovanju bespilotnim letjelicama“.

BRITANSKE OPERACIJE BESPILOTNIM LETJELICAMA

Sjedinjene Američke Države, a nakon njih Izrael, bili su ti koji su započeli ek-

Kraljevske zračne snage (RAF) trenutno raspolažu s pet General Atomics MQ-9 Reapera, kojima upravlja eskadrila RAF 39. Iako su ti Žeteoci fizički u Afganistanu (s bazom u kandaharskoj zračnoj luci), njima se satelitski upravlja iz zračne baze Creech u Nevadi. Trut Reaper, koji može letjeti oko 18 sati i akcijski radijus mu je oko 6 000 kilometara, u pravilu leti na 7600 metara, ali može letjeti i na dvostruko većoj visini. Nosi i do četiri rakete Hellfire te dvije laserski navođene bombe teške oko 225 kilograma. Britansko ministarstvo obrane u više je navrata odbilo odati detalje o okolnostima u kojima trutovi Reaper ispaljuju

Sjedinjene Američke Države su zemlja koja najviše koristi oružane bespilotne letjelice i aktivno operira dvjema zasebnim „flotama“ – jednu kontrolira Američka vojska, a drugu CIA

sperimentirati s upotrebom bespilotnih letjelica radi nadziranja i snimanja ciljeva u vojnim operacijama 60-ih i 70-ih godina dvadesetog stoljeća. Ujedinjeno Kraljevstvo tek je 80-ih donijelo službenu odluku o korištenju izviđačkog truta u sprezi s artiljerijom. Ugovor je pripao GEC-Marconijevom Phoenixu. Ta letjelica je, međutim, imala brojne nedostatke. Na kraju je 1999. nekako uspjela ući u upotrebu i u ograničenim je količinama korištena u ratu na Kosovu. Britanskoj vojsci isporučeno je sveukupno 198 letjelica Phoenix, od kojih je svaka koštala 1.5 milijuna britanskih funti. U aktivnoj službi Phoenix se izuzetno brzo trošio. Uveden 1998. i planiran za zadržavanje u službi do 2013., povučen je 2006. godine.

U srpnju 2005. britanska je vlada objavila da sklapa 800 milijuna funti vrijedan ugovor za razvoj bespilotne letjelice Watchkeeper koja će vršiti nadzor, izviđanje i određivanje ciljeva za britansku vojnu artiljeriju.

U lipnju 2007. britanske su snage započele s upotrebom izraelskih bespilotnih letjelica Hermes 450 u Afganistanu kao privremeno rješenje dok letjelice tipa Watchkeeper ne budu spremne. Britanci su počeli koristiti trutove Reaper u operacijama u Afganistanu u listopadu 2007., a prvi napad britanskog Reapera izvršen je u lipnju 2008.

svoje oružje, pozivajući se na to da su pravila uporabe sile za bespilotne letjelice jednaka onima koja vrijede za letjelice kojima upravljaju piloti. Pravila uporabe sile, međutim, ostaju strogo povjerljiva. Potkraj 2010. britanski premijer David Cameron najavio je kupovinu dodatnih pet Žetelaca i pripadajućih zemaljskih kontrolnih postaja u vrijednosti 135 milijuna funti. Ti bi dodatni trutovi trebali biti u upotrebi u Afganistanu do 2013. godine.

U rujnu 2011. RAF-ov krilni zapovjednik Gary Coleman izvijestio je izaslanike obrambene industrije o operacijama Reapera na konferenciji o bespilotnim letjelicama. Njegova prezentacija, do koje je Drone Wars UK došao na temelju Zakona o slobodnom pristupu informacijama, otkrila je sljedeće:

- od sredine 2012. godine postojat će 44 posade Reapera koje će operirati britanskim Reaper letjelicama, a tri će takve letjelice biti u pogonu non-stop;
- tripot je veća vjerojatnost da će se u britanskim napadima bespilotnim letjelicama koristiti rakete Hellfire nego Paveway bomba od cca. 225 kg;
- da se raspolagalo „oružjem smanjene snage“ izveo bi se veći broj napada.

U travnju 2011. Ministarstvo obrane Ujedinjenog Kraljevstva objavilo je da se došlo do značajne brojke u operacijama trutova Reaper: 20.000 operativnih sati leta nad Afganistanom. U rujnu je ostvarena nova prekretnica: dvjestoti po redu britanski napad bespilotnom letjelicom. Kao i uvijek, detalji o okolnostima napada ostaju tajna.

BUDUĆNOST BRITANSKIH ORUŽANIH BESPILOTNIH LETJELICA

Ujedinjeno Kraljevstvo provodi dva programa razvoja novih oružanih bespilotnih letjelica. U prosincu 2006. Ministarstvo obrane potpisalo je 127 milijuna funti vrijedan ugovor s kompanijom BAE Systems i drugima o dizajniranju i proizvodnji eksperimentalnog oružanog borbenog truta. Rezultat ovog istraživanja i razvoja jednokratni je trut Taranis koji je predstavljen u srpnju 2010. u bazi kompanije BAE u Wartonu.

Neovisno od programa Taranis Ujedinjeno Kraljevstvo i BAE Systems od 2007. zajednički financiraju razvoj truta Mantis. Mantis je oružana bespilotna letjelica srednje visine i dugog vremena leta slična Žeteocu. Za razliku od njega, međutim, Mantisom se ne upravlja daljinski već on leti samostalno, prema unaprijed isprogramiranom planu letenja. Mantis je bio na kraju prve faze razvoja kad je po prvi put poletio u listopadu 2009. u australskoj Woomeri.

U studenom 2010. došlo je do značajnog koraka na putu prema zajedničkom britansko-francuskom trutu kada su David Cameron i francuski predsjednik Nicolas Sarkozy zajedno potpisali „Deklaraciju o obrani i sigurnosnoj suradnji“, obvezujući tako svoje države na zajedništvo u radu na brojnim vojnim projektima. U sporazumu o bespilotnim letjelicama stoji sljedeće:

„Bespilotni zračni sustavi postali su od ključne važnosti za naše oružane snage. Dogovorili smo zajednički rad na sljedećoj generaciji bespilotnih zračnih nadzornih sustava srednje visine leta i duge vremenske istrajnosti. Suradnja će nam omogućiti da dijelimo troškove razvoja, podrške i obuke te da naše snage rade zajedno. Godine 2011. pokrenut ćemo zajednički financiranu, kompetitivnu fazu procjene, s ciljem isporučivanja nove opreme u periodu između 2015. i 2020.“

AMERIČKE OPERACIJE BESPILOTNIM LETJELICAMA

Sjedinjene Američke Države drže vodeću poziciju u korištenju oružanih bespilotnih letjelica i aktivno koriste dvije zasebne „flote“: jedna je pod kontrolom američkih vojnih snaga, a drugu nadzire Središnja američka obavještajna agencija (CIA). SAD su prvi put upotrijebile neoružane verzije truta Predator General Atomicsa u ratu na Balkanu 1995. i tijekom NATO-vog bombardiranja Jugoslavije 1999. godine.

Oružane verzije Predatora razvijene su kasnije, a prvi oružani napad takvom američkom letjelicom dogodio se u Afganistanu u studenom 2001. Reaper, veća verzija Predatora i s većim kapacitetom prijenosa oružja, počeo se koristiti 2007. U kolovozu 2011. Američke zračne snage (USAF) su raspolagale s 268 Predatora i 79 (od planiranih 400) Reapera u aktivnoj službi. Nije poznato s koliko trutova Predator operira CIA.

• Pakistan

Od 2004. godine CIA izvodi tajne napade trutovima u Pakistanu na takozvane važne ciljeve i na tobožnje skupine militantata. Broj napada drastično je porastao posljednjih godina. U razdoblju od četiri godine od 2004. do 2007. u Pakistanu je bilo samo deset napada trutovima Predator. Samo 2010. takvih je napada bilo 118.

I dok Sjedinjene Američke Države nisu nikada službeno potvrdile izvođenje napada, neimenovani službeni izvori redovito ih potvrđuju medijima. SAD tvrde da za napade ima dopuštenje pakistanske vlade, što pakistanske vlasti demantiraju. Međutim, američka diplomatska poruka, koju je objavio WikiLeaks, citira pakistanskog premijera Yousufa Gilanija koji o napadima iz trutova kaže: „Ne zanima me čine li to ili ne sve dok udaraju na prave ljude. Prosvjedovat ćemo u Narodnoj skupštini, a potom ignorirati.“ Broj civilnih žrtava koje se pripisuju napadima iz trutova snažno se ospo-

reakcija na napade bespilotnim letjelicama. Navodi se i da su dva pokušaja terorističkih napada u SAD-u bila odgovor na CIA-ine zračne napade iz bespilotnih zrakoplova u Pakistanu.

U ožujku 2011. napad iz truta na okupljene u Miranshahu u Sjevernom Vaziristanu odnio je živote najmanje 40 ljudi. Okupljanje (*jirga*) je sazvano radi rasprave o vlasništvu nad mineralnim resursima, a među poginulima je bio i velik broj djece koja su prisustvovala događaju sa svojim obiteljima, kao i nekoliko članova Vladi naklonjene milicije. Događaj je izazvao žestoke reakcije u Pakistanu, a napad je javno osudio čak i zapovjednik Pakistanske vojske, general Ashfaq Parvez Kayani. U kolovozu 2011. Ured za istraživačko novinarstvo sa sjedištem u Velikoj Britaniji objavio je iscrpan izvještaj o civilnim žrtvama američkih zračnih napada iz bespilotnih letjelica u Pakistanu. U njemu se navodi da je barem 175 djece među najmanje 2347

Genral Atomics MQ-1 Predator – koriste ga Američke zračne snage

Bespilotne letjelice koje se sada razvijaju mogu same polijetati, odradivati svoj unaprijed programirani let, vraćati se i slijetati, i to sve bez intervencija ljudskog pilota

ubijenih ljudi u američkim napadima u Pakistanu od 2004., među kojima su posve izgledno stradala najmanje 392 civila. Ured je u listopadu izvijestio da su analize pokazale da se broj američkih napada iz trutova u Pakistanu od 2004. popeo na 300. Od tih 300 napada njih 248 izvršeno je otkad je Barack Obama postao predsjednikom SAD-a, a u prosjeku su se događali jedanput u periodu od četiri dana.

Britanska organizacija za zaštitu ljudskih prava Reprieve u listopadu je organizirala sastanak s plemenskim vođama u Islamabadu o problemu napada iz bespilotnih letjelica, potičući ih da dokumentiraju napade u svojim lokalnim područjima. Tri dana poslije sastanka jedan od sudionika Tariq Khan, šesnaestogodišnji dječak iz Sje-

I dok su trutovi tipa Predator i Reaper fizički smješteni usred ili u blizini zona sukoba, njima se daljinski upravlja satelitskom komunikacijom iz baza u Sjedinjenim Američkim Državama, u prvom redu iz Zračne baze Creech u Nevadi. Dvočlana posada kontrolira letjelicu, operira senzorima, kamerom i oružjem i održava vezu s „klijentima“, tj. zemaljskim postrojbama i zapovjednicima u ratom zahvaćenom području.

rava, pa tako procjene omjera civila ubijenih u napadima bespilotnim letjelicama variraju od 90 do 10 posto. Napadi su u Pakistanu iznimno omraženi i protiv njih se redovito podižu prosvjedi i demonstracije. NATO-vi putevi opskrbe američkih oružanih snaga u Afganistanu, koji prolaze kroz Pakistan, nailaze na blokade, a konvoji se pale i uništavaju. Navodi se da je velik broj bombaških samoubojstava

vernog Vaziristana, ubijen je zajedno sa svojim bratićem Waheedom Khanom u napadu iz bespilotne letjelice.

• Jemen

U kolovozu 2010. i *Washington Post* i *Wall Street Journal* objavili su da CIA preusmjerava neke letjelice tipa Predator iz Pakistana u Jemen, Džibuti, Keniju i Etiopiju kako bi „intenzivirala snimanje ciljeva al-Qaedinog ogranka u Jemenu, al-Qaede na Arapskom poluotoku (poznate kao AQAP) te somalijskog al-Shababa.

Izričito protiv ovog plana, jemenski veleposlanik pri Ujedinjenim narodi-

menski predsjednik Ali Abdullah Saleh, koji američkom generalu Davidu Petraeusu kaže: „Govorit ćemo i dalje da su bombe naše, a ne vaše.“

U kolovozu je Amnesty International objavio izvješće o ljudskim pravima u Jemenu, u kojem se kritizira i jemenska vlada i SAD: „Čini se da su Sjedinjene Američke Države počinile ili sudjelovale u nezakonitim ubojstvima u Jemenu i usko surađivale s jemenskim snagama sigurnosti u situacijama u kojima nisu poštivana ljudska prava.“

Amnesty Vladi SAD-a upućuje sljedeću preporuku: „Ispitajte ozbiljne optužbe o korištenju trutova od stra-

sredno dopuštenje Bijele kuće. Članak u *Postu* također navodi da jemenski mediji svaki tjedan izvješćuju o nekoliko nepotvrđenih napada iz trutova.

Također u rujnu SAD je obznanio da gradi nove baze za trutove u Etiopiji i na Sejšelima kako bi se mogli izvoditi napadi u Somaliji i Jemenu. Ujedno je priopćeno da će se letjelice i dalje slati onamo iz Džibutija.

Dana 30. rujna Anwar al-Awlaki ubijen je u američkom napadu iz bespilotne letjelice na konvoj 145 km istočno od jemenske prijestolnice Sane. U napadu su poginula još tri čovjeka, uključujući još jednog američkog državljanina – Samira Khana. Dva tjedna poslije al-Awlakijev šesnaestogodišnji sin Abdulrahman al-Awlaki bio je jedan od devetoro ljudi poginulih u američkom napadu iz bespilotne letjelice u blizini grada Azzana u južnom Jemenu. Prema riječima članova dječakove obitelji, Abdulrahman je išao na večeru i ni na koji način nije bio povezan s terorizmom.

• Somalija

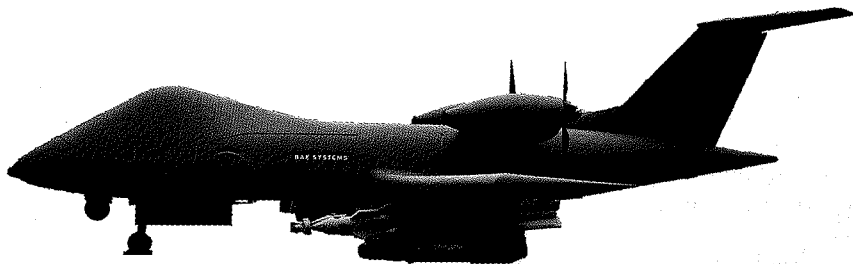
U lipnju 2011. neimenovani američki vojni dužnosnik potvrdio je za *Washington Post* da je Zajedničko zapovjedništvo za specijalne operacije u Somaliji izvršilo napad iz bespilotne letjelice usmjeren protiv dva važna člana al-Shababa. Iako su se prije toga u Somaliji za nadzor koristili trutovi tipa Predator, ovo je, čini se, bilo prvi put da je oružana bespilotna letjelica upotrijebljena u toj zemlji. Reuters je u rujnu objavio vijest o padu američke bespilotne letjelice u blizini lučkog grada Kismayo u južnoj Somaliji.

Od rujna 2011. teheranska Press TV je objavljivala mnogobrojne vijesti o američkim napadima iz bespilotnih letjelica u Somaliji koji su za žrtve imali na stotine civila. Međutim, nijednu od njih nisu potvrdile druge televizije. Rezultati istrage Ureda za istraživačko novinarstvo u prosincu pokazali su da su izvještaji Press TV-a bili neistiniti.

• Libija

U travnju 2011. američki ministar obrane Robert Gates objavio je da se odbrava korištenje oružanih bespilotnih letjelica Predator u Libiji. Premda vojska nije željela otkriti odakle letjelice poljeću, vjerovalo se da im je baza u Italiji. SAD je u svibnju poslao „nekoliko“ neo-

U ožujku 2011. napad iz truta na okupljene u Miran-shahu u Sjevernom Vaziristanu odnio je živote najmanje 40 ljudi. Okupljanje (jirga) je sazvano radi rasprave o vlasništvu nad mineralnim resursima, a među poginulima je bio i velik broj djece koja su prisustvovala događaju sa svojim obiteljima

BAE Systems Mantis, prva bespilotna autonomna letjelica na svijetu. Letjelica autopilotira i sama prati zadanu rutu. Prvi let prototipa odrađen je 21. listopada 2009. u bazi Woomera u Južnoj Australiji

ma Abdullah al-Saidi izjavio je da za CIA-ine trutove „nema šanse“, dodavši da „i samo iznošenje ove teorije o američkim trutovima samo osnažuje podršku radikalizaciji“.

Jemen je prije toga doživio američke napade iz trutova. U svibnju 2010. takav je jedan napad usmrtio jemenskog posrednika koji je nastojao nagovoriti članove al-Qaede da se predaju, dok je diplomatska poruka koju je objavio WikiLeaks potvrdila da je američki napad iz bespilotne letjelice u prosincu 2009. doveo do pogibije 41 osobe, a ne napad jemenskih snaga, kao što se tada tvrdilo. U poruci se citira je-

ne američkih oružanih snaga u svrhu ciljanog ubijanja pojedinaca u Jemenu i razjasnite zapovjedni lanac i pravila primjene takvih letjelica.“

U lipnju 2011. anonimni američki dužnosnici obavijestili su *New York Times* da će se američki napadi iz trutova u Jemenu pojačati zbog bojazni da će biti mnogo teže vršiti napade ako Salehov režim padne uslijed sve snažnijih prosvjeda.

U rujnu 2011. *Washington Post* je objavio da viši dužnosnici iz Obamine vlade smatraju da napadi iz bespilotnih letjelica u Jemenu i Somaliji, za razliku od onih u Pakistanu, zahtijevaju nepo-

ružanih Predatora NATO-vim snagama u Libiji. Nekoliko mjeseci kasnije NATO-vi zapovjednici su zatražili još jer je, po riječima jednog višeg dužnosnika te organizacije, „postajalo sve teže pronaći ono što treba savršeno sa zemljom“. Sjedinjene Američke Države udovoljile su zahtjevu i poslale još dva neoružana Predatora. U listopadu, na kraju „neprijateljskog konflikta“, Pentagon je izjavio da su njihovi trutovi izvršili sveukupno 145 napada na Libiju.

• Afganistan

U studenom 2011. Američke zračne snage (USAF) potvrdile su da su preselile četiri Predatora iz Iraka u zračnu bazu Incirlik u Turskoj. Sudeći po izvješćima, Turska je to premještanje tražila kao mjeru protiv Kurdistske radničke stranke (PKK).

Dostupno je malo informacija o američkoj (a i britanskoj) primjeni oružanih trutova u Afganistanu. Međutim, dvije američke vojne istrage tragičnih pogibija u Afganistanu ponešto otkrivaju. U travnju 2011. *Los Angeles Times* je objavio da je američka vojna istraga o smrti većeg broja afganistanskih civila u američkom napadu na konvoj kamiona u veljači 2010. otkrila da se posada Predatora „oglušila“ na dokaze da taj konvoj nije bio neprijateljska sila.

U listopadu 2011. *Los Angeles Times* izvijestio je o zasebnoj istrazi Američke vojske o smrti dvaju pripadnika američkih vojnih snaga – Jeremyja Smitha (26) i Bena Rasta (23) – zabunom ubijenih u američkom napadu bespilotnom letjelicom u travnju 2011. I dok Pentagonov izvještaj na 390 stranica tek čeka objavljivanje, *Times* konstatira: „U izvještaju se okrivljuju loša komunikacija, krive pretpostavke te ‘manjak opće zajedničke situacijske svijesti.’“ *Times* je napravio intervju s Jerryjem Smithom, ocem jedne od žrtava, nakon što su ga američke snage obavijestile o tragediji i pokazale mu video-snimke napada Predatora: „Vidio je ‘tri mrljice u posve tamnoj sjeni’: bili su to njegov sin, Rast i još jedan marinac, koje je posada Predatora zabunom prepoznala kao talibane. Rekao je da je bilo nemoguće vidjeti uniforme ili oružje. ‘Nije se moglo raspoznati ni da se radi o ljudima, bile su to samo točkice.’“ Ovo sugerira da slike visoke rezolucije koje trutovi na-

vodno nude možda i nisu onakve kakve bi trebale biti.

U prosincu 2011. Iran je predstavio američki (Lockheed Martin) trut RQ-170 Sentinel za koji je tvrdio da ga je skinuo elektronskom otmicom. Premda je SAD u početku nijekao da zna za taj trut, a zatim tvrdio da je izgubljen nad Afganistanom, CIA je na kraju putem neimenovanih izvora priznala da je letjelica aktivno korištena nad Iranom.

IZRAEL I BESPILOTNE LETJELICE

Prema Jacquesu Chemli iz Izraelske zrakoplovne industrije, Izrael je vodeći svjetski izvoznik trutova, s više od 1000 letjelica prodanih brojnim zemljama diljem svijeta i neto prihodom od oko 350 milijuna američkih dolara godišnje.

I izraelske oružane snage koriste trutove, od kojih su im glavne borbene letjelice tipa Hermes, koje proizvodi izraelska kompanija *Elbit Systems*, te Heron, u proizvodnji Izraelske aerosvemirske industrije (IAI). 2011. godine Izraelske zračne snage obilježile su 40 godina svoje prve eskadrile bespilotnih letjelica.

Prema riječima Eda Kinanea: „Još 1982. Izrael je koristio trutove protiv Sirije. Početkom 90-ih izraelski trutovi korišteni su u akcijama na Kosovu. Izraelski trutovi ulaze u nebo nad Libanom i patroliraju okupiranu Zapadnu Obalu i Gazu.“ Izvještaj koji je 2009. objavio Human Rights Watch detaljno govori o izraelskoj primjeni oružanih bespilotnih letjelica u Gazi. Tijekom čitave 2011. Izrael je nastavio s korištenjem trutova, i za nadzor i za oružane napade.

ORUŽANI TRUTOVI I NJIHOVA SAMOSVIJEST

I dok se sadašnjim oružanim trutovima upravlja na daljinu, sljedeća će generacija imati mnogo veću autonomiju. Trutovi koji se sada razvijaju mogu sami polijetati, odrađivati svoj unaprijed programirani let, vraćati se i slijetati - i to sve bez intervencija ljudskog pilota. Neki govore da je to samo ekstenzija funkcije „autopilota“ koja se danas koristi u većini letjelica, dok drugi u sve većoj autonomiji oružanih trutova vide opasan korak prema autonomnim oblicima naoružanja.

Britansko ministarstvo obrane redovito je izjavljivalo da „trenutno ne planira razvoj sustava koji operiraju bez ljudske intervencije u zapovjednom i kontrolnom lancu oružane sile“, ali da „nastoji povećati stupanj automatike ondje gdje će to sustave učiniti efikasnijima“. U dokumentu Britanskog ministarstva obrane naslovljenom „Britanski pristup bespilotnim zrakoplovnim sustavima“, objavljenom u ožujku 2011., Ministarstvo precizno i jezgrovito pristupa poimanju autonomije. U ovom se dokumentu govori da se strojevi ili sustavi mogu nazivati autonomnima onda kada posjeduju vlastitu svijest i kad im se shvaćanje ne može razlikovati od ljudskog:

„Autonomni sustavi zapravo će imati vlastitu sposobnost samostalnog odlučivanja i njihove se reakcije na ulazne informacije neće razlikovati od sustava pilotnih letjelica, a čak će im možda biti i superiorne. Kao takvi, oni moraju biti u stanju postizati jednaku razinu situacijskog razumijevanja kao i čovjek.“

Od rujna 2011. teheranska Press TV je objavljivala mnogobrojne vijesti o američkim napadima iz bespilotnih letjelica u Somaliji koji su za žrtve imali na stotine civila. Međutim, nijednu od njih nisu potvrdile druge televizije

Ovakvo određenje „autonomije“ značajno se razlikuje od onog koje spominju znanstvenici i kompanije uključeni u razvoj autonomnih sustava, kao što se navodi u samom dokumentu.

Postoje vrlo ozbiljna zakonska, da i ne spominjemo etička pitanja koja se postavljaju kad se govori o mogućnosti razvoja bespilotnih sustava koji će samostalno odlučivati hoće li ispaliti svoje oružje. Međunarodni zakon kaže da je čovjek taj koji o tome donosi odluku. Uvjeravanja Britanskog ministarstva obrane da *trenutno*, kako kažu, ne rade

na razvoju takvih sustava, dok istovremeno zamagljuje razliku između „autonomnog“ i „automatiziranog“, posve su beskorisna. To, kao i činjenica da se, kako se čini, istraživanje „tehnološkog izazova“ koji predstavlja realizacija takve mogućnosti nastavlja, i dalje izrazito zabrinjava.

CIVILNA PRIMJENA BESPILOTNIH LETJELICA

I dok je upotreba bespilotnih letjelica drastično porasla tijekom posljednjih

pristupu informacijama pokazuju da je 50 do 60 kompanija i javnih ustanova dobilo dopuštenje da koriste malene trutove lakše od 20 kilograma u granicama Ujedinjenog Kraljevstva, s tim da ne smiju letjeti na visini većoj od cca. 122 metra i dalje od 500 metara od svojih operatora. Premda imena ustanova i kompanija koje su dobile ovo dopuštenje nisu objavljena, vrste aktivnosti koje se provode uključuju fotografiranje i snimanje iz zraka, pregledavanje i mjerenje zgrada i zemlji-

ju da uz postojeću regulativu Civilne zrakoplovne vlasti ti pokusi nisu bili najuspješniji. Međutim, očekuje se da će se bespilotne letjelice koristiti za vrijeme održavanja Olimpijskih igara u Londonu.

I u Europskoj Uniji, a posebno u Ujedinjenom Kraljevstvu, proizvođači trutova intenzivno rade na uklanjanju prepreka „koje stoje na putu razvoju civilnog tržišta“.

POTREBA ZA ODGOVORNIM PRISTUPOM I JAVNOM RASPRAVOM

Nekoliko je „fronti“ na kojima se odvija sukobi oko prihvatljivosti korištenja oružanih bespilotnih letjelica:

- Povećava li geografska i psihološka udaljenost između operatora i cilja vjerojatnost napada?
- Znači li upotreba bespilotnih sustava veću učestalost napada?
- Znači li navodna preciznost senzora i kamera u takvim letjelicama da su zapovjednici spremniji izvoditi „riskantnije“ napade (u smislu mogućih civilnih žrtava) nego prije?

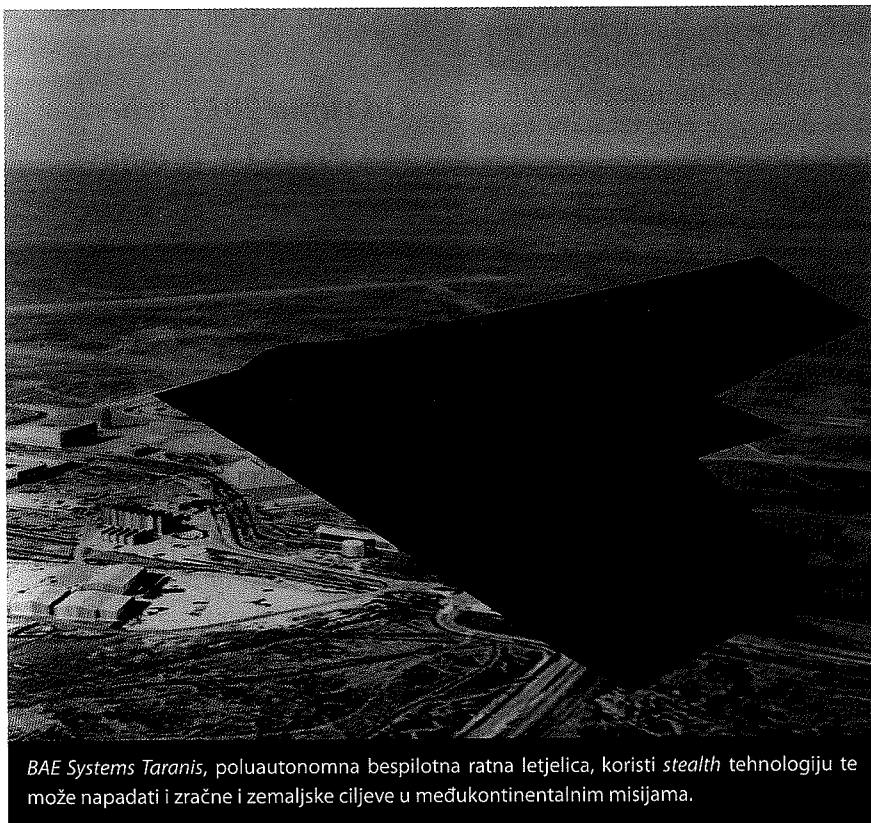
Sva ova pitanja, kao i mnoga druga, treba raspraviti otvoreno i iskreno, napraviti detaljnu analizu i donijeti razumne zaključke utemeljene na dokazima. Nažalost, ti se dokazi čuvaju u strogoj tajnosti. Premda se neke informacije moraju čuvati od javnosti, smatramo da nije primjereno i legitimno ne iznositi nikakve podatke o okolnostima korištenja letjelica Reaper u posljednje tri godine.

Postoji, u najmanju ruku, osjećaj da se manipulira javnom raspravom. Budući da će upotrebe oružanih trutova biti sve učestalije potrebna nam je ozbiljna, javna, na svim raspoloživim podacima utemeljena rasprava o svim ovim pitanjima te odgovoran pristup korištenju ovih letjelica.

O AUTORU

Chris Cole piše *blog* za Drone Wars UK i rado progovara o sve većoj primjeni bespilotnih letjelica u oružanim sukobima. Čitav tekst, zajedno s fusnotama, dostupan je na www.drone-wars.net.

Iako su brojne policijske snage u Ujedinjenom Kraljevstvu iskušale upotrebu trutova, nedavna izvješća sugeriraju da uz postojeću regulativu Civilne zrakoplovne vlasti ti pokusi nisu bili najuspješniji. Međutim, očekuje se da će se bespilotne letjelice koristiti za vrijeme održavanja Olimpijskih igara u Londonu

BAE Systems Taranis, poluautonomna bespilotna ratna letjelica, koristi *stealth* tehnologiju te može napadati i zračne i zemaljske ciljeve u međukontinentalnim misijama.

deset godina, industrija njihove proizvodnje sada vidi potencijalno veliko i isplativo tržište u njihovoj civilnoj upotrebi.

Podaci kojima raspolaže Drone Wars UK na temelju Zakona o slobodnom

šta, rad hitnih službi, izviđanje u svrhu provođenja zakona, prikupljanje podataka i dokaza te osiguranje.

Iako su brojne policijske snage u Ujedinjenom Kraljevstvu iskušale upotrebu trutova, nedavna izvješća sugerira-

DODJELA NAGRADA GRAMMY – OKULTNI MEGA-RITUAL

2012 GRAMMY AWARDS, ODNOSNO DODJELA NAGRADE GRAMMY ZA 2012. GODINU, ODVIJALA SE U STRAŠNOM KONTEKSTU: NEPOSREDNO NAKON IZNENADNE, MISTERIOZNE SMRTI WHITNEY HOUSTON. PREDSTAVA SE IPAK ODRŽALA (THE SHOW MUST GO ON...), ALI NE BEZ MNOŠTVA ČUDNIH SIMBOLA I ZBIVANJA KOJI SU JEDNU STVAR UČINILI VRLO JASNOM: ESTRADNI BIZNIS DEFINITIVNO IMA I SVOJU MRAČNU STRANU

Pripremio: Goran Čačić (Izvor: www.vigilantcitizen.com)

Postoji mnogo faktičkih dokaza da Illuminati počinju upravljaju praktički svime na našem svijetu, već jako dugo vremena, naročito u financijskoj i estradnoj industriji.

Ovo je tek uvodni tekst o glazbenoj industriji prožetoj iluminatskim i okultnim simbolima pa ne daje sveobuhvatni prikaz zamršene simbolike, ljudskih žrtvi te zakućastog modusa operandi i namjera mračnih snaga, što ćemo detaljnije istražiti u sljedećim nastavcima. Najzanimljivije tekstove preuzimat ćemo s interneta, od autora koji su si dosta dali truda te su pomno istražili ovu važnu tematiku na spomen koje mnogi ljudi samo odmahuju rukom. A upravo to Illuminati, zle sile – nazovite ih kako hoćete – i žele. (Urednik)

Kada pogledamo činjenice i zbivanja koji okružuju smrt Whitney Houston, uz simboličke elemente Grammyja za 2012-u, čitavo to 'događanje' poprima izgled jednog okultnog rituala, sa svim njemu svojstvenim elementima: krvnom žrtvom, slavljenjem pa čak i „ponovnim rođenjem”. Neke od stvari opisanih u nastavku bile su unaprijed planirane, dok su druge možda bile tek čudnovate podudarnosti. Međutim, preplavljujuća i gotovo opipljiva energija koja je emanirala iz Grammyjeve ceremonije zasigurno je doprinijela tome da se neke stvari 'poravnaju' na jedan vrlo sinkronistički način. Pa, bacimo pogled na najznačajnije događaje koji su se zbili tog sudbonosnog vikenda.

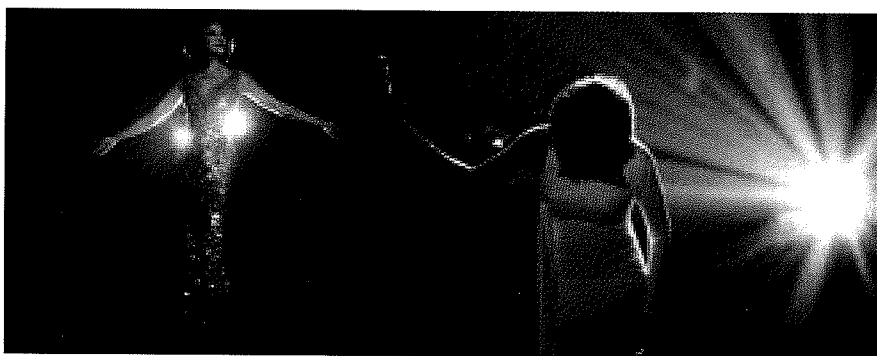
NEOBIČNE ČINJENICE OKRUŽUJU SMRT WHITNEY HOUSTON

Ako ste pročitali druge slične članke na internetu, vjerojatno ste primijetili da je sve što okružuje smrt Whitney Houston zapanjujuće podudarno 'žrtvovanjima' drugih poznatih ličnosti. Kao i u drugim slučajevima, i ovdje su prisutni: čudna zbivanja prije same smrti, bizarno ponašanje vlasti nakon dojave o smrti, proturječni izvještaji, neodređenost u vezi uzroka smrti i, na kraju, zabrinjavajuća 'reakcija' glazbene industrije, i to preko svečane dodjele nagrada Grammy. Njen je slučaj slijedio obrazac umiranja ne-

koliko drugih poznatih osoba, gdje se uzrok smrti tražio u drogama unatoč mnogih kontradiktornih izvještaja. Kao i u slučaju ostalih slavnih osoba, mediji su skoro automatski pokrenuli kampanju prikazivanja Whitney kao beznadežne narkomanke. Možda je i bila ovisnica o drogi, ali to bi mogao biti tek vrh sante leda... simptom one bolesti koja je doista ubila Whitney: glazbene industrije.

ČUDNOVATI DOGAĐAJI

Baš kao u slučajevima Michaela Jacksona, Amy Winehouse, Heatha Ledgera, Brittany Murphy i mnogih drugih, bizarni su događaji prethodili i slijedili nakon smrti Whitney Houston. Nakon proučavanja svih tih slučajeva, ne možete se ne zapitati: Je li Whitneyina smrt zaista bila nesretan slučaj ili je to možda bilo namjerno žrtvovanje planirano od strane „nevidljivih snaga”? I dok većina medijskih izvještaja utuvljuju u glave ljudi jednadžbu: „Whitney Houston = droge”, neki izvori otkrivaju druge pojedinosti koji bi mogli voditi do drugačijih načina razmišljanja. Slijedi iskaz Rogera Friedmana, dopisnika časopisa *Forbes*,

o stvarima koje su se dogodile u hotelu Beverly Hilton 11. veljače:

„Ja nisam kriminalistički istražitelj i ne mogu riješiti sve misterije koje obavljaju Whitneyinu smrt, ali činjenica da je njeno tijelo tamo bilo satima, dok je na katu ispod istog hotela trajala zabava povodom predstojećeg Grammyja... malo mi je to, najblaže rečeno, neukusno, da ne kažem gnusno. Zašto ta zabava na-
prosto nije otkazana? Nije li prisutnost mrtvog tijela legendarne pjevačice točno na istoj lokaciji kao i spomenuta zabava dovoljan razlog da se takvo događanje

je Whitney naslućivala svoju smrt. U nekim je izvještajima opisana kao 'mamična' i uzrujana, dok u drugima stoji da je Whitney osjećala kako su „njeni dani odbrojani”. Nedugo prije njene smrti, netko je vidio da Whitney daje ceduljicu pjevačici Brandy, koja je kasnije odbila reći što je u poruci pisalo.

BROJ 11

Kada je riječ o okultnim obredima, još od praiskona numerologija ima veoma dubok značaj. U slučaju Whitney Houston, broj 11 igra nemalu ulogu. U okultnim krugovima elite, broj 11 jedan je

Umjesto da otkazu zabavu povodom predstojeće dodjele Grammyja pod patronatom Clivea Davisa i tako iskažu poštovanje povodom Whitneyine tragične smrti, sotonisti uključeni u žrtvenu ceremoniju u nepriličnoj su odjeći partijali cijelu noć, dok je njeno tijelo još uvijek bilo u istoj zgradi, kako bi pojačali svoj crnomagijski ritual

otkaže? Je li partijanje nekoliko metara ispod Whitneyina trupla sadržavalo u sebi neku uvrnutu, izopačenu nasladu?”

Umjesto da otkazu zabavu povodom predstojeće dodjele Grammyja pod patronatom Clivea Davisa i tako iskažu poštovanje povodom Whitneyine tragične smrti, sotonisti uključeni u žrtvenu ceremoniju u nepriličnoj su odjeći partijali cijelu noć, dok je njeno tijelo još uvijek bilo u istoj zgradi, kako bi pojačali svoj crnomagijski ritual. Čak je spriječeno da Whitneyino truplo bude odnešeno iz hotela, sve dok se terevenka ne završi jer, kako je obrazloženo, uzvanici nisu htjeli gledati morbidne prizore niti su željeli da ih snimaju kamere te, za njih, posebne večeri.

U jednom drugom članku, Roger Friedman je istaknuo prisutnost jednog čudnog „holivudskog insajdera” koji se vrzma oko Whitney Houston, a koji se vrzmao i oko Michaela Jacksona tijekom njegovih „teških razdoblja”. Tko je taj tip?

Je li taj čovjek bio izravno uključen u žrtvovanje Whitney Houston? Je li Whitney, iz nekog razloga, prestala biti miljenica elite koja upravlja glazbenom industrijom? Je li postajalo sve teže manipulirati je? Je li žrtvovana kako bi se, između ostalog, na scenu uvela njena nasljednica? Teško je reći, ali čini se da

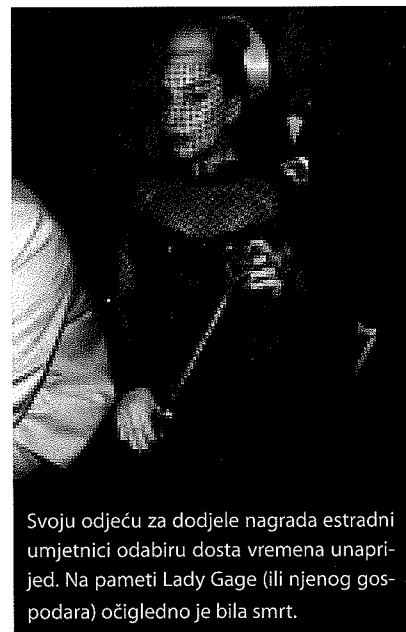
od „glavnih brojeva” (ne može se reducirati), a zato što premašuje broj 10 (broj savršenosti) za 1 znamenku, obično se povezuje s lošim slutnjama i crnom magijom. Broj 11 kabalisti povezuju s povredom zakona, pobunom, ratom, grijehom, čarobnjaštvom i mučeništvom.

Iz tog razloga, mega-rituale koji uključuju žrtvovanje okultna elita često povezuje s brojem 11. Što je poslužilo kao golemi mega-ritual modernih vremena? Napadi od 11. rujna na Blizance. U koje se točno vrijeme 'sjećamo' vojnika iz Prvog svjetskog rata koji su žrtvovali život za svoje vladare? Jedanaestog sata, jedanaestog dana, jedanaestog mjeseca – na Dan veterana, odnosno Dan sjećanja na poginule u ratovima.

Odemo li korak dalje od datuma njene smrti, još jedna spona povezuje Whitney i njenu smrt s Lady Gagon i ranijim dodjelama nagrade Grammy. Kao što neki znaju, Lady Gaga je imala bliske veze s modnim dizajnerom Alexanderom McQueenom, u čijim je kreacijama bilo nemalo simbola iz sfere okulta i kontrole uma. McQueen je umro 11. veljače 2010. Tijekom dodjele Grammy nagrada 2011., o svojoj pjesmi *Born This Way* Gaga je rekla:

„Moram se zahvaliti Whitney Houston. Želim joj se zahvaliti zato što kada sam

napisala pjesmu *Born this Way*, zamišljala sam da ju ona pjeva – jer nisam bila dovoljno sigurna u sebe da bih se mogla zamisliti superzvijezdom.” *Born This Way* je objavljena 11. veljače 2011. Točno godinu dana kasnije, Whitney Houston umire, 11. veljače 2012. Je li Gaga (ili njeni gospodari) znala nešto mi ostali nismo? Njena odjeća očigledno pokazuje da je na umu imala smrt.

Svoju odjeću za dodjele nagrada estradni umjetnici odabiru dosta vremena unaprijed. Na pameti Lady Gage (ili njenog gospodara) očigledno je bila smrt.

Još jedna zanimljiva činjenica: broj Whitneyine sobe bio je 434 – što je u kabalističkoj numerologiji jednako 11 (4+3+4). No, ima tu još mnogo numerološki značajnih podudarnosti o kojima ćemo govoriti drugom prilikom.

IZJAVE VETERANA GLAZBENE INDUSTRIJE

Tko je pozvaniji od umjetnika koji su godinama radili u glazbenoj industriji da iznesu neke uvide koji bi nam pomogli u razumijevanju smrti Whitney Houston? I njima vjerojatno izmiče ona krajnja istina te možda pokušavaju, kao i svi mi, pohvatati konce i shvatiti što se tu zbiva. Ali, kada govorimo o funkcioniranju glazbene industrije, oni imaju iskustva iz prve ruke. Tijekom intervju a u emisiji *Good Morning America*, diva glazbene industrije Celine Dion za Whitneyinu smrt otvoreno je okrivila „loš utjecaj” estradnog biznisa. Čak je rekla da čovjeka neizbježno mora „hvatati strah” od „show businessa”. Je li Celineino izbjegavanje suvišnih veza sa svijetom estrade razlog što ju skandali ipak uspijevaju zaobići?

Još jedna legendarna zvijezda, Chaka Khan, bila je još izravnija kada je objašnjavala istinski uzrok Whitneyine smrti. U intervjuu s Piersom Morganom ona je kazala:

„Mislim da smo svi mi, umjetnici i izvođači, pod jednim opakim utjecajem i velikim pritiskom, jer mi smo, po defaultu, vrlo senzibilni ljudi, a ova mašinerija oko nas, ova takozvana 'glazbena industrija', jedna je doista **demonška** stvar. Ona **žrtvuje** ljudske živote i njihovu dušu, bez imalo oklijevanja... Jednom mi je neki menadžer rekao: 'Znaš, finansijski si mi vrednija mrtva nego živa.' Inače, zbog Whitney sam, svih ovih godina, prolila rijeke suza. Na neki sam je način već oplakala, jer slutila sam da će joj se nešto dogoditi. Osjećala sam da se njen život bliži kraju.”

Da li Chaka Khan pretjeruje kada, opisujući glazbenu industriju, koristi izraze 'demonška' i 'žrtvuje'? Sudeći po simbolima kojima vrvi dodjela nagrada Grammy, vjerojatno ima potpuno pravo.

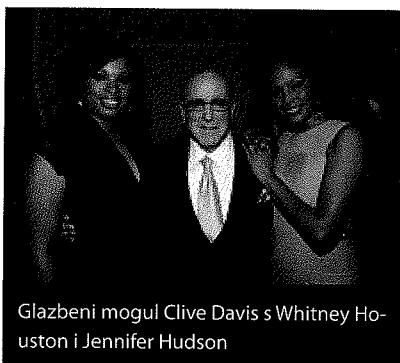
DODJELA NAGRADA GRAMMY KAO OKULTNI MEGA-RITUAL

Dodjela nagrada Grammy obično se naziva „najvećom glazbenom noći” a, budući da glazbenom industrijom vlada jedna mračna, okultna elita, „najveća glazbena noć” odražava kod te elite. Zbog smrti Whitney Houston, ovogodišnje izdanje dodjele nagrada Grammy imalo je jednu neobičnu atmosferu koja se, preko TV ekrana, gotovo mogla opipati. Namjerno ili ne, Whitneyina smrt bila je tijesno povezana s ceremonijom uručivanja nagrada i simbolikom koja je taj 'obred' prožimala.

Ceremonija je započela na vrlo čudnovat način, osobito u kontekstu Whitneyine smrti. Bruce Springsteen je glasno upitao publiku, „Jeste li živi?“, a zatim je zapjevao pjesmu *We Take Care of Our Own* (*Za svoje se dobro brinemo*), mantru koja se ponavljala tijekom cijele te večeri. Hm, znam nekoga tko tamo definitivno nije bio živ – upravo ona osoba koja je bila na umu svih prisutnih na početku predstave. No, u posljednjim godinama njena života, o njoj baš nisu naročito brinuli. Ustvari, kao što sam naveo u članku „Što se dogodilo Whitney Houston?“, mislim da se nešto strašno dogodilo Whitney Houston, nešto

što daleko nadilazi uzimanje droga. Ona je bila strašno rastrojena: mentalno, psihološki pa čak i duhovno. Da li se nad njom provodila kontrola uma ili je bila sudionica nekakvih mračnih rituala? Teško je reći. Ali, dok je Springsteen pjevao *We Take Care of Our Own* skoro kao himnu te industrije, nisam mogao ne pomisliti da Whitney vjerojatno nije bila „jedna od njih”. No, njena zamjena, s blagoslovom glazbene industrije, *jest* „jedna o njih”.

SVRGNUĆE STARE KRALJICE, USTOLIČENJE NOVE?

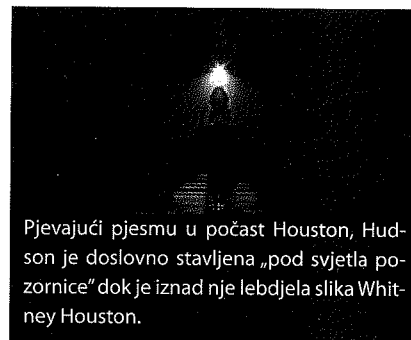

Glazbeni mogul Clive Davis s Whitney Houston i Jennifer Hudson

Tijekom intervjua u emisiji Good Morning America, diva glazbene industrije Celine Dion za Whitneyinu smrt otvoreno je okrivila „loš utjecaj” estradnog biznisa. Čak je rekla da čovjeka neizbježno mora „hvatati strah” od „show businessa”

Dan prije Whitneyine smrti, glazbeni mogul Clive Davis rekao je Piersu Morganu u intervjuu da je Jennifer Hudson „nova Whitney”. Dok su Whitney svodili na status zvijezde na zalasku i prestano je ponižavali u žutoj štampi, Jennifer Hudson je pripremana da postane sljedeća diva te industrije. Nakon što je otkrivena u emisiji *American Idol*, Hudsonina je karijera započela obećavajuće... neposredno nakon mučnih ubojstava njene majke i brata 2008. godine. U prvom javnom nastupu nakon tog traumatičnog događaja pjevala je američku himnu *Star-Spangled Banner* tijekom utakmice 43. finala američkog nogometa (Superbowl).

Što mislite tko je izabran da na dodjeli nagrada Grammy 2012. iskaže počast paloj pjevačici pjevajući njen najveći hit *I Will Always Love You*?

Pjevajući pjesmu u počast Houston, Hudson je doslovno stavljena „pod svjetla pozornice” dok je iznad nje lebdjela slika Whitney Houston.

Još jedna umjetnica Whitneyina kalibra ponovo se okitila lovorikama, gotovo kao u ponovnom rođenju nakon određenog perioda tišine: Adele. Međutim, simbolička ceremonija 2012 Grammy Awards ne bi bila potpuna bez pravog spiritističkog rituala. A za to se pobrinula Nikki Minaj.

CRNA MISA

Ceremonija dodjele nagrada Grammy možda je i započela kao iskrena molitva za Whitney Houston, ali završila je žestokom sotonističkom crnom misom. Od ulaska na pozornicu na crvenom tepihu do svoje glazbene točke, Nikki

Nikki Minaj dolazi na svečanost dodjele Grammyja u ritualističkoj crvenoj odori, boji žrtvovanja i inicijacije. Odnosi li se to na Whitneyinu krvnu žrtvu?

Minaj je igrala ulogu žene ospjednute demonom po imenu „Roman Zolanski”. Ceremonija 2012 Grammy Awards izabrana je, izgleda, da ‘istjera’ tog demona iz Nikki i prikaže ga svijetu u vidu njenog novog alter ega. U prošlogodišnjoj dodjeli Grammyja, Lady Gaga također je predstavila novi lik za pjesmu *Born This Way*: Gagu s rogovima na čelu.

U glazbenoj industriji prožetoj konceptom kontrole uma, alter-ličnosti koje su potpuno odvojene od izvođača sada su postale norma. Kako što je opisano u članku „Porijeklo i tehnike kontrole uma iz Projekta monarh”, svrha takvog programiranja jest stvoriti nove ličnosti unutar žrtve kontro-

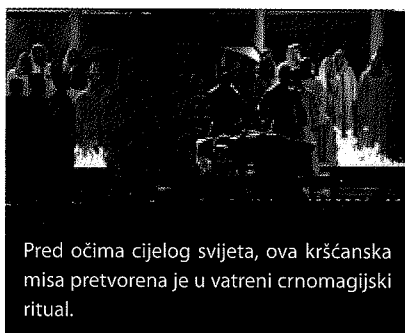
Robovi kontrolirana uma nakljkunani su psihofarmacima, a njihovi gospodari mogu im ‘promijeniti’ (engl. *alter*) odjeću tj. vanjski izgled i um (mozak). To se postiže prisiljavanjem žrtve da se odvoji od stvarnosti putem duboke traume i boli: „I trpljenje ima svoje granice”, a kada se te granice prijeđu um se odvaja od stvarnosti i odlazi na „rimski praznik”.

Minajina alter-ličnost nazvana je Roman Zolanski. I on sam govori čudnim naglaskom i očito je produkt demonskih rituala. Ime tog altera nadahnuto je likom i djelom filmskog redatelja Romana Polanskog koji je snimio film *Rose-*

moliti Bogu (je li tako nešto doista bilo potrebno?).

Zatim, dok zbor pravi ruglo od klasične kršćanske pjesme *O dodite vjerni*, na scenu stupa papinska figura i polaže Minaj u lebdeći položaj.

Ukratko, Minajina glazbena točka predstavila je svijetu njen novi alter ego koji će repati na njenom novom albumu. U tom nastupu bilo je jasno da Roman Zolanski nije ništa drugo nego demon stvoren kod Minaj, te istjeran iz nje u ritualu crne mise. Ako je sâm nastup bio dovoljan da uznemiri neke gledaoce, kada se stavi u kontekst smrti Whitney Houston, 24 sata ranije (smrt pjevačice koja se nikad nije sramila svoje kršćanske vjere), čitava stvar poprima još zlokobniju dimenziju. Drevni čarobnjaci oslanjali su se na moć krvnih žrtava kako bi izvodili rituale crne mise. Sa Whitneyinom smrću još svježom u glavama ljudi, crna misa koja je ponosno prikazana na ovogodišnjoj dodjeli Grammy nagrada imala je još veći potencijalni utjecaj na njene gledaoce širom svijeta.

Pred očima cijelog svijeta, ova kršćanska misa pretvorena je u vatreni crnomagijski ritual.

Drevni čarobnjaci oslanjali su se na moć krvnih žrtava kako bi izvodili rituale crne mise. Sa Whitneyinom smrću još svježom u glavama ljudi, crna misa koja je ponosno prikazana na ovogodišnjoj dodjeli Grammy nagrada imala je još veći potencijalni utjecaj na njene gledaoce širom svijeta

lirana uma pomoću žestokih trauma i jezivih rituala. Ličnosti koje se stvaraju podložne su programiranju od strane njihovih gospodara te čak mogu govoriti različitim naglaskom, kao što je slučaj s alter ličnošću Nikki Minaj. Po svemu sudeći, refren Minajine pjesme *Rimski praznik* (*Roman Holiday*) odnosi se na postupak kontrole uma [engl. izraz *Roman holiday* može značiti i „sadističko uživanje u tuđoj patnji”]:

*Uzmi svoj lijek, Romane
Otiđi na kraći odmor, Romane
Sve će biti dobro
Moraš znati gdje ti je mjesto, Romane
Uz male promjene na odjeći i mozgu
Malo se odmori, odmori
Od svoga ušutkivanja
I trpljenje ima svoje granice, granice
Znam da žudiš za rimskim praznikom*

maryna beba, film o rođenju Antikrista. Polanski je još poznatiji po optužbama za silovanje drogirane osobe, perversije, sodomiju, bludne radnje i nemoralni čin nad djetetom mlađim od 14 godina te davanje opojne droge maloljetnoj osobi (1977. godine). Izabrali takvog čovjeka kao nadahnuće jest, blago rečeno, malo čudno. No on je istaknuta pojava u povijesti okultne industrije zabave, pa ovo ‘priznanje’ njemu od strane pijuna te industrije poput Nikki ne iznenađuje odviše.

Stvarno programiranje po modelu Projekta monarh postiže se kreiranjem sotonističke ikonografije kako bi se žrtva potresla i traumatizirala. U slučaju Minajine glazbene točke, njen alter ego je ‘egzorciran’ u sotonističkoj crnoj misi – koja je, u biti, izrugivanje i sknavljenje uobičajene kršćanske mise.

Svoju izvedbu Minaj počinje vezana u, kako se čini, katoličkoj crkvi. Sila koja ju opsjeda očito je suviše jaka da bi Minaj ostala ruku vezanih uza zid te se ona oslobađa, uz praskavu lomljivu stakla na crkvenim prozorima. Minaj se zatim spušta u prostor raspomamljenin članova crkve, gdje se striptizete trljaju o mlade svećenike koji se pokušavaju

UMJESTO ZAKLJUČKA

U ovom članku iznešen je velik broj činjenica i simbola koji upućuju na zaključak da je smrt Whitney Houston možda bila krvna žrtva i da je ceremonija 2012 Grammy Awards sadržavala okultne ritualističke elemente. Čak i da sva ta zbivanja nisu namjerno isplanirali dirigenti te industrije, sve to stvara oštru i uznemirujuću sliku glazbene industrije.

Dok se život Whitney Houston gasio pod bizarnim okolnostima i dok su je mediji prikazivali kao beznadežnu ovisnicu o drogi, pred svjetla reflektora već je stavljana nova generacija estradnih umjetnika ‘odobrenih’ od strane Illuminata. Oni su dragovoljno sudjelovali u okultnom ritualu kakva je ove godine bila dodjela Grammy nagrada te igraju svoju ulogu u tragi-komediji od glazbene industrije, čak i kada to znači da moraju izgubiti svoju duhovnu bit i svoju dušu. Što se događa s onima koji ne igraju kako sustav svira ili se protiv njega pobune? Oni nestaju iz središta zanimanja, a ponekad nestaju s lica Zemlje u ne baš lijepim okolnostima. Jer, kako kaže mantra ceremonije pod nazivom *2012 Grammy Awards*: „Elita se dobro brine za svoje”. I ni za koga drugog.

PETROLEJ I TERPENTIN – UNIVERZALNI LIJEKOVI

PROIZVODI KOJI SE DOBIVAJU OD SIROVE NAFTE I TERPEN- Walter Last © siječanj 2012.

TINA IMAJU DUGU TRADICIJU U NARODNOJ MEDICINI DI- <http://www.health-science-spirit.com>.

LJEM SVIJETA. PETROLEJ, DESTILAT MINERALNOG ULJA, POKAZAO SE KAO DJELOTVORAN
ANTIMIKROBNI TRETMAN KOD RAZNIH BOLESTI

Destilati terpentina i nafte slični petroleju koristili su se u medicinske svrhe od davnina i još uvijek se koriste kao narodni lijekovi. U starom Babilonu koristili su se za liječenje problema sa želucom, upala i čireva. Proces destilacije sirove nafte u ugljikovodične frakcije prvi je put opisan u devetom stoljeću u Perziji.

Upotreba tih naftnih derivata najraširenija je u siromašnijim zemljama, uključujući Rusiju, istočnu Europu i Afriku. Studija koja je nedavno provedena u Nigeriji utvrdila je da oko 70 posto stanovništva koristi naftne derivate u medicinske svrhe.¹ Najčešće se primjenjuju kod infekcija i zaraznih bolesti, autoimunih bolesti, raka, artritisa i reumatskih bolesti općenito. Čak su se i Rockefelleri navodno počeli bogatiti tako što su prodavali petrolej kao lijek za rak prije nego što su otkrili da je kemoterapija unosnija.

Iz dostupne literature zaključio sam da bi terapija petrolejem mogla biti jedan od najboljih načina da eliminiramo patogene mikroorganizme i parazite iz krvi i crijeva. Moj članak o pleomorfim organizmima² pokazuje da kod svih gore spomenutih bolesti u krvi dolazi do bujanja gljivičnih mikroorganizama i mikroorganizama bez stanične stijenke (CWD). Čini se da je za djelotvornost petroleja zaslužan njegov negativan učinak na te gljivice i CWD mikroorganizme, što onda imunološkom sustavu omogućava da eliminiira preostale džepove drugih patogenih organizama i abnormalnih stanica u tumorima i oboljelim organima.

Usporedba nekoliko sredstava za dezinfekciju pokazala je da iako petrolej nije kontrolirao testirane bakterije, imao je najjači učinak na suzbijanje *candide*, jači čak i od natrijevog hipoklorita.³ To bi, zapravo, mogla biti tajna

Perzijski liječnik Al-Razi prvi je koristio produkte destilacije sirove nafte u medicinske svrhe

ljekovitosti petroleja: suzbija *candidu*, viruse i CWD mikroorganizme, a ne šteti normalnim crijevnim bakterijama. Na jednom njemačkom forumu pročitao sam o slučaju zaraženosti crijeva *candidom* koja je bila potvrđena analizom mikroorganizama u stolici. Raniji tretmani protiv *candide* nisu doveli do normalizacije, ali nakon upotrebe petroleja svi problemi povezani s *candidom* su nestali, kao i alergijske reakcije na nekoliko namirnica. Kasnija analiza

stolice pokazala je da je crijevna flora bila u izvrsnom stanju.

Petrolej je destilat mineralnog ulja koji se obično koristi kao gorivo i otapalo. To je rijetka, bistra tekućina koja se sastoji od mješavine zasićenih ugljikovodika koji vriju između 145–150°C i 275–300°C. Iako se petrolej može dobiti ekstrakcijom iz ugljena, naftnog škriljevca i drva, najčešće se dobiva rafiniranjem sirove nafte. Terpentini destilirani iz raznih vrsta kalifornijskih

borova gotovo je čisti heptan, kao u lakom benzinu. Druge vrste borova uglavnom daju spojeve zvane terpeni, koji su prisutni u aromatičnim uljima. U Australiji, Kanadi, Novom Zelandu i Sjedinjenim Državama petrolej se zove *kerosene*. U Ujedinjenom Kraljevstvu, jugoistočnoj Aziji i Južnoafričkoj Republici zove se *paraffin*, dok se u Njemačkoj i drugim dijelovima srednje Europe zove petrolej i, medicinski, *petrolatum*. Riječ *Kerosin* na njemačkom znači 'avionsko gorivo'.

Najčešće se primjenjuju kod infekcija i zaraznih bolesti, autoimunih bolesti, raka, artritisa i reumatskih bolesti općenito. Čak su se i Rockefelleri navodno počeli bogatiti tako što su prodavali petrolej kao lijek za rak prije nego što su otkrili da je kemoterapija unosnija

LIJEK ZA RAK PAULE GANNER

Moderni val korištenja petroleja kao lijeka za rak započeo je početkom 1950-ih. U dobi od 31 godine Austrijanki Pauli Ganner, s metastazama raka i paralizom debelog crijeva nakon operacije, liječnici su rekli da ima još dva dana života. Sjetila se da se u istočnoj Europi petrolej koristio kao lijek za sve. Počela je svakog dana piti po jednu veliku žlicu petroleja. Nakon tri dana uspjela je ustati iz kreveta, a 11 mjeseci kasnije rodila je zdravog dječaka. U dobi od tri godine taj je dječak obolio od poliomijelitisa koji je ona izliječila dajući mu jednu čajnu žličicu petroleja dnevno tijekom osam dana. Ganner je počela širiti informacije o primjeni petroleja ili 'pročišćenog benzina' kako ga je ona zvala, kod svih vrsta zdravstvenih problema. Tijekom godina primila je 20.000 pisama zahvale s pričama o uspjehu. Međutim, većina informacija o upotrebi petroleja kao lijeka za rak

na njemačkom je jeziku i vrlo mali dio preveden je na engleski.⁴ Evo nekih izvadaka iz svjedočanstava koja je objavio njemački ilustrirani tjednik «7 TAGE» između rujna 1969. i veljače 1970:⁵

- Pas je na vratu imao izraslinu veličine dječje šake i dobivao je petrolej na kockama šećera. Nakon dva tjedna izraslina je nestala.
- Nakon operacije raka dojke jednoj ženi (48) pojavili su se tumori na ma-

ja, i onda je napravila stanku od deset dana. Više nije imala problema s rakom i prestala se bojati ove bolesti.

- Mlada žena (35) poslana je kući da umre. Imala je velik inoperabilan tumor na gušterači koji se proširio na nadbubrežne žlijezde. Četvrtog dana po dolasku kući nakratko se probudila iz kome i dali su joj žlicu petroleja. Nekoliko sati kasnije počela je pokazivati prve znakove poboljšanja, a četiri dana kasnije htjela je izaći iz kreveta. Nastavila se liječiti petrolejem još 10 dana

Dr. med. Jennifer Daniels otkrila je da su američki robovi imali tajni lijek koji ih je održavao zdravima: žličicu terpentina pomiješanu sa žličicom bijelog šećera kroz kraće vrijeme nekoliko puta godišnje

ternici. Kad je počela dnevno uzimati čajnu žličicu petroleja mogla je prestati uzimati morfij. Poslije šest tjedana izbacila je tri tumora.

- Druga žena uzimala je čajnu žličicu petroleja triput dnevno kroz dva tjedna i ponovila to nakon prekida od dva tjedna. Izliječila je ne samo čir na želucu, nego i, na njeno iznenađenje, dijabetes.

• Jedan muškarac izliječio je ozbiljan problem s prostatom (ne spominje se je li bio kancerozan) tako što je uzimao čajnu žličicu petroleja svako jutro i večer u trajanju četiri tjedna. Kasnije je na isti način izliječio čir na želucu. Njegov sin uspješno je pomoću petroleja izliječio kroničan problem s mjehurom i izliječio je svog psa od leukemije poslije sedmotjedne kure petrolejem.

- Nakon što je jednoj ženi (60) uklonjena desna dojka, rak joj se pojavio i na lijevoj dojci. Triput dnevno tijekom dva tjedna je uzimala čajnu žličicu petrole-

prije nego što su je pregledali u bolnici u Grazu i otpustili kao zdravu.

- Poslije šest dana uzimanja petroleja jedna žena izbacila je iz tijela mrtvo tkivo za koje je potvrđeno da se sastojalo od mrtvih stanica tumora (ne spominje se o kojoj je vrsti raka bila riječ). Nakon četrnaest dana nestao je tipičan smrad terminalnog stadija raka. Uzimala je petrolej 32, 25 i 14 dana, s po devet dana pauze između svake kure. Pozitivna nuspojava bila je da se također izliječila od svojih reumatskih problema.

- Jedna žena (68) imala je povišen krvni tlak, probleme sa srcem i cirkulacijom te reumatizam. Jedva je mogla hodati. Nakon četiri dana na petroleju prijateljica ju je upitala što to radi da iznenada izgleda toliko mlađe. Ljudi misle da je u četrdesetima. Njen suprug, koji je imao pogrbljena leđa, sada trči kao mladić. Kada ponekad osjeti bolove za hladnog vremena istrlja tijelo spužvom natopljenom petrolejem i pusti da se osuši; to brzo ukloni sve bolove.

• Žena s rakom debelog crijeva imala je dogovorenu kolostomiju (uklanjanje debelog crijeva i ugradnja vrećice). Umjesto toga, počela je uzimati po čajnu žličicu petroleja. Ništa značajno nije se događalo, pa je odjednom popila 50 ml, zajedno s mnogo meda u mlijeku. Nakon toga je četiri sata imala proljev s gnojem i krvlju kojim je izbacila svoj tumor.

Druga svjedočenja govore o izlječenjima od raka kostiju ili mijeloma, osteoporoze kičmenog stupa, teških probavnih i gastrointestinalnih problema, stalnog povraćanja, reumatizma i išijasa.

Kako se čini, Paula Ganner koristila je i preporučivala 'pročišćeni benzin' (Naphthalbenzin Merck Nr. 1770, s rasponom vrenja između 100°C i 140°C), koji se koristio za čišćenje rana i kao otapalo u laboratorijima. (Raspon vrenja je raspon temperatura pri laboratorijskoj destilaciji nafte od početka do završetka isparavanja svih frakcija.)

TERPENTIN: JOŠ JEDNA TERAPIJA KOJA LIJEČI SVE

Pored petroleja i terpentina se nekada koristio kao lijek za sve. Prirodni terpenin, koji se obično prodavao kao 'čisti smolin terpenin', većinom se koristio u manjim dozama i rjeđe od petroleja. Bio je posebno cijenjen zbog svojih antiseptičkih i diuretskih svojstava i kao tretman protiv crijevnih parazita.

Prema Wikipediji: «Terpenin je bio čest lijek među pomorcima u doba velikih geografskih otkrića, i jedan od nekoliko proizvoda koji je flota Ferdinanda Magellana nosila sa sobom kada je prvi put oplovila Zemlju.»

Za izbacivanje trakavica davala se jaka doza od jedne do dvije velike žlice terpentina, obično pomiješanog s jednakom količinom ricinusovog ulja na površini mlijeka. To se ponavljalo svaki drugi ili treći dan dok se dijelovi trakavice ne bi prestali pojavljivati u stolici. Za djecu je recept bio manje drastičan: jedna čajna žličica šećera, tri do četiri kapi terpentina i jedna čajna žličica ricinusovog ulja.

Dr. med. Jennifer Daniels otkrila je da su američki robovi imali tajni lijek koji ih je održavao zdravima: žličicu terpentina pomiješanu sa žličicom bijelog šećera kroz kraće vrijeme nekoliko puta godišnje. Počela je to koristiti kao

uspješnu terapiju protiv *candide*. Kocke šećera ili punu žličicu bijelog šećera polako prelijte žličicom terpentina tako da se sav upije. Nakon toga sažvačite kocke ili natopljeni šećer i progutajte smjesu s malo vode. Dr. Daniels općenito preporučuje da se to radi dvaput tjedno kroz nekoliko tjedana, ali kod dugotrajnih problema s *candidom* u početku treba raditi svakodnevno. Nastavite dok se problem ne riješi, do čega može doći iznenađujuće brzo. Na internetskim forumima pronašao sam nekoliko izjava koje govore da je ta terapija zaista djelovala kod ljudi.

Dr. Daniels tvrdi da je prije početka terapije terpeninom nužno pripremiti tijelo pijenjem velikih količina vode, prihvaćanjem odgovarajuće prehrane protiv *candide* i čišćenjem crijeva. U toj fazi nužno je imati stolicu tri puta dnevno, inače patogeni organizmi mogu prijeći u krv. Ona također vjeruje da je upotreba šećera u ovom slučaju korisna je zaustavlja žudnju za šećerom koja je toliko česta kod *candide* i privlači *candidu* «otrovu».

Austrijanki Pauli Ganner, s metastazama raka i paralizom debelog crijeva nakon operacije, liječnici su rekli da ima još dva dana života. Sjetila se da se u istočnoj Europi petrolej koristio kao lijek za sve. Počela je svakog dana piti po jednu veliku žlicu petroleja. Nakon tri dana uspjela je ustati iz kreveta, a 11 mjeseci kasnije rodila je zdravog dječaka

Isprobao sam to s terpeninom Diggers™ Pure Gum Turpentine, koji se može nabaviti u Australiji. Kad sam uzeo jednu žličicu na kocki šećera iznenadio sam se koliko mu je okus bio ugodan, baš kao lizalica s okusom bora. Dr. Daniels u svom članku također kaže da je u prvom izdanju *Merck Manuala* s odgovarajućim i prihvaćenim tretmanima za priznate bolesti, objavljenom 1899., pisalo da je terapija terpeninom djelotvorna kod širokog raspona stanja uključujući gonoreju, meningitis, artritis, abdominalne tegobe i bolesti pluća. Međutim, *Merck Manual* iz 1999. spominje samo negativne učinke trovanja terpeninom s razaranjem bubrega i pluća.⁶

OBJAŠNJENJE DJELOVANJA PROTIV SVIH BOLESTI

Tajna djelovanja petroleja i terpentina protiv naizgled svih bolesti može se objasniti poništavanjem svih negativnih učinaka moderne medicine. Postoje dokazi da je većina naših modernih bolesti u davna vremena bila rijetka. Malo je ljudi bolovalo od raka, koji se tek povremeno javljao u starosti, a astma, alergije i autoimune bolesti također su bile rijetke ili ih uopće nije bilo. Sve se to promijenilo poslije Drugog svjetskog rata sa širenjem upotrebe antibiotika. Djelujući na bakterije, antibiotici potiču razmnožavanje i širenje gljivica i mikoplazmi koje su osnovni uzrok većine naših modernih bolesti.

Pogledajte drveće u šumi ili šikari. Neki od njihovih najvećih neprijatelja su gljivice i paraziti. Kao obranu drveće je razvilo razne kemijske strategije za ubijanje ili odbijanje tih napadača. Te biokemikalije poznamo i koristimo kao eukaliptusovo ulje, neemovo ulje, ulje čajevca, ekstrakt stabla *pau d'arco*, ekstrakt lista masline, terpenin i druga

esencijalna ulja. Većina tih ulja sastoji se od ugljikovodika, baš kao petrolej. Glavni spoj u terpeninu, α -pinen, također je prisutan u uljima ružmarina i eukaliptusa. Čini se da ta lako hlapiva esencijalna ulja imaju jači fungicidni učinak od petroleja, ali česti unos u većim količinama također može uzrokovati oštećenje bubrega.

Međutim, treba razumjeti da antimitozni program može zaustaviti samo autoimuni napad, što je prvi i nužan korak u procesu liječenja. Neće automatski popraviti štetu koja je već učinjena. Na primjer, kod dijabetesa tipa I i Parkinsonove bolesti i dalje će biti potreban zdrav način života da se obnove uništene stanice za stvaranje inzulina

ili dopamina; isto vrijedi za zglobove koje je teško oštetio artritis. Također, za sigurno uklanjanje ostataka velikih unutarnjih tumora može biti potrebna daljnja detoksikacija i čišćenje.

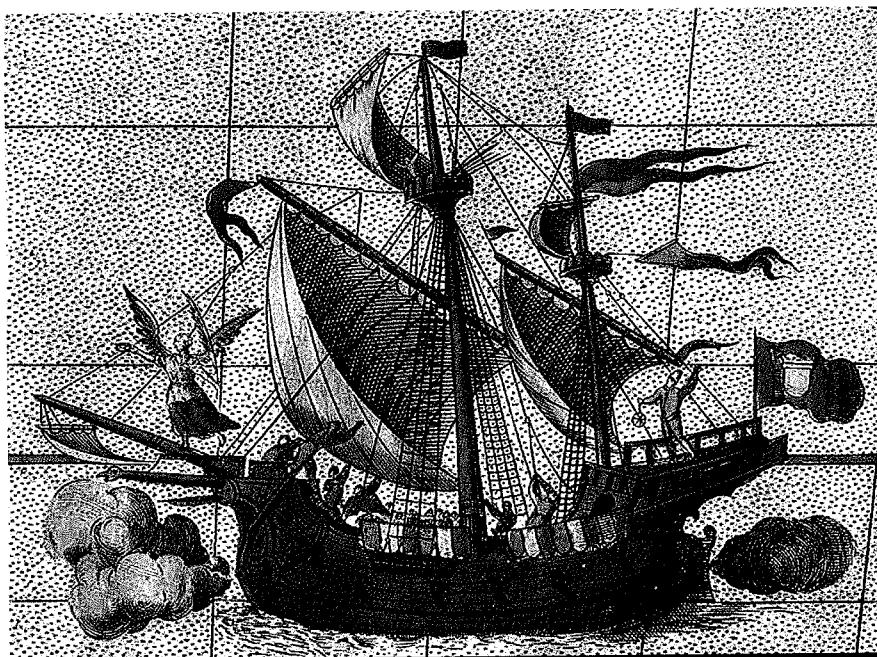
ŠTETNI METABOLITI GLJIVICA

Dr. William Shaw, iz Laboratorija The Great Plains u Kansasu u SAD-u, otkrio je važne kemijske razloge zašto bujanje gljivica izazvano antibioticima tako razorno djeluje na zdravlje.⁷ Evo

tinom postupno se oporavio. Dr. Shaw piše: «Sada sam otkrio istu pojavu kod stotina drugih slučajeva. Čak i poslije šest mjeseci tretiranja protiv gljivica često dolazi do biokemijskog 'preokreta' i nestanka poboljšanja nakon što se prekine terapija protiv gljivica.»

Dr. med. William G. Crook u *The Yeast Connection*⁸ (Veza s kvascima) i drugim knjigama demonstrira da je *candida* temeljni uzrok hiperaktivnosti. Tako su ADD ili ADHD i autizam samo različiti

Sve se to promijenilo poslije Drugog svjetskog rata sa širenjem upotrebe antibiotika. Djelujući na bakterije, antibiotici potiču razmnožavanje i širenje gljivica i mikoplazmi koje su osnovni uzrok većine naših modernih bolesti

Prema Wikipediji: «Terpentin je bio čest lijek među pomorcima u doba velikih geografskih otkrića, i jedan od nekoliko proizvoda koji je flota Ferdinanda Magellana nosila sa sobom kada je prvi put oplovila Zemlju.»

tipičnog primjera kako se obično pojavljuje *candida*. Dječak se normalno razvijao do dobi od 18 mjeseci, ali onda je primio nekoliko kura antibiotika zbog upala uha. Zbog tih antibiotika dobio je gljivičnu upalu usta i jezika. Ponašanje mu se brzo pogoršalo. Izgubio je sposobnost govora, postao je izuzetno hiperaktivan, hodao je po cijele noći, izgubio je kontakt pogledom s roditeljima i dijagnosticiran mu je autizam. Nakon tretmana antimikotikom nista-

stupnjevi iste disfunkcije mozga uzrokovane *candidom*.

Dr. Shaw otkrio je da je vinska kiselina, poput one u vinu i prašku za pecivo, jedan od problematičnih metabolita *candidae*. U normalnim okolnostima ne stvara se u tijelu, rezultat je jake gljivične fermentacije, bilo u crijevima ili na drugim mjestima koja su zaražena *candidom*. Glavna posljedica vinske kiseline u krvi je slabost mišića, kao u fibromijalgiji.

Vinska kiselina vrlo je slična jabučnoj kiselini koja je ključna komponenta ciklusa limunske kiseline koji stvara energiju u stanicama. Vinska kiselina blokira metabolizam jabučne kiseline. Zbog toga tijelo ne može stvarati energiju aerobnim putem kroz oksidaciju glukoze, pa je umjesto toga stvara anaerobno pretvaranjem glukoze u mliječnu kiselinu. To stvara samo 20 posto energije koja se mogla dobiti pravilnom oksidacijom glukoze, što objašnjava kronični umor, zakiseljenost i nedostatak minerala koji se tako često javljaju kod infekcije *candidom*. Osim toga, našem mozgu potrebna je velika količina energije za normalno funkcioniranje. Zbog toga vinska kiselina u kombinaciji s acetaldehidom, još jednim spojem iz kvasaca koji narušava metabolizam, uzrokuje mentalne probleme kao što su kognitivna disfunkcija, depresija, hiperaktivnost, autizam i shizofrenija.

Još jedna abnormalna kemikalija je šećer arabinoza s pet ugljikovih atoma koji unakrsno povezuje funkcionalne grupe raznih bjelančevina, posebno enzima, i u praksi izaziva nedostatak vitamina B6, biotina i lipoične kiseline. Unakrsno povezivanje također ubrzava starenje, uzrokujući katarakte i povećanu ukočenost mišića, tetiva i vezivnog tkiva, što se manifestira kao bore i starenje kože. Uz *candidu* brže starimo. Arabinoza također dovodi do povećanog nakupljanja abnormalnih metaboličkih proteinskih ostataka unutar stanica, kao kod raka i autoimunih bolesti. Djeca s autizmom u mozgu imaju isti tip čvorova od vlakana s arabinozom kao i oboljeli od Alzheimerove bolesti, što pokazuje da su oba stanja povezana s *candidom*, iako ulogu imaju i kofaktori kao što su živa i druga zagađenja.

Ti metaboliti kvasca, vinska kiselina i arabinoza, također su prisutni kod mnogih drugih bolesti. Postoji još mnogo dokaza da je takav niz nepromišljenih primjena antibiotika doveo do bujanja *candidae* i nakon toga do specifičnih bolesti. To može uključivati: imunološki sustav, kao u slučajevima autoimunih bolesti i raka; mozak i živčani sustav, što vodi do depresije, Alzheimerove bolesti, Parkinsonove bolesti i drugih mentalnih bolesti i poremećaja kretanja; slabost mišića, kao kod fibromijalgije i opću slabost, kao kod sindroma kroničnog umora.

Sve to objašnjava nam biokemijske razloge za razorne učinke antibioticima izazvanog bujanja gljivica u našem društvu i zašto djelotvorna terapija protiv gljivica liječi naizgled sve bolesti.

RASPON VRENJA I KEMIJA

Čini se da su za uništavanje mikroorganizama najpogodniji mikroorganizmi s vrelištima između 100°C i 200°C. Iako su lakši i hlapljiviji uglikovodici, poput benzina, vrlo djelotvorni u čišćenju krvi, imaju jači miris i teže ih je progutati, dok oni s vrelištem iznad 200°C obično ostaju u crijevnom traktu i djeluju uglavnom kao laksativi, umjesto da se apsorbiraju i unište mikroorganizme u krvi. Raspon od 100°C do 200°C uključuje zasićene lance uglikovodika sa 7 do 11 ugljikovih atoma. Zanimljivo je primijetiti da masne kiseline srednjeg lanca iz kokosovog ulja s najjačim učinkom protiv mikroorganizama (laurinska kiselina, kaprinska kiselina i kaprilna kiselina) imaju 8 do 12 ugljikovih atoma.

Osim odgovarajućeg raspona vrenja dobar petrolej ne bi smio imati mnogo aromatskih spojeva. Kako biste vidjeli jesu li proizvodi drugih kompanija ili iz drugih zemalja prikladni, otidite na web-lokaciju proizvođača i potražite podatke o sigurnosti materijala (*Material Safety Data Sheet*, MSDS). Imajte u vidu da se petrolej može prodavati pod drugim imenima (engleski nazivi *kerosene*, *naphtha petroleum*, *hydrocarbon solvent* i *mineral turpentine*). Nije preporučljivo koristiti proizvod ako ne znate njegov raspon vrenja i kemijski sastav. Proizvodi bi trebali sadržavati petrokemijske alifatske ugljikovodike, a ne polusintetičke izoparafine ili posebne mješavine otapala koje su dostupne u trgovinama slikarskim priborom kao mineralni terpentini bez aromatskih spojeva.

SAVJETI ZA UPOTREBU I UPOZORENJA

Jedna žena navodno je izliječila terminalni rak s metastazama po cijelom tijelu tako što je popila punu čašu petroleja i nakon toga voćni sok. Napisala je da je to izazvalo trodnevni vrlo jaki proljev i povraćanje. Međutim, to je opasan način provedbe tretmana, jer kod povraćanja petrolej lako može dospjeti u pluća, što je glavni razlog zašto

ljudi mogu umrijeti ako piju petrolej. Visoke doze tvari koje ubijaju mikroorganizme mogu uzrokovati prenaplo ugibanje gljivica, što dovodi do 'reakcije' s mučninom i umorom. Iako je to općenito dobro i dio procesa ozdravljenja, bolje je postupno povećavati dozu kako bi se jake, neugodne reakcije izbjegle ili svele na minimum, iako je proljev vrlo uobičajen u nekoj fazi. Tijekom reakcije privremeno smanjite ili preskočite lijek dok se ne oporavite.

U osobnoj komunikaciji primio sam sljedeću informaciju: «Moja baka redovito nam je mazala upaljeno grlo petrolejem uz pomoć pera uzetog iz krila ili repa kokoši. Sjećam se kako su mi kao malom dječaku rutinski mazali grlo petrolejem, kao i ostalim članovima obitelji – i djelovalo je.» Slične komentare primio sam i od drugih ljudi; obično je baka bila ta koja je započela ovu terapiju.

PITANJA OTROVNOSTI

U podacima o sigurnosti materijala za petrolej Diggers Low Odour Kerosene piše sljedeće: «Očekuje se da je niske otrovnosti... Aspiracija u pluća prilikom gutanja ili povraćanja može uzrokovati kemijski pneumonitis, što može biti smrtonosno.»¹⁰ U podacima o sigurnosti za običan petrolej jedne druge kompanije piše: «Ako se proguta više od nekoliko gutljaja može doći do neugodnosti u želucu, mučnine i proljeva.»¹¹ Budući da ljudi obično ne piju više od nekoliko gutljaja petroleja, očigledno je da uzimanje jedne žlice kroz ograničeno vrijeme ne bi trebalo dovesti do trovanja. Dakle, prava opasnost od petroleja ne potječe od njegove inherentne otrovnosti same po sebi, nego od mogućnosti da prilikom povraćanja dospije u pluća nakon što je slučajno ili u pokušaju samoubojstva progutana veća količina, i to zaista može uzrokovati smrt.

Akutna oralna toksičnost petroleja za štakore navodi se kao «LD₅₀ > 5000 mg/kg» ili, u drugom slučaju, «LD₅₀ > 2000 mg/kg». LD₅₀ je doza kod koje će 50 posto štakora uginuti; u ovom slučaju, u ovom slučaju potrebno je više od 2 g/kg ili 5 g/kg. Za usporedbu, LD₅₀ smolinog terpentina za štakore je 5760 mg/kg. U podacima o sigurnosti terpentina Diggers™ Pure Gum Turpentine piše: «Gutanje može uzrokovati mučninu, povraćanje i nadraženost mjehura. Udisanje

u pluća prilikom gutanja ili povraćanja može uzrokovati kemijski pneumonitis koji može biti fatalan.»¹²

Kod benzina glavna opasnost dolazi od mirisanja ili udisanja para, koje mogu imati jak učinak na mozak i središnji živčani sustav. Ipak, gutanje tog nešto problematičnijeg proizvoda nije nužno uvijek loše. Jedan muškarac u Kini pio je (i još uvijek pije) čašu benzina dnevno, ili otprilike četiri litre mjesečno, tijekom 42 godine, i u dobi od preko 70 godina izgleda mlađe od većine ljudi koji ne piju benzin u pedesetima ili šezdesetima. Počeo je tako što je prvo pio petrolej za ublaženje bolova, ali je kasnije prešao na benzin. Procjenjuje se da ga je dosad ukupno popio oko jednu i pol tonu.¹³

SUSTAV UZVRAĆA UDARAC

Ubrzo nakon što je njemački magazin «7 TAGE» objavio neke od 20.000 priča koje je primila Paula Ganner, urednik tog magazina izgubio je posao i pročišćeni benzin/petrolej kao sredstvo za čišćenje rana izbačen je iz njemačke farmakopeje. Petrolej je proglašen opa-

Djeca s autizmom imaju isti tip čvorova od arabinoznih vlakana u mozgu kao i oboljeli od Alzheimerove bolesti, što pokazuje da su oba stanja povezana s candidom...

snim otrovom koji uzrokuje ozbiljna oštećenja bubrega, iako nisu navedeni nikakvi konkretni podaci ili slučajevi. Godine 1979. jedna žena koja je širila zdravstvene informacije o petroleju privedena je na sud u Hersbrucku u Njemačkoj. Javni tužitelj nije bio u stanju dokazati da je prekršen neki zakon ili da si je bilo tko narušio zdravlje upotrebom petroleja na preporučene načine. Ni forenzički stručnjak nije bio u stanju ukazati na bilo kakvu štetu. Izrazio je mišljenje da kod raka treba koristiti sve što bi moglo pomoći, i da bi trebalo provesti klinička ispitivanja. Kao posljedicu toga, tužiteljstvo je moralo odbaciti slučaj.¹⁴

Početkom 1980-ih petrolej u australskim supermarketima bio je bezbojan. Ali onda su počele kružiti priče da ga ljudi koriste za liječenje raka i iznenađujuće je sav petrolej u supermarketima bio plav. Također su se počela pojavljivati oštra upozorenja o smrtonosnim posljedicama uzimanja petroleja. Danas na Wikipedijinoj stranici o petroleju piše jasno i jednostavno: «Gutanje petroleja je štetno ili smrtonosno.»

Noviji podaci o sigurnosti materijala sve češće ne sadrže podatke o otrovnosti tako da ljudi ne mogu vidjeti koliko je petrolej relativno neotrovan. Umjesto toga, ostaju samo upozorenja da može

literatura sadrži kliničke studije uglednih istraživača koje pokazuju da je petrolej djelotvoran protiv raka.¹⁵

Usprkos tome, znanost nije prepreka za one koji žude za profitom ili imaju posebne interese. Kako bih si umanjio vjerojatnost da završim na sudu u vezi s ovim želim jasno reći da je svrha ovog članka samo informativna i da ne preporučujem upotrebu petroleja ili terpentina za liječenje raka ili bilo kojeg drugog stanja.

VAŽNA NAPOMENA

Ljudi moraju sami istražiti i procijeniti dostupne informacije prije nego što

čeni proizvodima i dozama, posjetite stranicu o petroleju (Kerosene) na <http://www.health-science-spirit.com>.

O AUTORU

Walter Last je umirovljeni biokemičar, istraživački kemičar, nutricionist i naturoterapeut s prebivalištem u Australiji. Njegove knjige o zdravlju dostupne su na <http://tinyurl.com/4xkdgc>. Redovno piše članke za Nexus. Za dodatne informacije posjetite njegovu web-lokaciju <http://www.health-science-spirit.com>.

BILJEŠKE

- 1 Arikpo, G.E. et al., «Petroleum Distillates Use In Folk Medicine In South Eastern Nigeria», *The Internet Journal of Health* 2010; 11(1), <http://tinyurl.com/7ouzdqm>
- 2 Last, W., «Pleomorphic Microbes», <http://tinyurl.com/8a28mo2>
- 3 Awodele, O. et al., «The antimicrobial activities of some commonly used disinfectants on *Bacillus subtilis*, *Pseudomonas aeruginosa* and *Candida albicans*», *African Journal of Biotechnology*, 16. travnja 2007; 6(8):987-990, <http://tinyurl.com/7vohegv>
- 4 F.A.C.T., «Kerosene», <http://tinyurl.com/79we6og>
- 5 <http://tinyurl.com/74uwdly> (na njemačkom)
- 6 Daniels, Dr Jennifer, «The Candida Cleaner», <http://tinyurl.com/83n8m5v>
- 7 Shaw, Dr William, «The Yeast Problem & Bacteria Byproducts», <http://tinyurl.com/82z79t3>
- 8 Crook, W.G., MD, *The Yeast Connection*, Professional Books, Jackson, TN, 1983
- 10 Recochem Inc., «Material Safety Data Sheet: Low Odour Kerosene», <http://tinyurl.com/6ty2y9s>
- 11 Atlantic Lubricants, «Material Safety Data Sheet: Kerosene», lipanj 2005, <http://tinyurl.com/6ochjvv>
- 12 Recochem Inc., «Material Safety Data Sheet: Pure Gum Turpentine», <http://tinyurl.com/7k3urqr>
- 13 Sun, U., «Man drinks gasoline for 42 years», *ChinaDaily.com.cn*, 12. srpnja 2011, <http://tinyurl.com/725bwsn>
- 14 «Petroleum zu trinken», 10. veljače 2009, <http://tinyurl.com/7vo9dbd> (na njemačkom)
- 15 Steidl, G., «Use of ozonides in the treatment of malignant disease», 2002, <http://tinyurl.com/7dmhumt>

Ubrzo nakon što je njemački magazin «7 TAGE» objavio neke od 20.000 priča koje je primila Paula Ganner, urednik tog magazina izgubio je posao i pročišćeni benzin/petrolej kao sredstvo za čišćenje rana izbačen je iz njemačke farmakopeje. Petrolej je proglašen opasnim otrovom

biti smrtonosan ako dospije u pluća. Sve to očigledno je u suprotnosti s činjenicom da se stoljećima koristi kao provjereni lijek te u suprotnosti sa znanstvenim informacijama o otrovnosti.

U Francuskoj se petrolej u službenoj farmakopeji i dalje vodi kao *huile de Galian* i prepisuje se kao lijek za bronhitis, astmu i cistitis. Čak i medicinska

odluče jesu li potencijalne koristi od upotrebe petroleja vrijedne rizika koje spominju naše zdravstvene vlasti. – Walter Last

NAPOMENA UREDNIKA

Ovo je uređeni izvadak iz članka Waltera Lasta o petroleju. Želite li pročitati cijeli tekst, uključujući informacije o preporu-

Kristali joda

JOD – SAVRŠENA PANACEJA

JOD JE ESENCIJALNA HRANJIVA TVAR ZA DOBRO ZDRAVLJE, JEDNOSTAVAN LIJEK ZA RAZNE FIZIČKE I MENTALNE BOLJKE, DJELOTVORNO SREDSTVO ZA DETOKSIKACIJU I ANTISEPTIK, ALI MEDICINSKA I FARMACEUTSKA INDUSTRIJA VEĆ GA DESETLJEĆIMA DEMONIZIRAJU

Elaine Hollingsworth © 2000.–2010.

Uređeni izvadak iz poglavlja «Polazna točka» njene knjige *Preuzmite kontrolu nad svojim zdravljem i otrgnite se industriji bolesti*

Web-lokacija: <http://www.doctorsaredangerous.com>

Godine 1980. počinjen je monumentalni zločin. Rezultat tog zločina zasjenjuje ratne zločine Adolfa Hitlera, Josifa Staljina i Georgea Busha. A to nije mali podvig! Posljedice tog zločina nisu postale vidljive tog časa. Nisu pale bombe. Nisu razoreni gradovi. Diktatori nisu mobilizirali čete siledžija da provode njihove zločine. To nije bilo potrebno.

Narod, kojeg su uljuljkali farmaceutska industrija, vlade i iskvareni medicinski sustav, pustio je da se to dogodi. Razmislite o težini odluke koja je odgovorna za narušavanje, pa čak i uništavanje zdravlja čitavih naroda. «Oni» su se uspjeli nekažnjeno izvući jer se narodi nisu odmah razboljeli i poumirali: učinci tog zločina bili su, i još su uvijek,

kumulativni i konstantni. Jedini koji su tome uspjeli umaći bili su pripadnici društava koja su toliko primitivna da u njima ljudi sami uzgajaju i pripremaju sebi hranu.

Vi ste žrtva. Koliko god da ste dobro informirani, koliko god da pažljivo birate hranu i piće, gotovo je nemoguće uspjeti. Zvuči vam kao pretjerivanje? Nije.

Budite strpljivi i shvatit ćete kako se to dogodilo i što možete učiniti da zaštitite sebe, svoje voljene i prijatelje, budu li vas htjeli poslušati. Većina neće.

Da, postoje stvari koje možete učiniti da štetu svedete na minimum. Nećete, nažalost, moći ublažiti rezultate, a to su milijuni, vjerojatno i milijarde fizički i mentalno oštećenih žrtava tog zločina. Te žrtve dovode zdravstvene sustave do sloma, a tvorci sustava i dalje rade bezumne zločine koji su prije 30 godina bili nezamislivi.

Stari ljudi primjećuju koliko se dramatično naš svijet promijenio. Pitajte bilo kojeg starca i reći će vam da su u njegovo vrijeme ljudi bili snažni, bolest je bila rijetkost i gotovo bez iznimke ljudi su bili mentalno zdravi

Stari ljudi primjećuju koliko se dramatično naš svijet promijenio. Pitajte bilo kojeg starca i reći će vam da su u njegovo vrijeme ljudi bili snažni, bolest je bila rijetkost i gotovo bez iznimke ljudi su bili mentalno zdravi.

KRIVAC JE BROM (I IMA GA POSVUDA!)

To je antibakterijsko sredstvo slično kloru, fumigant je za poljoprivredu i termite, jak pesticid koji ubija kukce pri dodiru. Kad se ubrizgava u tlo sve umire... i po svoj ste ga prilici jeli za doručak.

Prema Websterovom rječniku, brom je kemijski element koji se obično javlja u obliku crvenkastosmeđe nagrizajuće tekućine koja hlapi i stvara pare neugodnog mirisa koje djeluju vrlo nadražujuće na sluznice.

Brom je postao široko poznat 1920-ih kao vrlo popularan lijek za mamurluk pod nazivom *Bromo-Seltzer*. Djelovanje mu je bilo toliko dobro da se nalazio u svakom ormariću s lijekovima, bio je pouzdano sredstvo za gotovo sve što vas je mučilo.

Trebalo je proći pola stoljeća da se loše vijesti o *Bromo-Seltzeru* pročuju jer je, po običaju, farmaceutska industrija uspjela držati istinu daleko od javnosti. Međutim, upućeni su znali da prevelike količine tog lijeka za mamurluk dovode do stanja koje je postalo poznato kao 'bromomanija'. Ne vjerujete mi? Provjerite *New England*

Journal of Medicine i saznat ćete da je između 1920. i 1960. alarmantan broj žrtava *Bromo-Seltzera* završio u psihijatrijskim bolnicama zbog akutnih paranoidnih psihoza, što je bio rezultat uzimanja broma iz *Bromo-Seltzera* ili drugog poznatog tonika s bromom *Miles Nervinea*.

Brom, bromid, bromat, bromirano, brominirano biljno ulje (BBU) – kako god da ga zovu, zaobilazite ga u širokom luku! (Radi jednostavnosti, zvat ću ga «brom».)

Brom je postao široko poznat 1920-ih kao vrlo popularan lijek za mamurluk pod nazivom *Bromo-Seltzer*. Trebalo je proći pola stoljeća da se loše vijesti o *Bromo-Seltzeru* pročuju jer je, po običaju, farmaceutska industrija uspjela držati istinu daleko od javnosti. Međutim, upućeni su znali da prevelike količine tog lijeka za mamurluk dovode do stanja koje je postalo poznato kao 'bromomanija'.

S vremenom je brom izbačen iz tih tonika, ali ne zbog angažiranosti vlade. Naprotiv, potrebno je još samo malo kopati da se otkrije da je vlada SAD-a svom ljudstvu tijekom Zaljevskog rata davala piridostigmin bromid. Davao se vojnicima, koji o tome ništa nisu zna-

li, kako bi se spriječila smrt u slučaju izlaganja kemijskim oružjima. Kako se pokazalo, kemijski rat nije se dogodio, ali Zaljevski sindrom jest. Oni koji poznaju vladu neće se iznenaditi kada čuju da je na djelu ponovno bilo zataškavanje. Zbog toga ne možemo doći do statistika o broju ljudi i žena koji su otpušteni iz vojske kao neizlječivo bolesni, kao beznadno psihotični pacijenti. (Pogledati četvrto poglavlje, «Ekscitotoksini – Smrtonosne kemikalije za koje su vladajuće strukture sretne što ih jedete i pijete», kako biste saznali o drugim kemikalijama koje su doprinijele sindromu Zaljevskog rata.) Pogubne 'nuspojave' broma vladama i znanstvenicima bile su jednako dobro poznate kao što su i danas. Pa ipak, upotreba broma i dalje je toliko raširena da ga je gotovo nemoguće izbjeći. Brom ćete pronaći čak i u nekim inhalatorima protiv astme za djecu! Je li vaš liječnik prepisao vašem djetetu neki od tih inhalatora? Ako jest, predlažem vam da ga upitate zašto je vaše dijete izložio riziku od 'opijenosti bromom', što može biti okidač za shizofreniju, delirij, halucinacije i psihomotornu retardaciju. Prepisivanje opasnog lijeka, kada jednostavna promjena prehrane može ukloniti simptome astme, meni zvuči kao nesavjesno liječenje. Ako se slažete toplo vam preporučam da promijenite liječnika, pođe li vam za rukom pronaći nekoga čije konce ne vuku proizvođači otrova.

Naravno, ako ste i sami izloženi bromu iz hrane koju jedete ili ga unosite s nekim pouzdanim lijekom koji već godinama pijete vjerojatno bolujete od depresije i 'zamazljenja svijesti', pa se niste u stanju dovoljno koncentrirati na to da promijenite liječnika. Mogli biste se osjećati toliko tupo i apatično da nećete moći rasuđivati, biti razboriti ili dovoljno bistra uma da prepoznate što vaš liječnik, u sprezi s farmaceutskom industrijom i vladama, radi vašem djetetu i većini ljudi u 'civiliziranim' zemljama.

BEZALKOHOLNA PIĆA

Dr. med. Jorge Flechas, priznati svjetski stručnjak za ovo područje, prvi me upozorio na najpogubnije aspekte ovih sveprisutnih, adiktivnih pića kojima je prestimulirana naša mladež. I ne, ne radi se samo o ogromnoj količini še-

ćera, aspartama i drugih opasnih kemikalija koje sadrže. To je stara stvar. Radi se o bromu, a kladim se da niste znali da su mnoga bezalkoholna pića njime krcata. Ja nisam. Stoga sam, saznajući za rad dr. Flechasa, nazvala ga u Henderson, Sjeverna Carolina, SAD. Susretljivo mi je posvetio 30 minuta svog dragocjenog vremena.

Da samo znate kako mi je taj razgovor otvorio oči! Dr. Flechas je otkrio da kad se ulje ulije u zdjelu i u njega umiješa brom, brom će polako tekuće ulje pretvoriti u krutu tvar, tako da će ono na kraju postati toliko gusto da nećete moći micati žlicu. Isto se događa kad se mješavina broma i ulja nađe u tijelu,

o kojem ću govoriti nešto kasnije. Upitala sam dr. Flechasa za *Mountain Dew*, vrlo popularno bezalkoholno piće. Znanstvenici kojima vjerujem, naime, kažu da umrtvljuje živčani sustav zbog BBU-a koji sadrži. Dr. Flechas se složio i rekao: «*Mountain Dew* nije jedini. To rade i s *Frescom* i *Gatoradeom*, kao i ogromnim brojem bezalkoholnih pića.» Kad sam ga upitala zašto koriste tako opasnu kemikaliju, odgovorio mi je da pomaže u dispergiranju limunske kiseline koja se dodaje u bezalkoholna pića jer daje okus po agrumima. Što je još gore, dr. Flechas je pojasnio: «BBU uzrokuje psihoze, pa kako bi suzbili depresiju koju uzro-

paranoidni da... pucaju jedni po drugima, pucaju u svoje roditelje, svoje nastavnike... Vjerujemo da ih trebamo okružiti savjetnicima... ali osobno smatram da trebamo iz njihove prehrane izbaciti te stimulanse središnjeg živčanog sustava.»

Amen! Razmislite o tome. Brom je postao sastavni dio naše prehrane 1980. Sjećate li se nekog tinejdžerskog ubilačkog pohoda prije tog vremena? Zsigurno ne jer ih nije bilo. Danas su bezumna tinejdžerska ubojstva i opsade postali uobičajena stvar na jutarnjim vijestima.

Dakako, i odrasli su time pogođeni i nema sigurnog utočišta. Koliko god da pazimo na sebe, svi smo pogođeni jer nije uvijek moguće izbjeći susjedovog poludjelog tinejdžera ili nabrijanog ludaka na autocesti koji koristi svoj automobil kao oružje za iskaljivanje svojih frustracija. Svi smo potencijalne žrtve.

OSTALI KRIVCI

Brom nije jedini krivac. Postoje i drugi oblici zagađenja kojem su mnogi od nas izloženi: usta ispunjena smrtonosnom živom iz amalgamskih plombi,

Istinu je lako pronaći. Dakle, evo je: jod je 'univerzalni lijek' koji nam omogućava da budemo vlastiti liječnici

Dr. med. Jorge Flechas, priznati svjetski stručnjak za ovo područje, prvi me upozorio na najpogubnije aspekte ovih sveprisutnih, adiktivnih pića kojima je prestimulirana naša mladež. I ne, ne radi se samo o ogromnoj količini šećera, aspartama i drugih opasnih kemikalija koje sadrže. To je stara stvar. Radi se o bromu, a kladim se da niste znali da su mnoga bezalkoholna pića njime krcata

što u velikoj mjeri objašnjava razloge za epidemiju pretilosti.

Riječima dr. Flechasa: «Godine ispijanja bezalkoholnih pića koja su prepuna BBU-a dovode do skrutnjavanja masti u tijelu. To zovemo 'morbidnom pretilošću'. Tu leži razlog zašto naša djeca širom zemlje postaju preti. Čak i kada pokušavaju vježbati i ograničiti svoju prehranu jednostavno se ne mogu osloboditi masti.»

Mladi ljudi toliko su očajni da se ponekad odluče za operaciju, u nadi da će ih nož riješiti 'morbidne masti'. Bilo bi to golemo opterećenje za *Medicare*; umjesto toga osiguravajuća društva mogla bi preporučiti jeftina i jednostavna rješenja: izbjegavanje bezalkoholnih pića i prihvatanje protuotrova

kuje pune ih ogromnim količinama kofeina.» Jednostavno rečeno: onesvjestite vas i razbude, sve u jednom piću. Dr. Flechas vodi križarski rat kojim želi zaustaviti tu ludost ili barem educirati ljude i upozoriti širu javnost. Kako mi je rekao: «Stvaramo nemirnu, razdražljivu, anksioznu djecu koja imaju problema s debljinom, a ne znaju zašto.» Mnogi takvi tinejdžeri njegovi su pacijenti. Objasnjava da je otkrio da kada prestanu piti bezalkoholna pića bez poteškoća uspiju godišnje skinuti do devet kilograma. I što je još važnije, postanu emocionalno 'normalni'. Po dr. Flechasu, najpodmukliji aspekt BBU-a mentalni su poremećaji. «Kad to promatrate iz perspektive javnog zdravlja... mladi ljudi postaju toliko

smrtonosna umjetna sladila, izloženost natrijevom fluoridu i pesticidima, prehrambeni aditivi, izloženost elektromagnetskom zračenju, cjepiva, šokantne poljoprivredne prakse, chemtrails, šećer, alkohol i tešku zatrovanost uzrokovanu ovisnošću o lijekovima – sve s vladinom dozvolom i popraćeno entuzijastičnim odobravanjem medicinskog establišmenta. Pobrojano je teško, ponekad nemoguće izbjeći. Ali ima stvari koje možete učiniti da se zaštitite, zato se razvedrite i čitajte dalje.

Prozac i drugi smrtonosni antidepresivi također su dali svoj golem doprinos. Poznato je da su brojni tinejdžeri-ubojice bili o njima ovisni, iako se ta važna informacija uvijek brzo cenzurira nakon što se pročuje izvorna vijest (ne treba ni reći da

to možemo zahvaliti utjecaju oglašivača na medije). Ali zašto su ti tinejdžeri uopće bili na *Prozacu*? Nesumnjivo kako bi neutralizirali strašnu emocionalnu kalcikalicu koju su stvorila bezalkoholna pića puna BBO-a na kojima su živjeli.

Mislite da ste vi sigurni? Razmislite još jednom. Čuvate svoje zdravlje i nikad si ne dopuštate izlaganje bilo kojem od gore pobrojanih čimbenika rizika. Čak ste i u mlađim danima izbjegavali *Bromo-Seltzer* i uspjeli ste izbjeći vojsku i svoju dozu smrtonosnih lijekova? Drugim riječima, trebali biste biti sigurni, zar ne? Netočno. Kladim se da ste mislili da nikada neću prijeći na stvar, ali evo: to je ranije spomenuti zločin monumentalnih razmjera počinjen 1980. a da 'psi čuvari', koji su izuzetno dobro plaćeni da štite naše zdravlje, nisu ni trepnuli.

Još su zlosutnije ove riječi dr. med. Guya E. Abrahama koji tvrdi da je izbacivanje joda uzrokovalo «više patnje i smrti... od oba svjetska rata zajedno».

NAŠI SVAGDANJI KRUH I MLIJEKO (NISKI UDARCI)

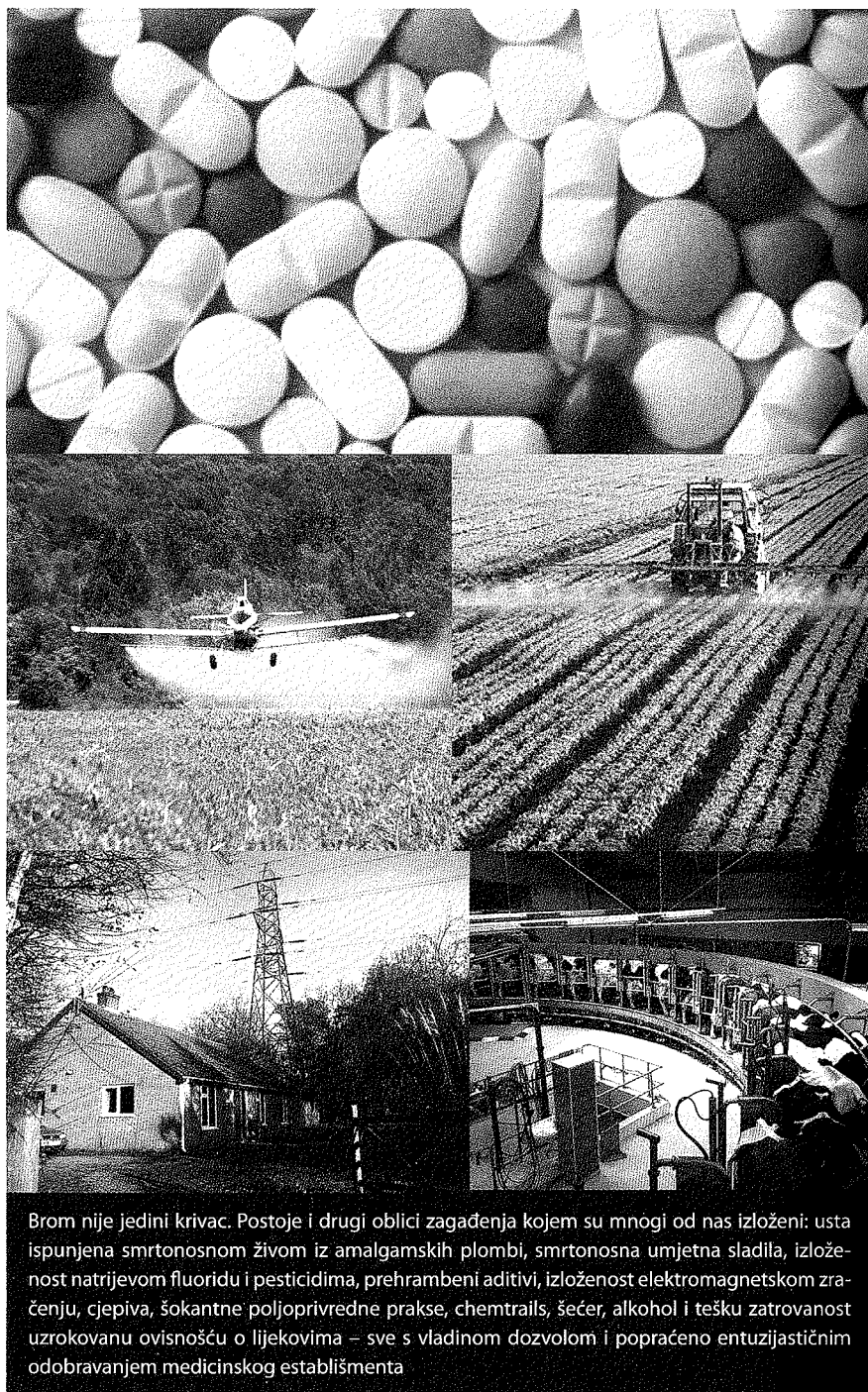
'Oni' su uništili naš kruh. Napravljeno tiho i brzo (prije 1980. u nekim zemljama, u drugima kasnije, a uopće ne u nekoliko sretnih zemalja) i izgledalo je bezazleno. Evo što se dogodilo, u četiri kratke riječi: zbogom jode, zdravo bromme. U 'dobra stara vremena', kad se jod koristio za poboljšanje teksture tijesta bilo ga je u obilnim količinama u našem kruhu i svim pekarskim proizvodima. Ta količina joda bila je dovoljna da štiti štitnjaču od radioaktivnog joda i da spriječi razne bolesti štitnjače.

Jod se također nalazio u našem mlijeku, i to iz stvarno dobrog razloga. Jod, naime, ubija bakterije. Koristio se na sisama krava prije mužnje kako bi se osigurala čistoća, kao i za sterilizaciju opreme koja se koristi u procesu mužnje.

Kao što mi je rekla moja prijateljica i kolegica Pip Rose: «Godinama smo koristili jod u proizvodnji mlijeka jer je bio savršen antiseptik i pritom strašno

jeftin. Onda je, jednog dana, netko iz Odbora za mlijeko došao na naša vrata i zaprijetio da će nam ukinuti dozvolu ako jod ne zamijenimo kemikalijom. Ne sjećam se njenog imena, ali imala je

Dr. med. Donald Miller, moj američki kolega s kojim kontaktiram telefonom i e-poštom, rekao je: «Svakodnevno koristim jod posljednjih 35 godina u operacijama srca, za pripremu kože pacijenta.

Brom nije jedini krivac. Postoje i drugi oblici zagađenja kojem su mnogi od nas izloženi: usta ispunjena smrtonosnom živom iz amalgamskih plombi, smrtonosna umjetna sladila, izloženost natrijevom fluoridu i pesticidima, prehrambeni aditivi, izloženost elektromagnetskom zračenju, cjepiva, šokantne poljoprivredne prakse, chemtrails, šećer, alkohol i tešku zatrovanost uzrokovanu ovisnošću o lijekovima – sve s vladinom dozvolom i popraćeno entuzijastičnim odobravanjem medicinskog establišmenta

otrovan smrad i bila daleko skuplja od joda. Bili smo prisiljeni koristiti tu kemikaliju za mlijeko koje smo prodavali, ali naravno da ga nismo koristili za potrebe vlastite obitelji; nismo željeli trovati naše kćeri.» Pomnožite tu priču s milijunima mljekara širom svijeta i definitivno smrđi na zavjeru!

To je najbolji antiseptik za sprječavanje infekcija rane nakon operacije jer ubija 90 posto bakterija na koži u 90 sekundi.» Dr. Miller, koji je profesor kardiokirurgije na Washingtonskom sveučilištu u SAD-u, dozvolio je da na našoj web-lokaciji objavimo jedan njegov članak o jodu. Mnogo ćete naučiti ako ga pročite.

tate. Jednostavno otidite na lijevi rubni stupac naše početne stranice na <http://www.doctorsaredangerous.com>

SMRTONOSNA ZAMJENA (ZAŠTO JE TAKO OZBILJNA?)

Kao što je ranije spomenuto, jod je neophodan jer pomaže u eliminaciji otrovnih metala – posebno broma – iz tijela. Tako poslije zamjene joda bromom više nije bilo načina da se uklanja brom. Preko noći ogroman segment stanovništva postao je izložen bromu. To je bilo neusporedivo ozbiljnije od štete koju je sa sobom nosio *Bromo-Seltzer* koji je pogađao samo manji segment društva. I, naravno, bromirano biljno ulje iz bezalkoholnih pića pogađa samo ljude koji su dovoljno glupi da ih piju. Ali kruh – naša temeljna namirnica – pogađa nas sve!

Ugledni stručnjak za jod James Howenstine, dr. med., jezgrovito je objasnio: «Ta zamjena joda bromom dovela je do gotovo općeg nedostatka joda među američkim stanovništvom. Terapija jodom pomaže tijelu u eliminaciji fluorida, broma, olova, kadmija, arsena, aluminijske i žive. Je li ta zamjena joda bromom možda provedena kako bi se povećao broj pacijenata i time se stvorila veća potreba za farmaceutskim lijekovima?» To zvuči kao dijabolična spletko za zgrtanje profita kakvu bi smislila farmaceutska industrija, ali zamela je svoje tragove i nema nikakvog dokaza.

Još su zlosutnije ove riječi dr. med. Guya E. Abrahama koji tvrdi da je izbacivanje joda uzrokovalo «više patnje i smrti... od oba svjetska rata zajedno». Slažem se. Tijekom 23 godine otkad sam direktorica Zdravstvenog centra Hippocrates imala sam priliku svjedočiti zadivljujućem oporavku od 'neizlječivih' bolesti samo zahvaljujući dodavanju malo joda u prehranu. Ali – tko sam ja? Nemam zvučnu titulu. Samo sam iskusan promatrač, a malo liječnika poklanja pozornost onom što zovu 'subjektivnim' informacijama. Međutim, dr. Abraham nešto je drugo. Smatraju ga najupućenijim stručnjakom za jod/štitnjaču na svijetu. Profesor je endokrinologije i pionir metoda utvrđivanja joda i sličnih količina hormona u tijelu. Dobitnik je najvećeg broja priznanja za istraživanje ovog područja, i objavio je svoja otkrića u seriji članaka «Projekt jod». Drugim riječima, provjereni je stručnjak, pa

razumni ljudi slušaju što govori usprkos dobro isplaniranoj fobiji od joda koju tako pomno potiče farmaceutska industrija i odiševljeno podržava naš manje-više beznadan medicinski establišment.

Zbog toga, upitate li svog liječnika za jod vjerojatno će negativno reagirati i uputiti vas na krajnje neznanstveni i potpuno diskreditirani «efekt Wolff-Chaikoff» (pogledati <http://www.doctorsaredangerous.com> za istinu o tom izvještaju koji je izazvao neizmjernu štetu širom svijeta). Naravno, nitko to ne može dokazati, ali znanstvenici koje poštujem vjeruju da je taj izvještaj bio 'nadahnut' potporama od strane farmaceutske industrije.

Vaš liječnik vjerojatno će tvrditi da sav jod koji vam je potreban možete dobiti iz ribe. Možda, ako jedete devet kilograma ribe dnevno, zajedno sa svom živom koju sadrži. A bude li vam tvrdio da je jodirana sol dovoljna i da jod nije nužan uputite svog liječnika na brojne znanstvene izvještaje o toj temi koji govore drukčije. Istinu je lako pronaći. Dakle, evo je: jod je 'univerzalni lijek' koji nam omogućava da budemo vlastiti liječnici.

Jod je neophodan jer pomaže u eliminaciji otrovnih metala – posebno broma – iz tijela. Tako nakon zamjene joda bromom više nije bilo načina da se uklanja brom

ŠTO JE TA PANACEJA?

Panacea je poznata kao Lugolova otopina i sadrži 5,0 posto joda i 10,0 posto kalijevog jodida u vodi. Dvije kapi sadrže 5,0 mg joda i 7,5 mg kalijevog jodida. Lugolova otopina terapijski se koristila dva stoljeća sa zadivljujućim uspjehom, i pritom je jeftina.

Međutim, nažalost po nas, taj lijek izbacuje vašeg liječnika i farmaceutske industriju «iz igre», a njima se to nikako ne sviđa. Imajte na umu da uživaju podršku vlade i imaju svu moć. Mi nemamo praktično nikakvu. A kad medicinska i farmaceutska industrija nešto žele rijetko to ne uspiju i dobiti! Žele da svi budemo doživotno ovisni o njihovim lijekovima. Svjesni su da je uz trošak od samo nekoliko centi dnevno moguće eliminirati skupe odlaske liječnicima i u laboratorije te

izbjeci doživotnu ovisnost o njihovim lijekovima. Mogu se spriječiti operacije i godine bolovanja. To je ishod koji se neće svidjeti vašem liječniku, a posebno ne farmaceutskoj industriji. Napokon, nisu izgradili carstvo koje zgrne bilijun dolara godišnje tako što su bili ljubazni ili glupi, zato nastoje zabraniti taj prirodan element koji je presudan za naše zdravlje.

Moji američki, britanski i novozelandski kolege kažu mi da je Lugolovu otopinu, koja se nekada mogla kupiti u svakoj ljekarni, danas izvanredno teško, ako ne i nemoguće nabaviti. U nekim slučajevima dostupna je na liječnički recept, ali trebat će vam puno sreće da ga dobijete. Osim toga, vaši 'dobronamjerni' ljekarnici iz susjedstva vjerojatno će vas uvjeravati da je toksična i opasna za upotrebu. Lažu. Farmaceutska industrija rekla im je da tako postupaju.

U australskim ljekarnama još uvijek možete kupiti Lugolovu otopinu, ali čini se da su joj dani odbrojeni. Međutim, ne odustajte. Lugolovu otopinu je lako pripremiti i uvijek će biti dostupna ljudima koji ne odustaju lako. Pokušajte uz pomoć interneta. Provjeravajte

Lugol's News. (Vijesti o Lugolovoj otopini) na našoj web-lokaciji, ali molim vas da nas ne zovete telefonom: redovno je koristimo i koristit ćemo je, ali je ne prodajemo.

HOĆE LI LUGOLOVA OTOPINA RIJEŠITI SVE ZDRAVSTVENE PROBLEME? (ŽAO MI JE, NEĆE)

Nema čarobnog štapića koji može poništiti cjeloživotno hranjenje *junk-foodom*, pušenje, alkoholizam, stalni stres i razorne medicinske intervencije. Promjene su nužne. Naša tijela imaju zadivljujuću sposobnost oporavka. Prihvatanje kvalitetne prehrane u kombinaciji s Lugolovom otopinom može učiniti čuda. Ali molim vas, uvedite te promjene puno prije nego što vam liječnik priopći da vam se bliži kraj! Mnogi ljudi, koji su bili bolesni usprkos tome što su strogo pazili na zdravlje, go-

vore o Lugolovoj otopini kao o «karici koja je nedostajala». To stalno iznova čujemo od ljudi koji su «pokušavali sve», ponekad tijekom cijelog života, a nisu dobili pomoć ili čak ni nadu od brojnih liječnika kojima nije ni palo na pamet da im provjere razinu joda.

Znojite li se ili ostajete neobično suhi čak i kada trčite po toplom, vlažnom vremenu? Ako se ne znojite treba vam više joda nego prosječnoj osobi jer se njegov nedostatak manifestira kao suha koža koja se ne može oznojiti. To znači da će vam zdravlje biti ugroženo zbog nemogućnosti izbacivanja toksa-

Mnogi ljudi, koji su bili bolesni usprkos tome što su strogo pazili na zdravlje, govore o Lugolovoj otopini kao o «karici koja je nedostajala»

na znojem. Ako ste se pronašli u ovom opisu potrebno je samo nekoliko dana uzimanja Lugolove otopine da tijelo povрати svoju prirodnu sposobnost znojenja.

KOLIKA JE PREPORUČENA DOZA? (TEŽI DIO)

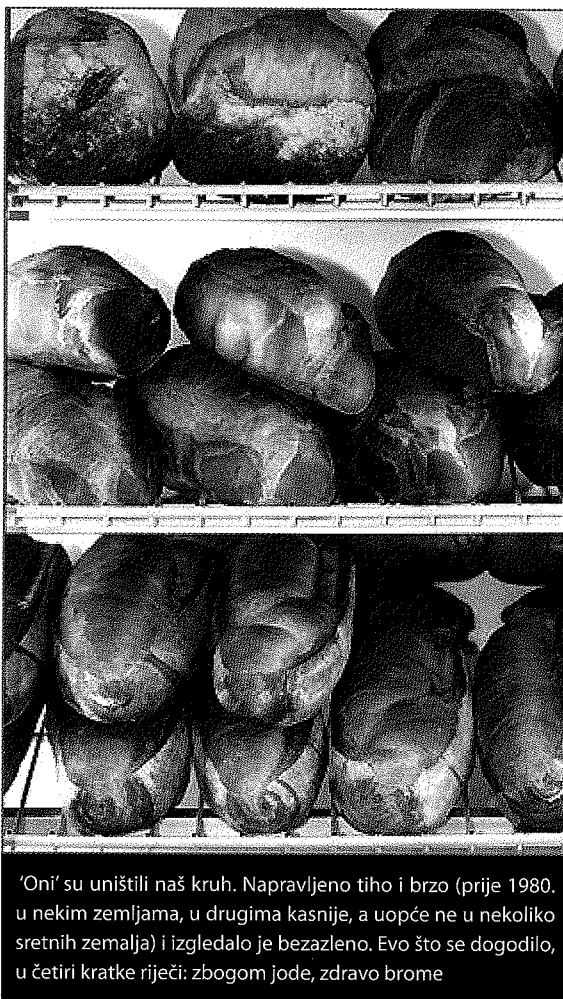
U predgovoru knjige dr. Davida Brownsteina *Iodine: Why You Need It, and Why You Can't Live Without It* (Jod: Zašto vam je potreban i zašto ne možete bez njega), dr. Abraham je napisao: «Zanimljivo je da je dnevna količina joda za nadopunu prehrane koju su preporučivali klinički liječnici ranijih generacija, to jest 12,5 do 37,5 mg u obliku Lugolove otopine, točan raspon unosa za potrebe cijelog ljudskog tijela koji je utvrđen nedavno razvijenim testom punjenja.»

Ta količina ekvivalentna je jodu u dvije do šest kapi Lugolove otopine dnevno u čaši vode. (Jedna kap Lugolove otopine sadrži 6,417 mg elementarnog joda.)

Za one kojima se ne sviđa okus Lugolove otopine dostupna je verzija u kapsulama na liječnički recept. Zove se *Iodoral* i sadrži količinu ekvivalentnu dvjema kapima Lugolove otopine. Košta oko 25 američkih centa dnevno, dok

Lugolova otopina košta četiri američka centa dnevno. Čak i za ljude kojima treba dvostruka ili čak četverostruka količina, Lugolova otopina doista je dostupna. Farmaceutska industrija mogla bi propasti ili barem pretrpjeti velike gubitke kad bi svi znali da se mogu riješiti depresije investicijom od četiri centa dnevno. Zato, recite svojim prijateljima!

Svi smo različiti i naše potrebe za jodom znatno variraju, pa će biti potrebno provesti vlastita istraživanja. Na internetu se nalazi mnogo informacija na tu temu.

‘Oni’ su uništili naš kruh. Napravljeno tiho i brzo (prije 1980. u nekim zemljama, u drugima kasnije, a uopće ne u nekoliko sretnih zemalja) i izgledalo je bezazleno. Evo što se dogodilo, u četiri kratke riječi: zbogom jode, zdravo brome

Dvije kapi Lugolove otopine dnevno u čaši vode sigurna je, krajnje konzervativna početna doza. Ponekad su u početku nužne daleko veće količine da se poništi šteta koju su stvorile godine nedostatnog unosa.

Dr. Brownstein u svojoj knjizi, koju toplu preporučujem, napisao je sljedeće: «Jod je najsigurniji od svih elemenata u tragovima i jedini koji se

može bez opasnosti davati kroz duže vrijeme velikom broju pacijenata u dnevnim količinama do čak 100.000 puta većim od preporučene dnevne doze (RDA).»

Jedno upozorenje: ako pouzdano znate da imate alergiju na jod, koja je izuzetno rijetka, nemojte uzimati Lugolovu otopinu.

ŠTO LUGOLOVA OTOPINA MOŽE UČINITI

Od oporavaka koje sam vidjela najviše su me zapanjili oni kod žrtava teške depresije. Vidjela sam kako se ljudima

život iz temelja promijenio poslije godina i godina «zurenja u prazno», kako su opisivali svoju bolest. Redom su ih slali kod psihijataru koji su ih grdili zato što su odbijali *Prozac*, a sve što im je trebalo bio je jod.

Jedna žena povjerila mi je da je 12 godina bila nesposobna za normalan život, da je tražila pomoć svuda i napravila sve krvne pretrage poznate struči. Jedino što joj nisu testirali bila je razina joda. Potrošila je bogatstvo i izgubila 12 dragocjenih godina života.

Nakon što je uzimala tri kapi Lugolove otopine u čaši vode jednom dnevno tijekom tri dana rekla mi je da je «nova žena». Budući da nije htjela biti ovisna o lijekovima nekoliko je puta pokušala prestati uzimati Lugolovu otopinu, ali bi opet pala u tešku depresiju. Zadnji put kad smo razgovarale rekla mi je da to više nikada neće pokušati!

Primijetila sam da uzimanje dodatnog joda dovodi do gotovo trenutnog poboljšanja raspoloženja kod ljudi s blagom depresijom i čini čuda za ublažavanje razdražljivosti, što može spasiti mnoge veze. Čak sam razgovarala s ljudima koji su se riješili dugogodišnjih migrena. Lugolova otopina često ima čudesan učinak na cjeloživotne probleme sa zatvorom i, u kombinaciji

s magnezijevim kloridom, detoksicira brom i mnoge druge otrove.

Otkad je jod izbačen iz naše prehrane stope raka su se utrostručile, a strašan primjer toga je rak dojke. Mnogi liječnici čiji sam rad istražila uvjereni su da je održavanje visokih razina joda daleko najbolja prevencija raka dojki. Osim toga, kada problem već postoji, čak i ako je uznapredovao, jod može liječiti za razliku od drugih medicinskih intervencija koje pustoše tijelo i šire stanice raka. Lugolova otopina može pretvoriti menstrualne probleme u tek ružno sjećanje. U stvari, sve 'ženske' probleme, uključujući strašni rak grlića maternice, moguće je spriječiti, pa i liječiti, odgovarajućom količinom Lugolove otopine.

Uz Lugolovu otopinu jaka 'zamagljenost svijesti' razbistri se za nekoliko dana; zastrašujući, abnormalan srčani ritam se stabilizira, poboljšaju se problemi sa štitnjačom i nadbubrežnim žlijezdama, čak su i neke žrtve Addisonove bolesti u stanju smanjiti svoj unos hidrokortizona. Neki dijabetičari uspiju smanjiti razinu inzulina ili ga čak prestati uzimati... Ali molim vas, nemojte eksperimentirati s dozom bez savjeta kompetentnog liječnika.

Mazanje čisti Lugolovom otopinom može uzrokovati njihovo smanjenje, mazanje ugriza kukaca može spriječiti komplikacije, a mazanje visećih bradavica često dovede do njihovog nestanka poslije samo nekoliko dana. Nekoliko stručnjaka za jod izvijestilo je da se keloidi javljaju samo kod ljudi koji imaju izuzetno niske razine joda u tijelu.

Teško je vjerovati da se tako zadivljujuća poboljšanja mogu postići uz svega nekoliko kapi jednog drevnog lijeka. Ključ je u tome da o Lugolovoj otopini ne treba razmišljati kao o 'lijeku', nego kao o *hranjivoj tvari* koja je nužna za sve aspekte zdravlja.

Otkrit ćete da sve u vašem tijelu funkcionira bolje, čak i vaš mozak, kad ga budete hranili jodom koji mu je potreban. Bez njega nećete uspjeti ostvariti svoj puni potencijal.

Kad ljudi nauče koristiti Lugolovu otopinu farmaceutska industrija izgubit će moć koju je prigrabila preuzevši naše medicinske fakultete, liječnike i vlade. Nije ni čudo da se toliko trude demonizirati jod i zauvijek ga zabra-

niti. Ta panacea ima potencijala da ih dovede do bankrota!

Tijekom 150 godina liječnici su preporučivali Lugolovu otopinu s velikim uspjehom i bez štetnih posljedica po pacijente. Ako ikada budu u stanju vratiti se primjeni prirodnih lijekova postat će ono što bi trebali biti: ljubazni ljudi koji dođu u kuću, pogledaju u oči i prepišu odmor, tekućinu i sigurne lijekove. (Ne nadam se tome baš previše, jer takva vrsta liječenja ne može omogućiti životni standard na koji su se naši liječnici navikli.)

JE LI SVA MEDICINA LOŠA (NIPOŠTO!)

Tijekom života upoznala sam mnoge fantastične liječnike. Svima njima zajedničko je jedno: hrabrost da se suprotstave sustavu i misle svojom glavom. Nije dan od njih nikada nije odbio razgovarati sa mnom ili mi poslati istraživačke radove kad sam ih zamolila za pomoć. Osjećam ogromno poštovanje prema

Ključ je u tome da o Lugolovoj otopini ne treba razmišljati kao o 'lijeku' nego kao o hranjivoj tvari koja je nužna za sve aspekte zdravlja

tim pionirima, od kojih mnogi riskiraju oduzimanje dozvole za rad. U stalnoj su opasnosti da će ih ušutkati i da će zauvijek nestati.

Nažalost, za dobre 'obiteljske liječnike' već je prekasno. Oni su postupno nestali, polako ali sigurno, u posljednjih nekoliko desetljeća. To predstavlja gubitak za medicinu. Međutim, na sreću, jedna skupina liječnika znatno je napredovala, a to su kirurzi. Ti muškarci i žene vrijedni divljenja briljantni su u pomaganju žrtvama nesreća, vraćanju vida slijepima, davanju nade deformiranim uz pomoć estetske kirurgije i 'krpanju' tijela koja su bila toliko zlostavljana da oporavak prirodnim putem više nije moguć. Oni zaslužuju naše poštovanje, kao i liječnici i medicinske sestre koji se nesebično izlažu teškim životnim uvjetima kako bi pomogli napaćenima u dalekim i opasnim krajevima svijeta. Ali farmaceutska i medicinska industrija ne zaslužuju naše poštovanje jer aktivno rade na demoniziranju svih prirodnih lijekova, uključujući jod.

O AUTORICI

Elaine Hollingsworth direktorica je Zdravstvenog centra Hippocrates u Gold Coastu, Queensland, u Australiji gdje drži predavanja o zdravlju i nastavlja istraživati prirodne načine

Elaine Hollingsworth

održavanja zdravlja. Pod umjetničkim imenom Sara Shane bila je holivudska filmska i televizijska zvijezda, a od ranih 1950-ih posvetila se edukaciji o zdravlju.

Njena knjiga *Preuzmite kontrolu nad svojim zdravljem i otrgnite se industriji bolesti* objavljena je i na hrvatskom jeziku u nakladi Telediska.

IZVORI

- Guy E. Abraham, MD, <http://theiodineproject.webs.com>
- David Brownstein, MD, <http://www.drbrownstein.com>
- George Flechas, MD, <http://www.helpmythyroid.com>
- James Howenstine, MD, www.NewsWithViews.com
- Donald W. Miller, Jr, MD, <http://tinyurl.com/7qnysr>
- Byron J. Richards, <http://www.wellnessresources.com>
- Bruce West, DC, <http://www.healthalert.com>

ZNANSTVENI DOKAZI ŽIVOTA POSLIJE SMRTI

NOVE ZNANSTVENE METODE I TEHNOLOGIJE KORISTE **Mado Martínez, dr. sci. i Elaine Vieira, dr. Sci © 2012**
 SE U ISTRAŽIVANJU STARODAVNOG PITANJA 'IMALI ŽI- **Email: madomartinez@mac.com**
 VOTA POSLIJE SMRTI?'. RIGOROZNE STUDIJE MEDIJA, **Website: http://www.madamartinez.com**
 ISKUSTAVA TIK DO SMRTI I SJEĆANJA IZ PROŠLIH ŽIVOTA SUGERIRAJU DA SVIJEST DOISTA PREŽIVLJAVA

Ljude se od pradavnih vremena pitaju postoji li nešto onkraj života. Mnoge kulture, religije i sustavi znanja zasnovani su na uvjerenju da se mrtvi uzdižu u drugi svijet, da idu u raj odnosno da se reinkarniraju. No, što ako znanost može podastri dokaze da postoji život poslije smrti? U prošlih nekoliko desetljeća mnogi su znanstvenici i istraživači na

području medicine sa sveučilišta i instituta širom svijeta revolucionirali tu paradigmu i pronalazili dokaze da svijest doista preživljava fizičku smrt.

SPIRITIZAM U LABORATORIJU

Mediji tvrde da mogu osjetiti duh preminulih ljudi. Prema spiritističkoj terminologiji, ti se duhovi nazivaju "diskarnati".

Slavni brazilski medij Chico Xavier, koji je preminuo 2002. godine, napisao je više od četiri stotine knjiga od preko šesto spiritualnih autora i nikad nije sebi pripisao autorstvo nijedne od njih. Xavier je bio pod snažnim utjecajem radova francuskog spiritista iz 19. stoljeća Allana Kardeca. Tvrdio je da njegovu ruku vode duhovi koji mu diktiraju. Procje-

njuje se da je prodano pedeset milijuna njegovih knjiga, a sva zarada od te prodaje usmjerena je u humanitarne svrhe. Godine 1981. i 1982. Xavier je bio nominiran za Nobelovu nagradu za mir. Nadalje, svakog je dana u svom skromnom domu u gradu Uberabi besplatno primao šezdeset ljudi. Osim knjiga Xavier je pisao pisma pokojnika čiji članovi obitelji su ga posjetili.

Godine 1991. medijske sposobnosti Chica Xaviera istražio je dr. Paulo Rossi. Njegova studija potvrdila je da ga 93,3% posjetitelja nije otprije poznavalo. Informacije iz pisama primljenih preko Xaviera sadržavale su toliko pojedinosti o preminulima i njihovim obiteljima da je prijevara bila nemoguća. Otprilike 62,2% poruka sadržavalo je više od šest relevantnih činjenica, a 71,1 posto pisama sadržavalo je detaljne informacije o preminulim osobama koje su naknadno potvrdile njihove obitelji. Dr. Rossi je zaključio da informacije koje otkriva Chico Xavier doista dolaze od duhova preminulih ljudi i da nisu rezultat bilo kakve prijevare.

Godine 2004. Alexander Moreira de Almeida doktorirao je na brazilskom Sveučilištu u Sao Paulu na temu spiritističkih iskustava. Proučio je stotinu i petnaest spiritističkih medija s ciljem sastavljanja njihovih sociodemografskih profila i provjere njihova mentalnog zdravlja. Njegova je studija zasnovana isključivo na spiritističkim medijima koji slijede doktrinu koju je utemeljio Allan Kardec, jer oni svoje medijske sposobnosti ne naplaćuju i koriste ih samo kako bi pomogli duhovima. Važno je napomenuti da su Moreira de Almeida i njegov tim izabrali te medije jer je spiritizam koji je utemeljio Allan Kardec poznat diljem svijeta po svojoj ozbiljnosti u proučavanju odnosa između duhovnog svijeta i ljudske prirode. Znanstvenici su zaključili da je većina medija razvila svoje medijske sposobnosti tijekom djetinjstva, kao i da su na visokoj socijalno-obrazovnoj razini. Osim toga, među medijima su otkrili vrlo nisku razinu psihijatrijskih poremećaja. Dakle, ispostavlja se da su mediji, koje se često etiketiralo "ludima", ljudi s vrlo malo psiholoških problema i visokom razinom obrazovanja.

Između 2001. i 2008. godine profesor Gary Schwartz i njegovi kolege sa Sveučilišta Arizona proveli su opsežno istraživanje autentičnosti medijskih sposobnosti. Istražili su slavne medije Georga

Andersona i Johna Edwarda, kao i neke druge medije kao što su Suzane Northrop, Laurie Campbell i Anne Gehman. Njihova istraživanja potvrdila su da su svi mediji vrlo precizni, te da je njihov stupanj uspješnosti vrlo visok u usporedbi sa slučajnošću. Čimbenici kao što

Mnoge kulture, religije i sustavi znanja zasnovani su na uvjerenju da se mrtvi uzdižu u drugi svijet, da idu u raj odnosno da se reinkarniraju. No, što ako znanost može podastri dokaze da postoji život poslije smrti?

su prijevara, pogreška i slučajnost uzeti su u obzir i eliminirani.

Na Institutu Winbridge u Tucsonu u američkoj saveznoj državi Arizoni dr. Julie Beischel od 2008. godine provodi fascinantno istraživanje s medijima koje bi trebalo demonstrirati postojanje života poslije smrti. U osnovi, ona koristi tri metode za proučavanje fenomena medijskih sposobnosti: istraživanja usmjerena na *podatke*, uključujući ispitivanja koja provjeravaju točnost informacija dobivenih od medija; istraživanja usmjerena na *proces*, koja proučavaju iskustvo medija za trajanja njihovih komunikacija s duhovima i *primijenjena* istraživanja u kojima se istražuje kako se informacije mogu upotrijebiti za dobrobit društva općenito. Mediji koje je istraživala dr. Beischel dali su informacije o preminulim osobama koje su naknadno potvrđene kao točne. Rezultati

dr. Beischel potvrđuju hipotezu da duh preživljava smrt.

„Na Institutu Windbridge prvenstveno nas zanimaju medijske sposobnosti, ITC (instrumentalna transkomunikacija) i pojave povezane s opsjedanjem. U istraživanju tih fenomena koristimo znanstvenu metodu i stroge kontrolne mehanizme, pri čemu istraživanja medija uključuju najveću količinu čvrstih podataka. Putem naših jedinstvenih peterostruko slijepih ispitivanja s medijima certificiranim na institutu Windbridge (WCRM) možemo demonstrirati fenomen zvan 'anomalna recepcija informacija' (AIR), u kojem mediji prenose točne i specifične informacije o preminulim članovima obitelji (nazvanim 'diskarnati'), bez prijašnjeg znanja o diskarnatima ili njihovim članovima obitelji, u odsutnosti bilo kakvih povratnih informacija i bez korištenja obmanjujućih sredstava. Na temelju opsežnih procedura ispitivanja koje koristimo za provjeru budućih certificiranih medija i naknadnih studija u kojima oni sudjeluju možemo sa sigurnošću reći da su određeni mediji sposobni za AIR.“ Povrh toga, dr. Beischel

je rekla: "Ova istraživačka paradigma idealna je u tome što se fenomen može lako ponoviti i događa se na zahtjev. Ne moramo pokušavati uhvatiti spontane događaje ili iskustva kada se pojave; možemo fenomen medijskih sposobnosti dovesti u laboratorij i proučavati ga u kontroliranim uvjetima i po rasporedu koji odgovara svim sudionicima."

U svojoj studiji medija dr. Beischel je vrlo stroga i precizna, primjenjuje peterostruko slijepu znanstvenu metodu, odnosno metodu koja uključuje pet elemenata. Usporedite to s dvostruko slijepim istraživanjem, poznatom znanstvenom metodom koja se koristi u pokusima kako bi se izbjegla pristranost u rezultatima koju izazivaju dva elementa: placebo-činak i istraživač. Zove se "dvostruko slijepa" jer ispitanici koji sudjeluju u istraživanju ne znaju kojoj eksperimentalnoj skupini pripadaju. U trostruko slijepom istraživanju uvodi

se treći element kako bi se dodatno izbjegla pristranost. Na primjer, treći element može biti statističar koji interpretira podatke a da ne zna vrstu pokusa koji je proveden, ili znanstvenik koji radi na projektu ali ne poznaje eksperimentalnu skupinu. Istraživanje dr. Beischel pokazuje da je fenomen anomalne recepcije informacija doista autentičan.

PINEALNA ŽLIJEZDA I MEDIJSKE SPOSOBNOSTI

Neuroznanstvenik dr. Sergio Felipe de Oliveira sa sveučilišta Sao Paulo u Brazilu istražuje odnos pinealne žlijezde i

...mediji imaju pojačanu moždanu aktivnost i povećani protok krvi u predjelu pinealne žlijezde u usporedbi s kontrolnom skupinom

medijskih sposobnosti. U svom istraživanju koristi se tehnikama kao što su difrakcija rendgenskih zraka, računalna tomografija i magnetska rezonancija. Usporedbom "moždanog pijeska" (kalcificiranih struktura u mozgu) kod medija i ljudi koji nisu mediji pokazao je da mediji imaju veću količinu moždanog pijeska u pinealnoj žlijezdi od ljudi koji nisu mediji. K tomu, pokazao je da mediji imaju pojačanu moždanu aktivnost i povećani protok krvi u predjelu pinealne žlijezde u usporedbi s kontrolnom skupinom.

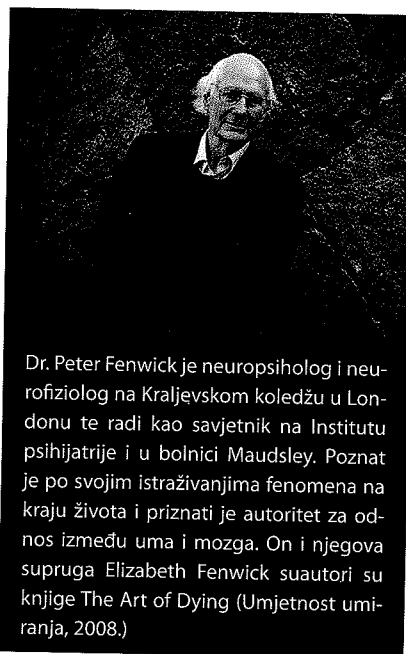
Hipoteza dr. Felipea de Oliveire je da je pinealna žlijezda osjetilni organ za medijske sposobnosti. Na primjer, žlijezda bi bila poput mobilnog telefona koji hvata elektromagnetske valove što dolaze iz svijeta duhova. Kada valovi dođu do pinealne žlijezde odbijaju se od moždanog pijeska stvarajući elektromagnetsko polje koje prenosi informacije u moždanu koru, gdje se poruka interpretira.

U listopadu 2010. godine razgovarala sam (Martínez) s dr. Sergiom Feipeom de Oliveirom u Valenciji u Španjolskoj i tada mi je dao da pregledam fotografije iz njegovih pokusa s magnetskom rezonancijom. Pokazao mi je na njima razlike u količini moždanog pijeska u

pinealnoj žlijezdi koje su povezane s izvanosjetilnim sposobnostima.

ISTRAŽIVANJA ISKUSTAVA TIK DO SMRTI

Na Kraljevskom koledžu u Londonu odvija se revolucija na području tanatologije, znanstvenog proučavanja smrti. Dr. sci. Peter Fenwick provodi opsežne eksperimente povezane s fenomenom do kojeg dolazi između 24 i 48 sati prije i poslije smrti te u samom trenutku smrti. Usredotočio se na vizije ljudi koji su ležali u krevetu i razgovarali s preminulim članovima obitelji koji su ih došli primi-

Dr. Peter Fenwick je neuropsiholog i neurofiziolog na Kraljevskom koledžu u Londonu te radi kao savjetnik na Institutu psihijatrije i u bolnici Maudsley. Poznat je po svojim istraživanjima fenomena na kraju života i priznati je autoritet za odnos između uma i mozga. On i njegova supruga Elizabeth Fenwick su autori su knjige *The Art of Dying* (Umjetnost umiranja, 2008.)

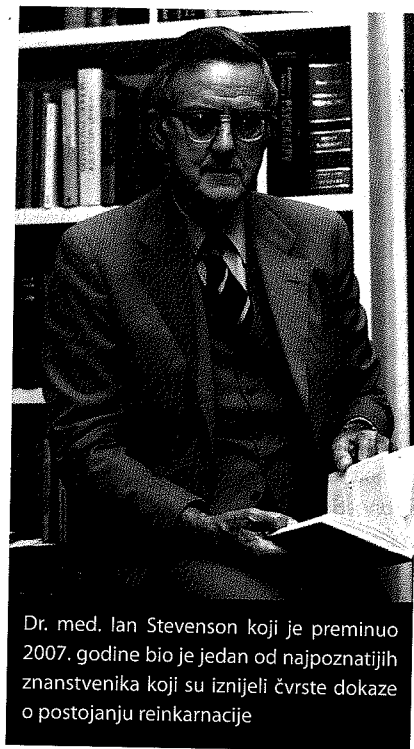
ti. Također istražuje koincidencije koje uključuju preminule osobe koje je netko kontaktirao samo da bi im rekao da su preminuli. Povrh toga, ispituje članove obitelji koji su vidjeli sjene oko kreveta preminulih i opazili da je soba postala mnogo svjetlija u trenutku smrti osobe. Takve pojave događaju se u visokom postotku slučajeva - zaključuje.

Izraz *iskustvo tik do smrti* odnosi se na široki spektar iskustava povezanih s nadolazećom smrti. Obuhvaća više mogućih doživljaja uključujući odvojenost od tijela; osjećaj lebdenja, izrazitog straha, potpune smirenosti, sigurnosti, topline ili potpunog raspada te prisutnost svjetlosti. O tim se fenomenima obično izvještava nakon što se osoba koja je proglašena mrtvom vrati u život. Takva iskustva ukazuju na postojanje života poslije smrti.

Otkada je psiholog dr. sci. Raymond Moody Jr. sabrao na stotine zapanjujućih svjedočanstava i napisao neke od najsnažnijih knjiga o iskustvima na rubu smrti, znanstvenike je taj fenomen počeo snažno privlačiti.

Dr. Kenneth Ring, koji je u to vrijeme bio na Sveučilištu Connecticut, i Sharon Cooper, tada doktorandica na Sveučilištu New York, proveli su dvogodišnje istraživanje iskustava na rubu smrti kod slijepih ljudi i došli do zapanjujućih rezultata. Ti su rezultati objavljeni u njihovoj knjizi *Mindsight* (Mentalni vid, 1999.) koja sadrži čvrste dokaze prikupljene od 31 slijepice osobe koje su opisale iskustvo viđenja po prvi put u svom životu, iznoseći pojedinosti o, na primjer, medicinskim procedurama za operacijskim stolom.

Onkolog Jeffrey Long, dr. med., upravlja Fondacijom za istraživanja iskustava na rubu smrti (engl. *Near Death Experience Research Foundation*, vidi website: <http://www.nderf.org>) koja je prikupila više od 2.500 analiza slučajeva (engl. *case studies*) ljudi iz cijelog svijeta koji su doživjeli iskustvo tik do smrti. Budući da dr. Long u svojim istraživanjima primjenjuje znanstvene metode, odlučili

Dr. med. Ian Stevenson koji je preminuo 2007. godine bio je jedan od najpoznatijih znanstvenika koji su iznijeli čvrste dokaze o postojanju reinkarnacije

smo stupiti s njim u kontakt kako bismo doznali više o njegovom radu. U email-intervjuu koji smo s njim obavili u kolovozu 2011. godine pojasnio je: "Moje

područje ekspertize su iskustva na rubu smrti. Iskustva na rubu smrti, po mom mišljenju, pružaju najčvršće znanstvene dokaze o životu poslije smrti."

U svojoj knjizi pod naslovom *Evidence of the Afterlife: The Science of Near-Death Experiences* (Dokazi o zagrobnom životu: znanost o iskustvima na rubu smrti; 2010.) dr. Long iznosi devet linija dokaza koji ukazuju na stvarnost iskustava tik do smrti i njihovu dosljednu poruku o postojanju života nakon smrti:

1. **Kristalno čista svijest.** Razina svijesti i budnosti tijekom iskustava na rubu smrti obično je viša nego razina svijesti u svakodnevnom životu, bez obzira na to što se iskustva tik do smrti općenito događaju kada je osoba lišena svijesti odnosno klinički mrtva. Ta visoka razina svijesti za vrijeme fizičke nesvijesti medicinski je neobjašnjiva. Uz to, elementi u iskustvima na rubu smrti općenito slijede isti dosljedni i logični redoslijed u svim dobnim skupinama širom svijeta, što pobija mogućnost da iskustva na rubu smrti imaju bilo kakve veze sa snovima ili halucinacijama.
2. **Realistična izvantjelesna iskustva.** Izvantjelesna iskustva jedan su od najčešćih elemenata iskustava na rubu smrti. Osobe u izvantjelesnom stanju gotovo uvijek čuju ili vide realistične, stvarne zemaljske događaje. Kada osoba koja je imala izvantjelesno iskustvo ili netko drugi naknadno pokuša provjeriti ono što je vidjela ili čula u vrijeme izvantjelesnog iskustva, izvantjelesna opažanja gotovo uvijek bivaju potvrđena kao potpuno točna. Čak i kada izvantjelesna opažanja tijekom iskustva na rubu smrti obuhvaćaju događaje udaljene od fizičkog tijela, svejedno se gotovo uvijek potvrde kao potpuno točna. Ta činjenica sama po sebi isključuje mogućnost da su iskustva na rubu smrti nerealni fragmenti sjećanja mozga.
3. **Pojačana osjetila.** Ne samo da većina ljudi koji su doživjeli iskustvo na rubu smrti izvještava o pojačanim osjetilima nego čak i oni sa znatno oštećenim vidom ili potpuno slijepi izvještavaju o normalnom ili nadnaravnom vidu.

Nekoliko ljudi koji su bili potpuno slijepi od rođenja izvjestili su o izrazito vizualnim iskustvima na rubu smrti. To ostaje medicinski neobjašnjivo.

4. **Svijest za vrijeme anestezije.** Brojna iskustva tik do smrti dogode se kada je osoba pod općom anestezijom.

Izraz iskustvo tik do smrti odnosi se na široki spektar iskustava povezanih s nadolazećom smrti. Obuhvaća više mogućih doživljaja uključujući odvojenost od tijela; osjećaj lebdenja, izrazitog straha, potpune smirenosti, sigurnosti, topline ili potpunog raspada te prisutnost svjetlosti

jom, u vrijeme kada bi bilo kakvo svjesno iskustvo trebalo biti nemoguće. Neki skeptici tvrde da bi ta iskustva na rubu smrti mogla biti posljedica preslabe anestezije, međutim ta pretpostavka zanemaruje činjenicu da su neka iskustva na rubu smrti posljedica prejake anestezije. Osim toga, opis iskustva na rubu smrti uvelike se razlikuje od izvještaja osobe koja doživi "anestetičku svijest". Sadržaj iskustava na rubu smrti koja se dogode pod općom anestezijom u osnovi je jednak iskustvima na rubu smrti koja se ne dogode pod općom anestezijom. To su daljnji čvrsti dokazi da se iskustva na rubu smrti događaju potpuno nezavisno od funkcioniranja fizičkog mozga.

5. **Savršeni playback.** Pregledi života u iskustvima na rubu smrti obuhvaćaju stvarne događaje koji su se ranije dogodili u životu osobe koja prolazi kroz iskustvo čak i ako su ti događaji bili zaboravljeni ili su se dogodili prije nego što je osoba bila dovoljno stara da ih zapamti.

6. **Ponovna okupljanja obitelji.** Tijekom iskustva tik do smrti ljudi koji se susreću gotovo su uvijek premislili i obično se radi o rođacima osobe koja prolazi kroz iskustvo, ponekad čak o rođacima koji su umrli prije nego što je osoba koja ima iskustvo na rubu smrti rođena. Da je iskustvo na rubu smrti samo proizvod fragmenata sjećanja gotovo sigurno bi obuhvaćalo daleko više živih ljudi, uključujući one s kojima je osoba koja prolazi kroz iskustvo nedavno bila u kontaktu.
7. **Iskustva djece.** Iskustva na rubu smrti djece, uključujući vrlo malu djecu koja su premlada da bi razvila koncepte smrti, religije ili iskustava na rubu smrti, u osnovi su identična iskustvima starije djece i odraslih.

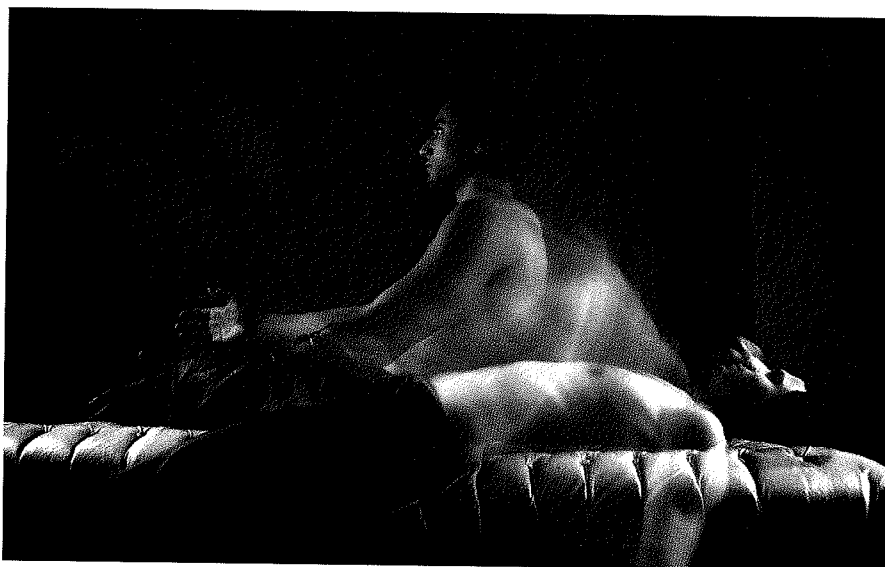
slih. To opovrgava mogućnost da je sadržaj iskustava na rubu smrti proizvod već postojećih uvjerenja ili kulturološke uvjetovanosti.

8. **Dosljednost širom svijeta.** Iskustva tik do smrti izuzetno su dosljedna širom svijeta i u mnogim različitim kulturama i religijama. Iskustva na rubu smrti iz zapadnih zemalja nevjerojatno su slična onima koja se događaju ljudima iz zapadnih zemalja.
9. **Popratni učinci:** Poslije iskustva na rubu smrti ljudima se u životu često dogode velike promjene. Ti popratni učinci često su snažni,

iz upitnika koje prije i poslije terapije ispunjava velik broj pojedinaca sa specifičnom vrstom problema, a ispunjava ih i kontrolna skupina kako bi se pokazala njihova djelotvornost (dvostruko-slijepa znanstvena metoda; *op. a.*).

Između 1985. i 1992. godine dr. Hazel Denning (sada pokojna), utemeljiteljica Međunarodnog udruženja za istraživanje regresije (vidi *website*: <http://www.iarrt.org>), proučavala je rezultate osmero regresijskih terapeuta s ukupno oko tisuću pacijenata. Rezultati su mjereni neposredno nakon terapije, uz kontrole poslije šest mjeseci, godinu dana, dvije godine i pet godina.

Istraživanja su pokazala da su tretmani regresoterapije imali statistički značajne pozitivne rezultate kod pacijenata u usporedbi s kontrolnim skupinama (ispitanika bez zdravstvenih problema). Razina zadovoljstva kod pacijenata koji su doživjeli poboljšanje uslijed terapije regresijom u prošle živote bila je vrlo visoka

trajni i pozitivni, te promjene u velikoj mjeri slijede konzistentni obrazac. Kao što sami ljudi koji su ih doživjeli gotovo bez iznimke vjeruju, iskustva na rubu smrti su, riječju, stvarna.

TERAPIJA REGRESIJOM U PROŠLE ŽIVOTE

Istraživanja regresije u prošle živote sastoji se od postupaka i pristupa zasnovanih na podacima. Rezultati dolaze

Od četiri stotine i pedeset pacijenata kojima se moglo ući u trag nakon pet godina, 24% je izvijestilo da su njihovi simptomi u potpunosti nestali, 17% je izvijestilo da su im se simptomi poboljšali, dok je 36% pacijenata izvijestilo da nisu primijetili poboljšanje. Sveukupno, to je pozitivan rezultat kod 64% pacijenata.

Godine 2006. Ron van der Maesen na sveučilištu Utrecht u Nizozemskoj doktorirao je na području istraživanja regre-

sijske terapije. Njegova doktorska teza bila je zasnovana na različitim istraživanjima s ljudima koji su prošli terapiju regresije u prošle živote. Istraživanja su uključivala jedno provedeno u Surinamu, jedno s Nizozemskim udruženjem reinkarnacijskih terapeuta te jedno s pacijentima s Tourettovim sindromom. Istraživanja su pokazala da su tretmani regresoterapije imali statistički značajne pozitivne rezultate kod pacijenata u usporedbi s kontrolnim skupinama (ispitanika bez zdravstvenih problema). Razina zadovoljstva kod pacijenata koji su doživjeli poboljšanje uslijed terapije regresijom u prošle živote bila je vrlo visoka.

Psihologinja dr. Helen Wambach, koja je istraživanja prošlih života provodila od sredine 1960-ih do svoje smrti 1985. godine, provela je desetogodišnje istraživanje prisjećanja prošlih života i reinkarnacije. Svoju glavnu studiju provela je s 26 regresijskih terapeuta koji su radili s ukupno 17.350 pacijenata. Šezdeset i tri posto tih pacijenata izvijestilo je o poboljšanju fizičkih simptoma, dok je četrdeset posto pacijenata izvijestilo o poboljšanju u svojim međuljudskim odnosima. Dr. Wambach imala je vrlo određena pitanja o vremenskim razdobljima u kojima su ljudi živjeli druge živote, vrsti odjeće i cipela koje su nosili, vrsti oruđa i novca koji su koristili, stilu kuće u kojoj su živjeli i tako dalje.

Zaključila je da su rezultati istraživanja vrlo precizni, te da mašta i gensko pamćenje ne mogu objasniti obrasce koji su proizašli iz rezultata. Izuzmemo li izvještaje 11 ispitanika, svi opisi odjeće, obuće, oruđa, nastamba itd. bili su u skladu s povijesnim zabilježkama.

DOKAZI REINKARNACIJE

Psihoterapeut Brian Weiss, dr. med., počasnici je predsjednik psihijatrijskog odjela medicinskog centra Mount Sinai u Miamiju. Jednog dana otkrio je da se jedan od njegovih pacijenata u opetovanim noćnim morama počeo prisjećati trauma iz prošlih života. Pacijent je Weissu iznio zapanjujuće pojedinosti o njegovoj (Weissovoj; *op. prev.*) obitelji i njegovom pokojnom sinu. Iako je isprva bio vrlo skeptičan, odlučio je to temeljito istražiti. Od tada je objavio nekoliko knjiga u kojima opisuje svoje istraživanje prošlih života. U knjizi pod naslovom *Many Lives, Many Masters* (Mnogi

životi, mnogi gospodari, 1988.), dr. Weiss objašnjava reinkarnaciju i svijet duhova sa psihijatrijskog stajališta.

Dr. med. Ian Stevenson koji je preminuo 2007. godine bio je jedan od najpoznatijih znanstvenika koji su iznijeli čvrste dokaze o postojanju reinkarnacije. On je od 1957. godine vodio Odjel psihijatrije na sveučilištu Virginia, a kasnije, sve do umirovljenja 2002. godine Odjel za percepcijska istraživanja. Nije koristio metodu hipnoze kako bi utvrdio sjećali se osoba prošlog života. Umjesto toga, proučavao je stotine slučajeva djece u SAD-u, Engleskoj, Tajlandu, Burmi, Turskoj, Libanonu, Kanadi, Indiji i drugim državama koja us se spontano prisjetila svojih prošlih života. Nakon toga je identificirao preminulu osobu za koju je određeno dijete tvrdilo da je bilo ona u prošlom životu.

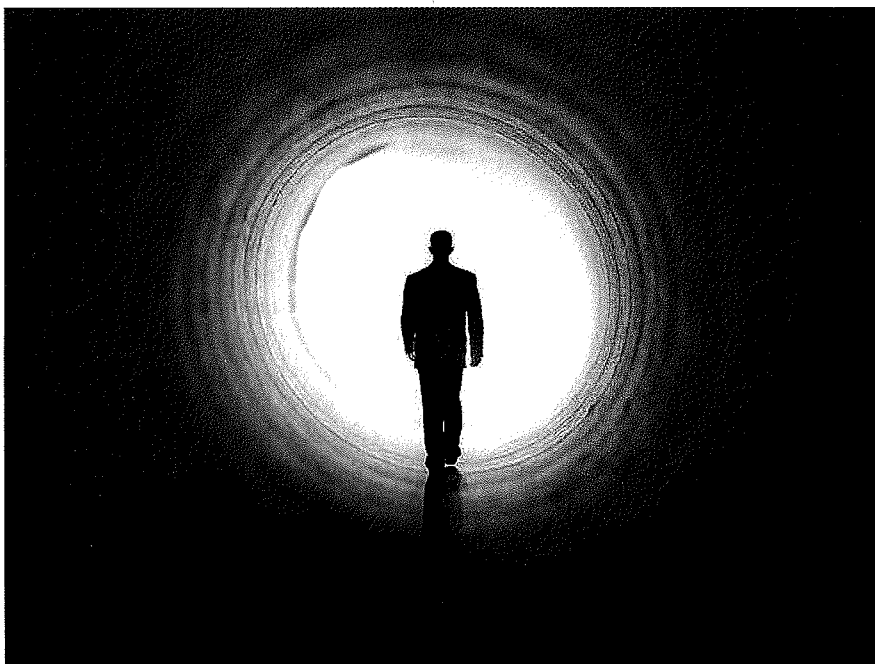
Kasnije je provjeravao činjenice iz prošlog života koje su se podudarale sa sjećanjima djeteta. Također, uspoređivao je i madeže i prirodne malformacije s ranama i ožiljcima preminule osobe, pri čemu je sve bilo potkrijepljeno medicinskim bilješkama.

Dobar primjer s madežom uključuje Ravi Shankara. To dijete prisjetilo se kako mu je u prošlom djetinjstvu glavu odrubio jedan član obitelji koji se nadao da će naslijediti imovinu njegova oca. Ravi Shankar imao je madež koji se protezao oko vrata. Kada je dr. Stevenson krenuo istraživati taj slučaj potvrdio je da je djetetu za koje mu je Shankar ispričao da je bio u prošlom životu doista odrubljena glava.

Istraživanja dr. Stevensona nastavio je dr. med. Jim Tucker. Dr. Tucker je trenutno na sveučilištu Virginia medicinski ravnatelj Klinike za psihijatriju djeteta i obitelji i također pridružen profesor na Odsjeku psihijatrije i neurobihevioralnih znanosti. U svojoj knjizi *Life Before Life: A Scientific Investigation into Children's Memories of previous Lives* (Život prije života: znanstveno istraživanje sjećanja djece o prošlim životima, 2005.) dr. Tucker sažima četrdeset godina istraživanja reinkarnacije koje je dr. Stevenson proveo tijekom svoje karijere. U kolovožu 2011. godine obavili smo email-intervju s dr. Tuckerom o znanstvenim dokazima u životu poslije smrti. Odgovorio je:

“Kao odgovor na Vaša pitanja, najvažniji dokazi za život poslije smrti, osim isku-

stava tik do smrti, obuhvaćaju kontrolirana istraživanja medija, pažljivo proučene izvještaje o ukazanjima i provjerene tvrdnje djece o prošlim životima. Potonji fenomen - dječja prisjećanja prošlih života - najvažniji je dokaz reinkarnacije.

Australski odvjetnik Victor Zammit posvetio se proučavanju zagrobnog života s pravne točke gledišta. On smatra da su dokazi o postojanju života poslije smrti koje je prikupio dovoljno čvrsti da budu prihvaćeni na bilo kojem sudu

Ian Stevenson proveo je četrdeset godina istražujući takve slučajeve i dokumentirajući ih što je temeljitije mogao. Većina njegovih slučajeva dolazi iz kultura u kojima se vjeruje u reinkarnaciju. Ja sam se usredotočio na zapadne slučajeve i nalazim da je fenomen ovdje u osnovi isti kao i u Aziji. U ovom trenutku svakako nemamo broj istinski čvrstih slučajeva jednak onome koliko ih je Ian pronašao u Aziji, ali imamo neke zanimljive slučajeve.”

ZNANOST O ZAGROBNOM ŽIVOTU

Australski odvjetnik Victor Zammit posvetio se proučavanju zagrobnog života s pravne točke gledišta. On smatra da su dokazi o postojanju života poslije smrti koje je prikupio dovoljno

čvrsti da budu prihvaćeni na bilo kojem sudu (<http://www.victorzammit.com>). U svojoj knjizi pod naslovom *Lawyer Presents the Case for the Afterlife* (Odvjetnik predstavlja dokaze o životu poslije smrti; 2006., četvrto iz-

danje) Zammit je istaknuo 23 različita područja koja ukazuju na postojanje života poslije smrti. Izazvao je znanstvenike da podastru dokaze da života poslije smrti *nema*, obećavši im nagradu od milijun američkih dolara ako im to pođe za rukom.

Pionirska istraživanja dr. Raymonda Moodyja i dr. Elisabeth Kubler-Ross doprinijela su razvoju ove discipline. Sada se na području duhovnosti i života poslije smrti provode brojne studije koje koriste najnovije tehnologije i znanstvene metode.

Tijekom godina značajna istraživanja proveli su pioniri kao što su dr. Erlendur Haraldsson sa Islandskog sveučilišta, regresoterapeut dr. Morris Nether-ton, australski psiholog dr. Peter Ramster, psihoterapeut Andy Tomlinson,

kardiolog Pim van Lommel, dr. med. i mnogi drugi.

Napreduje li potraga prema konačnom odgovoru? Do njega vjerojatno nikad nećemo doći jer što više odgovora pronalazimo, to više novih pitanja se pojavljuje.

Profesorica Lisa Randall teoretska je fizičarka na Harvardu, vodeća stručnjakinja na područjima fizike čestica i kozmologije. Povrh toga, sudjeluje u radu švicarskog instituta CERN. Njezina je teorija da naš svemir egzistira u svemiru mnogih viših i nevidljivih dimenzija, te da bi prirodni zakoni u različitim predjelima tog takozvanog multisvemira mogli biti vrlo različiti. Dakle, ako je tome tako, veće skrivene dimenzije u kojima naš svemir egzistira mogle bi utjecati na naš trodimenzionalni prostor-vremenski svijet i njegove prirodne zakone. No, što je svijest, jedno od najživljih područja istraživanja današnje znanosti? Prema profesorici Randall (*Discover*, 29. srpnja 2006.):

"Neuroznanost je uzbudljiva. Razumjeti kako funkcioniraju misli, kako obrađujemo informacije, kako se informacije pohranjuju – sve je to fascinantno. No, s eksperimentalne strane naše

su mogućnosti još uvijek prilično ograničene. Ja čak ne znam ni što je svijest. Voljela bih da netko definira svijest."

Da. Dakle, želimo li znati više o mogućnosti preživljavanja svijesti poslije smrti možda bismo trebali preciznija istraživanja koja razmatraju samu svijest.

U međuvremenu, neki znanstvenici pronalaze dojmive dokaze koji sugeriraju da *postoji* život poslije smrti, ili barem preživljavanje svijesti, premda još ne znaju kako ona funkcionira. Iz tog razloga ključno je briljantno priznanje profesorice Lise Randall, jedne od najutjecajnijih svjetskih znanstvenica: "Ja čak ne znam ni što je svijest. Voljela bih da netko definira svijest."

Da, ponekad znanost funkcionira upravo tako; na primjer, astronomi i astrofizičari mogu uočiti odnos između ciklusa aktivnosti Sunca i vremenskih prilika na Zemlji, pa pretpostavljaju da taj odnos postoji iako ne znaju kako funkcionira. Pa ipak, profesor Sami Solanki sa Instituta Maxa Plancka za istraživanje sunčevog sustava u Njemačkoj, kaže (<http://tinyurl.com/77taz9c>): "Korelacija između Sunčevih ciklusa i vremena na Zemlji

nije dokazana." Zašto onda proučavaju tu "korelaciju" ako nikad nije dokazano da doista postoji? Odgovor je jednostavan: zato što su opazili dokaze koji sugeriraju da bi moglo biti tako...

Čini se da smo u vrlo sličnoj situaciji s istraživanjima života poslije smrti. Znanstvenici su opazili dokaze koji sugeriraju da bi *mogao* postojati život poslije smrti, međutim ne znaju kojim procesom do toga dolazi niti što je svijest, pa ne mogu reći da je život poslije smrti stvaran u slučaju da je stvarno stvaran!

O AUTORIMA

Dr. Mado Martinez je filologinja koji se trenutno bavi antropološkim istraživanjima i radi na Nacionalnom sveučilištu obrazovanja na daljinu (UNED) u Španjolskoj. Doktorirala je iz područja jezika i književnosti na Sveučilištu u Seville, a uskoro će doktorirati na studiju kultura i tradicija na Sveučilištu Alicante u Španjolskoj. Poznata je spisateljica, napisala je osam knjiga (eseje, triler-romane itd.) te desetke članaka za časopise širom svijeta. Trenutno radi na svojim novim knjigama. Posjetite njezin *website* <http://www.madomartinez.com>.

Dr. Elaine Vieira je fiziologinja koja radi na području pretilosti i dijabetesa tipa dva. Doktorirala je na sveučilištu Uppsala u Švedskoj i provodila postdoktorska istraživanja na Institutu Karolinska u Stockholmu u Švedskoj, kao i na sveučilištu Miguel Hernandez u Elcheu u Španjolskoj. Dr. Vieira trenutno je znanstveni istraživač u Biomedicinskom centru Esther Koplowitz (CIBEK) u Barceloni u Španjolskoj.

Dr. Martinez i dr. Vieiru možete kontaktirati putem *email*a na adresi madomartinez@mac.com.

A·M·O·R·C

SPOZNATI

SMISAO ŽIVOTA

I STVARANJA

OBLIKOVATI VLASTITI ŽIVOT

TRADICIONALNIM PUTEM INICIJACIJE

RUŽE I KRIŽA

A.M.O.R.C. - mistično filozofska, nekonfesionalna i politički nevezana internacionalna organizacija predaje učenja za kućni studij i širi Svjetlo na putu "Spoznaj samog sebe"

A.M.O.R.C. 10000 ZAGREB, Razvorska 4

tel/fax: (01) 3648 - 749

mobitel: 098 - 647 - 074

e-mail: amorc-zg@zg.t-com.hr

www.amorc.hr

www.amorc.org

Pošaljite mi, molim vas, besplatnu pisanu informaciju na sljedeću adresu:

IME I PREZIME: _____

ULICA I BROJ: _____

POŠTANSKI BROJ I MJESTO: _____

Mogu, i znam kako vam pomoći da postanete
osoba kakva želite biti.

Sasvim je moguće da ostvarite svoje ciljeve, poslovne i privatne, a da se pri tom osjećate dobro i sigurno.

Budućnost kakvu želite je moguće realizirati.

Da biste to postigli morate poduzeti novi korak, promijeniti ili prilagoditi nešto u ili na sebi, tako se mijenja i vaš utjecaj na okolinu.

Dobro došli!

Uvodno savjetovanje je besplatno.

Dragana S. Stepanić

NLP/NLPT coach – savjetnik

www.udrugaprijateljica.com

092/160 60 37

PSIHODELICI I UZAŠAŠĆE

PSIHODELIČNO ISKUSTVO JE ISKUSTVO MULTIDIMENZIONALNOSTI DUŠE, ODNOSNO „VIŠEG JA“, ŠIRENJE DNEVNE SVIJESTI „SREDNJEG JA“. TO ISKUSTVO NIJE HALUCINACIJA NEGO JEDINO ISTINSKO ISKUSTVO KOZMIČKE STVARNOSTI

Piše: Georgi Stankov, dr. med., 14. srpnja 2011.

www.stankovuniversallaw.com

U VOD

Ovaj članak otvara nove perspektive u našem znanstvenom pristupu proučavanju načina na koji ljudska svijest i njezin fizički oblik – mozak – funkcioniraju s astralno-energetskog gledišta. Po prvi put u povijesti znanosti predstaviti ću vam jedinstveno i novo objašnjenje dvaju temeljnih aspekata ljudskog postojanja i iskustva koje zapravo uopće nisu dobro razumjeli ni znanstvenici ni duhovno razvijeni pojedinci:

1. Koji je to mehanizam koji je odgovoran za amneziju – za taj veo zaborava na drevnim područjima duše – kojim se prekriva ljudska svijest pri rođenju kada duša nepovratno ulazi u fizičku tvorevinu inkarniranog entiteta? Ta amnezija leži u samoj srži čitavog ljudskog iskustva u dualnosti trodimenzionalnog vremena-prostora na Zemlji i ishodište je svih zvjerstava i opačina, tako svojstvenih ljudima na ovom planetu.
2. Kako se amnezija ljudskog mozga i sužena dnevna svijest inkarniranog entiteta mogu na odgovoran način ukloniti da bi se entitetu omogućilo da zaviri u fascinantnu multidimenzionalnost, simultanost i sinkronicitet pete i viših dimenzija duše, koje će mnoga ljudska bića početi osjećati potkraj ove godine, a posve izvjesno poslije masovnog Uzašašća u prosincu 2012. godine?

Ono čemu stremim u ovom radu izrazito je ambiciozno jer po prvi put objedinjuje temeljne pojmove suvremene bioznanosti, farmakologije i farmacije s potpuno novim idejama o astralno-energetskom reguliranju ljudskog organizma i središnjeg živčanog sustava (SZS). Te ideje su nastale nakon što sam otkrio Univerzalni zakon prirode i proveo ga u bioznanosti i medicini (za više informacija vidi treći svezak „Opće teorije biološke regulacije“).

Radi čitljivosti u ovom ću se članku suzdržati od uporabe složene znanstvene terminologije. Međutim, neću moći izbjeći neke osnovne tehničke termine kako bi se zadržala jasnoća i znanstvena besprijeekornost u razradi ovog predme-

Ovaj članak je stoga uvod u iznimno uzbudljivo područje multidimenzionalne psihologije čovjeka i spoznaje koje će imati glavnu ulogu u ljudskom iskustvu nakon Uzašašća u petu dimenziju

ta. Ovaj članak je stoga uvod u iznimno uzbudljivo područje multidimenzionalne psihologije čovjeka i spoznaje koje će imati glavnu ulogu u ljudskom iskustvu nakon Uzašašća u petu dimenziju.

MEHANIZAM LJUDSKE AMNEZIJE

Kada Duh uđe u ljudsku fizičku tvorevinu i poveže se s mozgom On gubi svoju kognitivnu sposobnost opažanja Svega Što Jest na simultan i višedimenzionalan način. Na taj način On postaje „ljudska svijest“. Ovu vrstu ograničene svijesti nazivam „dnevnom svijesću“ budući da ljudski duh svake noći u snovima poprima svoju izvornu multidimenzionalnost. Sva ljudska vjerovanja i predrasude koji oblikuju današnju, vrlo primitivnu ljudsku civilizaciju potječu iz naše dnevne svijesti tako što se zanemaruje višedimenzionalno snovito iskustvo do kojeg dolazi kad se razgrne veo zaborava, a ljudsko opažanje proširi.

Uzašašće čovječanstva u petu dimenziju u biti će značiti potpuni povratak ljudske

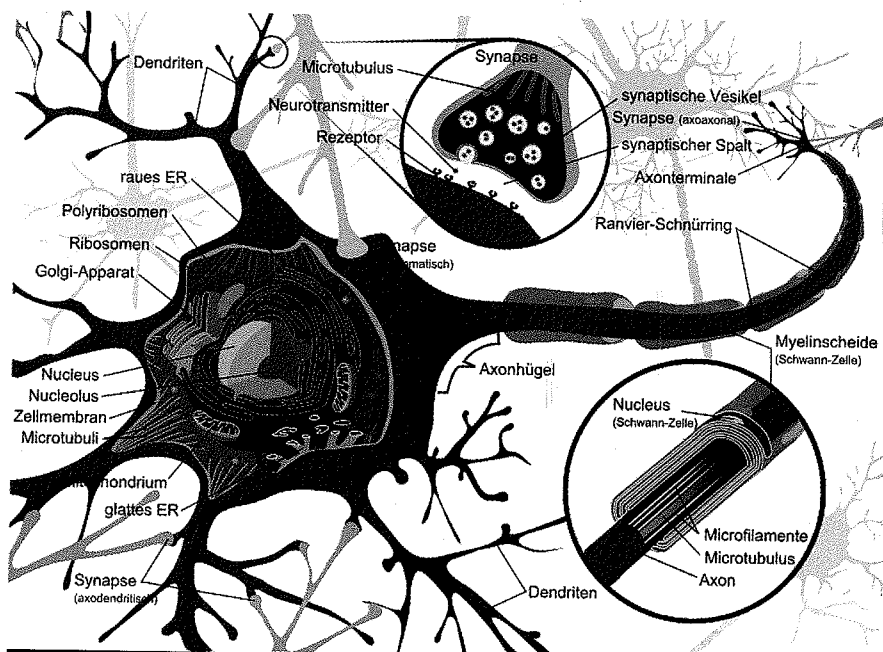
svijesti u snovito stanje Duha na način da se pritom jednom za svagda doku- nu sva ograničenja koja sa sobom nosi dnevna svijest. To je jedna valjana definicija Uzašašća. Postoje i mnoge druge, koje predstavljaju aspekte multidimenzionalnosti Svega Što Jest.

Ljudska svijest u inkarniranom obliku, koja se određuje i kao „um“, ograničena je svojom *sekvencijalnom* funkcijom koja onemogućava simultano iskustvo brojnih paralelnih stvarnosti. Mehanizam kojim se postiže sekvencijalan, spor rad ljudskog uma današnja znanost uopće ne razumije. Ta se temeljna činjenica zapravo uopće niti ne poima u psihologiji i neurobiologiji.

potpunu zabludu suvremenih, empirijski indoktriniranih znanstvenika o naravi ljudskog mozga i uma.

Središnji živčani sustav kod ljudske vrste stvoren je na način da funkcionira sekvencijalno i da može primati brojne energetske blokade. Ove potonje namjerno podmeću genetski sutvorci ljudske vrste – Anunnakiji iz Orion/Reptilijanskog Carstva, a potom u donekle unaprijeđenom obliku Sirijci i drugi predstavnici Galaktičke federacije da bi se omogućila postupna evolucija ljudske vrste tijekom njezinog dugog inkarnacijskog ciklusa na Zemlji.

Tijekom sadašnjeg Kraja svijeta čovječanstvo već prolazi kroz evoluciju ljudskog mozga i uma ogromnih razmjera

Schema živčane stanice (Izvor: Wikipedija)

Duh u njegovoj individuaciji u obliku ljudske svijesti možemo promatrati kao softverski program spoznaje inkarniranog entiteta, a mozak kao njegov hardver. U ovom slučaju mozak vrši funkciju **biomodulatora** koji pretvara astralno-energetske signale Duha u biološke, neurološke signale s ciljem regulacije i pomicanja fizičke tvorevine inkarniranog entiteta u 3D prostor-vrijeme.

U ovom je slučaju najveća zabluda vjerovati da se ljudska svijest može pronaći u ljudskoj lubanji, kao što pogrešno tvrde svi neurobiolozi današnjice. Preporučujem čitateljima da na internetu pogledaju nedavne intervju u emisiji *Charlie Rose* s istaknutim neurobiolozima na temu funkcioniranja ljudskog mozga kako bi uvidjeli

koja se u načelu ostvaruje postupnom eliminacijom brojnih energetskih blokada u SZS, kao i u mentalnom i emocionalnom tijelu.

Te su blokade utemeljene na strahu i djeluju po zakonu destruktivne interferencije na biološkoj i astralno-emocionalnoj razini. Već sam se bavio **zakonima konstruktivne i destruktivne interferencije**, a riječ je o **Kozmičkim zakonima stvaranja i razaranja** iz moje posljednje knjige koja nosi naziv „Kozmički zakoni stvaranja i razaranja – zašto i kako će se 2011. urušiti svjetski ekonomski poređak“. Blokade se uklanjaju stvaranjem novih uvjeta konstruktivne interferencije u mozgu i ljudskoj svijesti kao dijela Duha te pojačavanjem frekvencija men-

talnog i emocionalnog tijela, čime ih se usklađuje s univerzalnom rezonancijom Svega Što Jest, što percipiramo i definiramo kao „bezuvjetnu ljubav“.

Do konstruktivne interferencije u SŽS dolazi stvaranjem novih sinaptičkih veza koje današnja neurobiologija ne može otkriti, budući da ih se u njenim okvirima ne može eksperimentalno dokazati. Ono što ću vam sada predstaviti novi je znanstveni pristup kojim se po prvi put objašnjava način na koji duša regulira ljudski mozak i energetski ga priprema za Uzašašće, u petu dimenziju u kojoj će njegov kapacitet porasti sa sadašnjih skromnih 8-10% na 50% i više. Suvremena bioznanost potpuno je nesvjesna ovog središnjeg teoretskog aspekta ljudskog mozga u sadašnjem Kraju svijeta.

Ljudska svijest (i percepcija) izrazito je segmentirana tj. podijeljena je na velik broj sićušnih kognitivnih sastavnica. To je osnovni razlog izrazite nelogičnosti ljudskog mišljenja koju zamjećujemo u današnje vrijeme, a koju sa skromnim uspjehom pokušavam unaprijediti još od 1995. godine razvojem nove, aksiomatske i logične metode mišljenja. Razvijanje logičnog mišljenja u ljudi bit će glavni duhovni cilj svim entitetima poslije Uzašašća u petu dimenziju.

Ključni mehanizam segmentiranja ljudske svijesti i mozga razjasnit će se ovdje po prvi put u povijesti moderne znanosti.

Ljudski SŽS može se promatrati kao skup neurona koji su povezani **neuronskim sinapsama**. Sinapsa je susretište dvaju neurona – presinaptičkog i postsinaptičkog neurona – kad govorimo o protoku neuroloških impulsa. U bioznanosti ovi potonji se nazivaju „**akcijskim potencijalima**“.

U svom članku o energetskim gradijentima pokazao sam da su sva energetska međudjelovanja koja možemo vidjeti u Svemu Što Jest proizvodi energetskih gradijenata jer se Energija = Sve Što Jest manifestira upravo u obliku energetskih gradijenata. Akcijski potencijal neurona i svih tjelesnih stanica univerzalni je energetski (elektromagnetski) gradijent uz pomoć kojeg duša regulira višestanično organsko tijelo inkarniranog entiteta preko sedam tjelesnih čakri (v. knjigu „Evolucijski skok čovječanstva“). Ova tema je složena i samo se je usputno može dotaknuti u ovom članku.

Svaka ljudska stanica stvara elektromagnetski gradijent preko svoje membrane,

što zovemo „**membranskim potencijalom mirovanja**“. Taj potencijal univerzalan je oblik pohranjivanja energije u organskom tijelu. Ta energija dolazi iz staničnog *metabolizma* koji je u načelu niz kemijskih redoks reakcija koje razgrađuju ljudsku hranu kao što su bjelancevine, ugljikohidrati i masti, u *protone* i *elektrone*. Oni se aktivno izbacuju na svakoj biološkoj membrani kako bi stvorili membranski potencijal stanice. Iste potencijale nalazimo i u staničnim organelama, osobito u mitohondrijima.

Ja sam prvi znanstvenik koji je uvidio pravu prirodu membranskih potencijala stanice u reguliranju organskog tijela i koji ju je precizno objasnio nakon otkrića Univerzalnog zakona prirode 1994. godine.

Stanični i ljudski *metabolizam* ustvari ima samo jednu svrhu: razgraditi hranu u procesu staničnog metabolizma na protone i elektrone te izgraditi brojne membranske potencijale u stanicama. To je pohranjena

ćeg Uzašašća čovječanstva kako bih pokazao da su svi aspekti ovog kozmičkog događaja intrinzično povezani s utemeljenjem današnje znanosti koja ne zna ništa o ovim ključnim pitanjima što će odrediti sudbinu čovječanstva tijekom ove i sljedeće godine.

Sažmimo sada temeljna načela našeg novog energetskog pristupa organskoj tvari općenito te posebno ljudskom središnjem živčanom sustavu.

Sve ljudske stanice stvaraju membranski potencijal. Kada su u stanju mirovanja potencijal predstavlja pohranjenu elektromagnetsku energiju koja se dobiva razgradnjom hrane u staničnom metabolizmu. Kada se stanica - na primjer, neuron - aktivira membranski potencijal se otpušta u obliku „akcijskog potencijala“. Akcijski potencijal temeljni je elektromagnetski val svih ljudskih stanica kojim se pohranjena elektromagnetska energija pretvara u biokemijsku energiju, a stanice i organizam održavaju na životu.

Tijekom sadašnjeg Kraja svijeta čovječanstvo već prolazi kroz evoluciju ljudskog mozga i uma ogromnih razmjera koja se u načelu ostvaruje postupnom eliminacijom brojnih energetskih blokada u središnjem živčanom sustavu, kao i u mentalnom i emocionalnom tijelu

elektromagnetska energija organizma koja se sada koristi za reguliranje stanica i tijela i za izgradnju novih biokemijskih spojeva za obnovu stanica i organizma.

Drugim riječima, elektrokemijska energija membranskih potencijala je univerzalna „*vis vitalis*“ – **životna sila** koja naša tijela održava na životu. Sve biološke stanice izrazito su sofisticirane elektromagnetske jedinice koje se temelje na ugljikovim spojevima i predstavljaju naprednu tehnologiju duša iz viših sfera kojoj je cilj postizanje iskustva u materijalnoj trodimenzionalnoj okolini.

Mnogo je drugih eksperimenata inkarnacije u solarnim 3D univerzumima Svega Što Jest koji su doveli do razvoja različitih oblika trodimenzionalnog života koji nisu vezani za organsku tvar zasnovanu na ugljiku kakvu znamo na Zemlji. Na primjer, nova **svjetlosna tijela** uzašlih ljudskih bića poslije 2012. bit će **kristalinske** prirode.

U ovom članku analiziram različite aspekte bioznanosti u kontekstu predstoje-

Bioznanosti ovo trenutno nije poznato premda se za postojanje membranskih i akcijskih potencijala u svim tjelesnim stanicama zna više od 80 godina. Dobro nam znani EEG mozga i EKG srca elektromagnetski su valovi svih stanica koje pripadaju tim organima. Začudna je činjenica da u bioznanosti ta jednostavna činjenica do sada nije teoretski rastumačena. Otud i totalna zbrka koja predstoji empirijskoj znanosti ove godine nakon što javnost tijekom Uzašašća uvidi ove činjenice.

Sva biokemijska energija od hrane koju unosimo u našim se tjelesnim stanicama pretvara u elektromagnetsku energiju membranskih potencijala (osim *topline* od tjelesne temperature koju se zrači u okoliš), a potom se tijekom regulacije tijela pretvara u biokemijsku energiju ili tvar po astralnom programu inkarnirane duše. Potonje uključuje tjelesne čakre i ostale astralne sustave duše koji vrše regulaciju tijela. Ovo trenutno nije poznato znanstvenicima koji razmišljaju konvencionalno. Sve Što Jest = Energija je zapravo **Razmjena Energije**.

Energija uvijek prelazi iz jednog oblika u drugi, što sam detaljno objasnio u svim svojim knjigama.

Sada kada razumijemo energetske osnovu na kojoj počinju tijelo i stanični metabolizam usmjerimo se na SŽS i razmotrimo njegovu strukturu. Mozak (SŽS) je skup neurona povezanih **sinapsama**. Svaki neuron se sastoji od tijela stanice i nekoliko aksona, koji su produžeci tijela stanice. Sve sinapse u SŽS smještene su između aksona neurona ili između aksona i tijela stanice. Cjelokupna funkcija mozga ostvaruje se putem tih sinapsi.

Sve biološke stanice izrazito su sofisticirane elektromagnetske jedinice koje se temelje na ugljikovim spojevima i predstavljaju naprednu tehnologiju duša iz viših sfera kojoj je cilj postizanje iskustva u materijalnoj trodimenzionalnoj okolini

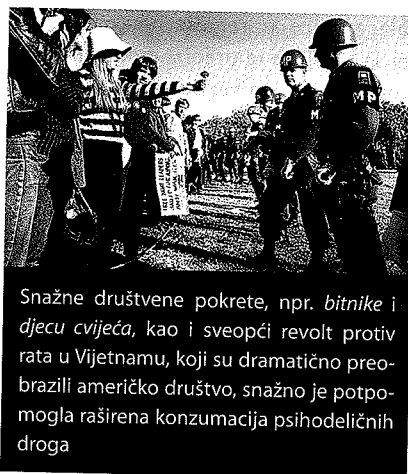
U načelu postoje dvije vrste sinapsi: a) *ekscitatorne* i b) *inhibitorne* sinapse.

Kada se u neuronu pokrene akcijski potencijal on se prenosi aksonima i dolazi do sinapsi. Kad se akcijski potencijal prenese na postsinaptički neuron i u njemu pokrene akcijski potencijal tada govorimo o „**ekscitatornoj sinapsi**“. Kad se akcijski potencijal predsinaptičkog neurona inhibira na sinapsi i kad se ne može prenijeti do postsinaptičkog neurona govorimo o „**inhibitornoj sinapsi**“.

Cijeli sustav regulacije SŽS funkcionira uz pomoć takvih ekscitatornih i inhibitornih sinapsi koje su izrazito dinamične i astralni program duše ih neprestano preslaguje u mozgu. Cjelokupan intelektualni razvoj inkarniranog entiteta od novorođenčeta do odrasle osobe, uključujući i njegov suprotan smjer kod starijih pojedinaca, temelji se na neprestanom premještanju bezbrojnih sinapsi u ljudskom mozgu kojih je mnogo kao i zvijezda na Mliječnoj stazi.

Sve posebne neurološke reakcije koje su predmet proučavanja neurobiologa postižu se zahvaljujući tim brojnim sinapsama i njihovim skupovima, koji se toploški određuju kao „centri u mozgu“, kao što su na primjer centar za vid, pokret itd.

Međutim, koordinacija ljudskog tijela ustvari se ostvaruje zahvaljujući astralnom programu duše, a mozak je pritom samo *biomodulator* koji prevodi te astralno-energetske signale u specifične skupove sinaptičkih impulsa koje onda dalje cijelim tijelom prenosi **periferalni živčani sustav** i koji pokreću razne kontrakcije

Snažne društvene pokrete, npr. bitnike i djecu cvijeća, kao i sveopći revolt protiv rata u Vijetnamu, koji su dramatično preobrazili američko društvo, snažno je potpomogla raširena konzumacija psihodeličnih droga

stanica te pokrete mišića i unutarnjih organa. Ovdje je riječ o osnovama fiziologije koje bi svim čitateljima trebale biti poznate iz školskih udžbenika iz biologije.

Do sada smo naučili da se akcijski potencijal neurona prenosi njegovim aksonima i da dolazi do sinapse koja ga veže sa sljedećim neuronom. Tu se stvari ponešto kompliciraju. Akcijski potencijal se ne prenosi jednostavno na sljedeći neuron kao što se zbiva s elektromagnetskim valom u žici, iako se aksoni neurona iz didaktičkih razloga mogu promatrati kao svojevrzne biološke žice.

Svaka dva neurona odvojena su na svojoj sinapsi takozvanim **intrasinaptičkim međuprostorom**. Akcijski potencijal ne može skočiti s jednog neurona na sljedeći nego se prije toga mora pretvoriti u kemijsku energiju u intrasinaptičkom međuprostoru.

Aksijski potencijal svake stanice nije ništa drugo nego brza **depolarizacija membranskog potencijala mirovanja**. Ta depolarizacija pokreće globalnu stimulaciju stanice. Njezin metabolizam brzo se pojačava i proizvodi brojne biokemijske spojeve koji su dio staničnog

metabolizma. U slučaju neurona akcijski potencijal pokreće izlučivanje **neurotransmitera** u intrasinaptičkom međuprostoru sinapse.

Neurotransmiteri su fiziološki spojevi neurona koji mogu izazvati novu *depolarizaciju* susjednog postsinaptičkog neurona i depolarizirati ga. Na taj način oni potiču postsinaptički akcijski potencijal koji se onda prenosi dalje. To je temeljni energetski mehanizam na temelju kojeg funkcionira naš mozak i cjelokupni živčani sustav.

Neurotransmiteri su osnovne biomolekule koje sudjeluju u radu mozga i mijenjaju ga na razne načine. Većina neurotransmitera **depolariziraju** i aktiviraju postsinaptičke neurone pokretanjem novog akcijskog potencijala. Takav akcijski potencijal nazivamo „**ekscitatornim postsinaptičkim potencijalom**“ (EPSP). Mali broj neurotransmitera u mozgu vrši funkciju **repolarizacije**, što znači da repolariziraju membranski potencijal mirovanja tako da se prag za aktivaciju stanice povisuje, a postsinaptički neuron postaje neaktivan i nesposoban za pokretanje novog akcijskog potencijala. Takve potencijale nazivamo „**inhibitornim postsinaptičkim potencijalima**“ (IPSP). Ovdje je riječ o osnovama neurofiziologije.

Inhibitorne i ekscitatorne sinapse moždanih neurona zapravo nastaju različitim načinima spajanja njihovih aksona. Na primjer, akson predsinaptičkog neurona spojen je s drugim aksonom susjednog neurona, pri čemu se akcijski potencijal prenosi na drugi akson tako da se ovaj potonji više ne može aktivirati. Na taj način sinapsa koju gradi postaje neaktivna i ponaša se kao inhibitorna sinapsa. Brojne su morfološke poveznice između različitih neurona i njihovih aksona u središnjem živčanom sustavu koje stvaraju inhibitorne ili ekscitatorne sinapse. One tako u konačnici stvaraju i EPSP i IPSP, iako je ogromna većina neurotransmitera u središnjem živčanom sustavu depolarizirajućeg tipa. U farmakologiji ne postoji razumijevanje ovih činjenica pa otud i velike zablude o ovom problemu, što ćemo i pokazati u nastavku. Čitatelj se sada možda pita na temelju čega razlikujem depolarizirajuće i repolarizirajuće neurotransmitere. Današnja bioznanost svakako ne zna razliku između to dvoje. Ja sam bio prvi istraživač koji je otkrio ovo svojstvo svih bioloških

spojeva i koji ga je objasnio fizičkom teorijom Univerzalnog zakona.

U načelu postoje dvije vrste biokemijskih funkcionalnih grupa u organizmu: *depolarizirajuće* i *repolarizirajuće tvari*. Većina neurotransmitera u živčanom sustavu depolarizirajućeg je tipa. Međutim, postoji i malen broj neurotransmitera koji dovode do repolarizacije membranskog potencijala mirovanja. O ovom problemu detaljno govorim u trećem svesku svoje knjige.

1. Svi depolarizirajući neurotransmiteri ili druge biosupstance pokreću akcijski potencijal u stanici i potiču njezin metabolizam.
2. Svi repolarizirajući neurotransmiteri ili druge biosupstance povisuju prag za aktivaciju membranskog potencijala mirovanja i usporavaju stanični metabolizam. Takve funkcionalne grupe dovode do dozrijevanja stanice.

Obje ove radnje fiziološke su prirode i univerzalno ih koristi softverski program duše za regulaciju fizičkog tijela. Između ovih dvaju stanja – depolarizacije i repolarizacije tjelesnih stanica – postoji beskonačan broj energetskih stanja koja su odgovorna za precizno usklađenu regulaciju svih stanica u tijelu uz nužno postojanje globalne konstruktivne interferencije. Ne zaboravite da su sve tjelesne stanice sustavi elektromagnetskih valova. Ovo optimalno stanje višestaničnog organskog tijela u popularnom se jeziku naziva „zdravljem“.

Cjelokupno reguliranje tijela postiže se ovim dvama fenomenima – **depolarizacijom** i **repolarizacijom**. Svi biološki spojevi koje proizvode stanice i koji se izlučuju u međustanični prostor, a odande u limfni i krvotok, doprinose ovoj vrsti stimulacije tjelesnih stanica. To je uobičajeni efektor svih fizioloških spojeva, ali i svih droga i drugih supstanci koji se unose u ljudski ili bilo koji drugi organizam.

Ove temeljne nove spoznaje po prvi put razložila moja malenkost 1993./1994. godine tijekom kliničkih istraživanja, a na koncu su me dovele do otkrića Univerzalnog zakona: prvo za organsku, a ubrzo potom i za fizičku tvar. Ovo otkriće ne bi bilo moguće bez aktivne podrške i inspiracije koju sam dobio od Najviših Sfera Kozmičke Providnosti kao dio programa prosvje-

ćivanja čovječanstva na Kraju Svijeta. O ovome ću mnogo više govoriti u svojim budućim člancima.

Nadam se da su se u međuvremenu pažljivi čitatelji zapitali sljedeće ključno pitanje: „Kako autor razlikuje depolarizirajuće od repolarizirajućih supstanci, budući da taj fenomen još uvijek nije poznat bioznanstvenicima?“ To je doista ključno pitanje.

Dolazimo sada do mog sljedećeg intelektualnog postignuća na polju bioznanosti – takozvanog „**dipolnog modela**“. Taj model je primjena fizičke, kvantne teorije Univerzalnog zakona u biokemiji. Detaljan opis ovog modela vrlo je složen jer pretpostavlja dubinsko znanje o kemijskim strukturama većine organskih tvari i njihovoj funkciji u stanici i organizmu.

O dipolnom modelu opširno sam pisao u trećem svesku svoje knjige posvećenom biološkoj regulaciji, objavljenom na mojoj internetskoj stranici www.stankovuniversallaw.com.

Kad bi znanstvena zajednica ispravno shvatila ulogu ostatka DNK u astralnoj regulaciji inkarniranog ljudskog entiteta, na primjer ulogu pohranjivanja svih informacija njegovih prethodnih i budućih inkarnacija koje simultano postoje u „Sadašnjici“ viših sfera, to bi automatski dovelo do spoznaje da ljudska vrsta nije samo puki proizvod Darwinove biološke evolucije nego multidimenzionalno astralno biće

O tome ću samo reći da sam testirao valjanost dipolnog modela na većini lijekova koji su trenutno dostupni na tržištu (više od 4.000 kemijskih funkcionalnih grupa) i na mnogim važnim organskim spojevima te da nisam pronašao nijednu supstancu koja odstupa od ovog modela.

Novi dipolni model posjeduje univerzalnu valjanost, kao i cjelokupna znanstvena teorija Univerzalnog zakona. Temelji se na dipolnom momentu svake kemijske supstance koji se može objasniti na temelju njene kemijske strukture. Utvrdio sam nekoliko vrlo preciznih pravila o evaluaciji takvih supstanci na temelju njihove elektromagnetske, kvantne strukture. Kao što je već rečeno, novi dipolni model, koji se temelji na tim pravilima, potvrđen je na više tisuća bio-

kemijskih funkcionalnih grupa i lijekova bez ijedne iznimke.

Ovdje neizbježno dolazimo do vrlo zanimljivog aspekta bioznanosti i medicine. Prema dipolnom modelu sve kemijske funkcionalne grupe mogu biti ili **stimulirajuće** ili **inhibirajuće po stanicu**. Drugim riječima, one ili pokreću stanični metabolizam poticanjem depolarizacije ili repolarizacije njihovih membranskih potencijala, ili pak inhibiraju fiziološku regulaciju tjelesnih stanica tako što jednostavno eliminiraju elektromagnetski membranski potencijal svojim brojnim **pozitivno nabijenim N-grupama**.

Otkrio sam da su oko 90% svih sintetičkih lijekova koji su trenutno registrirani pri Američkoj upravi za hranu i lijekove (FDA) i drugim farmaceutskim regulatornim organima i koji su dostupni na tržištu zapravo droge koje imaju **inhibirajući učinak po stanice**. Takve droge remete fiziološku regulaciju tjelesnih sta-

nica koja se vrši fiziološkom depolarizacijom i repolarizacijom membranskih potencijala, te na taj način povećavaju stopu obolijevanja i smrtnosti pacijenata, posebno kada ih se uzima dugotrajno.

Izračunao sam da je postojeći zdravstveni sustav na Zapadu, gdje je prvi put utemeljen nakon Drugog svjetskog rata paralelno s razvojem farmaceutske industrije, doveo do masivnog holokausta među svjetskom populacijom mnogo većih razmjera od holokausta nad slavenskim i židovskim stanovništvom u ratu. Taj holokaust još uvijek traje!

Da bih potvrdio ovaj zaključak analizirao sam i citirao mnoge sjajne *dvostruko slijepo, placebo kontrolirane kliničke pokuse* izvedene i objavljene nakon 1988. godine, kada su novi propisi FDA za odobravanje lijekova po prvi put za-

htijevali izvođenje placebo kontroliranih pokusa (vidi treći svezak).

Prije 1988. svi su se lijekovi registrirali na temelju nedostatnih ili slabih kliničkih dokaza. Upravo ti lijekovi danas čine najveći dio registriranih lijekova.

Kad su utvrđene nove preporuke FDA, klinički znanstvenici, kojima i sam pripadam, došli su do otkrića da većina za registraciju testiranih aktivnih lijekova značajno povećavaju smrtnost i obolijevanja u usporedbi s placebo, tj. nepostojanjem lijeka. U međuvremenu, između 1 i 3% svih testovima podvrgnutih pacijena-

Porobljavanje ljudi na Zemlji oduvijek se postizalo zataškavanjem drevnog znanja inkarniranog ljudskog entiteta o njegovoj pravoj energetskoj prirodi. Međutim, zavaravanje ljudi nigdje nije bilo toliko dalekosežno i bezobzirno kao u znanosti

ta eksterminirano je liječenjem aktivnim lijekovima u usporedbi s placebo.

U svojoj knjizi o biološkoj regulaciji citirao sam više od pedeset takvih „negativnih pokusa“ koji su objavljeni u renomiranim časopisima kao što su *Lancet* i *New England Journal of Medicine* i koji bi trebali biti poznati svim stručnjacima na ovom polju. Međutim, većina ovih lijekova do danas je još uvijek na tržištu iako se još davno prije došlo do neoborivih dokaza da ubijaju pacijente.

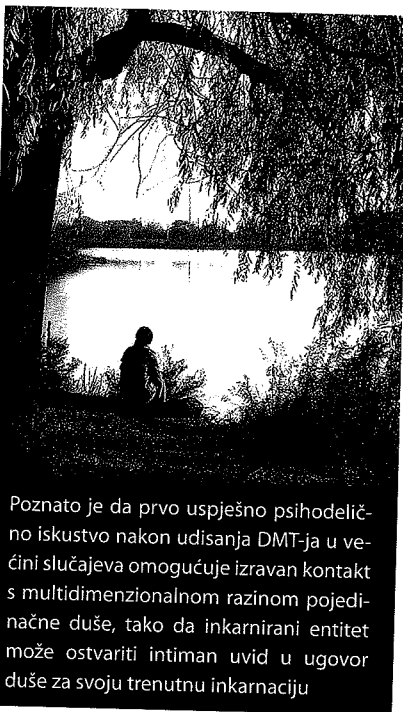
Ne mogu drukčije objasniti ovu strašnu činjenicu nego prozvati Sile Na Vlasti koje svojim makinacijama čvrsto kontroliraju zdravstveni sustav zapadnjačkih zemalja i promiču genocid nevjerojatnih razmjera nad stanovništvom, sve s ciljem da se ono značajno smanji i lakše kontrolira na Kraju Svijeta.

Ovi podaci su nam prijeko potrebni jer će nam pomoći razumjeti zašto su neke psihodelične droge, za koje je dokazano da imaju izrazito ljekovita svojstva u slučaju mnogih bolesti i za koje nisu utvrđene praktički nikakve štetne nuspojave ili kontraindikacije, naišle na zabranu šire

uporabe kod mračnih sila u farmaceutskom sektoru i sustavu zdravstvene skrbi.

ASTRALNO-ENERGETSKA I FARMAKOLOŠKA OSNOVA PSIHODELIČNIH DROGA U LJUDSKOM MOZGU

Znanstvenici danas vjeruju da ljudski mozak koristi samo 10% svojih mogućnosti. Za ostatak moždanih neurona vjeruje se da su redundantni. Ta **redundancija** moždanih funkcija je u prošlosti dovela do okrutnih zahvata kao što je *lobotomija mozga*, pri čemu su se kod

Poznato je da prvo uspješno psihodelično iskustvo nakon udisanja DMT-ja u većini slučajeva omogućuje izravan kontakt s multidimenzionalnom razinom pojedinačne duše, tako da inkarnirani entitet može ostvariti intiman uvid u ugovor duše za svoju trenutnu inkarnaciju

duševnih bolesnika kirurški odjeljivale dvije moždane hemisfere. Ovaj kriminalni čin u nekim zemljama još uvijek nije u potpunosti iskorijenjen.

Posvetimo se sada pojmu „biološke redundancije“ i analizirajmo ga zdravorazumski jer on se nalazi u samoj srži zabluda današnje bioznanosti i medicine.

Što zapravo znači taj termin? Podrazumijeva li on da je priroda – a to znači Sve Što Jest ili Bog – toliko glupa da je stvorila suvišne organe i tkiva koji nemaju fiziološku funkciju u tijelu? Ako je to istina, Bog/priroda/Duša kao Stvoritelj inkarniranog entiteta očito je doista glup. Alternativa ovome je argument da su znanstvenici ti koji su toliko glupi da ne mogu shvatiti svrhu i funkciju organske tvari i njezinih sastavnica.

Kada nam stručnjaci na području genetike govore da 95% DNK nema nikakvu

funkciju i da se treba smatrati „DNK otpadom“, mi kao prosvijećeni pojedinci tada moramo znati da je riječ o jasnoj demonstraciji njihove gluposti zbog koje vjeruju u takve zablude.

Ovakav koncept su ustvari promaknuli Anunnakiji (Sivi) kako bi zataškali svoje aktualne genetičke eksperimente na ljudima u podzemlju, koji su doveli do stvaranja brojnih ljudskih klonova što sada žive među normalnim ljudskim bićima.

Kad bi znanstvena zajednica ispravno shvatila ulogu ostatka DNK u astralnoj regulaciji inkarniranog ljudskog entiteta, na primjer ulogu pohranjivanja svih informacija njegovih prethodnih i budućih inkarnacija koje simultano postoje u „Sadašnjici“ viših sfera, to bi automatski dovelo do spoznaje da ljudska vrsta nije samo puki proizvod Darwinove biološke evolucije nego multidimenzionalno astralno biće i moćan kreator svog fizičkog oblika i društvene sudbine kao inkarniranog entiteta.

Porobljavanje ljudi na Zemlji oduvijek se postizalo zataškavanjem drevnog znanja inkarniranog ljudskog entiteta o njegovoj pravoj energetskoj prirodi. Međutim, zavaravanje ljudi nigdje nije bilo toliko dalekosežno i bezobzirno kao u znanosti, a bioznanost je za to krunski primjer.

No, koncept biološke redundancije središnjeg živčanog sustava ključ je za pravilno razumijevanje načina na koji **amnezija** kod ljudi nastaje u njihovom mozgu.

Redundancija mozga sastoji se u tome da je **90% njegovih neuronskih sinapsi inhibitornog tipa** i da priječe prijenos akcijskih potencijala u središnjem živčanom sustavu. Samo je 10% ekscitatornih sinapsi koje potiču prijenos neuronskih signala u mozgu. Ovu dobro poznatu činjenicu još uvijek nisu shvatili svi neurobiolozi. Ona je ključna za razumijevanje farmakološke osnove psihodeličnih droga.

Tu je još jedna iznimno zanimljiva činjenica, a to je da se u perifernom živčanom sustavu odvija suprotno. U njemu 90% svih *motoneurona* stvaraju ekscitatorne sinapse.

Regulacija moždanih sinapsi izuzetno je dinamičan proces koji se odvija cijelog života. **Modulacija razine neuronske inhibicije usko korelira sa stupnjem ljudske amnezije o drevnim područjima duše.** U današnjoj bioznanosti razumijevanje ove činjenice uopće ne postoji.

Neuronska inhibicija razmjerno je slaba u dječjem mozgu, a onda stalno raste po-

slije puberteta kada se izgradi ego, a orijentacija inkarnirane osobnosti prema vanjskom svijetu dosegne svoj vrhunac. Nakon klimakterija razina neuronske inhibicije u mozgu polako se smanjuje, tako da starije osobe ponovno ostvaruju bolji pristup unutarnjim područjima svoje duše i astralnim dimenzijama.

Nije slučajno da se duhovno prosvjećenje većine ljudi istinski događa u poodmakloj dobi, obično poslije pete desetogodišnjice (7X7), kada je moguće otvaranje svih sedam čakri, ovisno o dobi duše inkarniranog entiteta. Ovo osobito vrijedi za **hipofizu** (šesta duhovna čakra) i **pinealnu žlijezdu** (sedma ekstatična čakra). Obje čakre sudjeluju u stvaranju amnezije. Kad se zatvore entitet doživljava iskustvo maksimalne amnezije. Kad se počnu otvarati amnezija se smanjuje i svijest je prijemljivija za astralne utjecaje koji stižu s razine duše.

Obje čakre imaju glavnu ulogu pri korištenju psihodeličnih droga. Pinealna žlijezda i hipofiza se naročito tijekom procesa svjetlosnog tijela obje oslobađaju svojih inhibitornih neuronskih sinapsi putem astralnog programa duše i tada se mogu otvoriti za prijem energija viših frekvencija iz pete dimenzije. Tijekom procesa svjetlosnog tijela te dvije žlijezde počinju rasti. U kasnoj fazi procesa svjetlosnog tijela njihova se hipertrofija može jasno pokazati kompjutorskom tomografijom, što je jasan dokaz njihove uloge u ljudskoj amneziji i njenom suzbijanju pomoću psihodeličnih droga.

Iz ovoga zaključujemo da je stupanj inhibicije na neuronskim sinapsama zaslužan za razvoj ljudske amnezije tijekom inkarnacije.

Na „više ja“ inkarniranog entiteta ne utječe ova pojava u mozgu, budući da je ono uvijek otvoreno za multidimenzionalnost viših sfera.

„Srednje ja“, koje također sadrži astralni program za regulaciju mozga kao biomodulatora astralnih signala, u potpunosti sudjeluje u izgradnji i preslagivanju neuronskih inhibitornih sinapsi. Programiraju ga, ustvari, duša i njezini genetski partneri inženjeri Anunnakiji tako što stvaraju energetske blokade na biološkoj razini središnjeg živčanog sustava. Budući da je „srednje ja“ povezano sa središnjim živčanim sustavom djelovanje mu je ograničeno te ono održava stupanj amnezije tijekom čitavog života, puneci ga pritom brojnim predrasuda-

ma, uvjerenjima zasnovanim na strahu te halucinatornim opažanjima koje u velikim količinama usvaja iz okoline.

„Niže ja“ djeluje na podsvjesnoj razini i uglavnom sudjeluje u dnevnoj regulaciji organizma koja se odvija ispod radara dnevne svijesti inkarniranog entiteta. Ova nevidljiva regulacija samo u slučaju bolesti, ozljeda, boli ili velike gladi izbija na svjesnu razinu i um je samo tada može aktivno doživjeti. „Srednje ja“ većinu vremena funkciju „nižeg ja“ u tjelesnoj regulaciji doživljava kao nešto što dobiva „gratis“.

Upravo iz tog razloga bioznanstvenici nisu razvili teoriju o funkciji višeg, srednjeg i nižeg „ja“ inkarniranih ljudskih bića i njihovoj ulozi u stvaranju ljudske amnezije. Oni čak nisu ni svjesni postojanja ovih astralno-energetskih sustava kao sastavnog dijela ljudske vrste. Ljudska amnezija zbog toga je znanstvenicima potpuno nepoznat fenomen pa stoga ne uspijevaju razumjeti psihodelične učinke droga kao što su *DMT*, *psilocin*, *meskalin*, *ecstasy* i druge.

Veo zaborava koji nakon inkarnacije stvara duša očito se stvara na razini mozga snažnom inhibicijom većine neuronskih sinapsi koje blokiraju slobodan pri-

sinapsi utječu isto tako i na ljudsku amneziju. Ovu farmakološku činjenicu danas nipošto ne shvaćaju svi specijalisti.

Na primjer, svi neurotransmiteri središnjeg živčanog sustava kao što su *adrenalin*, *noradrenalin*, *dopamin* (**kateholamini**) itd. koji uzrokuju depolarizaciju neurona imaju izražen utjecaj na ljudsku amneziju. U većini slučajeva visoke razine ovih neurotransmitera smanjuju stupanj amnezije i povećavaju razinu uzbudjenja.

Međutim, postoje mnoge druge supstance koje potiču isti efekt. Mnogi peptidi također dovode do depolarizacije neuronskih membranskih potencijala i utječu na ljudsku amneziju. Takozvani *enkefalini*, poznati i kao *opioidni peptidi*, imaju isti učinak kao i prethodno spomenuti neurotransmiteri. Mnoge *aminokiseline*, za koje se prije smatralo da samo izgrađuju bjelancevine, imaju sličan depolarizirajući učinak u mozgu kao i specijalizirani neurotransmiteri.

Ova činjenica potvrđuje da kemijske funkcionalne grupe imaju snažan učinak na membranski potencijal stanica zbog dipolnog momenta i mogu ga modulirati u smislu depolarizacije ili repolarizacije. Bio sam prvi koji je došao do ovog otkrića

Neuronska inhibicija razmjerno je slaba u dječjem mozgu, a onda stalno raste poslije puberteta kada se izgradi ego, a orijentacija inkarnirane osobnosti prema vanjskom svijetu dosegne svoj vrhunac. Nakon klimakterija razina neuronske inhibicije u mozgu polako se smanjuje, tako da starije osobe ponovno ostvaruju bolji pristup unutarnjim područjima svoje duše i astralnim dimenzijama

stup „srednjeg ja“ oko kojeg se ego razvija tijekom ljudskog života, prema multidimenzionalnosti viših sfera duše.

Ta je inhibicija dinamičan proces koji se mijenja tijekom ljudskog života u skladu s potrebama svake biološke dobi, a njih precizno određuje duša prije inkarnacije. Djeca, na primjer, imaju najniži stupanj amnezije te su otvorenija za impulse duše; ona su, mogli bismo reći, bliže Bogu. To je otvoreno rekao i Isus u Novom zavjetu, ali je Crkva to posve krivo protumačila.

Svi kemijski spojevi koji dospijevaju u mozak i utječu na regulaciju neuronskih

kada sam primijenio Univerzalni zakon u tumačenju regulacije organske tvari.

ULOGA PSIHODELIČNIH DROGA

Posvetimo se sada **skupini psihodeličnih droga** i pojašnjenju njihovih farmakoloških učinaka u svjetlu ove teorije. Ova se skupina sastoji od zasebnih supstanci i ne smijemo je miješati s drugim drogama, kao što je na primjer *kanabis* (*marihuana*) i *kokain*. Psihodelične droge se još nazivaju i „**halucinogeni**“ ili „**psihotomimetici**“. Oba naziva su zbu-
njujuća i pogrešna.

Psihodelično iskustvo je iskustvo multidimensionalnosti duše, odnosno „višeg ja“, širenjem dnevne svijesti „srednjeg ja“. To iskustvo nije halucinacija nego jedino istinsko iskustvo kozmičke stvarnosti.

Ustvari, iskustvo 3D prostora-vremena putem sekvencijalno organizirane dnevne svijesti je halucinatorna percepcija koja stvara energetske ravan iskustva ljudi kao inkarniranih entiteta. Neurobiolozi to ne razumije pa otud i njihova posvemašnja zabluda.

Tipična halucinatorna ideja „srednjeg ja“ je vjerovanje da je mozak mjesto gdje se ljudske ideje stvaraju i zadržavaju. Ljudski mozak zapravo ne može misliti, on može samo pretvarati astralne impulse duše u neuronske akcijske potencijale.

Ljudska amnezija zbog toga je znanstvenicima potpuno nepoznat fenomen pa stoga ne uspijevaju razumjeti psihodelične učinke droga kao što su DMT, psilocin, meskalin, ecstasy i druge

Tim akcijskim potencijalima svojstveno je da se usporavaju na neuronskim sinapsama tijekom svog putovanja središnjim živčanim sustavom. Kao što smo već istaknuli, akcijski potencijal ne može na sinapsi tek tako skočiti s jednog neurona na sljedeći. Umjesto toga, akcijski potencijal predsinaptičkog neurona dovodi do depolarizacije membranskog potencijala mirovanja i na taj način potiče izlučivanje neurotransmitera u intrasinaptičkom međuprostoru. Ti neurotransmiteri uzrokuju depolarizaciju postsinaptičke membrane u skladu sa svojim dipolnim momentom te tako pokreću ekscitatorni ili inhibitorni postsinaptički potencijal.

Otpuštanje neurotransmitera u intrasinaptičkom međuprostoru i njihov utjecaj na postsinaptičku membranu zahtijeva određeno vrijeme. Stoga je poznato da se svi neuronski signali, koji su ustvari akcijski potencijali, značajno usporavaju na svim neuronskim sinapsama tijekom svog širenja središnjim ili perifernim živčanim sustavom.

Ovo usporavanje na sinapsama dovodi do usporenog i sekvencijalnog rada mozga. Ovakvu strukturu mozga namjerno je stvorila duša kako bi onemogućila percepciju simultanosti svih energetskih međudjelovanja u višim sferama. S teleološke točke gledišta upravo to usporavanje akcijskih potencijala na neuronskim sinapsama mozga stvara iluziju sekvencijalnog vremena i 3D prostorno-vremenske stvarnosti inkarniranih ljudskih bića. Ovu sam temeljnu gnostičku činjenicu detaljno razradio u novoj Gnozi Univerzalnog zakona (vidi nje-mačka stručna djela o Gnozi). Ona leži u samoj osnovi ljudske spoznaje i njoj svojstvenih ograničenja.

U novoj fizikalnoj teoriji Univerzalnog zakona dokazao sam da su **prostor (s) i konvencionalno vrijeme (t)** jedno te isto. Njihovo razlikovanje, kao što se danas prakticira u fizici i znanosti, a onda i u svakodnevnom životu, najveća je iluzija ljudske percepcije. To dovodi do halucinatorne ideje prostora-vremena u smislu veličine/prostora te sekvencijalnog vremena *t*.

Energetska osnova ove iluzije leži u namjernom usporavanju neuronskih impulsa – akcijskih potencijala neurona – na svakoj sinapsi u mozgu i u perifernom živčanom sustavu.

Tako sam po prvi put u povijesti znanosti došao do potpune sinteze svih neurobioloških podataka i *apriori* ljudske ideje prostora-vremena koju nalazimo u temeljima svih dosadašnjih filozofskih sustava – na primjer, u Kantovom znamenitom djelu „Kritik der reinen Vernunft“ („Kritika čistog uma“).

Sažmimo sada raspravu o ovom problemu. Psihodelično iskustvo nije halucinacija, kao što to danas pogrešno misle svi farmakolozi, već iskustvo jedine prave multidimensionalne stvarnosti duše i viših sfera. Čitavo iskustvo ljudskih entiteta nakon Uzašašća bit će u tom smislu psihodelično iskustvo.

Da pokažem kakvih je razmjera prevladavajuća zabluda danas citirat ću konvencionalan opis učinaka psihodeličnih droga koji se može pronaći u standardnom udžbeniku iz farmakologije „The Pharmacological Basis of Therapeutics“ (autori Goodman i Gilman, McGraw-Hill, 1992., str. 553):

„... ono što razlikuje psihodelične agense od drugih vrsta droga jest

njihova sposobnost da pouzdano induciraju stanja izmijenjene percepcije, misli i osjećaja, koja se inače ne mogu iskusiti osim u snovima ili usred vjerskog zanosa. Većina opisa „psihodeličnog stanja“ uključuje nekoliko bitnih čimbenika. Prisutna je pojačana svijest o osjetilnim podražajima, često popraćena snažnijim osjećajem jasnoće, ali i smanjenom sposobnošću kontrole nad iskustvom kroz koje se prolazi. Često je prisutan osjećaj da je jedan dio „ja“ pasivan promatrač („ego“ koji gleda), a ne aktivna sila sposobna da uređuje i usmjerava, dok drugi dio „ja“ sudjeluje i prima živopisno i neobično osjetilno iskustvo. Pozornost se usmjerava prema unutra, a svladava je prividna jasnoća i čudesnost misaonog procesa pojedinca. U ovakvom stanju i najmanja senzacija može poprimiti duboko značenje. U principu dolazi do smanjivanja sposobnosti razlučivanja granica između predmeta i granica između sebe i okoline. Vezano za gubljenje granica, može se javiti i osjećaj jedinstva s „čovječanstvom“ ili „kozmosom“.“

Neriješena je zagonetka kako je moguće da je ovakav precizan i živopisan opis proširene multidimensionalne svijesti uspio dovesti do tako krivih zaključaka u farmakologiji o učincima psihodeličnih droga. Na primjer, „smanjena sposobnost razlučivanja granica između predmeta te granica između sebe i okoline“ nije ništa drugo nego povratak ograničene dnevne svijesti na normalnu proširenu percepciju Jednog koja se pruža našem „višem ja“, a koje zna da je neodvojiv dio Svega što Jest.

Osjećaj Jednog – „osjećaj jedinstva s čovječanstvom i kozmosom“ – nije farmakološka aberacija psihodeličnih droga na um, kao što se tumači u farmakologiji, već krajnji cilj svakog inkarniranog entiteta na putu duhovne evolucije koja će se ostvariti Uzašašćem.

Nadam se da čitatelji sada shvaćaju koliko je velika spoznajna zabluda koja danas prevladava u bioznanosti i medicini i zašto te znanosti u petoj dimenziji treba u potpunosti eliminirati. Ta eliminacija, međutim, mora početi kao mentalni proces na Kraju Svijeta prije masovnog

Uzašašća. Ovaj članak je zato od iznimne važnosti prije prvog vala Uzašašća ljudskih bića, koji se predviđa ujesen.

PREGLED PSIHODELIČNIH DROGA

Prve psihodelične droge koje su ljudi koristili bile su biljnog podrijetla i njihova uporaba vjerojatno traje otkad je čovječanstvo. *Peyote kaktus* koji sadrži **meskalin**, i mnoge *gljive* koje sadrže **psilocin**, odvajkada su poznate starosjedičkom stanovništvu Južne Amerike. Njihova se ljekovita svojstva iznimno cijeno. Meskalin je prvi pobudio veliko zanimanje znanstvenika za učinke psihodeličnih droga početkom dvadesetog stoljeća, prije nego li je 1943. otkriven i sintetički proizveden LSD.

Usljedio je ogroman porast broja istraživanja psihodeličnih droga, u nadi da će se pronaći rješenje za mnoge duševne poremećaje kojih je bilo sve više u izuzetno restriktivnom društvu onog vremena u kojem je nesputano seksualno iskustvo bilo tabu. Pedesetih godina 20. stoljeća u uglednim znanstvenim časopisima puno se pisalo o efektima LSD-ja. Mnogi znanstvenici, studenti, pisci i umjetnici eksperimentirali su s LSD-jem kako bi istražili granice ljudske svijesti. Snažne društvene pokrete, npr. *bitnike* i *djecu cvijeća*, kao i sveopći revolt protiv rata u Vijetnamu, koji su dramatično preobrazili američko društvo, snažno je potpomogla raširena konzumacija psihodeličnih droga.

Godine 1970. pod golemim pritiskom farmaceutske industrije i mnogobrojnih konzervativnih lobija i državnih institucija, koji su se bojali oslobodilačkog potencijala psihodeličnih droga za kolektivnu svijest ljudi te društvenih posljedica koje je sa sobom nosila proširena svijest građana, široka uporaba ovih droga praktički je zabranjena te ih se svrstalo u istu kategoriju u kojoj se nalazio *heroin*.

Isto se dogodilo i DMT-ju (*dimetiltriptaminu*), što je fiziološki spoj ljudskog tijela, premda se može proizvoditi i sintetički. Ova je droga Zakonom o kontroliranim supstancama iz 1970. i Konvencijom Ujedinjenih naroda o psihotropnim drogama iz 1971. klasificirana kao *schedule 1* droga, dakle ona koja se ne može rabiti u medicinske svrhe te se tako našla u istoj kategoriji s drugim zloglasnim drogama koje izazivaju tešku ovisnost.

Takva odluka nema apsolutno nikakvog utemeljenja u znanstvenim dokazima

kojima raspolažemo, čak i kad se uzmu u obzir podaci manjkave suvremene farmakologije i medicine. Jedini joj je cilj široj javnosti onemogućiti postizanje transcendentnog multidimenzionalnog iskustva. U mnogim starijim kulturama DMT je bio dobro poznat i rasprostranjen, o njemu se govorilo kao o „Božjoj drogi“. U nastavku ću detaljnije govoriti o ovoj prirodnoj supstanci ljudskog metabolizma.

Kao što je već spomenuto, farmakolozi nemaju jasan pojam o stvarnim transcendentnim učincima psihodeličnih droga i njihovoj stvarnoj farmakološkoj osnovi koju imaju u našem mozgu. Čisto iz tog razloga čak je i njihova kemijska klasifikacija vrlo zbunjujuća i ne uzima u obzir stimulirajući ili inhibirajući utjecaj koji te supstance imaju na stanice u skladu s dipolnim modelom, budući da je taj model nepoznanica konvencionalno usmjerenim farmakolozima.

Počevši od dipolnog modela, sada možemo iznijeti novu racionalnu klasifikaciju i podijeliti psihodelične droge u dvije podskupine:

1. **LSD skupina psihodeličnih droga koje inhibiraju stanice**, uključujući LSD, psilocin i DMT. Ove potonje dvije droge su biološkog podrijetla – psilocin biljnog, a DMT biljnog i ljudskog, iako se ovaj posljednji može proizvesti i sintetički. LSD je polusintetička droga.
2. **Meskalin-skupina** depolarizirajućih, stimulirajućih psihodeličnih droga, uključujući meskalin, DOM, DMA, MDA, MDMA (ecstasy), amfetamin i njegove derivate.

Konvencionalna farmakologija ne poznaje ovakvu klasifikaciju i nastupa potpuno agnostički prema biološkoj regulaciji ljudskog tijela i stvarnim farmakološkim učincima vanjskih kemijskih

funkcionalnih grupa na stanice i tijelo u kontekstu te regulacije.

Objasnimo sada po prvi put u povijesti bioznanosti stvarnu farmakološku osnovu psihodeličnih droga, utemeljenu na ovoj novoj klasifikaciji. Saznali smo da je oko 90% svih neuronskih sinapsi u mozgu inhibitorno, iako akcijske potencijale u središnjem živčanom sustavu pokreću depolarizirajući, stimulirajući neurotransmiteri ili drugi spojevi kao što su aminokiseline, *glutamat* i *aspartat*, ili pak različiti tipovi peptida.

Kada se primijeni dipolni model postaje očito da elektromagnetska, kvantna kemijska struktura svih neurotransmitera *kateholaminskog tipa* (adrenalin, noradrenalin,

AJAHUASKA CEREMONIJA - DMT je primarni psihodelični spoj koji nalazimo u ajahuaski, tradicionalnom amazonskom pripravku koji domorodačko stanovništvo koristi u proročke i medicinske svrhe. Farmakološki gledano, ajahuaska je kombinacija DMT-ja i enzimskog inhibitora MAO-a, koji omogućuje DMT-ju da se apsorbira iz probavnog trakta i da se ne razgrađuje u jetri

dopamin itd.) ima sličan dipolni moment kao i psihodelične droge iz meskalin-skupine. To znači da te psihodelične droge, da se tako izrazimo, oponašaju učinak fizioloških neurotransmitera u mozgu – one ojačavaju depolarizaciju na neuronskim sinapsama, neovisno o krajnjem ishodu. Budući da je većina sinapsi u mozgu inhibitornog tipa, njihov se inhibitorni učinak može povećati. Isto vrijedi i za ekscitatorne sinapse – i njih se pretjerano stimulira u odnosu na normalno stanje.

Ovaj se problem mora sagledati s općeg gledišta kako bi se razumio ukupni farmakološki učinak psihodeličnih droga u mozgu. Kada se 90% svih inhibitornih sinapsi dodatno aktivira uz pomoć stimulirajućih, depolarizirajućih psihodeličnih

Dizajnirajte željeni predmet i pritisnite PRINT

REVOLUCIJA 3D TISKA

DANAS SVJEDOČIMO OSVITU NOVOG DOBA U KOJEM ĆETE MOĆI OSMISLITI, DIZAJNIRATI I PROIZVESTI TRODIMENZIONALNE (3D) PREDMETE RAZLIČITIH MATERIJALA JEDNOSTAVNIM KORIŠTENJEM POVOLJNOG, AUTOREPLICIRAJUĆEG 3D DESKTOP PRINTERA

Piše: David Briddock

<http://davidbriddock.com>

U travnju 2007. svjetski poznati izumitelj i industrijski dizajner Sir James Dyson izjavio je sljedeće: „Mogućnost stvaranja napredne proizvodne tehnologije koja se može kopirati je doista izvanredan koncept s dalekosežnim implikacijama.“ Danas svjedočimo osvitu novog doba u kojem ćete moći osmisliti, dizajnirati i proizvesti trodimenzionalne (3D) predmete različitih materijala jednostavnim korištenjem povoljnog, autoreplicirajućeg 3D desktop printera. Što je, međutim, 3D printer? Kako funkcionira? Koje materijale koristi?

Koje su to sve mogućnosti koje ova tehnologija nudi?

ŠTO JE 3D TISAK?

3D printer funkcionira vrlo slično dobro nam poznatim tintnim printerima. Međutim, umjesto tinte odabrani materijal se provlači ili izbacuje kroz glavu uređaja, a potom vrlo brzo suši i otvrdnjava u prethodno određeni uzorak. Ovaj proces se višestruko ponavlja, stvarajući tako slojeve materijala. Prilagodbom rezolucije određuje se količina izbačenog materijala te stoga i de-

bljina svakog sloja. Postavljanje visoke rezolucije nudi brzu proizvodnju prototipa, dok slabija omogućuje dodavanje sitnih detalja i finu završnu obradu. Mnogi povoljni 3D printeri već mogu raditi uz korištenje submilimetarskih rezolucija, a kao što smo vidjeli na primjeru tehnologije tintnih printera, odgovarajuća financirana istraživanja i razvoj uvelike će unaprijediti i rezoluciju i preciznost. Ovaj sitno zrnati, slojeviti proizvodni proces 3D printerima daje iznimnu fleksibilnost, omogućujući im da rade više od pukog stvaranja pojedinačnog

proizvoda ili asortimana dijelova koji se u kasnijoj fazi moraju spojiti. Oblik se određuje na temelju prethodno utvrđenog 3D matematičkog modela. Ti modeli mogu biti složeniji i zamršeniji od onih koji se rabe u tradicionalnoj proizvodnji. Zamislite predmete uložene unutar drugih predmeta, ili zamršene prethodno međusobno povezane predmete, kao što su na primjer 3D slagalice, šarka ili metalni srednjovjekovni oklop – proizvedene u procesu koji se sastoji od samo jednog koraka.

Najvažnije od svega, jednom kada nabavite jedan 3D printer, moguće je proizvesti komponente za drugi. Ti bi dijelovi mogli biti točne replike ili bi ih se moglo redizajnirati tako da budu snažniji, pouzdaniji i da troše manje materijala. Kontinuirana primjena unaprijeđenog dizajna na ovaj proces autoreplikacije vodi razvoju sve naprednijih 3D printera.

Zamjenjiva glava printera osigurava dodatnu fleksibilnost tako što je svaka glava optimizirana za upotrebu različitih materijala. Time se omogućuje stvaranje iznimno kompleksnih, kompozitnih predmeta – predmeta s optimalnim odnosom snage i težine, kompaktnosti i fleksibilnosti, postojanosti i funkcionalnosti, koji mogu sadržavati ugrađene elektroničke strujne krugove.

Ovakav proces koji se sastoji od jednog jedinog koraka posve je suprotan tradicionalnim 3D proizvodnim tehnologijama koje su u ovom ili onom obliku dostupne od 70-ih godina dvadesetog stoljeća. Za njih je karakterističan pretjerano skup hardver uređaja, znatno skuplji materijali te sastavljanje u više koraka i završna obrada koji oduzimaju mnogo vremena. Sva ta oprema mahom se nalazi u okruženju sličnom tvornicama i stvara probleme s bukom, prašinom, plinovima i opasnim materijalima. Ovi čimbenici dosad su ograničavali individualno krojenu 3D proizvodnju po narudžbi na samo nekoliko bogatih organizacija, u prvom redu laboratorija za razvoj inženjerskih prototipa, proizvođača modela za filmske kompanije te obrazovnih ustanova. Pojava povoljnih 3D printera otvara sasvim nove mogućnosti u 3D proizvodnji velikom broju poduzetnih i kreativnih pojedinaca.

ANATOMIJA 3D PRINTERA

Osnovni model 3D printera jednostavan je i dizajnom i načinom rada. Riječ je

ustvari o kockastom okviru koji podržava podlogu koja se miče u okomitom smjeru, tvoreći os Z. Iznad ove podloge motorizirane poluge pokreću pomicanje glave printera u smjeru osi X i Y. Glava usmjerava i grije materijal koji se tiska i izbacuje na platformu printera – poput vrućeg ljepila.

Koliko je velik taj kockasti oblik? To ovisi o predmetima koji se žele otisnuti. Malenim predmetima dovoljan je malen printer, koji ne oduzima više prostora od tintnog printera za papir. Za veće se predmete i čitava konstrukcija povećava, o čemu svjedoče i brojne inicijative kojima se nastoji tiskati i čitave zgrade u prirodnoj veličini. Međutim, čak i kod primjera industrijske proizvodnje i glave printera koja se kreće po tračnicama ove je printere i dalje lako prepoznati kao veliku braću desktop 3D printera.

Malenim predmetima dovoljan je malen printer, koji ne oduzima više prostora od tintnog printera za papir. Za veće se predmete i čitava konstrukcija povećava, o čemu svjedoče i brojne inicijative kojima se nastoji tiskati i čitave zgrade u prirodnoj veličini

Računalni sklop 3D printera također je vrlo jednostavan. Budući da je nalik motoriziranom kalkulatoru, printer ima tek nekoliko tiskovnih ploča i PC priključak za prijem višeslojnog 3D digitalnog modela. Kad se model zaprimi, printanje sloja se jednostavno sastoji od kontrole protoka materijala i X i Y gibanja glave. Nakon svakog sloja ona pomiče platformu na Z osi u skladu s prethodno zadanom rezolucijom tiska.

Procesorsku snagu i softver koji su potrebni za stvaranje 3D digitalnih modela mogu nam pružiti snažni računalni uređaji koje već imamo. Iskorištavanje već postojećih računalnih resursa smanjuje troškove pokretanja sustava, a već postoji velik broj komercijalnih i open-source aplikacija za 3D modeliranje. Početak šire uporabe 3D printera potaknuo bi razvojne programere na kreiranje dodatnih inovativnih aplikacija, od kojih bi se neke mogle koristiti na tabletima i smartphone uređajima.

Naravno, za proizvodnju ovakvih predmeta potrebni su i primjereni materijali. Izbor materijala i troškovi su zapravo

najbitniji za potpuno ostvarivanje potencijala koji ima 3D tisk. O kakvim to, dakle, materijalima govorimo?

ZNANOST O 3D MATERIJALIMA

Komercijalna 3D proizvodnja ostvaruje se uz pomoć velikih strojeva u industrijskom okruženju. Ti strojevi proizvode predmete od najrazličitijih vrsta materijala. Neki se materijali prije uporabe moraju taliti, omekšavati, granulirati, likvificirati, dok drugi zahtijevaju često tretiranje svjetlošću ili topline da bi se osušili i očvrstnuli u procesu tiskanja. U nekim slučajevima svaki se sloj proizvodi pojedinačno, a potom spaja, nešto poput 3D slagalice.

Za razliku od 3D tiska, mnoge ove metode su skupe i spore. Veliki strojevi iziskuju mnogo prostora i energije. To zna

biti prljav, bučan, pa čak i opasan posao, budući da kompleksni predmeti obično zahtijevaju proces u više etapa, uključujući završnu obradu i konačnu izradu.

U usporedbi s time, desktop 3D printeri u pravilu proizvode predmete koristeći niz termoplastičnih polimera. Te polimere je lako nabaviti u kalemima tankog filamenta po cijenama koje pojeftinjuju troškove izrade na tek nekoliko lipa po kubnom centimetru. Recikliranje može dodatno smanjiti troškove proizvodnje. Odbačeni prototipi i predmeti koji se se polomili, istrošili ili jednostavno više nisu za uporabu mogu se reciklirati i osigurati materijal za razvoj nekog novog proizvoda ili nove ideje.

Velik je broj polimera koji se mogu koristiti, ali najpopularniji su PLA, ABS i HDPE. Iako se većina njih temelji na fosilnim gorivima, postoji i nekoliko alternativa biljnog podrijetla koje su uz to i biorazgradive. Polimeri su obično dostupni u nizu boja, a neki materijali omogućuju neprozirne i poluprozirne varijante.

Pri izboru najboljeg polimera mnogo je čimbenika koje treba uzeti u obzir. S

nekim je polimerima lakše raditi nego s drugima pa su stoga idealni za početne eksperimente s 3D tiskom.

Drugi su pak prikladniji za krajnju svrhu predmeta te njegove željene karakteristike i okolinu u kojoj će se na kraju upotrebljavati. Iscrpno proučavanje svojstava različitih polimera pomoći će u odluci o najboljem izboru.

Međutim, termoplastični polimeri su samo jedan dio ove priče. Inovativni korisnici 3D tiska i akademske ustanove

3D tisak danas nudi isti takav kreativni duh i zamah koji je postojao i u najranijim danima kućnih računarskih radionica. Naznaka je to nečeg novog, velikog, nečeg što bi moglo promijeniti ljude i njihov život, zajednicu, industriju i trgovinu. To nešto već se događa

eksperimentiraju s drugim materijalima i glavama koje podržavaju veći broj različitih materijala.

Tisak uz korištenje dvaju ili više materijala podiže ovu igru na jednu posve višu razinu. Na primjer, jedan materijal može se koristiti kao dodatak pri proizvodnji kompleksnih ili krhkih predmeta. Takav „žrtveni“ materijal može se kasnije odstraniti pranjem ili otapanjem.

Ovi dodatni materijali mogu biti i važan dio konačnog proizvoda. Variranje količine pojedinog materijala može uvelike utjecati na trajnost, fleksibilnost i završnu obradu otisnutog predmeta. Primjer bi bio dodavanje gumolike supstance na određene dijelove predmeta radi čvršćeg hvata, kao na primjer kod kućišta mobilnog telefona.

Druga prednost u slučaju većeg broja različitih materijala je mogućnost korištenja provodljivih i neprovodljivih materijala i stvaranja elektroničkih strujnih krugova i komponenti. Budući da proces printanja traje bez prekida i u jednom koraku, te komponente se mogu umetnuti unutar predmeta, što 3D dizajneri-

ma daje slobodu kakvu prije nisu imali. Kako bismo naglasili fleksibilnost 3D tiska, razmotrimo sada nešto što je posve drukčije od plastičnih polimera – biomaterijal. Gelaste tvari koje sadrže žive stanice mogu se otisnuti kako bi se proizveli zamjenski organi i dijelovi tijela. Biotehnološke kompanije pokazuju veliko zanimanje za ovaj 3D inženjering tkiva. Nije baš vjerojatno da ćete jako skoro tiskati svoj vlastiti biogips, no ovo je svakako jedno brzorastuće područje 3D inovacije i razvojnih investicija.

Znanost o materijalima u 3D tisku trenutno je još uvijek u povojima. Još je mnogo toga što treba shvatiti i naučiti i mnogo pokusa koje treba izvesti. Kako ova tehnologija postaje sve dostupnija, za očekivati je da ćemo svjedočiti većim ulaganjima u istraživanja i njen razvoj. U budućnosti bi to moglo značiti da ćemo materijale za 3D printere nalaziti odmah pored tintnih patrona u svom supermarketu.

PRVI OBOŽAVATELJI

Kada se pojavi neka zanimljiva nova tehnologija, uvijek se nađe skupina hobista ili eksperimentatora koji je žele sami isprobati. Oni često troše znatne svote teško zarađenog novca za privilegij posjedovanja prvog uređaja takve vrste. Sa zadovoljstvom troše velik dio svog slobodnog vremena kako bi ga bolje upoznali i razumjeli, a što je moguće samo praktičnim iskustvom iz prve ruke.

Industrija proizvodnje hardvera i softvera uvijek se razvija kao odgovor na potrebe ovih pojedinaca – kao što smo vidjeli u slučaju fotografske obrade filma, snimanja vlastitih filmova kod kuće te samostalne proizvodnje osobnih računala. To na kraju rezultira većom dostupnošću i manjim troškovima, što potiče i druge da se uključe u proces.

Prve konfiguracije osobnih računala koštale su na tisuće funti u današnjim omjerima. Međutim, ne zaboravimo da su upravo kompjutorski klubovi iz „kućne radinosti“ 70-ih godina sa svojim entuzijastičnim, motiviranim članovima i garažnim radionicama započeli čitav koncept povoljnog i dostupnog kućnog računarstva te svojom samoinicijativom doveli do razvoja industrije osobnih računala.

3D tisak danas nudi isti takav kreativni duh i zamah koji je postojao i u najranijim danima kućnih računarskih radionica. Naznaka je to nečeg novog, velikog,

nečeg što bi moglo promijeniti ljude i njihov život, zajednicu, industriju i trgovinu. To nešto već se događa.

MASOVNO USVAJANJE TEHNOLOGIJE

Danas je dostupan velik broj cijenom vrlo povoljnih 3D printera, od kojih neki traže više „uradi sam“ konfiguraciju nego drugu. I dok im je sada cijena u pravilu otprilike ista kao i cijena visokokvalitetnog osobnog računala, u bliskoj budućnosti 3D printeri mogli bi biti povoljni i rašireni kao što su to danas printeri za papir. Zašto? Nekoliko je razloga.

Kao prvo, autoreplikacija podrazumijeva da je moguće kreirati barem neke dijelove za novi 3D printer koristeći drugi 3D printer. Danas za to postoji ograničenje na oko 50% dijelova (stvari kao što su motori i druga elektronika trenutno su još uvijek odviše komplicirane), ali ta brojka će s vremenom zasigurno rasti.

Dakle, umjesto da plaćate naknadu za predmete koje je proizvela profitna organizacija i troškove slanja, možete proizvesti mnoge dijelove koristeći 3D printer svoga prijatelja po cijeni od nekoliko lipo po komadu.

Ovime se značajno smanjuju troškovi i otvara mogućnost razvoja takvih printera prilagodbom i optimizacijom postojećih modela.

Malena zajednica inovatora i mladih inženjera mogla bi kupiti jedan 3D printer, a potom početi tiskati replike dijelova i dijeliti ih unutar zajednice. Članovi zajednice trebaju samo kupiti komponente koje se ne mogu tiskati prije nego što sastave vlastite 3D printere.

Kao drugo, budući da gotovo svatko već posjeduje dobru računalnu platformu, ne treba se kupovati druga oprema. Sve što je potrebno je aplikacija za izradu 3D modela i komunikacijski softver za 3D printer. Izbor aplikacija za izradu 3D modela, alata i resursa je doista impresivan, bilo da su dostupni besplatno ili po cijenama koje su dovoljno niske da privuku hobiiste ili entuzijaste.

Za sada ne postoji nešto što bismo mogli nazvati čudesnom, „mrak“ aplikacijom za 3D tisak. Međutim, internet je sjajno mjesto za otkrivanje, skidanje i iskušavanje čitavog niza inovativnih softvera. Naravno, možete probati kreirati i nešto svoje uz pomoć nekog od mnogobrojnih open-source sustava za razvoj softvera. Treće, početni troškovi mogli bi se smanjiti

snižavanjem cijena hardvera. Cijene naših današnjih tintnih printera intenzivno se snižuju kako bi se povećao udio tržišnog vlasništva – često i ispod cijene koštanja. Dobit se ostvaruje prodajom potrošnog materijala, tj. tintnih patrona.

Slična marketinška strategija mogla bi se primjenjivati i kod 3D printera koji koštaju otprilike kao i tintni, a dobit bi se ostvarivala opsežnim katalogom materijala dostupnim u širokom asortimanu boja.

KOMERCIJALNI ILI VLASTITI DESKTOP PRINTER?

Danas ima mnogo komercijalnih organizacija koje se nude da vam naprave vaše 3D predmete. One u pravilu raspolazu proizvodnim prostorom nalik tvornicama s mnogobrojnim velikim i sofisticiranim strojevima koji mogu izraditi predmete različitih veličina, boja, od različitih materijala te različite završne obrade.

Odlučite li se za neku od tih komercijalnih usluga, to vam jamči minimalne početne troškove. Trebat će vam samo prava aplikacija za 3D dizajn i modeliranje da biste stvorili digitalni prikaz svoga predmeta – a to je nešto što možda već i imate ili što možete besplatno skinuti s interneta. Većina tih organizacija ima internetske stranice, što omogućuje stavljanje gotovih 3D modela na internet, dok vam se stvarni predmeti šalju kasnije.

Međutim, plaćati nekome da vam napravi vaše 3D predmete zna biti vrlo skupo, naročito ako planirate puno eksperimentirati ili kreirati velik broj dizajnerskih prototipa. Kako bi, dakle, bilo da imate vlastiti desktop 3D printer?

Kad ga jednom nabavite, održavanje i uporaba desktop 3D printera ne košta mnogo. Moglo bi vam biti jako zabavno uspoređivati različite programske pakete i eksperimentirati raznim 3D modelima i proizvodnim materijalima. Mogli biste čak tiskati nove dijelove za 3D printer svojih prijatelja i pritom primjenjivati neke vlastite inženjerske inovacije.

Postoji nekolicina 3D printera koji su zgodni za hobbiste i obožavatelje „uradi sam“ eksperimentiranja. Odabirom stroja koji ima aktivnu zajednicu korisnika imat ćete pristup korisnim forumima i inovacijama, kao i priliku da sudjelujete u daljnjem razvoju tehnologije 3D tiska.

BESKONAČNE MOGUĆNOSTI

Da imate pristup osobnom 3D printeru, što biste voljeli izraditi? Da ovo pitanje

postavite stotini različitih osoba, siguran sam da biste na nj dobili gotovo isto toliko odgovora.

Postavite ovo pitanje arhitektu, inženjeru u automobilske industriji, konzervatoru, znanstveniku, nastavniku, učniku, kirurgu ili volonterima u zemljama Trećeg svijeta, i vidjet ćete da će im odgovori biti iznenađujuće različiti. Pitajte to isto prijatelja ili slučajnog prolaznika, i odgovori će ponovno biti drukčiji.

Postavite ovo pitanje mladima, i vidjet ćete da će njihove ideje vrlo vjerojatno biti svježije, nesputane i neočekivane. Pretvaranje tih ideja (ili barem samo onih praktičnijih) u stvarne predmete koje djeca mogu primiti u ruku i koristiti – i sve to usred njihove učionice – svakako bi privuklo njihovu pozornost. Nastavnici bi mogli koristiti 3D proizvodnju u nastavi kako bi djecu interaktivno uključili u sudjelovanje u sadržajima školskog plana i programa te pitanja koja se tiču stvarnog života. Teme bi mogle uključivati 3D dizajn i tehnike

cinske skrbi je golem. Zamislite samo po individualnim potrebama izrađene transplantate uz pomoć 3D umetaka i tehnologije matičnih stanica, ili pak savršeno po mjeri izrađene organske proteze te zarastanje rana na staničnoj razini.

Kako bi zemlje Trećeg svijeta reagirale na ovu tehnologiju? Tamošnji bi stanovnici vrlo vjerojatno na nju gledali iz potpuno drukčije perspektive nego tipični zapadnjaci. Možda bi njome izradili alat za poljoprivredu ili sustave za navodnjavanje, predmete koji bi im pomagali u liječenju i zdravstvenoj skrbi, ili pak predmete koji bi imali obrazovnu funkciju u njihovim školama i zajednicama.

Sve su to tek neki primjeri, a mogućnosti je bezbroj.

ZAKLJUČAK

Danas na području „uradi sam“ 3D tiska svjedočimo istom onakvom duhu koji je zavladao u doba širenja osobnih računala iz kućne radinosti. Postoje strojevi koji se mogu sastaviti, elektronički sklopovi i računalni pro-

Danas na području „uradi sam“ 3D tiska svjedočimo istom onakvom duhu koji je zavladao u doba širenja osobnih računala iz kućne radinosti. Postoje strojevi koji se mogu sastaviti, elektronički sklopovi i računalni programi koje je moguće razviti

izrade modela, inženjering i proizvodne procese, fiziku i kemiju materijala, razvoj softvera i matematiku.

Znanstvenici koji proučavaju materijale imat će priliku ne samo da budu produktivni usprkos sve manjim novčanim sredstvima, nego i da vide kako se njihov trud i otkrića pretvaraju u stvarne proizvode – proizvode koji bi jednom zauvijek mogli promijeniti način na koji proizvodimo dijelove uređaja, svakodnevne predmete, pa čak i čitave građevine.

Konzervatori bi mogli skenirati drevne, dragocjene i osjetljive rukotvorine, a potom te digitalne modele poslati 3D printerima širom svijeta da ih se javno izloži ili istražuje. Sličan proces bi se mogao iskoristiti i za rekonstrukciju fosila. Takve bi tehnike mogle biti od osobite koristi u forenzičkoj patologiji za rekonstrukciju dokaza s mjesta zločina.

Ako 3D biotisak uzme maha, potencijal za revolucioniziranje zdravstva i medi-

povi i računalni programi koje je moguće razviti. Postoji nepregledno mnogo prostora za eksperimente, učenje, dizajn i inovacije.

U kojem će se smjeru razvijati 3D tisk i na koje će načine možda promijeniti tehnologiju, obrazovanje, zdravstvo i trgovinu, tek ostaje da se vidi. Uz malo uloženog novca i vremena već sada svatko od nas može biti malenim dijelom ove fascinantne priče.

O AUTORU

David Briddock je slobodni pisac, konzultant i tehnolog iz Cheshirea (Ujedinjeno Kraljevstvo). Već se gotovo tri desetljeća bavi informatikom i svoja znanja i usluge nudi brojnim britanskim kompanijama. Redoviti je suradnik časopisa *Micro Mart*, u čijem je 1142. broju objavljen sličan članak.

Adresa njegovog bloga i kontakt mogu se pronaći na <http://davidbriddock.com>

VATIKAN I TAJNOVITE LAŽI O FÁTIMI

OTKADA SE DJEVICA MARIJA UKAZALA PRED TROJE DJECE

Philip Coppens © 2012.

U FÁTIMI 1917. GODINE, KATOLIČKI JE SVIJET BIO FASCINI-

E-mail: info@philipcoppens.com

RAN TRIMA TAJNAMA OTKRIVENIM DJECI, ALI MOŽDA IH

Web stranica: <http://www.philipcoppens.com>

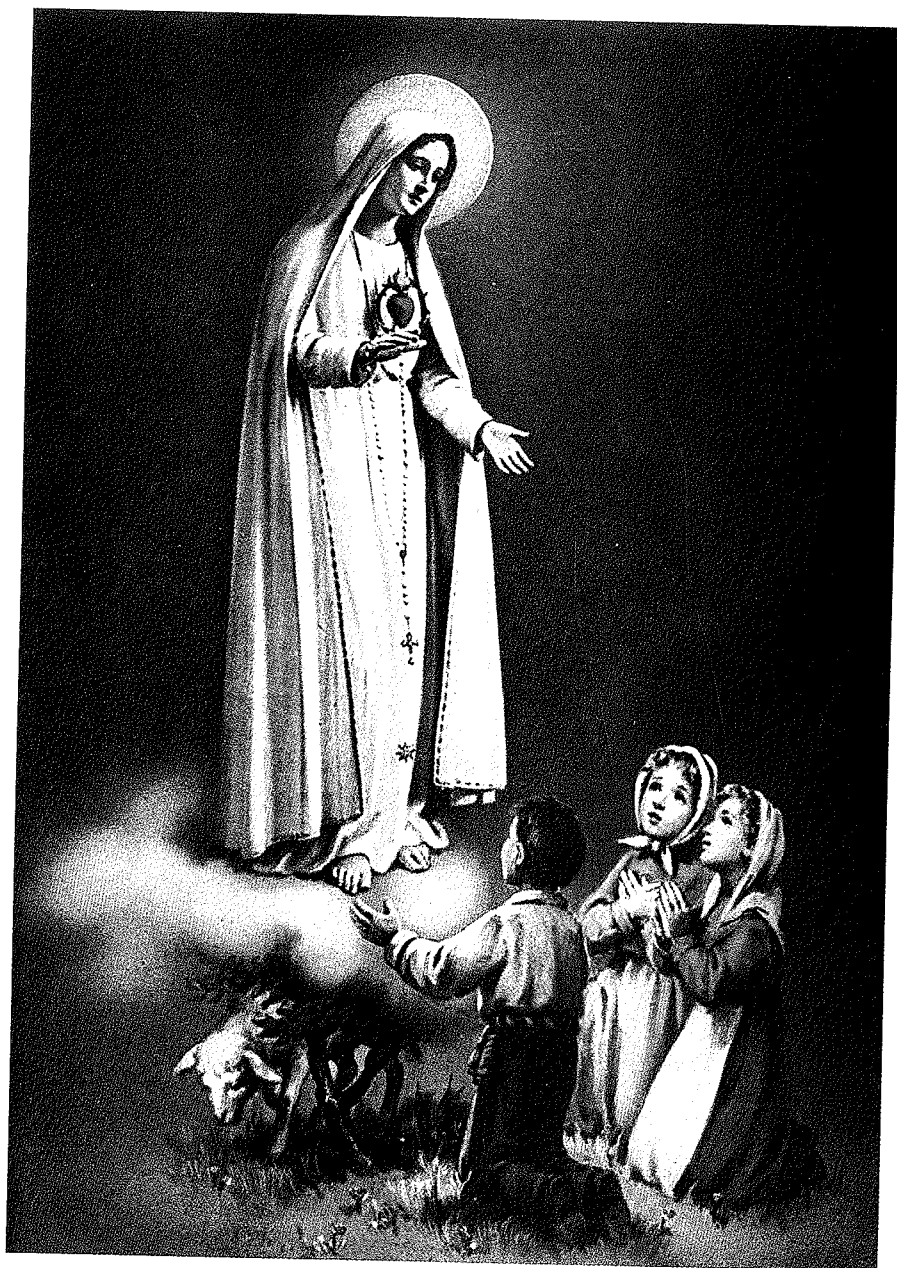
JE VATIKAN KRIVOTVORIO ZBOG VLASTITIH POLITIČKIH I RELIGIJSKIH CILJEVA.

U zadnja dva stoljeća, ukazanja Djevice Marije Katolička je crkva učinila veoma važnim dijelom kršćanskog religijskog iskustva i doktrine. Neki kritičari tvrde da se popularnost katoličke vjere uglavnom održava zbog popularnosti Djevice Marije. Takozvana marijanska era – razdoblje kada se Djevica Marija ukazala i prenijela poruke onima koji su je vidjeli – počela je u ranom 19. stoljeću nizom ukazanja, od kojih su ona u Lourdesu nedvojbeno najpoznatija. Ali, najintrigantnije ukazanje dogodilo se početkom 20. stoljeća, u portugalskom seocetu Fátimi.

Navodno se Djevica Marija pojavila u Fátimi šest puta, počevši od 13. svibnja 1917., a završivši s ukazanjem od 13. listopada 1917. kad je izvršila veliko čudo sa Suncem „kojeg će svi vidjeti kako bi mogli povjerovati”.¹ Tijekom drugog ili trećeg ukazanja, troma mladim svjedocima, – Lúcciji Santos i njeno dvoje rođaka, Franciscu i Jacinti Marto – Djevica Marija navodno je prenijela tri tajne. Dvije su tajne objavljene narednih godina, ali takozvanu Treću fatimsku tajnu Vatikan je držao skrivenu gotovo šest desetljeća. Uslijedile su beskrajna nagađanja o njenoj naravi i značaju – i to s pravom, jer Druga tajna je bila povezana s najvažnijim političkim događajima 20. stoljeća. Ali, što ako je sve te 'tajne' izmislio Vatikan zbog političkih i religijskih razloga?

PORUKE DJEVICE MARIJE

Prema standardnim izvještajima, Prva tajna je bila vizija pakla i predskazanje skorašnjih smrti Lúccijinih rođaka Francisca i Jacinte. Oni su umrli 1919., odnosno 1920., kao žrtve pandemije gripe. Lúcia nije otkrila sadržaj Druge i Treće tajne, a Vatikan je obavijestila o Drugoj tajni tek u srpnju 1941., nakon nacističkog napada na Sovjetski Savez koji je za-

počeo 22. lipnja 1941. Djevica je, navodi Lúcia, napomenula da kada bi se Rusija preobratile natrag na kršćanstvo, mogle bi se izbjeći mnoge godine rata i progona – ali, od 1917., komunizam je samo širio svoj utjecaj. Činilo se da Lúcia za-

govara napad na Sovjetski savez kao jednu dobru stvar, iz usta same Djevice Marije. Naravno, u Drugom svjetskom ratu nacistička Njemačka je poražena a, s njenim padom, komunizam se proširio istočnom Europom. Na Hlad-

ni rat kasnije se gledalo kao na mnoge godine „ratova i progona Crkve“² i, kako se činilo, Druga tajna se pokazala vjerodostojnom.

To je također značilo da je postojala velika želja za otkrivanjem Treće tajne, za koju se pretpostavljalo da je barem jednako vjerodostojna kao i Druga, i da je, nesumnjivo, još važnija. I zaista, Treća fatimska tajna postala je tema nevjerovatnih teorija zavjere s pretpostavkama u rasponu od Djevičinog objavljenja kako u svemiru ima izvanzemaljskog života pa do nagovijesti o kraju svijeta.

Iako je te informacije Lúcia dobila 1917., o Trećoj tajni obavijestila je Vatikan tek u siječnju 1944. Kada je njeno pismo zaprimljeno, Vatikan ga je odbio predložiti javnosti. Lúcia je stoga kazala da se tajna treba objaviti tek nakon njene smrti, ili najkasnije 1960. godine.

No, Lúcia je desetljećima bila 'taokinja' Vatikana. Mada u vrijeme ukazanja nije bila usrdna katolkinja, a otac joj je bio ateist,³ silom su je zatvorili u jedan samostan, a kasnije i u samicu. Pristupiti joj se moglo samo uz rijetko davani pristanak najviših vatikanskih krugova. Dakle, o ispunjenju Lúciinih želja u potpunosti je odlučivao papa.

ČUVARI TAJNE

Papa Pio XII tek je sredinom ožujka 1957. zatražio da vidi taj dokument, ali očigledno ga nije pročitao. Umjesto toga, pohranjen je u arhiv Svete stolice 4. travnja 1957., a zapečaćena koverta, prije namjeravane objave 1960., donijeta je papi Ivanu XXII 17. kolovoza 1959. Oklijevajući, on je rekao: „Pričekat ćemo, a ja ću se moliti. Obavijestit ću vas o svojoj odluci.“⁴ No, ništa se nije dogodilo. Napokon, 8. veljače 1960., Vatikan je najavio da neće objelodaniti sadržaj Treće tajne.

Za svoga papinstva, papa Pavao VI pročitao je sadržaj 27. ožujka 1965. i vratio dokument u tajni arhiv, također odlučivši da tekst ne objavljuje.

Sljedeći papa koji je iskazao interes bio je papa Ivan Pavao II, koji je zatražio kovertu nakon neuspjelog atentata na njega 13. svibnja 1981. Dokument je ponovo vraćen u tajni arhiv. Međutim, je li bila slučajnost to što je papa ustrijeljen 13. svibnja (1981.) a da se prvo fatimsko prikazanje dogodilo 13. svibnja (1917.)? Je li to bio dokaz "božanskog sinkroniciteta" – ili pomnog planiranja?

Nakon pokušaja atentata, bilo je jasno kako je papa vjerovao da tu nekakva veza postoji. Prilikom posjete tadašnjeg biskupa iz Leirije (biskupije kojoj pripada Fátima) Rimu, papa je odlučio dati mu metak koji je ostao u džipu nakon pokušaja atentata, kako bi se metak mo-

Lúcia Santos i njeno dvoje rođaka, Francisco i Jacinta Marto

Treća fatimska tajna postala je tema nevjerovatnih teorija zavjere s pretpostavkama u rasponu od Djevičinog objavljenja kako u svemiru ima izvanzemaljskog života pa do nagovijesti o kraju svijeta

gao držati u svetištu. Po biskupovoj odluci, metak je kasnije umetnut u krunu kipa Naše Gospe fatimske.

Iako je 1917. nazvana 'tajnom', Druga tajna zapravo je bila proročanstvo:

„...Ako se izvrši ono o čemu vam govorim, mnoge će duše biti spašene i vladat će mir. Rat će završiti; ali ako ljudi ne prestanu vrijeđati Boga, izbit će još strašniji rat tijekom pontifikata Pia X-og. ... Da bih to spriječila, doći ću i zatražiti Posvećenje Rusije mome Bezgrešnom srcu, i Pričest za obnovu na Prve subote. Ako se moji zahtjevi ispunе, Rusija će biti preobraćena i zavladat će mir; ako ne, vlastite će greške proširiti svijetom, uzrokujući ratove i progone Crkve. Dobri će postati mučenici; Sveti otac prolazit će kroz velike patnje; mno-

ge će zemlje biti razorene. Na kraju će, ipak, nadvladati moje Bezgrešno srce. Sveti otac posvetit će mi Rusiju i ona će biti preobraćena, a svijetu će biti dopušten život u miru.“⁵

Rat koji se trebao okončati 1917. očito je bio Prvi svjetski rat. Onaj „još strašniji“ bit će Drugi svjetski rat. Zanimljivo, Pio X vodio je Crkvu od 1922. do 1939., i s pravom se pitamo je li Djevica doista diktirala tu Drugu tajnu 1917. ili je Lúcia promijenila neke odlomke gdje se spominje Pio X. A ukoliko je Lúcia zaista preinačila tekst, moglo bi se postaviti pitanje: Što je još promijenila? Pismo u kojem je sadržano to proročanstvo napisano je tek 1941. Kada je Pio XII posvetio svijet Bezgrešnom srcu Marijinom 31. listopada 1942., bilo je jasno da se Vatikan već koristi Drugom tajnom.

Iako bi takvih sumnji *trebalo* biti u vezi Druge tajne, jasno je da takve sumnje ne bi smjele postojati u srcu pape Ivana Pavla II. Nakon pokušaja atentata, on je odmah htio posvetiti svijet Bezgrešnom srcu Marijinom te je napisao molitvu za Čin povjerbe koji se trebao slaviti 7. lipnja 1981. u bazilici svete Marije Velike. Dana 13. svibnja 1982., točno godinu dana nakon pokušaja atentata koji je bio u žarištu Treće tajne, papa Ivan Pa-

vao II bio je u Fátimi, da zahvali Mariji što mu je spasila život i da izvrši javni čin posvećivanja cijelog svijeta – uključujući Rusiju – njenom Bezgrešnom srcu, prema uputama Djevice Marije diktiranim Lúciji 1917. godine... ili se barem tako čini.

Dana 13. svibnja 1991. papa Ivan Pavao II bio je u Fátimi (opet) kako bi se susreo sa sestrom Lúcijom. Prigoda je, dakako, bila 10. godišnjica njegova čudesnog izbjavljenja od smrti, pa je bilo jasno – iako sadržaj Treće tajne još nije bio objavljen – da to želi proslaviti u Fátimi. Tijekom mise posebno se zahvalo Djevici Mariji za oslobađanje Europe od komunizma. Uistinu, dok se 1981. smatralo kako su komunističke snage naručile papino ubojstvo, deset-

ljeće kasnije komunizam je širom istočne Europe bio mrtav.

Tijekom 1990-ih uvelike se nagađalo o naravi Treće tajne, u tolikoj mjeri da se Crkvu počelo prikazivati kao opakog čuvara tajne koja je odavno trebala biti objavljena svijetu, prema željama sestre Lúcije.

Papa je posjetio Fátimu (ponovo) 13. svibnja 2000. prilikom proslave proglašenja blaženim Jacinte i Francesca, ono drugo dvoje fatimskih vidioca, i još jednom je razgovarao sa sestrom Lúcijom. Još je 1935. predlagano da se to dvoje vidioca proglasi blaženim.

Istoga tog dana, 13. svibnja 2000., kardinal Angelo Sodano, tadašnji vatikanski državni tajnik, priopćio je da će Treća tajna biti otkrivena te je objelodanio, prema njegovoj tvrdnji, jedan njen dio.

metaka”⁶ Kardinal Sodano je sugerirao da je to predskazanje pokušaja atentata iz 1981. na papu Ivana Pavla II.

Konačno, već mjesec dana kasnije, 26. lipnja 2000., papa Ivan Pavao II odobrio je objavu njena sadržaja, tvrdeći da je neuspjeli atentat iz 1981. bio ispunjenje predviđanja iz te Treće tajne. Priopćenje je dočekan uz podijeljene reakcije. Za neke, Crkva je napokon dala službeni značaj onome što se ‘znalo’ godinama, ako ne i desetljećima. Za druge, postojala je sumnja.

OTKRIVANJE TREĆE TAJNE

Cjeloviti tekst Treće tajne objavio je tadašnji kardinal Ratzinger (sadašnji papa Benedikt XVI) 26. lipnja 2000. na internetskoj stranici Vatikana. Međutim, po njegovom objavljivanju, bilo je jasno

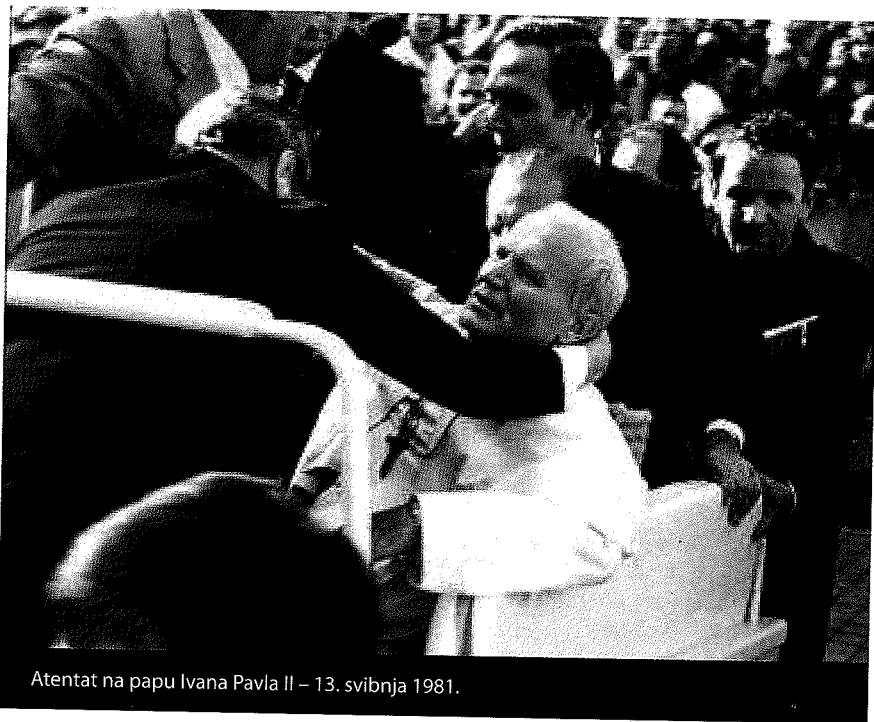
„... prije negoli je stigao onamo, Sveti otac je prošao kroz velik, napola razoren grad. Drhteći i zastajkujući, tužan i bolan, molio se za duše ubijenih na koje je nailazio putem. Nakon dolaska na vrh brda kleknuo je podno velikoga Križa, a tada ga je ubila skupina vojnika, zasuvši ga strijelama i mecima. Ondje su na isti način, jedan za drugim, ubijeni ostali biskupi, svećenici, pobožne žene i muškarci te razni svjetovni ljudi različitih staleža i položaja.”

Očigledno je da je „Svetog oca” na vrhu brda/planine ubila grupa vojnika i da nije poginuo sam, jer su „jedan za drugim, ubijeni ostali biskupi, svećenici, pobožne žene i muškarci”. Ukratko, to je vizija krvoprolića, nimalo slična događajima od 13. svibnja 1981. Dok je papa Ivan Pavao II prolazio Trgom sv. Petra, vožen je u automobilu, nije išao pješice; niti su oko njega bila ikakva trupla. On se nije penjao po brdu/planini niti je klečao u podnožju velikog križa. Jedino potencijalno odgovarajuće poklapanje, moglo bi se tvrditi, jest to da je atentator Aĝca bio vojnik i da je zaista pokušao ubiti papu hicima iz pištolja. Premda je nekoliko promatrača ranjeno u pucnjava, nije poginuo niti jedan biskup niti svećenik, a kamoli više njih.

Ma koliko papa Ivan Pavao II vjerovao u Fátimu i Djevičino predskazanje o pokušaju atentata na nj, i koliko god bilo podudarnosti glede datuma (13. svibnja), čini se da Treća tajna, barem prema službenoj objavi dokumenta iz 2000. godine, ne govori o neuspjelom pokušaju ubojstva iz 1981. Kako da to objasnimo? Papa je vjerovao da je Djeвица promijenila tijek povijesti jer je trebao poginuti od Aĝcinih metaka al’ je Djeвица osobno intervenirala i spasila ga. Ukratko, Djeвица Marija sama je spriječila ostvarenje vlastitog predskazanja! Postavlja se, onda, pitanje: zašto to jednostavno nije rekla?

No, usred svega toga bilo je pitanja koja nisu postavljena, kao npr. zašto je sestra Lúcia toliko inzistirala da Treća tajna bude otkrivena najkasnije 1960. godine, iako su se u njoj predskazani događaji odnosili na 1981.-u – vremenski razmak od dva desetljeća, pa se čovjek pita zašto je Lúcia smatrala da oko Treće tajne postoji takva žurnost. Međutim, gledano unatrag, to je tek mala zagonetka u mnogo većoj enigmati!

Je li bila slučajnost to što je papa ustrijeljen 13. svibnja (1981.) a da se prvo fatimsko prikazanje dogodilo 13. svibnja (1917.)? Je li to bio dokaz ”božanskog sinkroniciteta” – ili pomnog planiranja? Nakon pokušaja atentata, bilo je jasno kako je papa vjerovao da tu nekakva veza postoji

Atentat na papu Ivana Pavla II – 13. svibnja 1981.

Sodano je izjavio da tajna govori o „biskupu odjevenom u bijelo” koji, koračajući putem posutim leševima mučenika, „pada na tlo, naizgled mrtav, pod kišom

da se u tekstu ne govori o tome kako je papa pao „naizgled mrtav” već da je zaista ubijen. Slijedi odlomak iz službeno objavljenog teksta:

LAŽNE TAJNE

Glavno pitanje o tome jesu li te tajne nepatvorene ili nisu jest vjerodostojnost sestre Lúcije. Samo šest dana nakon prikazanja od 13. listopada 1917. ispitivao ju je kanonik Manuel Nunes Formigão.

Kanonik Formigão: „Jesi li, trinaestog ovog mjeseca, rekla ljudima da pogledaju Sunce?”

Sestra Lúcia: „Ne sjećam se da sam to rekla.”

Formigão: „Jesi li im rekla da sklope svoje kišobrane?”

Lúcia: „Ne sjećam se jesam li to rekla.”

Formigão: „Je li ti Ona kazala da će ljudi biti kažnjeni ne pokaju li se za grijeh?”

Lúcia: „Ne sjećam se je li to kazala; mislim da nije.”

Formigão: „Trinaestoga nisi imala takve dvojbe kakve imaš danas o tome što je Djeвица rekla. Zašto ih imaš danas?”

Lúcia: „Toga dana lakše sam pamtila; događaji su bili svježiji.”

Lúcia je očito imala prilično kratkotrajno pamćenje, pa se postavlja pitanje kako je moguće da se desetljećima kasnije nepogrešivo prisjetila onoga što se zbivalo 1917., kad je samo šest dana nakon posljednjeg ukazanja već bila zaboravila većinu onoga što se događalo. Netko bi mogao reći da su tajne duboko usadene u zakutke njena uma, no, dokazi govore suprotno.

Istoga tog dana, 19. listopada 1917., kad je pred ocem Joséom Ferreiraom de Lacerdom upitana: „Što je gospa rekla peti put?” (tj. 13. rujna), Lúcia je odgovorila: „Ne sjećam se dobro, ali čini mi se da je rekla...”

„Čini mi se da je rekla” ne odiše pouzdanosti i opet se moramo upitati da li se Lúcia ispravno sjećala sadržaja Druge i Treće tajne, zapisanih desetljećima kasnije. Doista, otac José Rolim kasnije će zaključiti: „Zbog ispitivanja kojima smo ih podvrgli, vidjelice su se isprva kolebale u vezi riječi koje je gospa zaista izrekla.”

Ali, stvar je još gora. Postoje očita proturječja između onoga što je Lúcia rekla u listopadu 1917. i onoga što je objelodanila 1941., a kasnije i komentirala. Godine 1917., Lúcia je kazala kanoniku Formigão: „Djeвица nije govorila o pokajanju.”

Međutim, godine 1946., ocu Thomasu McGlynnu Lúcia je rekla: „Gospa je

ponovo zahtijevala da se žrtvujemo i pokajemo.”

Još i gore, u listopadu 1917., kanonik Formigão upitao je Lúciju je li joj tajna otkrivena, što je Lúcia potvrdila. Upitana je li ju Djeвица otkrila samo Lúciji ili svima troma, Lúcia je odgovorila: „Svima troma.”

Što je najvažnije, kanonik ju je upitao: „Kada bi ljudi znali tajnu koju je tebi otkrila Naša Gospa, bi li tada bili žalosni?” Lúcia je odgovorila: „Mislim da bi ostali kakvi jesu, više ili manje isti.”

Ovo navodi na pretpostavku da su tajne otkrivene od strane Djevice Marije bile prilično skromnog značaja te se čini da nisu ravne otkrivenjima iz Druge i Treće tajne saznatim nekoliko desetljeća poslije. To potvrđuje i zabilježeni Lúcijin navod o tome da tajna govori samo o dobrobiti i sreći troje prisutne djece i ni o kome drugome.

Bismo li trebali izvesti zaključak da Druge i Treća tajna, iznijete pred javnost od strane Crkve, nisu imale nikakve veze s porukom koju je Djeвица dala troje svjedoka u Fátimi?

Definitivno se čini da bismo trebali. Ustvari, s obzirom da je nekoliko desetljeća Crkva držala Lúciju kao ‘taoca’, nema načina da provjerimo je li ono što

Fátimu samo da bi se učvrstili u uvjerenju da je sve to laž) da se upravo odigralo nešto odista čarobno.

Ali, kako su nadnaravni događaji, u očima Crkve, beznačajni – ako ne i demonški – čitav taj događaj redefiniran je u kontekstu bližem kršćanstvu. Uskoro je tomu pridodata i politička dimenzija. I tako je nastala jedna od najvećih laži 20. stoljeća: Treća fatimska tajna.

NAJVEĆA LAŽ

Na temelju memoara sestre Lúcije, zapisanih negdje između 1935. i 1941., jasno je da te ‘tajne’ i njihov sadržaj u najboljem slučaju sadrže neke pogreške, ali da su, najvjerojatnije, sasvim netočne i potencijalno obmanjive te da su ih napisali oni koji su se bavili tom vidjelicom.

Sva svjedočanstva iz prve ruke, zapisana 1917., pokazuju da su Lúciju zbunjivale mnoge stvari, i mada joj je bila otkrivena neka tajna – jedna tajna – ona je vjerovala da se tajna odnosi jedino na samu tu djecu. Konkretno upitana bi li ljudi posvetili veću pažnju toj tajni kada bi im bila prenijeta, i bi li tajna na njih utjecala, Lúcia je duboko sumnjala da bi se to dogodilo.

A ipak, od 1941., upravo to bismo mi trebali povjerovati: da je Djeвица ot-

Ono što jest bilo važno – a važno je još uvijek – je to da su u listopadu 1917. tisuće ljudi nazočile jednom pravom nadnaravnom događaju: Sunce se, kako je izgledalo, zaustavilo

je tvrdila Crkva doista ono što je rekla Lúciji. Naprosto moramo vjerovati Crkvi na riječ. (sestra Lúcia umrla je 13. veljače 2005.)

Stoga ne čudi da su službene zapise o tim ispitivanjima iz 1917. crkveni velikodostojnici zapečatili na nekoliko desetljeća, budući da ta svjedočanstva potpuno pobijaju vjerodostojnost kontroverznih ‘tajni’.

Jasno je da te 1917. godine tajne otkrivene od strane Djevice nisu bile pretjerano važne, barem ne svijetu u cjelini. Ono što jest bilo važno – a važno je još uvijek – je to da su u listopadu 1917. tisuće ljudi nazočile jednom pravom nadnaravnom događaju: Sunce se, kako je izgledalo, zaustavilo – što je pojava koja je uvjerila i najokorjelije skeptike (koji su došli u

krila Lúciji još dvije velike tajne, jednu koja se odnosila na potrebu da se Sovjetski Savez preobrati i drugu koja još uvijek kopka tisuće, ako ne i milijune kršćana.

To je, ni manje ni više, nešto što je Lúcia – bilo sama, bilo uz pomoć svoje najbliže okoline – izmislila nakon 1935. S obzirom da je Lúcia bila redovnica izolirana u samici i da nije imala nikakve političke ciljeve, vjerojatniji je sumnjivac Crkva, koja se poslužila nevinim djetetom i Djevicom Marijom kao sredstvom u vođenju političke kampanje.

Čini se da nitko nije shvatio da je čitava ujdurma s tajnama bila igra mačke i miša, dio proračunate kampanje za dobivanje podrške katolika u borbi

protiv komunizma. Borbu protiv komunizma te su tajne preobrazile iz jednog političkog, zapadnjačkog plana u božanski poziv na oružje, prema izričitoj želji Djevice Marije – a time i Isusa – što ne samo da je bilo iznimno važno za budućnost čovječanstva već je bilo i dio „završnih vremena” koja nam se navodno primiču. Na inače prilično umjerenu političku agendu nakalemljena je religijska, apokaliptička ikonografija.

NEZAMISLIVA MISAO

Je li slučajno to da se ono prvo iz najpoznatijeg niza ukazanja dogodilo 13. svibnja, a da je papa prostrijeljen istoga dana u godini? Možda. Međutim, budući da je pokušaj ubojstva ljudski čin, postav-

službi koja je naposljetku unajmila ubojicu. Premda je ovo prihvaćeni slijed događaja, on nikada nije dokazan, zato što su takve stvari naprosto teško dokazive – jer je i planirano da takve budu. Obično davani razlog je to da se oduvijek sumnjalo kako je papa Ivan Pavao II bio nepokolebljivi antikomunist i da je sovjetski režim shvatio da taj papa, u svojoj borbi protiv komunizma, neće prezati ni od čega. Dakle, ako je Moskva naredila njegovu likvidaciju, to bi bio slučaj tipa „zaustavimo ga, prije negoli on zaustavi nas.” Moguće.

Prema jednoj drugoj hipotezi, netko je uvidio da kada bi papa bio ustrijeljen – smrtno ili ne – na dan 13. svibnja, to bi se moglo iskoristiti kao dio svjetske antikomunističke kampanje koja se vodila

cijske naravi, čemu je i sâm kumovao. Mrtav ili ranjeni papa sasvim bi – kao što i jest – pomaknuo žarište i dinamiku zbivanja.

Prema tome, nezamisliva misao je ova: je li netko – neki nekomunist – odlučio iskoristiti taj datum, 13. svibnja, da pokuša ubiti papu u sklopu neke šire antikomunističke religijske agende, one u kojoj su fatimske tajne korištene više desetljeća te će se nastaviti koristiti još nekoliko desetljeća.

To je samo nagađanje, ali činjenica jest da je Crkva držala jednu redovnicu izoliranom gotovo čitav njen život te je zlorabila sliku o njoj u političkoj i religijskoj antikomunističkoj kampanji. Lúcia, pa ukazanje Djevice Marije, a možda i sam papa, iskorišteni su kao pijuni u igri zamršene pantomime.

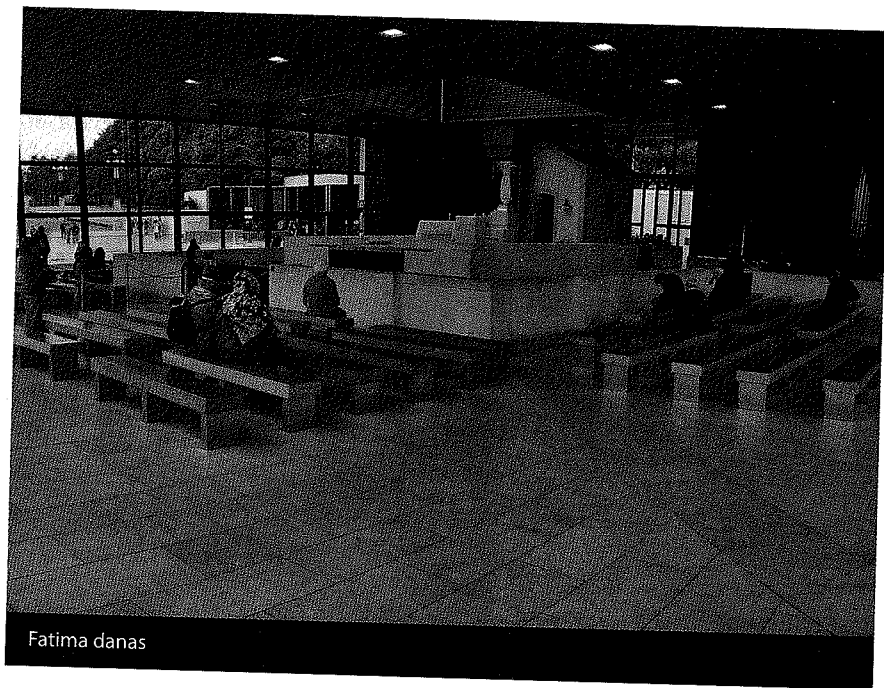
O AUTORU

Philip Coppens, koji živi na relaciji Ujedinjeno Kraljevstvo-Kalifornija, dugogodišnji je suradnik NEXUS-a. Više informacija, kao i druge članke, imate na adresi <http://philip.coppens.com>.

BILJEŠKE

1. Thomas, Brother, „Our Lady of Salette”.
2. Engleski prijevod Druge tajne na <http://tinyurl.com/7r4b>.
3. Fernandes, Joaquim i Fina d'Armada, *Celestial Secrets: The Hidden Secrets of the Fátima Incident*, Anomalist Books, SAD, 2007., str. 44.
4. Citat pape Ivana Pavla II na <http://tinyurl.com/7r4b>.
5. Engleski prijevod Druge tajne na <http://tinyurl.com/7r4b>.
6. Citat kardinala Soldana na <http://tinyurl.com/7r4b>.
7. Prijevod Treće tajne na <http://tinyurl.com/7r4b>.
8. Montelo, Visconde de, *As grandes maravilhas de Fátima*, Lisabon, 1927., str. 110.
9. *O Mensageiro de Leiria*, 22. studeni 1917.
10. Rolim, Pêre J., *Francisco, Florinhas de Fátima*, União Gráfica, Lisabon, 1947., str. 70.
11. Montelo, op. cit., str. 9.
12. McGlynn, Thomas, OP, *Vision of Fátima*, Little, Brown Co., Boston, 1948., str. 76.
13. Montelo, op. cit., str. 75.
14. Montelo, op. cit., str. 114.

Čini se da nitko nije shvatio da je čitava ujdurma s tajnama bila igra mačke i miša, dio proračunate kampanje za dobivanje podrške katolika u borbi protiv komunizma

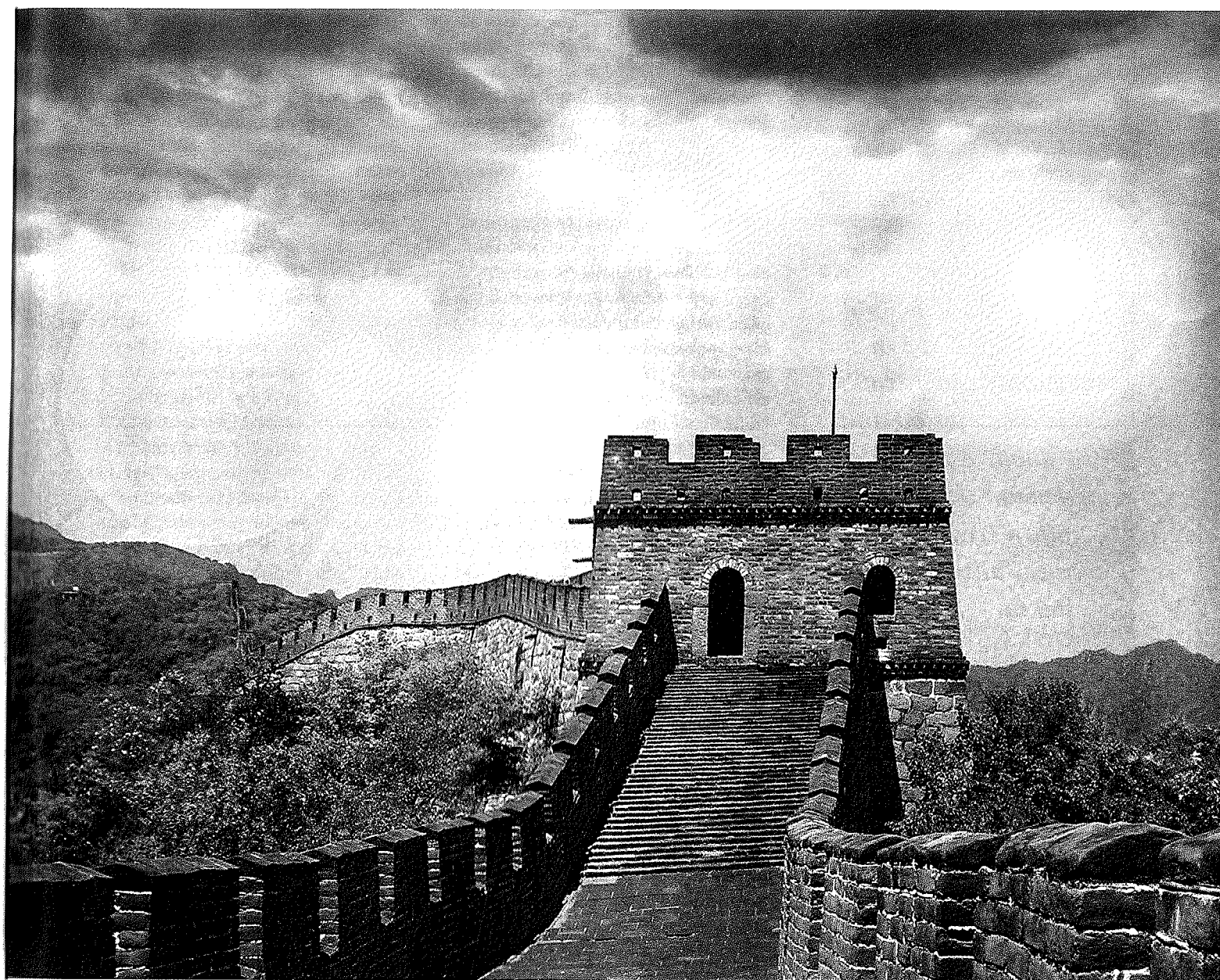
Fátima danas

lja se pitanje je li datum izabran slučajno ili je pak pomno isplaniran. Također se trebamo zapitati je li pokušaj ubojstva pape Ivana Pavla II bio dio jednog čudnog političkog okvira čije granice nikada nisu utvrđene.

Sada se općenito prihvaća pretpostavka da su ubojstvo naredile vlasti Sovjetskog Saveza, koje su, preko KGB-a, prebacile zadatak nekoj satelitskoj obavještajnoj

oko Fátime nekoliko desetljeća. Kada bi papa preživio, bilo je očigledno da bi prigrlio Fátimu – što je i učinio. Kada bi bio ubijen, njegova bi ga svita mogla pretvoriti u mučenika i optuživati za to komunizam – uz punu suradnju zapadnih političkih sila.

Konačno, sjetimo se da je oko 1981. godine Vatikan zapao u velike poteškoće, od kojih je većina bila političke i finan-

RAZOTKRIVANJE KONTAKTA S IZVANZEMALJCIMA

NA VIRTUALNOJ KONFERENCIJI ODRŽANOJ U OŽUJKU 2012., UMIROVLJENI OFICIR OBAVJEŠTAJNE SLUŽBE SAD-A POZVAO JE KINU DA BUDE PREDVODNIK NA PUTU POTPUNOG JAVNOG RAZOTKRIVANJA KONTAKTA IZVANZEMALJACA SA ZEMLJOM I DA PODUPRE NAPORE ZA ZABRANU NAORUŽANJA U SVEMIRU

C. B. Scott Jones, dr. sci. © ožujak 2012.

**Predsjednik organizacije Peace and Emergency Action
Coalition for Earth (PEACE)**

Web stranica: <http://www.peaceroom.com>

OTVARANJE VREMENSKE KAPSULE

Mnogo se pisalo o događajima koje očekujemo u 2012-oj. Doduše, povijest nam pokazuje da je predviđanje budućih događaja, naročito pravovremenosti tih događanja, u najboljem slučaju vrlo neprecizno umijeće. Mislim da je glavni razlog tome činjenica da svjesnost, naročito kolektivna, ima mnogo veći utjecaj i moć nad događanjima negoli to trenut-

Duboko vjerujem da će jedan od značajnijih događaja u 2012-oj biti nedvosmisleno razotkrivanje da su još od antičkog doba, a naročito u modernim vremenima, Zemlja i izvanzemaljske kulture bili u bliskom kontaktu

no uviđamo. Godinama sam bio fasciniran onime što majstori *qi gonga*, i neki drugi, demonstriraju, a što mjerljivo ugrožava uvriježene teorije o vremenu i prostoru.

Misterije prirode, granice ljudskih potencijala i realitet naše prošle i buduće integracije sa svemirom ključna su područja koja zahtijevaju blisku suradnju kako bi bila razjašnjena. U pitanju je opstanak ljudske vrste.

Duboko vjerujem da će jedan od značajnijih događaja u 2012-oj biti nedvosmisleno razotkrivanje da su još od antičkog doba, a naročito u modernim vremenima, Zemlja i izvanzemaljske kulture bili u bliskom kontaktu.

Želim razjasniti zašto su se druge države povinovale SAD-u po ovom pitanju, i zašto je to sada neučinkovita i opasna strategija. U ovoj svjetskoj i kozmičkoj drami, s time je izravno povezana uloga Kine, kao i dosad učinjeni koraci koji vode ka razotkrivanju.

Uspjeh što će ga imati Kina u preuzimanju vodeće uloge u razotkrivanju ovisi o svjetskom 'pred-razotkrivačkom' dijalogu i informiranju.

Za početak, želim da znate da sam ja hibrid. U sebi nosim izvanzemaljsku DNK,

od koje se dio tek treba aktivirati. Ako vam ovo zvuči uzbudljivo, veselit će vas vijest da svatko od vas dijeli ovo stanje sa mnom, kao i sa svima drugima. Moglo bi se raditi o više izvanzemaljskih kultura, a čvrsti arheološki dokazi o tome dolaze nam s Bliskog istoka u obliku tisuća glinenih pločica koje se danas nalaze u velikim muzejima širom svijeta te u privatnim kolekcijama. Sjajan rad Zecharia Sitchina o ovim glinenim pločicama i drugi provjereni izvori detaljno prikazuju dolazak Anunakija s njihove rodne planete Nibiru i njihov genetski inženjering koji je rezultirao čovjekovom obitelji na Zemlji. Nibiru je planet u našem sunčevom sustavu, ali iz drugih izvora znamo da su izvanzemaljci iz drugih sazviježđa također imali ulogu u razvoju ljudske vrste. To je uključivalo posjetioce sa Tau Cetija, Zeta Reticulija, Sirijusa i Plejada. Tisućama godina razvijane su brojne hibridne vrste, u nastojanju da se iskoristi prednost fizičkog tijela za kontaktiranje te za pomoć ljudima.

Ovo sugerira da je tjelesnost povezana s primitivnim stanjem svijesti, a vrlo je vjerojatno da je većina kontakata s ljudima na Zemlji uključivala mentalne veze s nevidljivim izvanzemalcima u drugim dimenzijama ili-eteričnim područjima. Da, stvar je vrlo složena, a većinu toga tek trebamo saznati i razumjeti.

Bili oni vidljivi ili nevidljivi, kakav bi bio učinkoviti protokol za komuniciranje s Bliskim posjetiocima? Izraz „Bliski posjetioči“ (engl. „Visiting Others“) poklon je jednog mog prijatelja, američkog Indijanca, koji je cijeli život kontaktirao s raznim izvanzemalcima, a ponajviše s malim Sivima sa Zeta Reticulija.

Važno je upamtiti da je razotkrivanje oduvijek bila opcija koju su Bliski posjetioči mogli izabrati a da ih nijedna država ne bi mogla spriječiti. To je moglo biti vrlo dramatično, poput spuštanja velikog svemirskog broda iznad Hong Konga ili bilo kojeg drugog grada koji vjerojatno ne bi poduzeo ofanzivnu protuakciju. Ili bi razotkrivanje pod kontrolom ili utjecajem izvanzemaljaca moglo biti mudro i suptilno. I moglo bi zauvijek preobraziti čovječanstvo. Mnogi smatraju da će najava razotkrivanja, ako ju SAD iznese, svakako biti u maniri zastrašivanja. Svijet zaslužuje bolje.

Temelj kontraobavještajnog programa SAD-a bila je opsežna propaganda da se izvanzemaljci prikažu kao nečovječni. A

korišteno je i više od propagande. Jedna od taktika bile su i otmice građana, na način da su djelatnici službe igrali uloge izvanzemaljaca i koristili grube tehnologije koje utječu na mozak, kako bi u glavama bespomoćnih žrtva kreirali zastrašujuće scenarije. Takve ekstremne mjere mogu se razumjeti samo kao maskiranje prave istine, koju nekolicina silno želi prikriti. Razotkrivanje ugrožava veliku moć i profite.

TKO SU ČUVARI RAZOTKRIVANJA?

Postoje posredni dokazi iz zemaljskih te izravan dokaz iz jednog izvanzemaljskog izvora da je predsjednik Eisenhower bio uključen u tri susreta s izvanzemalcima. Prvi susret dogodio se 1954. godine. Susreće su organizirali Plejadani, a uključivali su i stanovnike Tau Cetija i nordičke hibride. Cilj izvanzemaljaca bio je ukazati predsjedniku Eisenhoweru da postoji miroljubiva zajednica izvanzemaljaca, ali i da postoji skupina međunarodnih financijalša i industrijalaca koji upravljaju razmjennom tehnologijom za profit i onemogućuju pristup znanjima i tehnologijama koje bi se ticale širih potreba čovječanstva – primjerice u sferi energije, hrane i zdravlja – na takav način da bi mogućnost za ostvarivanje financijske dobiti bila minimalna.

Eisenhower je pokušao stvoriti odvojen sustav razmjene, no međunarodna zavjera protiv razotkrivanja osujetila je njegove napore. Dana 7. siječnja 1961. Eisenhower se posljednji put obratio naciji iz Bijele kuće. U svom oproštajnom govoru upozorio je da se „moramo zaštititi od neopravdanih, zatraženih ili nezatraženih, utjecaja vojno-industrijskog aparata.“ Rekao je: „Samo oprezno i upućeno građanstvo može provesti povezivanje ogromnog industrijskog i vojnog aparata obrane sa svojim miroljubivim metodama i ciljevima, na način da mogu napredovati i sigurnost i sloboda.“ Ovaj zadnji komentar, da samo oprezni i upućeni građani mogu osigurati ravnotežu sigurnosti i slobode, odnosi se na građanstvo svake zemlje.

Izvanzemaljci su nakon Drugog svjetskog rata izabrali SAD, kao najmoćniju i najodgovorniju državu, da vodi svijet u uzajamno produktivan odnos s Kozmičkom zajednicom. Izvanzemaljci su bili posebno zabrinuti zbog potencijalnog širenja oružja masovnog uništenja i na-

vike sustava nacionalnih država za opetovanom uporabom nasilja u rješavanju političkih problema.

Pohlepa i korupcija uništile su najbolja nastojanja predsjednika Eisenhowera, a niti jedan sljedeći predsjednik, bez obzira iz koje političke opcije dolazio, nije se nikada usudio javno pozabaviti tim pitanjem.

Pedeset godina nakon Eisenhowerovog propalog pokušaja koji je mogao rezultirati formalnim razotkrivanjem, geopolitička karta svijeta znatno se promijenila. Carstvo SAD-a još je moćno, ali je u potpunosti u rukama industrijsko-vojnog aparata, ili preciznije, kongresno-industrijsko-vojnog aparata. Nerazumni i namjerni ratovi jako su oslabili privredu, a poštovanje i podrška javnosti prema Kongresu i Bijeloj kući slabiji su no ikad. Odavno je sazrijelo vrijeme da se nekoj drugoj zemlji ponudi vodstvo koje su izvanzemaljci jednom nudili SAD-u, jer tu su priliku Amerikanci prokockali.

KOJA JE DRŽAVA SPREMNA ZA VODSTVO?

Imam kraću listu zemalja koje bi, po mom mišljenju, omogućile uspješne pripreme za razotkrivanje, a zatim imale i ključno vodstvo u razotkrivanju, kao i u uzbudljivom razdoblju neposredno nakon razotkrivanja. Ova lista sačinjena je od skupine nacija koje su uspješno poslale jedan ili više satelita oko Mjeseca i koje su, na osnovu svojih snimki, itekako svjesne umjetno nastalih struktura različitih arhitektonskih stilova na Mjesecu. Lista zemalja uključuje SAD, Rusiju, zemlje Europske svemirske agencije (ESA), Kinu, Japan i Indiju. Iako bih mogao izložiti razloge za odabir svake od ovih zemalja – naročito Indije, gdje sam se na ovu temu susreo s predstavnicima vlade i akademskom zajednicom – objasniti ću samo zašto vidim Kinu u ovoj ulozi vodstva.

Na listi su samo zemlje koje su jasno svjesne prisutnosti izvanzemaljaca na Mjesecu, zato što više ne možemo trošiti vrijeme raspravljajući o dokazima postojanja izvanzemaljaca. Rasprava bi trebala biti o tome što će razotkrivanje značiti na Zemlji i kakva je naša budućnost u Kozmičkoj zajednici.

PRVI IZLAZAK KINE U SVIJET

Postoji važan primjer iz kineske prošlosti kada je Kina, iz pozicije hegemonije

temeljene na superiornosti svojih tehnoloških i intelektualnih dostignuća, prvo hrabro otkrila, a zatim se i uključila u naš poznati svijet. Glavni izvor za ovaj relevantni razgovor je izvanredno istraživanje Gavina Menzies i njegovih kolega. Njihove dvije knjige, *1421. – godina kada je Kina otkrila svijet* i *1434. – godina kada je veličanstvena kineska flota otplovila u Italiju i raspirila renesansu*, dobar su izazov eurocentričnoj povijesti koja trenutno prevladava u programima većine sveučilišta.

Ciljevi Kine jasno su određeni uredbom cara Xuana Dea od 29. lipnja 1430: „Započela je nova carska vlast Xuana Dea i sve će biti novo. Ali, daleke prekomorske zemlje o tome još nisu obaviještene. Šaljemo eunuhe Zhenga Hea i Wanga Zing Honga s ovom carskom uredbom da upute te zemlje da slijede božanski put s uvažavanjem i da paze na svoje ljude kako bi svi uživali u sreći trajnog mira.” Da bi ovo sproveo, admiral i ambasador Zheng He stranim je vladarima darovao kalendar Xuana Dea, kao i mape i

barbari bili u stanju proizvesti. Dodatno, darovana je i *Nong Shu*, popularna enciklopedija koja je uključivala jasne opise i ilustracije poljoprivrednih strojeva. Još jedan od poklona bila je džepna enciklopedija, *Wu-ching Tsung-yao*. To je bila zbirka najvažnijih vojnih tehnika, s detaljnim opisima konstruiranja i funkcioniranja velikog mnoštva vojnih oružja. Ukratko, ove tri kategorije darova otvorile su svijet za nova otkrića, integraciju i suradnju. Drastično su povećale potencijal nacije da dostignu najveću poljoprivrednu učinkovitost i naposljetku potaknule nacije da razmisle o posljedicama koje bi nastupile kada bi svi imali na raspolaganju najnaprednije ratno oružje. Postoji još jedan dar koji zaslužuje posebnu pažnju: masivna enciklopedija *Yongle Dadian*. Dovršena je 1421. godine, a na njoj su godinama radile tri tisuće učenjaka.

U ovoj enciklopediji sabrano je kinesko znanje iz prethodnih dvije tisuće godina. Pokrivala je svaku temu na plaftetu, uključujući geografiju i kartografiju, po-

Temelj kontraobavještajnog programa SAD-a bila je opsežna propaganda da se izvanzemaljci prikažu kao nečovječni. A korišteno je i više od propagande. Jedna od taktika bile su i otmice građana

navigacijske uređaje kako bi im omogućio da uzvrate počasti Kini. Menziesovo istraživanje otkriva da je „u narednim godinama, desetak zemalja odalo počast caru, uključujući i enormno veliku delegaciju iz Egipta”.

Dakako, postoji još jedna valjana procjena kineske strategije i očekivanja. Ono što je Zheng He učinio umnogome podsjeća na ceremoniju ‘potlatch’ američkih Indijanaca, koju su prakticirala plemena sjeverozapadne pacifičke obale Kanade i SAD-a. *Potlatch* je bila vrlo važna kulturološka praksa gdje su priređivači *potlatcha* darovali mnoge korisne stvari. U zamjenu su dobivali prestiž, bolju reputaciju i potvrdu svog statusa. Prestiž je rastao s izdašnošću i vrijednošću darovanih stvari.

Darovi ove bogate flote bili su neizmjereno vrijedni. Kalendar *Shoushi* sadržavao je masu astronomskih podataka proizašlih iz tisuća promatranja. To je bilo revolucionarno znanje, izvan svega što su

ljoprivredu, civilni i vojni inženjering, umijeće ratovanja, zdravstvenu i medicinsku brigu, graditeljstvo i planiranje gradova, proizvodnju željeza, izradu i bojenje keramike, biokemiju (uključujući križno oplođivanje), proizvodnju alkohola, proizvodnju i tkanje svile, izradu baruta, brodogradnju, šifriranje i kriptografiju.

Ovaj globani model imperijalne smjelosti nema premca. Čak mu ni Marshallov plan – koji je SAD ponudio Europi na kraju Drugog svjetskog rata, kada je bio sam na svjetskom vrhu najmoćnijih zemalja – nije bio dorastao. I premda je SAD još uvijek moćan, krivulja njegova imperijalizma u silaznoj je putanji.

DRUGI DOLAZAK KINE - MOGUĆNOSTI I IZAZOVI RAZOTKRIVANJA

Večerašnje izlaganje završavam s glavnim crtama akcija koje Kina možda već i razmatra u smislu preuzimanja vodstva

u formalnom razotkrivanju kontakta Zemlje s izvanzemalcima. Kina se dosljedno opirala naoružanju u svemiru u svim svojim službenim stajalištima te je zajedno s Rusijom, kroz pregovore unutar *ad hoc* odbora Konferencije za razoružanje, predvodila inicijativu da se napravi međunarodni sporazum o zabrani naoružanja u svemiru.

Primjerak Sporazuma o zabrani svemirskog naoružanja uručio sam ki-

ti pridruživanje više kozmičkih kultura koje su pokazale zanimanje i sposobnost da osiguraju svemir bez oružja.

U prosincu prošle godine Kina je objavila petogodišnji plan za istraživanje svemira. Za početak, plan uključuje slijetanje njihovih astronauta na Mjesec. Potpun uspjeh trenutnih kineskih svemirskih planova, kao i onih puno smjelijih u budućnosti, bio bi osiguran kada bi Kina predvodila sve nacije svijeta

vanju. Tako bi se svijet počeo pripremati za događaje gdje će, u završnici, Zemlja zauzeti položaj koji joj u Kozmičkoj zajednici i pripada.

Dodatni korisni korak za Kinu bio bi da istraži svoje najstarije arhive tražeći zapise o prošlim izvanzemaljskim kontaktima s Kinom. Kao što sam već spomenuo, imamo obilje arheoloških dokaza o tisućama godina izvanzemaljskih kontakata u Južnoj Africi i Srednjem istoku.

Izvanzemaljske kulture za koje očekujem da će brzo odgovoriti na ovaj zahtjev za otvorenom podrškom nisu one koje su radile sa SAD-om na tajnom razvoju svemirskih i inih tehnologija koje nisu bile dostupne za miroljubivu uporabu cijelom čovječanstvu

neskom ambasadoru u travnju prošle godine u New Delhiju, u Indiji. Razlog mog posjeta Indiji bilo je predstavljanje nacrtu Kozmičke humanosti na dva akademska događanja te u Indijskom međunarodnom centru u New Delhiju. Nacrt Kozmičke humanosti napravio sam zajedno s Neilom Freerom, koji je prošlog mjeseca otvorio Mexo program. Obojica se jako veselimo predstavljanju Kozmičke humanosti u Kini te vas pozivamo da nam pomognete u realizaciji tog događaja.

Detalje Sporazuma o svemirskoj sigurnosti i razvoju možete vidjeti na www.peaceinspace.com/thetreaty. Može se pročitati na brojnim jezicima, uključujući, naravno, i kineski. Sporazum je prošle godine sastavila mala grupa ljudi, u kojoj smo, između ostalih, i dr. Carol Rosin, dr. Edgar D. Mitchell – astronaut, šesti čovjek sa Zemlje koji je prošetao Mjesecom – i ja.

Jedinstvena značajka Sporazuma je to što su kao njegovi potpisnici pozvani: nacionalne države, urođenički narodi i kozmičke kulture. Kada Kina postane potpisnik Sporazuma možemo očekiva-

oglašavajući stvarnost zemaljskih kontakata s izvanzemalcima i svoju želju za izravnom suradnjom u njihovu miroljubivom svemirskom programu.

Izvanzemaljske kulture za koje očekujem da će brzo odgovoriti na ovaj zahtjev za otvorenom podrškom *nisu* one koje su radile sa SAD-om na tajnom razvoju svemirskih i inih tehnologija koje nisu bile dostupne za miroljubivu uporabu cijelom čovječanstvu. Ovo bi zasigurno bio šok za svijet, a time bi se uvelike razbile i iluzije američkog vojno-industrijskog aparata koji je dosad najviše profitirao upravo u tajnosti.

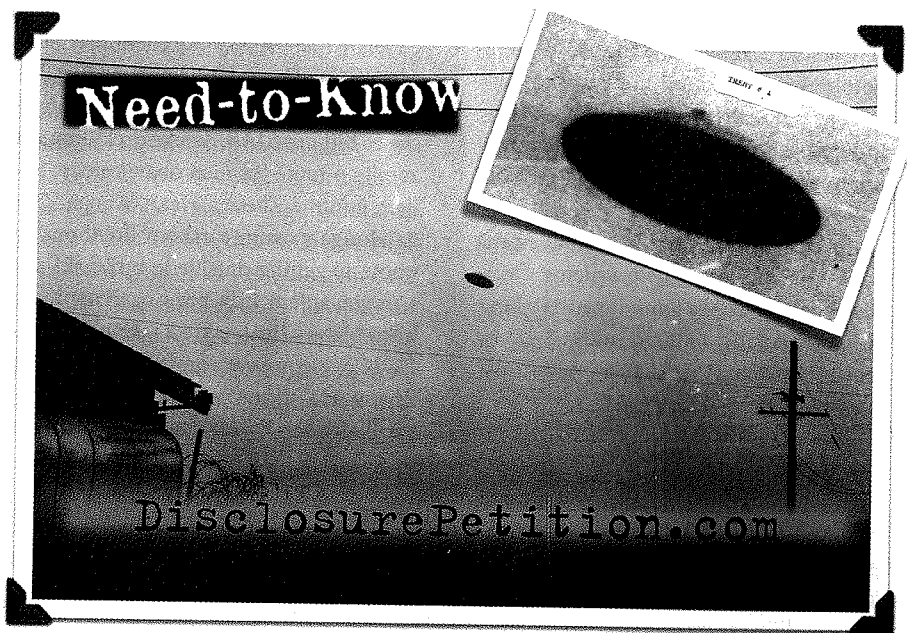
Postoji simboličan potez koji bi Kina mogla povući, hrabar i značajan poput onog kada je otvorila morske puteve 1434. i podijelila znanje koje je preobrazilo svijet. Taj potez bio bi da usmjere svoj sveučilišni sustav u istraživanje i pisanje niza radova („bijelih knjiga”) o posljedicama koje bi za Kinu i svijet imalo razotkrivanje zemaljskog kontakta i suradnje s izvanzemalcima. Ovo bi bio najkorisniji korak u pred-razotkri-

To su bili Anunaki, a znamo da su se preselili istočno na područje današnje Indije i Pakistana, i zapadno gdje su danas Meksiko i Srednja Amerika.

Jesu li se također odselili u današnju Kinu? Ili je tamo bila neka druga izvanzemaljska kultura koja je razvijala civilizaciju? Ako je tako, tko su oni bili? To bi bili 'bogovi' vaših najstarijih legendi, ali, što je još važnije, bili bi to vaši preci.

Jedan dodatni a vrlo važan znanstveni angažman pokazuje da Kina samostalno ima sposobnost odrediti vrijeme i razinu rizika od povratka planeta X, Nibirua. Sada nam se približava na svojoj 3600 godina dugoj eliptičnoj putanji oko Sunca. Moguće posljedice njegova prolaska kroz područje unutarnjih planeta uzbunile su svjetsku astronomsku zajednicu.

U očekivanju tog događaja, Lifan Wang, direktor kineskog Centra za antarktičku astronomiju, pokrenuo je u lipnju 2004. program koji je rezultirao postavljanjem udaljenog opser-

vatorija na Kupolu A na Antarktičkoj zaravni. Ovaj opservatorij ima najbolji pogled na pristižući planet, Nibiru. Glede ovog poduhvata, s profesorom Lifanom Wangom u stalnom sam kontaktu. Važnije od toga bilo bi to da Kinezi uspostave kontakt s 'Precima' i zatraže njihovu pomoć kako bi osigurali opstanak Zemlje prilikom prolaska Nibirua.

POSTSKRIPTUM: ŠTO SLIJEDI NAKON 'ZDRAVO'?

Imena, titule i etikete nisu nevažni, a postoji i univerzalna tradicija uporabe raznih izraza kako bismo ponizili ili obezvrijedili one kojih se bojimo, ne poznamo ili ih smatramo opasima.

Najčešće rabljen izraz za izvanzemaljce je 'tuđinac' (engl. *alien*). Popularni rječnik *American Heritage* daje pet značenja te riječi, uključujući i „pripadnik druge obitelji, naroda, regije ili zemlje.” Drugo značenje je „onaj koji dolazi izvana”.

Treće značenje moglo bi vas iznenaditi: „stvorenje iz svemira”. Zapravo, riječ 'stvorenje' izravno je upućivala na izvanzemaljce u „Prijedlogu studije o implikacijama miroljubivih svemirskih aktivnosti na međuljudske odnose”. Ova studija poznata je još i kao „Izveštaj Brookings”. Taj znameniti izvještaj odobrila je NASA, a izradio ga je Institut Brookings. Konzultirane su stotine učenjaka, uključujući dvoje vrlo poznatih američkih antropologa: prof. Coru DuBois, Odsjek antropologije na Harvardskom sveučilištu, i Margaret Mead, pomoćnicu kustosa etnologije u Američkom prirodoslovnom muzeju.

Poanta je u sljedećem – izraz 'izvanzemaljski' definira, da tako kažemo, sam sebe: „ono što potječe, nalazi se ili zbiva izvan Zemlje ili njene atmosfere”.

Zemaljski ljudi bili bi izvanzemaljci stanovnicima Marsa, a i jedni i drugi bili bi: nešto stvoreno (stvorenja), ali i ljudi njihova domicilnog planeta.

Ja sam koristio izraz „Bliski posjetioci” jer sadrži prizvuk poštovanja. Možda bi izraz 'Preci' bio točniji, a zasigurno bi izražavao više poštovanja. Zaboraviti ili ne prepoznati vlastite pretke isto je kao biti potok bez izvora ili stablo bez korijena.

„Bliski posjetioci”, 'Preci', više su od putnika kroz vrijeme: oni su naučili kon-

trolirati vrijeme. To je jedan od njihovih najvrednijih alata. Oni se mogu kretati kroz vrijeme u bilo kojem pravcu. Ako oni smatraju da je ovaj sastanak važan, tada će doći iz prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Za njih je vremenska kapsula otvorena već milenijumima.

To je također i naša budućnost. Ako takvu budućnost želite, djelujmo zajedno kako bismo to i postigli.

UVOD SPORAZUMA

„Sporazum o sigurnosti i razvoju svemira iz 2012. postavlja okvir i procedure kako bi osigurao da svemir bude neutralno područje u kojem će sve vrste oružja biti zabranjene te iz kojeg nikakva neprijateljska akcija neće biti poduzeta prema Zemlji ili okolnom Kosmosu.

Ovaj Sporazum poziva nacionalne države da budu potpisnici ovog Sporazuma i poziva stranke, uključujući nacionalne države, urođeničke narode i kozmičke kulture, da se obvežu sudjelovati i pomagati u organiziranom razvoju i im-

„Bliski posjetioci”, 'Preci', više su od putnika kroz vrijeme: oni su naučili kontrolirati vrijeme. To je jedan od njihovih najvrednijih alata. Oni se mogu kretati kroz vrijeme u bilo kojem pravcu

plementaciji okvira i postupaka koji će osigurati i potvrditi da svemir jest i da nadalje ostane neutralno područje u kojem je zauvijek zabranjeno svo svemirsko naoružanje.

Ovaj Sporazum će zaustaviti ratnu industriju i omogućiti preobrazbu mentalnog sklopa koji naginje ratovanju. Sporazum predviđa da će informacije i podaci, prikupljeni i razmijenjeni kroz zajedničko istraživanje i razvoj svemira, omogućiti neograničenu dobrobit cijelom čovječanstvu na području zdravlja, obrazovanja, ekonomije, uzajamne sigurnosti, energije i okoliša... nakon što ratovi završe. Sporazum prihvaća činjenicu da u svemiru nismo sami, da postoje kozmičke kulture koje će biti važni saveznici za našu sigurnost i razvoj te da naše nacionalne i međunarodne politike moraju uvažavati ovu stvarnost.”

Za više informacija o ovom Sporazumu, posjetite stranicu <http://www.peaceinspace.com>

O AUTORU

Cecil B. Scott Jones, dr. sci., utemeljitelj je i predsjednik Koalicije za mir i intervenciju za Zemlju (PEACE). Glavna funkcija PEACE-a je nadgledanje razvoja svjetskog sustava Centra za održivi mir i razvoj. Prije toga je bio suosnivač i predsjednik Zaklade ljudskih potencijala. Osnovana 1989., Zaklada je provodila istraživanja različitih aspekata ljudske vrste – fiziološkog, psihološkog i duhovnog – kako bi pojedincima pomogla da kroz život ostvare najviše razine ljudskih potencijala u tijelu, umu i duhu, kako bi se tijekom života vrsno nadmetali i surađivali.

Prije ove pozicije, dr. Jones je bio posebni asistent senatora Claibornea Pella od siječnja 1985. do ožujka 1991. Gotovo pola svoje tridesetgodišnje mornaričke karijere proveo je u obavještajnoj službi u inozemstvu te u Sjedinjenim Državama, a umirovljen je kao zapovjednik Američke mornarice. Nakon mornaričke karijere, podučavao je na sveučilišnoj razini i radio u privatnom sektoru na istraživanjima i razvoju projekata koje je

sponzorirala vlada SAD-a: za Agenciju za nuklearnu obranu, Vojnu obavještajnu službu (DIA-u), Obavještajni i sigurnosni stožer Američke vojske i druge organizacije.

Za više informacija o biografiji dr. Jonesa posjetite <http://www.peaceroom.com/bio.htm>.

RIJEČ UREDNIKA

Ovaj članak dr. C. B. Jonesa je tekst njegova posebnog priopćenja od 10. ožujka 2012., pod naslovom „Razotkrivanje kontakta Zemlje i izvanzemaljaca: izazovi i mogućnosti”.

To je bio dio Međunarodne egzopolitičke virtualne konferencije u sklopu Projekta Mexo Hong Kong. Za više informacija o Projektu Mexo Hong Kong posjetite stranicu <http://projectmexohk.weebly.com>. Sporazum su sastavili članovi Instituta za sigurnost i suradnju u svemiru (ISCOS); pogledati na stranici: <http://www.peaceinspace.com>.

BI LI STANTON FRIEDMAN UŠAO U LETEĆI TANJUR?

STANTON T. FRIEDMAN JEDAN JE OD NAJPOZNATIJIH, NAJVJERODOSTOJNIJIH ZNANSTVENIKA POVEZANIH S FENOMENOM NLO-A. FRANK JOSEPH OBAVIO JE OVAJ OTVOREN RAZGOVOR S NJIM U STUDENOME 2011.

Razgovarao: Frank Joseph © 2011.

Frank Joseph (FJ): Što vas je potaknulo da od sveučilišno obrazovanog profesionalnog znanstvenika postanete istraživač NLO-a?

Stanton Friedman (SF): Nisam prvenstveno istraživač NLO-a nego širitelj informacija, s preko 700 održanih predavanja u svih 50 država, 9 kanadskih pokrajina i 16 drugih zemalja. Također sam gostovao u stotinama radijskih i televizijskih emisija, a radim na mojoj petoj knjizi. Svaki tjedan davao sam znanstvene komentare ovdje na Radiju CBC tijekom šest godina i vodio desetke radijskih emisija za KFI u Los Angelesu.

FJ: Koja su bila vaša najvažnija otkrića u vezi NLO-a do danas?

SF: Napravio sam više od ikoga drugoga u pogledu informiranja svijeta o najvećoj studiji o NLO-ima koja je ikada provedena za Američko ratno zrakoplovstvo: „Projekt Plava knjiga, Specijalni izvještaj br. 14“, koji je sadržavao ogromnu količinu podataka o 3201-om viđenju a nika da nije bio javno distribuiran te o kojem je ministar Ratnog zrakoplovstva lagao. Bio sam prvi civilni istraživač događaja u Roswellu; prvi sam razgovarao s nekoliko svjedoka kao što su bojnici Marcel, umirovljeni general DuBose itd. i još uvijek radim na tom slučaju. Zajedno s Donom Berlinerom napisao sam knjigu *Crash at Corona: The Definitive Study of the Roswell Incident* [Paraview Special Editions, New York, 2004.].

Posjetio sam 20 arhiva s dokumentima i mnogo sam istraživao vladina zastraškavanja o NLO-ima [DVD *Cosmic Watergate*], a posebno o dokumentima grupe Majestic 12. Kao što sam spo-

menuo u mojoj knjizi *TOP SECRET/MAJIC* [Marlowe & Co., 1997.], smatram da su četiri dokumenta autentična, dok ih je preko 100 lažno. Koristio sam moje znanje o tajnoj naprednoj tehnologiji za opovrgavanje lažnih suprotstavljanja ideji o međuzvezdanim putovanjima i neobičnim atmosferskim letovima.

Također sam prvi pisao o radu Marjorie Fish na zvezdanoj mapi Betty Hill, što smo ja i Kathleen Marden, Bettyyna nećaka, opisali u *Captured! The Betty and Barney Hill UFO Experience* [New Page Books, New Jersey, 2007]

JESU LI OTMICE STVARNE?

FJ: Prije otprilike 30 godina jedna od najranijih studija o otmicama ljudi od strane izvanzemaljaca otkrila je 1700 ljudi koji su tvrdili da su bili oteti, dok su kasnije osporene ankete zaključile da se čini kako je pet do šest posto šireg američkog stanovništva bilo oteto. Koji je, po vašem mišljenju, realističan postotak ili brojka?

SF: Nema načina da to procijenim. Vjerujem da Roperova anketa nije bila

dobro urađena budući da nisu uzeti u obzir lažni pozitivni odgovori.

Iz odgovora moje publike na predavanjima znam da je otprilike 10 posto ljudi vidjelo nešto za što vjeruju da je leteći tanjur, ali je tek svaki deseti od tih svjedoka prijavio to što je vidio. Čisto sumnjam da je čak jedan posto stanovništva bilo oteto. To je još uvijek veoma mnogo ljudi.

FJ: Pisalo se da je J. Allen Hynek jednom izjavio da bi bio razočaran ako bi se pokazalo da su izvanzemaljci s drugog planeta jer smatra vjerojatnijim da su oni međudimenzionalna bića. Slažete li se s mišljenjem dr. Hyneka?

SF: Dr. J. Allen Hynek bio je vrlo drag čovjek koji, poput većine astronoma, nije znao ništa o međuzvezdanom putovanju pa je smatrao da mora postojati drugo objašnjenje. Svakako očekujem da će napredne civilizacije znati mnogo o temama s kojima se naši znanstvenici nemaju hrabrosti suočiti, uključujući telepatiju, gledanje na daljinu, reinkarnaciju, starenje i njegovu kontrolu. Magellanovom brodu trebale

su tri godine da obiđe Zemlju. Svemirska postaja učini to za 90 minuta. To nije magija, nego napredna tehnologija. Tehnološki napredak dolazi od toga da stvari radimo drugačije, na nepredvidive načine.

FJ: Mogućnost da inteligentan život na nekom drugom planetu podsjeća na ljudska bića čini se krajnje nevjerovatnom zbog niza promjenjivih sila okoline koje su oblikovale našu evoluciju. Pa ipak, izvanzemaljce opisuju kao tek nešto više od umanjenih verzija nas samih, s torzom, nogama, rukama, glavom, očima i ustima. Koliko je vjerovatno da su ta bića na drugom planetu, udaljenom od Zemlje mnogo svjetlosnih godina, evoluirala u čovjekolika stvorenja?

SF: Ne slažem se s osnovnom premisom. Nemamo katalog sa slikama stvorenja u našem galaktičkom susjedstvu. Vjerovatnost zahtijeva podatke. Koliko njih ima dvije glave ili tri oka ili pet ruku?

Dvije stvari padaju na pamet. Mogle bi postojati određene prirodne smjernice za evoluciju života: glava na vrhu da se mogu vidjeti neprijatelji, dva oka za binokularni vid, sustavi (ruke) za manipuliranje, itd., itd. Činjenica je da na Zemlji nema mnogo životnih oblika s tri noge, tri ruke ili tri oka.

Nisu sve mogućnosti jednako vjerovatne. Nadalje, čini se razumnom mogućnošću da se u našem susjedstvu već milijunima, ako ne i milijardama godina, odvijaju kolonizacije i migracije koje su možda započele na mjestu gdje postoji vrlo bliska, Suncu slična zvijezda i gdje je na raspolaganju bilo daleko više vremena. Zeta 1 i Zeta 2 Reticuli međusobno su udaljene samo jednu osminu svjetlosne godine i milijardu su godina starije od Sunca.

Preci većine Amerikanaca prije 1000 godina nisu živjeli ovdje. Kultisti iz SETI-ja potpuno ignoriraju kolonizaciju i migraciju. Jedinu podacu o izgledu izvanzemaljaca koje imamo potječu od svjedoka. Možda oni koji dišu amonijak idu na odmor na Jupiter i izbjegavaju otrovnu atmosferu Zemlje.

FJ: Prije četrdeset godina filozof fraktalnog vremena Terence McKenna tvrdio je da je, tijekom svojih eksperimenata s dimetil triptaminom ili DMT-

om, susreo „strojne vilenjake”. Godine 1988., studije Sveučilišta New Mexico koje je proveo Rick Strassman pokazale su da je oko 20 posto njegovih dobrovoljaca kojima su bile ubrizgane visoke doze DMT-a imalo iskustva istovjetna navodnim izvanzemaljskim otmicama. U svjetlu tih eksperimenata, zašto bismo trebali zaključiti da je takozvano „iskustvo izvanzemaljske otmice” išta više od psihološkog događaja?

SF: Zaista ne vjerujem da su otmice bile istovjetne onima o kojima pričaju pouzdani svjedoci. Osim toga, kao što je Al Lawson utvrdio prije dosta godina, svatko ima neku predodžbu o tome kako bi otmica izgledala. Najbolji slučajevi imaju obilje fizičkih dokaza, a često i ljude koji mogu posvjedočiti da je osoba bila odsutna, da je pronađena izvan zaključane kuće itd.

U slučaju Betty i Barneya Hilla na njihovom automobilu nalazile su se mrlje, Barney je imao bradavice na preponama, cipele su mu bile oguljene, Bettyna haljina bila je oštećena i na njoj je pronađen nekakav materijal, postojao je izvještaj radara Ratnog zrakoplovstva itd. Dr. [Benjamin] Simon istaknuo je da je intenzitet njio-

– ostalo 39 svjetlosnih godina? Dok za pilote letjelice put od sustava Zeta Reticuli i natrag traje oko tri godine i tri mjeseca, ne bi li drugi na njihovom matičnom planetu morali čekati 78 godina na njegov povratak, a ne šest ili sedam godina?

SF: Zeta 1 i Zeta 2 nisu binarni sustav. Spomenuo sam da je pri 99,99 posto brzine svjetlosti [c] moguće prijeći udaljenost od 37 svjetlosnih godina u šest mjeseci pilotskog vremena. Pri 99,999 posto c, trebalo bi samo dva mjeseca pilotskog vremena. Čestice u Velikom hadronskom sudaraču kreću se brzinom od 99,99999 c. Nemamo nikakvog razloga vjerovati da izvanzemaljci stalno odlaze sa svog planeta i vraćaju se. Ja sam jednom održao 25 predavanja u 35 dana u 15 država a da se uopće nisam vraćao kući dok nisam završio.

Ogromni matični brodovi mogli bi imati prostorijske za obiteljski život. Pogledajte razliku između naših golemih [nuklearnih] nosača aviona – zapravo, malih gradova – koji mogu ploviti 18 godina bez potrebe za novim gorivom, i malih aviona na njima koje treba puniti svakih nekoliko sati a koji nemaju

Iz odgovora moje publike na predavanjima znam da je otprilike 10 posto ljudi vidjelo nešto za što vjeruju da je leteći tanjur, ali je tek svaki deseti od tih svjedoka prijavio to što je vidio

vih emocija bio jednako velik kao kod traumatiziranih ratnih veterana s kojima je radio. Izrada zvjezdane mape bila je izvanredan pothvat.

TKO GOVORI U IME ZEMLJE

FJ: Na konferenciji Burlington Vortex u Wisconsinu prošlog studenog [2010.] spomenuli ste da je udaljenost od 39 svjetlosnih godina do sustava Zeta Reticuli – binarnog zvjezdanog sustava koji je navodno dom izvanzemaljaca koje su susreli Barney i Betty Hill – manje problematična nego što tvrde skeptici, jer bi vrijeme putovanja za letjelicu koja se približava brzini svjetlosti bilo samo oko 20 mjeseci ili manje. Iako je to možda točno, ne bi li vrijeme – kako ga u međuvremenu doživljavaju svi drugi ovdje na Zemlji

prostorijske za spavanje, kuhanje i razonodu. Između sustava Zeta Reticuli i nas moglo bi postojati mnogo baza. Sjetite se, te dvije zvijezde starije su od Sunca milijardu godina. Usporedite današnji način putovanja Sjevernom Amerikom s onim od prije 200 godina.

FJ: Vlada SAD-a i većina vlada širom svijeta nikada neće moći javno potvrditi stvarnost NLO-a jer bi time priznale da su naši vođe nemoćni spriječiti neprekidne otmice i mučenja u najmanju ruku tisuća, a možda i milijuna naših sugrađana. Političke posljedice priznanja postojanja takvog nehumanog terorizma mogle bi iz temelja uzdrmati povjerenje javnosti u vladu i dovesti do brzog raspada uspostavljenog poretka. Što mislite o tom zaključku?

SF: Ne mislim da većina otmica uključuje mučenje, iako mnogi Zemljani muče druge. Koliko povjerenja javnost ima u vladu?

Nekoliko razloga za zataškavanje objavio sam u mojoj knjizi *Flying Saucers and Science* [New Page Books, New Jersey, 2008.] i na mojoj web-lokaciji <http://www.stantonfriedman.com>, uključujući to da ne žele otkriti tehničke podatke koje su naučili, ne žele uvrijediti vjerske vođe, ne žele se odreći moći, ne žele priznati da su izvanzemaljske letjelice srušile američke avione kad su pucali na njih itd.

Tko govori u ime Zemlje? Ne mogu se održati izbori jer Kina i Indija imaju daleko najviše ljudi. Sve ovisi o tome

bila moguća prije nego što smo postali sposobni putovati svemirom i ubijati veći broj ljudi no ikad ranije. Tko zna, moguće je da su sporoleteli trokuti naši.

FJ: Koja je svrha sakaćenja stoke koje provode izvanzemaljci? Je li riječ o genetskom eksperimentiranju, prikupljanju organa – s kojim razlogom – i zašto skoro uvijek budu uklonjene oči, usne i reproduktivni organi?

SF: Nemam pojma – iako, naravno, mi svake godine ubijemo milijune grla stoke i ne zamaramo se time. Možda je to nešto kao seciranje žaba na satu biologije u srednjoj školi, nastavno sredstvo, doktorska dizertacija itd.

Sada kad smo na pragu međuzvezdanog putovanja i imamo atomske bombe predstavljamo puno veću neposrednu opasnost za susjedstvo nego u prošlosti. Moguće je da su izvanzemaljci smatrali da je potreban brz nadzor s više strana, umjesto strpljivosti koja je bila moguća prije nego što smo postali sposobni putovati svemirom i ubijati veći broj ljudi no ikad ranije

kako će se provesti razotkrivanje. Bilo je mnogo različitih reakcija na zakone o ukidanju rase segregacije, ovisno o tome kako su vođe predstavili zakone.

FJ: Od službenog početka ere NLO-a 1947., fenomen je narastao od viđenja objekata u obliku tanjura i cigare do ljudskih otmica, sakaćenja stoke, a sada i do pojavljivanja sporih, divovskih, niskoletelih trokuta. Postoji li prepoznatljiv obrazac u nečemu od toga?

SF: NLO-i su prisutni mnogo duže od 1947. Pročitajte knjigu *The Bible and Flying Saucers* dr. Barrya Downinga [Avon Press, New York, 1970.; Westview Press, Boulder, 1997.]. Teško je utvrditi obrazac kad imamo tako malo kvalitetnih podataka. Jasno, sada kad smo na pragu međuzvezdanog putovanja i imamo atomske bombe predstavljamo puno veću neposrednu opasnost za susjedstvo nego u prošlosti. Moguće je da su izvanzemaljci smatrali da je potreban brz nadzor s više strana, umjesto strpljivosti koja je

ZEMLJA U KARANTENI

FJ: Često ste govorili da izvanzemaljci drže Zemlju „u karanteni”. Što mislite pod time?

SF: Rekao sam da je jedan od razloga za dolazak ovamo u ovom trenutku i u tako velikom broju da se uvjere da ne možemo otići u svemir s našom vrstom prijateljstva: neprijateljstvom. Napokon, mi Zemljani pobili smo 50 milijuna pripadnika naše vrste i uništili 1700 gradova u Drugom svjetskom ratu, i dopuštamo da svake godine 10 milijuna ljudi umre od gladi i bolesti koje se mogu spriječiti – teško da se možemo nazvati naprednom, prijateljskom civilizacijom.

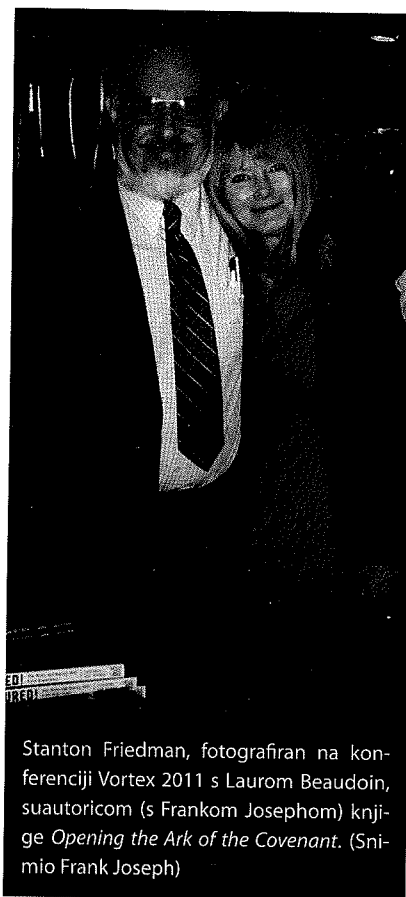
FJ: Što mislite, u kojem će trenutku Zemljani, ako do toga ikada dođe, na neki način „prijeći crtu” nakon koje će nam izvanzemaljci nedvosmisleno objaviti svoje postojanje?

SF: Ne znam. Nisam vidovit. Možda kad nam vlade odluče reći što se događa.

FJ: Kako možete objasniti da fenomen NLO-a, koji uključuje priče mnogo

milijuna često vjerodostojnih promatrača kroz više od 60 godina, dosad nije ostavio praktično nikakve fizičke dokaze, budući da su svi dvosmisleni, a dokumentirala ga je samo šačica relativno uvjerljivih, ali nepotkrijepljenih fotografija?

SF: Ted Phillips prikupio je više od 3500 slučajeva fizičkih tragova iz više od 80 zemalja. U nekoliko pretraživanja mjesta pada pronađeni su komadi neobičnog materijala: sjetite se Roswella, Azteca, Varginhe itd. Provedeno je barem šest velikih znanstvenih studija, koje većina ljudi nije pročitala. Bilo je mnogo slučajeva s više svjedoka i opažanja na radaru. Autentičnost nekih fotografija potvrdili su znanstvenici

Stanton Friedman, fotografiran na konferenciji Vortex 2011 s Laorum Beaudoin, suautoricom (s Frankom Josephom) knjige *Opening the Ark of the Covenant*. (Snimio Frank Joseph)

poput dr. Brucea Maccabeea. Ima brdo dokaza.

FJ: U nekim opisima pada u Roswellu tvrdi se da u unutrašnjosti srušenog letećeg tanjura nije bilo pogonskog sustava. Ako je to istina, ukazuje li to na mogućnost da taj disk, i možda drugi poput njega, nisu bili u potpunosti kontrolirani i upravljani sami od sebe, nego iz nekog vanjskog izvora?

SF: Ne znam zašto bi netko rekao da nije bilo pogonskog sustava. Polje krhotina u Roswellu bilo je nekoliko milja udaljeno od olupine pogonskog i drugih sustava. Kad se zrakoplovi sruše ili eksplodiraju iznad zemlje nije neobično pronaći dijelove miljama daleko.

FJ: Neki istraživači tvrde da su sve naše teorije kojima pokušavamo objasniti fenomen NLO-a netočne, iz istog razloga iz kojeg najbriljantniji umovi od prije samo 200 godina nikada ne bi bili u stanju shvatiti, na primjer, obično kućno osobno računalo s početka 21. stoljeća kad bi se iznenada pojavilo oko 1810. Pokušati shvatiti izvanzemaljsku tehnologiju, u kontekstu naše, beskorisna je ludost, ne mislite li tako?

SF: Ne pokušavam razumjeti izvanzemaljsku tehnologiju. Ali pokušavam ljude upozoriti na našu tehnologiju koja je daleko naprednija nego što većina ljudi misli. Često govorim da tehnološki napredak dolazi od toga da stvari radimo drugačije, na nepredvidive načine i da budućnost, tehnološki, nije ekstrapolacija prošlosti. Vrlo je vjerojatno da izvanzemaljske letjelice funkcioniraju koristeći tehnike o kojima ne znamo ništa.

NLO-I SU MISAONI OBLICI

FJ: Nekoliko istraživača zaključilo je da su NLO-i misaoni oblici ili mentalne projekcije koje stvaraju izvanzemaljski s njihova matičnog svijeta udaljenog mnogo svjetlosnih godina. To bi objasnilo zašto se često viđa da se leteći tanjuri materijaliziraju i dematerijaliziraju; zašto ne stvaraju zvuk, čak i kad putuju velikom brzinom, te izbjegavaju trenje zraka koje uvijek stvara zvuk. Kao takve, te letjelice nemaju teškoća s putovanjem nadsvjetlosnim brzinama, jer čak i naši konvencionalni znanstvenici priznaju da je misao brža.

Prema tom gledištu, izvanzemaljski su vrlo vješti s misaonim oblicima – do te mjere da im po volji mogu dati barem neki stupanj fizikalnosti, dovoljno da stvore kratkotrajni signal na radaru ili ostave za sobom metal sličan sjajnim trakama za kićenje jelke. Takvu hipotezu potkrepljuju brojni izvještaji o otmicama u kojima se dosljedno tvrdi da je volja otete osobe pod potpunom dominacijom misaonih procesa izvan-

zemaljaca i da je prisutna telepatija. Što mislite o tome?

SF: Mislim da ta hipoteza previđa najbolje podatke, viđenja na radaru, slučajeve u kojima imamo tragove slijetanja, brazgotine i druge tragove na tijelu otetih osoba. Magnetsko-aerodinamični sustav smanjio bi ili eliminirao trenje zraka, izbjegavao prasak kod probijanja zvučnog zida, izbjegavao pregrijavanje. Slučaj letjelice RB-47 (Ratnog zrakoplovstva) trajao je sat vremena. Slučaj iranskog mlažnjaka trajao je jako dugo. Jedna šestina slučajeva s fizičkim tragovima koje je prikupio Ted Phillips uključuje viđenje malih bića u blizini letjelice na tlu ili blizu tla. Zapanjilo bi me kad izvanzemaljski ne bi koristili telepatiju i druge metode kontrole uma.

FJ: Kad bi vam dali sve ovlasti koje želite za razotkrivanje fenomena NLO-a na svjetskoj razini, kako biste to izveli?

SF: Iznio sam mišljenje da bi razotkrivanje trebalo biti multinacionalni proces u kojem bi se objavilo da će se održati međunarodne konferencije kako bi se razmotrili politički, vjerski i ekonomski aspekti situacije. Novinari bi dobili priopćenja. To ne bi imalo smisla raditi ako niste pripremljeni za posljedice, koje bi mogle uključivati velike globalne promjene odnosa snaga.

FJ: Kad biste se mogli sresti ili komunicirati s izvanzemalcima, što biste im rekli?

SF: Rekao bih im da bih volio znati odakle su, zašto su ovdje, koliko je civilizacija uspjelo proći kroz fazu u kojoj smo mi, s previše tehnologije i nedovoljno sociologije.

Želim znati koliko je drugih naprednih civilizacija bilo na Zemlji i što bismo trebali učiniti da se pridružimo galaktičkoj federaciji.

FJ: Kad bi vam ponudili vožnju izvanzemaljskom letjelicom, biste li ušli u nju? Ako da, zašto? Ako ne, zašto ne?

SF: Vrlo sam znatiželjan, tako da bih, naravno, rado prihvatio vožnju – sve dok bih mogao postavljati pitanja.

O VODITELJU INTERVJUA

Frank Joseph bio je glavni urednik arheološkog magazina *Ancient American* od njegovog pokretanja 1993. do Fran-

kovog odlaska u mirovinu prije dvije godine. Napisao je preko 20 knjiga, izdanih na jednako toliko stranih jezika. Njegova posljednja knjiga je *2012: Alien Revelation (2012.: Vanzemaljsko otkrivenje)*, dostupna samo preko <http://www.amazon.com>. Može ga se kontaktirati e-mailom na frankjoseph44@gmail.com.

O INTERVJUIRANOME

Stanton T. Friedman, dvojni državljanin SAD-a i Kanade, profesionalni je ufolog s prebivalištem u Frederictonu, New Brunswick, Kanada. Studirao je fiziku na Sveučilištu u Chicagu i 14 je godina bio zaposlen kao nuklearni fizičar u kompanijama kao što su General Electric, General Motors, Westinghouse, TRW Systems, Aerojet General Nucleonics i McDonnell Douglas, gdje je radio na naprednim, tajnim programima povezanim s nuklearnim zrakoplovima, fisijskim i fuzijskim raketama i kompaktnim nuklearnim elektranama za primjenu u svemiru. Bio je član profesionalnih društava

Zapanjilo bi me kad izvanzemaljski ne bi koristili telepatiju i druge metode kontrole uma

Američko nuklearno društvo, Američko društvo fizičara i Američki institut za aeronautiku i astronautiku.

1970. Friedman je ostavio stalni posao fizičara kako bi se posvetio znanstvenom istraživanju NLO-a.

Friedman je autor knjiga *Science Was Wrong (Znanost je bila u krivu)* (2010., sa suautoricom Kathleen Marden), *Flying Saucers and Science (Leteci tanjuri i znanost)* (2008.), *Captured! The Betty and Barney Hill UFO Experience (Otet! Iskustvo Betty i Barneya Hilla u NLO-u)* (s Kathleen Marden; 2007.), *Crash at Corona: The Definitive Story of The Roswell Incident (Pad u Coronu: Konačna priča o događaju u Roswellu)* (1997., sa suautorom Donom Berline-rom) i *TOP SECRET/MAJIC* (1996).

Za više informacija, posjetite <http://www.stantonfriedman.com>.

droga iz meskalin-skupine, to ne znači da se ukupna inhibicija u mozgu automatski povećava. To pojačanje zapravo dovodi do ukupnog porasta ekscitatornih sinapsi u mozgu, budući da su se neke inhibitorne sinapse sada pretvorile u ekscitatorne.

Prethodno smo rekli da kada ekscitatorna sinapsa inhibira drugi predsinaptički neuron, on ne može prenositi akcijski potencijal. Djelovanjem depolarizirajućih psihodeličnih droga iz meskalin-skupine taj se predsinaptički neuron sada može aktivirati, iako ga i dalje inhibira drugi akson, tako da je krajnji učinak porast ekscitatornih sinapsi u mozgu. Što je veći broj ekscitatornih sinapsi u mozgu, to je njegov softver („srednje ja“) otvoreniji za simultanu, multidimenzionalnu, holističku percepciju „višeg ja“, odnosno duše.

Ovaj dijalektički pristup astralno-energetske, farmakološke osnovi psihodeličnih droga potpuno je nepoznat farmakolozima. Zbog toga su oni posve pogubljeni u svojim tumačenjima stvarnog psihodeličnog iskustva koje će biti i buduće transcendentalno iskustvo svih inkarniranih ljudskih bića, koja će se u prosincu 2012. uzvisiti u petu dimenziju. Sama ta činjenica objašnjava važnost ovog popularno-znanstvenog članka.

Psihodelične droge iz meskalin-skupine imaju skroman sveukupni učinak na porast broja ekscitatornih sinapsi u mozgu i stoga nisu toliko snažne kao droge iz skupine u kojoj se nalazi LSD, kao što ću i pokazati u nastavku. One dovode do ekstaze, stanja u kojem se duh podiže, ali svijest se ne odvrća u potpunosti od vanjske 3D stvarnosti. Zbog toga unutar nje, transcendentalno iskustvo nije toliko duboko i intenzivno kao što je to, na primjer, slučaj s DMT-jem ili LSD-jem.

LSD-skupina se sastoji od droga koje inhibiraju stanice. Prethodno sam spomenuo da su velika većina fizioloških spojeva u tijelu agensi koji stimuliraju stanice, bilo putem depolarizacije ili putem repolarizacije. Međutim, postoji malen broj bioloških supstanci koje imaju inhibirajući učinak na stanice. Većinu njih nalazimo u bakterijama i drugim primitivnim organizmima.

Antibiotici su takve inhibirajuće droge koje imaju važnu ulogu u današnjim medicinskim terapijama. Međutim, priroda jako dobro poznaje inhibirajući utjecaj koji takvi spojevi imaju na sta-

nice te ih stoga u organizmu proizvodi samo u vrlo malim količinama i koristi samo u selektivne, vremenski ograničene svrhe. Takav je slučaj i s DMT-jem koji se proizvodi u mozgu, pretežno u blizini pinealne žlijezde i hipofize. Razlog je to i zašto neurobiolozi ovu drogu ne mogu otkriti svojim primitivnim eksperimentalnim metodama *in vivo*, tako da se danas njena prisutnost u mozgu ozbiljno dovodi u pitanje.

Isto vrijedi i za antibiotike. Njihovo pozitivno djelovanje na bakterijske infekcije traje samo u periodu od tri dana akutne terapije, kada su u stanju suzbiti većinu patogenih klica u organizmu. Nakon toga oni samo inhibiraju imunološki sustav i doprinose produženju infekcije, potičući tako kod pacijenta selekciju mi-

uzdiže do proširene spoznaje „višeg ja“ u procesu pripreme za Uzašašće, igrati vrlo važnu ulogu u evoluciji ljudske svijesti.

Međutim, trenutno ih zabranjuju Sile Na Vlasti koje imaju svoja uporišta u financijskom i zdravstvenom sektoru. One strogo paze da ljudi ne prolaze kroz transcendentalna, psihodelična iskustva koja bi automatski ugrozila njihovu kontrolu nad porobljenim čovječanstvom današnjice. Nije slučajnost da je koncept Zemlje kao „planeta-zatvora“ čvrsto ukorijenjen među radnicima svjetla.

LSD-skupina obuhvaća droge koje su potentnije od onih koje se nalaze u skupini u kojoj je meskalin jer snažnije utječu na povećanje broja ekscitatornih sinapsi u mozgu. Ovaj učinak se može razumjeti uz pomoć dipolnog modela, koji je sjajan

Psihodelično iskustvo nije halucinacija, kao što to danas pogrešno misle svi farmakolozi, već iskustvo jedine prave multidimenzionalne stvarnosti duše i viših sfera. Čitavo iskustvo ljudskih entiteta nakon Uzašašća bit će u tom smislu psihodelično iskustvo.

kroorganizama otpornih na antibiotike. Pojava mnogih bakterija otpornih na antibiotike od 80-ih godina dvadesetog stoljeća rezultat je kroničnog liječenja pacijenata antibioticima po preporuci svih farmaceutskih kompanija, a s ciljem povećanja njihovih prihoda od prodaje i na štetu pacijenata. Iznimno visoka smrtnost hospitaliziranih pacijenata zbog MRSA-e (zlatnog stafilokoka, odnosno meticilin rezistentnog *Staphylococcus aureus*) u Sjedinjenim Američkim Državama rezultat je kriminalnog liječenja pacijenata antibioticima u vremenu dužem od tri dana. To pokazuje koliko su medicinski i farmakološki problemi isprepleteni i koliko ih moji kolege liječnici i farmakolozi nekompetentno rješavaju.

Kao što je već spomenuto, DMT se u mozgu proizvodi tek u zanemarivim količinama jer lako otvara prolaz u petu dimenziju, u kojoj „više ja“ inkarniranog entiteta ima neograničen pristup multidimenzionalnosti Svega Što Jest. „Srednje ja“ se na taj način širi i njegova se percepcija sjedinjuje s percepcijom „višeg ja“. Ove će psihodelične droge naročito sada, u doba Kraja Svijeta kada se ego mora ostaviti postrani, a dnevna svijest inkarniranih entiteta se

instrument predviđanja farmakoloških učinaka bilo koje droge na temelju njezine kvantno-kemijske strukture. Prema dipolnom modelu psilocin i DMT imaju vrlo sličan dipolni moment i stoga moraju imati i slične psihodelične učinke. S druge pak strane, LSD je snažnija droga, koja inhibira stanice, tako da i njen psihodelični učinak mora biti jači. Ovu znanstvenu premisu potvrđuju i klinički dokazi, kao što se navodi u gore spomenutom udžbeniku iz farmakologije:

„LSD ima dugotrajnije djelovanje i 100 puta je snažniji od psilocibina i psilocina, aktivnih alkaloida meksičke 'čarobne gljive'; 4000 puta je snažniji od meskalina u izazivanju izmijenjenih stanja svijesti.“

S teoretskog gledišta već smo objasnili zašto je meskalin-skupina slabija od skupine s LSD-om. Taj zaključak sada jasno potvrđuju i klinički dokazi koje nude neovisni istraživači. To pokazuje apsolutnu valjanost dipolnog modela u predviđanju farmakoloških učinaka svih droga u kontekstu generalne teorije Univerzalnog zakona.

Moja računica je pokazala da bi provedba ovog modela u farmaceutskoj industriji krajem 90-ih godina 20. stoljeća uštedjela i do 400 milijardi dolara potraćenih na razvoj novih lijekova diljem svijeta. Međutim, to nije kozmički plan za ovaj planet. Farmaceutska industrija ove će godine doživjeti propast i više neće postojati u petoj dimenziji, u kojoj će svi ljudi imati kristalinska tijela, biti lišeni bolesti i praktički besmrtni.

SOCIJALNA DIMENZIJA PSIHODELIČNIH DROGA

Zašto je rasprava o psihodeličnim drogama toliko bitna u ovo doba kraja svijeta, čovječanstva i Planeta? Zato što će čovječanstvo uskoro doživjeti svoj kraj, a Uzašli Majstori će kao multidimenzionalne osobnosti djelovati iz pete dimenzije, iako oni uvijek mogu projicirati svjetlosno tijelo u 3D prostor-vrijeme na Zemlji i naizgled smrtna ljudska bića, koja će patiti pod bremenom raznih ograničenja svog biološkog oblika.

Psihodelične droge su idealno sredstvo da se ljudima daju vrijedne informacije o ugovorima duše te da razviju živu astralno-energetsku vezu s „višim ja“

Ovaj psihološki kaos mogao bi dovesti do raspada ljudskog društva ako se preostalom ljudskom stanovništvu ne da mogućnost ostvarivanja osobnog iskustva multidimenzionalne stvarnosti Neba dok još uvijek borave na ovom planetu-zatvoru u fizičkoj formi. Psihodelične droge su idealno sredstvo da se tim ljudima daju vrijedne informacije o ugovorima duše te da razviju živu astralno-energetsku vezu s „višim ja“.

Poznato je da prvo uspješno psihodelično iskustvo nakon udisanja DMT-ja u većini slučajeva omogućuje izravan kontakt s multidimenzionalnom razinom pojedinačne duše, tako da inkarnirani entitet može ostvariti intiman uvid u ugovor duše za svoju trenutnu inkarnaciju. Ovo znanje automatski dovodi do višeg stanja prosvjetlenosti i otkrivenja

te obično dramatično preobražava psihološku strukturu pojedinca. Ego gubi svoju kontrolu nad osobnošću i otvara se put transcendenciji ljudske svijesti. To će u nadolazećim mjesecima biti glavni cilj svim ljudima.

Da budem jasan u vezi s ovim pitanjem: osobno u svom životu nikada nisam koristio bilo kakvu psihodeličnu ili neku drugu psihotropnu drogu jer mi one nisu potrebne, naime kanal koji vodi prema mojoj duši je otvoren. Međutim, svakako preporučam široku uporabu **DMT-ja** ili **psilocina** u razdoblju koje je preostalo do **Masovnog Uzašašća u prosincu 2012.** kako bi se ogromnoj većini ljudi koji još nisu uznapredovali na putu prema Uzašašću omogućilo da ostvare svoje individualno psihodelično iskustvo i zavire u multidimenzionalnu stvarnost koja ih čeka u petoj dimenziji. To je stimulans koji im je potreban da bi se na koncu odlučili za Uzašašće.

Nijedna osoba koja je iskusila psihodelično stanje Jedinstva s čovječanstvom i Svime Što Jest nikada neće moći ratovati i ubijati druga ljudska bića, kao što to SAD trenutno službeno čini u trima zemljama (Iraku, Afganistanu i Pakistanu), a neslužbeno u mnogim drugim.

„Božja droga“ DMT imat će glavnu ulogu na putu prema stvarnom miru na ovom planetu u preostalim 17 mjeseci prije Masovnog Uzašašća. Postojeći zdravstveni sustav stoga bi je trebao snažno zagovarati, nakon što se ove godine oslobodi lošeg utjecaja tamnih sila na planetu. Ne zaboravimo da se psihodelična droga DMT, koju od srca preporučam u ovom slučaju, može vrlo jeftino proizvesti i učiniti dostupnom čitavom čovječanstvu.

Stoga ću na kraju podastrijeti neke osnovne informacije o ovoj drogi koje čitatelji onda mogu proširiti podacima iz drugih enciklopedijskih izvora.

OSNOVNE INFORMACIJE O DMT-JU

Dimetiltriptamin je prirodni spoj iz skupine *triptamina*. Nalazimo ga u biljkama, životinjama i ljudskom organizmu (mozgu). DMT je sastavni dio prirodnog staničnog metabolizma i originalno se dobiva iz esencijalne aminokiseline *triptofana*, koja ima ključnu ulogu u biološkoj regulaciji stanice (vidi treći svezak). Triptofan je preteča mnogih neurotransmitera, kao što su seroto-

nin i hormon melatonin, kao i mnogih drugih psihodeličnih triptamina, uključujući psilocin.

U ljudskom mozgu DMT se uglavnom proizvodi u pinealnoj žlijezdi; u malim količinama koje je nemoguće direktno otkriti.

DMT je primarni psihodelični spoj koji nalazimo u ajahuaski, tradicionalnom amazonskom pripravku koji domorodačko stanovništvo koristi u proročke i medicinske svrhe. Farmakološki gledano, ajahuaska je kombinacija DMT-ja i enzinskog inhibitora MAO-a, koji omogućuje DMT-ju da se apsorbira iz probavnog trakta i da se ne razgrađuje u jetri.

Biosinteza DMT-ja vrlo je jednostavna. On se pohranjuje u obliku **kiselih soli (praha)**. Njegova slobodna baza je bolja za udisanje jer ima nižu točku vrenja. Standardna doza varira između 15 i 60 mg. DMT se u načelu udiše (puši) u nekoliko uzastopnih udisaja. Psihodelično djelovanje počinje za manje od 45 sekundi i traje 5-15 minuta.

Ova svojstva čine DMT idealnom psihodeličnom drogom. Šezdesetih godina 20. stoljeća, kada je njegova konzumacija još uvijek bila dopuštena, često ga se opisivalo kao „*businessman's trip*“.

Nije poznato da DMT ima bilo kakve ozbiljne nuspojave ili kontraindikacije. Njegova ljekovita svojstva dobro su poznata i cijenjena među starosjediocima u Južnoj i Srednjoj Americi. Postoje i značajni klinički dokazi da pinealna žlijezda prije smrti luči DMT u velikim količinama te da je odgovoran za **iskustvo tik do smrti**. Kao što je već spomenuto, vlasti zadužene za registraciju lijekova praktički zabranjuju korištenje DMT-ja još od 1970. godine.

O AUTORU

Dr. Georgi Stankov posjeduje veliko iskustvo u kliničkim istraživanjima; 80-ih i 90-ih godina proveo je i predvodio mnogobrojna velika klinička ispitivanja. Godine 1991. osnovao je *DIAS Institut*, privatni institut za istraživanje, reviziju i statističko ispitivanje lijekova u Münchenu. 1994./1995. godine otkrio je Univerzalni zakon u bioznanosti, a kasnije i u fizici, te razvio opću teoriju znanosti univerzalnog zakona, koja će se u potpunosti potvrditi nakon masovnog Uzašašća u petu dimenziju. Stoga je ispravno reći da je nova znanstvena teorija Univerzalnog zakona istodobno i **Znanost o Uzašašću**.